" கடுமையான உழைப்பும், பல்துறை அறிவும்,
அரசியல் வானில் மிகப் பெரிய புகழும்,
சிறப்பும் பெற்றவர். நாட்டின் விடுதலைக்கும்,
இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும், தொழிலாளர்களின்
முன்னேற்றத்துக்கும், தமிழ்நாட்டின் எழுச்சிக்கும்,
ஏற்றத்துக்கும் பாடுபட்டுத் தமிழர்களின்
உள்ளத்தில் இடம் பெற்ற பெருமைக்குரிய **திரு.வி.க.**
நாட்டின் நலனிற்காகத் தம் வாழ்நாளில்
உழைத்து, உன்னத நிலையை அடைந்த செம்மல்"

- எசு.டி. காசிராசன்

தமிழ்மண் பதிப்பகம்
2, சிங்காரவேலர் தெரு
தியாகராயர் நகர்
சென்னை - 600 017
தொ.பேசி: 24339030

11

திரு.வி.க. தமிழ்க்கொடை

திரு.வி.க.

தமிழ்க்கொடை

11

தமிழ்மண்

பெரியபுராணம்
(குறிப்புரையும் வசனமும்) – 5

திரு.வி.க. தமிழ்க்கொடை

11

ஆசிரியர்

திருவாரூர்-வி. கலியாணசுந்தரனார்

தொகுப்பாசிரியர்

இரா. இளங்குமரனார்

பதிப்பாளர்

கோ. இளவழகன்

தமிழ்மண் பதிப்பகம்

நூற் குறிப்பு

நூற்பெயர்	:	**திரு.வி.க. தமிழ்க்கொடை – 11**
ஆசிரியர்	:	திருவாரூர்-வி. கலியாணசுந்தரனார்
தொகுப்பாசிரியர்	:	இரா. இளங்குமரனார்
பதிப்பாளர்	:	கோ. இளவழகன்
முதல் பதிப்பு	:	2006
தாள்	:	18.6 கி வெள்ளைத் தாள்
அளவு	:	1/8 தெம்மி
எழுத்து	:	11 புள்ளி
பக்கம்	:	8+344=352
நூல் கட்டமைப்பு	:	இயல்பு (சாதாரணம்)
விலை	:	உருபா. 330/-
படிகள்	:	1000
நூலாக்கம்	:	பாவாணர் கணினி தி.நகர், சென்னை - 17.
அட்டை வடிவமைப்பு	:	இ. இனியன்
அச்சிட்டோர்	:	வெங்கடேசுவரா ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ் ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை - 6.
வெளியீடு	:	தமிழ்மண் பதிப்பகம் 2, சிங்காரவேலர் தெரு, தியாகராயர்நகர், சென்னை - 600 017. தொ.பே. 2433 9030

நுழைவுரை

தமிழக வரலாற்றில் இருபதாம் நூற்றாண்டு பல்வேறு நிலைகளில் சிறப்பிடம் பெறத்தக்க குறிப்புகளை உடையது. பன்னூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின் மொழியுணர்ச்சியும், கலை யுணர்ச்சியும் வீறுகொண்டெழுந்த நூற்றாண்டு. இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றை - பண்பாட்டை வளப்படுத்திய பெருமக்களுள் **தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.கலியாணசுந்தரனாரும்** ஒருவர். இவர் உரைநடையை வாளாக ஏந்தித் தமிழ்மண்ணில் இந்தியப் பெருநிலத்தின் விடுதலைக்கு உன்னதமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்; வணங்கத் தக்கவர்.

நினைவு தெரிந்த நாள்முதல் பொதுவாழ்வில் ஈடுபாடுடை யவன் நான். உலகை இனம் காணத் தொடங்கிய இளமை தொட்டு இன்றுவரை தொடரும் என் தமிழ் மீட்புப் பணியும், தமிழர் நலம் நாடும் பணியும் என் குருதியில் இரண்டறக் கலந்தவை. நாட்டின் மொழி, இன மேன்மைக்கு விதைவிதைத்த தமிழ்ச் சான்றோர்களின் அருந்தமிழ்ச் செல்வங்களைத் தமிழருக்குக் கொண்டுசேர்க்க வேண்டும் எனும் தளராத் தமிழ் உணர்வோடு **தமிழ்மண் பதிப்பகத்தைத்** தொடங்கினேன்.

தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க. தமிழ் வாழ்வு வாழ்ந்தவர். ***54 நூல்களைப்*** பன்முகப்பார்வையுடன் எழுதித் தமிழர்களுக்கு அருந்தமிழ்க் கருவூலமாக வைத்துச்சென்றவர். இவற்றைக் காலவரிசைப்படுத்தி, பொருள்வழியாகப் பிரித்து வெளியிட் டுள்ளோம். தமிழறிஞர் ஒருவர், தம் அரும்பெரும் முயற்சியால் பல்வேறு துறைகளில் எப்படிக் கால்பதித்து அருஞ்செயல் ஆற்ற முடிந்தது என்பதை உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் எனும் பெருவிருப்பத்தால் இத்தொகுப்பு களை வெளியிட்டுள்ளோம்.

திரு.வி.க. வின் வாழ்க்கைச் சுவடுகளும், அறவாழ்க்கை நெறியும், குமுகாய நெறியும், இலக்கிய நெறியும் , சமய நெறியும், அரசியல் நெறியும், இதழியல் நெறியும், தொழிலாளர் நலனும், மகளிர் மேன்மையும் பொன்மணிகளாக இத் தொகுப்பு

களுக்குப் பெருமை சேர்க்கின்றன. இவர்தம் உணர்வின் வலிமை யும், பொருளாதார விடுதலையும், தமிழ் மொழியின் வளமையும் இந் நூல்களில் மேலோங்கி நிற்கின்றன. இந்நூல்களைத் தமிழ் கற்கப் புகுவார்க்கும், தமிழ் உரைநடையைப் பயில விரும்பு வார்க்கும் ஊட்டம் நிறைந்த தமிழ் உணவாகத் தந்துள்ளோம்.

திரு.வி.கலியாணசுந்தரனார் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் மூலவர்; தமிழ் உரைநடையின் தந்தை; தமிழ் நிலத்தில் தொழிற்சங்க இயக்கத்துக்கு முதன்முதலில் வித்தூன்றிய வித்தகர்; தமிழர்கள் விரும்பியதைக் கூறாது, வேண்டியதைக் கூறிய பேராசான்; தந்தை பெரியார்க்கு **வைக்கம் வீரர்** என்று பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்த பெருமையர்; தமிழ்ச் சிந்தனை மரபிற்கு அவர் விட்டுச்சென்ற சிந்தனைகள் எண்ணி எண்ணிப் போற்றத் தக்கவை. இன்றும், என்றும் உயிர்ப்பும் உணர்வும் தரத்தக்கவை.

சமயத்தமிழை வளர்த்தவர்; தூய்மைக்கும், எளிமைக்கும், பொதுமைக்கும் உயிர் ஓவியமாக வாழ்ந்தவர்; அன்பையும், பண்பையும், ஒழுங்கையும் அணிகலனாய்க் கொண்டவர்; தன்மதிப்பு இயக்கத்துக்குத் தாயாக விளங்கியவர்; பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக இருந்தவர்; எல்லாரையும் கவர்ந்து இழுத்த காந்தமலையாகவும்; படிப்பால் உயர்ந்த இமயமலை யாகவும்; பண்பால் குளிர் தென்றலாகவும், தமிழகம் கண்ணாரக் கண்ட காந்தியாகவும், அவர் காலத்தில் வாழ்ந்த சான்றோர் களால் மதிக்கப்பெற்றவர். .

சாதிப்பித்தும், கட்சிப்பித்தும், மதப்பித்தும், தலைக்கு ஏறி, தமிழர்கள் தட்டுத் தடுமாறி நிற்கும் இக்காலத்தில் வாழ்நாள் முழுதும் தமிழர் உய்ய உழைத்த ஒரு தமிழ்ப் பெருமகனின் அறிவுச் செல்வங்களை வெளியிடுகிறோம். தமிழர்கள் எண்ணிப் பார்ப்பார்களாக. தமிழரின் வாழ்வை மேம்படுத்தும் அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழ் இடம்பெற வேண்டும் எனும் தொலை நோக்குப் பார்வையோடு எம் பதிப்புச் சுவடுகளை ஆழமாகப் பதித்து வருகிறோம். தமிழர்கள் அறியாமையிலும், அடிமைத் தனத்திலும் கிடந்து உழல்வதிலிருந்து கிளர்ந்தெழுவதற்கும், தீயவற்றை வேரோடு சாய்ப்பதற்கும், நல்லவற்றைத் தூக்கி நிறுத்துவதற்கும் **திரு.வி.க.வின் தமிழ்க்கொடை** எனும் செந்தமிழ்க் களஞ்சியங்களைத் தமிழர்களின் கைகளில் தவழ விடுகிறோம். கூனிக்குறுகிக் கிடக்கும் தமிழர்களை நிமிர்த்த முனையும் நெம்புகோலாகவும், தமிழர்தம் வறண்ட நாவில் இனிமை தர வரும் செந்தமிழ்த்தேன் அருவியாகவும் இத்

தமிழ்க் கொடை திகழும் என்று நம்புகிறோம். இதோ! பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியாரும், தமிழ்ப் பதிப்புலக மேதையும் செந்தமிழைச் செழுமைப்படுத்திய செம்மலைப் பற்றிக் கூறிய வரிகளைப் பார்ப்போம்.

> *"தனக்கென வாழ்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் கலியாண சுந்தரனார் அவர்களைப் படிப்பினையாகக் கொள்வார்களாக"*
>
> **- தந்தை பெரியார்.**

> *"திரு.வி.க. தோன்றியதால் புலவர் நடை மறைந்தது; எளிய நடை பிறந்தது. தொய்வு நடை அகன்றது; துள்ளு தமிழ் நடை தோன்றியது. கதைகள் மறைந்தன; கருத்துக்கள் தோன்றின. சாதிகள் கருகின; சமரசம் தோன்றியது."* **- ச. மெய்யப்பன்.**

தமிழர் அனைவரும் உளம்கொள்ளத்தக்கவை இவை.

தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி மீது அளப்பரிய காதல் கொண்டவர் திரு.வி.க. இவர் பேச்சும் எழுத்தும் தமிழ் மூச்சாக இருந்தன. தமிழ்நாட்டு அரசியல் மேடைகளில் ஆங்கிலமே பேச்சுமொழியாக மதிக்கப்பட்ட காலத்தில் தமிழுக்குத் தென்றலாக வந்து மகுடம் சூட்டிய பெருமையாளர். தமிழின் - தமிழனின் எழுச்சியை அழகுதமிழில் எழுதி உரைநடைக்குப் புதுப்பொலிவும், மேடைத் தமிழுக்கு மேன்மையும் தந்த புரட்சியாளர்.

கலப்பு மணத்துக்கும், கைம்மை மணத்துக்கும் ஊக்கம் தந்தவர்; வழுக்கி விழுந்த மகளிர் நலனுக்காக உழைத்தவர்; பெண்களின் சொத்துரிமைக்காகப் பேசியவர்; ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமஉரிமை என்று வாதிட்டவர்; பெண்ணின எழுச்சிக்குத் திறவு கோலாய் இருந்தவர்; 'கற்பு' என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமன்று ஆண்களுக்கும் உண்டு என்று வலியுறுத்தியவர்; மாந்த வாழ்வியலுக்கு ஓர் இலக்கியமாக வாழ்ந்து காட்டியவர்; இளமை மணத்தை எதிர்த்தவர்; அரசியல் வானில் துருவ மீனாகத் திகழ்ந்தவர்; தமிழர்களுக்கு அரசியலில் விழிப்புணர்வை ஊட்டியவர்; சமுதாயச் சிந்தனையை விதைத்தவர்; ஒழுக்க நெறிகளைக் காட்டியவர்.

சங்கநூல் புலமையும், தமிழ் இலக்கண இலக்கிய மரபும் நன்குணர்ந்த நல்லறிஞர், ஓய்வறியாப் படிப்பாளி, சோர்வறியா உழைப்பாளி, நம்மிடையே வாழ்ந்துவரும் செந்தமிழ் அந்தணர் இரா. இளங்குமரனார் அவர்கள், **'தீந்தமிழ் அந்தணர்'** திரு.வி.க.வின் நூல் தொகுப்புகளில் அடங்கியுள்ள பன்முக மாட்சிகளை - நுண்ணாய்வு நெறிகளை ஆய்வு செய்து, அவர்தம் பெருமையினை மதிப்பீடு செய்து நகருக்குத் தோரணவாயில்

போன்று இத்தொகுப்புகளுக்கு ஒரு **கொடையுரையை** அளித்துள்ளார். அவர்க்கு எம் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

தமிழர் பின்பற்றத்தக்க உயரிய வாழ்க்கை நெறிகளைத் தாம் படைத்தளித்த நூல்களின்வழிக் கூறியது மட்டுமின்றி, அவ்வரிய நெறிகளைத் தம் சொந்த வாழ்வில் கடைப்பிடித்துத் தமிழர்க்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்து காட்டினார் திரு.வி.க. என்பதை வாழும் தலைமுறையும், வருங்காலத் தலைமுறையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் - பயன்கொள்ள வேண்டும் எனும் விருப்பத்தோடு இந்நூல்களை வெளியிட்டுள்ளோம்.

தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.க. நினைந்து நினைந்து, உணர்ந்து உணர்ந்து , உவந்து உவந்து எழுதிய படைப்புகளைத் தொகுத்து ஒருசேர வெளியிட்டுத், தமிழ்நூல் பதிப்பில் மணிமகுடம் சூட்டி உள்ளோம். விரவியிருக்கும் தமிழ் நூல்களுக்கிடையில் இத் தொகுப்புகள் தமிழ் மணம் கமழும் ஒரு பூந்தோட்டம்; ஒரு பழத்தோட்டம். பூக்களை நுகர்வோம்; பழங்களின் பயனைத் துய்ப்போம். தமிழ்மண்ணில் புதிய வரலாறு படைப்போம். வாரீர்! இந்நூல் உருவாக்கத்திற்கு துணை நின்றோர் அனை வருக்கும் எம் நன்றியும் பாராட்டும்.

திரு.வி.க. வெனும் பெயரில் திருவிருக்கும்;
தமிழிருக்கும்! இனமிருக்கும்!
திரு.வி.க. வெனும் பெயரில் திருவாரூர்ப்
பெயரிருக்கும்! இந்தநாட்டில்!
திரு.வி.க. வெனும் பெயரால் தொழிலாளர்
இயக்கங்கள் செறிவுற்றோங்கும்!
திரு.வி.க. வெனும் பெயரால் பொதுச்சமயம்
சீர்திருத்தம் திகழுமிங்கே!

- பாவலரேறு **பெருஞ்சித்திரனார்**

– கோ. இளவழகன்
பதிப்பாளர்

பெரியபுராணம்

(குறிப்புரையும் வசனமும்) – 5

35. திருமூல நாயனார்

கொச்சகக் கலி

3569. அந்தி இளம் பிறைக் கண்ணி அண்ணலார் கயிலையினில்
முந்தைநிகழ் கோயிலுக்கு முதல்பெரு நாயகம் ஆகி
இந்திரன் மால் அயன்முதல்ஆம் இமையவர்க்கு நெறிஅருளும்
நந்திதிரு அருள்பெற்ற நான்மறை யோகிகள் ஒருவர். 1

3570. மற்று அவர்தாம் அணிமாஆதி வரும் சித்தி பெற்றுஉடையார்
கொற்றவனார் திருக்கயிலை மலைநின்றும் குறுமுனிபால்
உற்றதுஒரு கேண்மையினால் உடன் சில நாள் உறைவதற்கு
நல் தமிழின் பொதியமலை நண்ணுதற்கு வழிக் கொண்டார்.

அணிமா ஆதி சித்திகள்: அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்பன. அணிமா - அணுவினுஞ் சிறிய உருவங் கொள்வது. மகிமா எங்கும் நீக்கம் அற நிறைந்து நிற்பது. லகிமா - மேருவைப் போலிருந்தும் எடுக்குங்கால் லகுவாயிருப்பது. கரிமா - பரமாணுவைப் போலிருந்தும் எடுக்குங் கால் மேருவைப்போல் கனப்பது. பிராத்தி - எங்கும் போகும் ஆற்றலோடு எல்லா வளங்களையும் பெறுவது. பிராகாமியம் - ஓரிடத்திலிருந்தே எல்லாப் போகங்களையும் பெற்று நுகர்வது. ஈசத்துவம் - கடவுளைப்போல் முத்தொழில் செய்து. எவரும் பணிகேட்ப நிற்பது. வசித்துவம் - எவ்வுயிருந்தன் வயப்படுவது. கொற்றவனார் - சீகண்ட சிவனார் எழுந்தருளியுள்ள. திருக்கயிலைமலை - குருமார்கள் வாழுமிடம்; திருக்கயிலை பலவிதம்; இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது இமயத்திலுள்ளது. "......வளப்பிற் கயிலை வழியில்வந் தேனே" - திருமந்திரம்: பாயிரம். 19. குறுமுனிபால் - அகத்தியரிடத்து. கேண்மையினால் - நட்பினால். 2

3571. மன்னு திருக் கேதாரம் வழிபட்டு, மா முனிவர்
பன்னு புகழ்ப் பசுபதி நேபாளத்தைப் பணிந்து ஏத்தித்
துன்னு சடைச் சங்கரனார் ஏற்ற தூநீர்க் கங்கை
அன்னம்மலி அகன்துறைநீர் அருகரையின் மருங்கு அணைந்தார்.

பசுபதி எழுந்தருளியுள்ள. 3

3572. **கங்கை நீர்த்துறை ஆடிக் கருத்துஉறை நீள்கடல் ஏற்றும்**
அம் கணர்தாம் மகிழ்ந்தருளும் அவிமுத்தம் பணிந்து ஏத்தி,
மங்குல் வளர்வரை விந்த மன்னு பருப்பதம் இறைஞ்சித்
திங்கள் அணி சடையர் திருக் காளத்திமலை சேர்ந்தார்.

கருத்துறை. . . . . ஏத்தி - பிறவிக் கடலினின்றும் கரையேற்றும் சிவபிரான் வீற்றிருந்தருளும் காசியை வணங்கிப் போற்றி; "அவி முத்தம் என்பதில் முத்தம் - விடுகை; விமுத்தம் - மிகவும் விடுகை; அவிமுத்தம் - மிகவும் விடவேண்டிய காலத்தும் விடாமையெனக் கொள்க. இதில் அசரம் எதிர்மறை. முன்னொரு காலத்திலே, திவோ தானன் அருந்தவமியற்றிப் பிரமதேவரால் காசியை ஆளும் அர சுரிமை பெற்றவழி, அத்தலத்திலே தேவர் வாசமில்லாதிருக்கும்படி வரமேற்று ஆண்டுகொண்டிருக்க, சிவபிரான் அவ்வரம் பொய்க்கா வண்ணம் தாம் மந்தர மலையை அடைய உத்தேசித்த காலத்தும் அருவுருவாக வீற்றிருந்தருளினராகலின், அவிமுத்தமெனப் பெயர் பெற்றதென்பது அத்தல மான்மியம்" - இராமலிங்க சுவாமிகள். 4

3573. **நீடு திருக் காளத்தி நிலவு தாணுவை வணங்கி,**
ஆடு திருஅரங்கு ஆன ஆலவனம் தொழுது ஏத்தித்
தேடும் இருவர்க்கு அரியார் திரு ஏகாம்பரம் பணிந்து
மாடுஉயர் மா மதில் காஞ்சி வள நகரின் வைகினார்.

தாணுவை - சிவத்தை. ஐந்து சபைகளுள் திருவாலங்காடும் ஒன்றாதலின் "ஆடுதிரு அரங்கான ஆலவனம்" என்றார். ஐந்து சபை கள்: இரத்தின சபை (திருவாலங்காடு), பொற்சபை (சிதம்பரம்), வெள்ளி சபை (மதுரை), தாமிர சபை (திருநெல்வேலி), சித்திரசபை (திருக் குற்றாலம்). திருஏகாம்பரம் - காஞ்சியிலுள்ள திருக்கோயில். 5

3574. **நல் பதி அங்கு அமர் யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்**
கல்புரிசைத் திருஅதிகை கலந்து இறைஞ்சிக் கறைக்கண்டர்
அற்புதக் கூத்து ஆடுகின்ற அம்பலம் சூழ் திருவீதிப்
பொன் பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்து அணைந்தார்.

புரிசை - மதில். பெரும்பற்றப் புலியூரில் - சிதம்பரத்தில். 6

3575. **எவ் உலகும் உய்ய எடுத்து அருளிய சேவடியாரைச்**
செவ்வியஅன்பு உறவணங்கிச் சிந்தை களிவரத் திளைத்து
வவ்விய மெய் உணர்வின்கண் வரும் ஆனந்தக் கூத்தை
அவ் இயல்பில் கும்பிட்டு அங்கு ஆராமை அமர்ந்திருந்தார்.

திளைத்து - இடையீடின்றி ஒன்றி; பரவசப்பட்டு. வவ்விய - (திளைத்தலால்) ஏற்ற. அவ்வியல்பில் - அவ்வானந்த இயல்பிலிருந்து. 7

3576. **தடநிலை மாளிகைப் புலியூர் தன்னில் உறைந்து இறைஞ்சிப்போய்**
'அடல் விடையின் மேல் வருவார் அமுதுசெய அஞ்சாதே
விடம் அளித்தது' எனக் கருதி மேதினிக்கு வளம் நிறைத்தே
கடல் வயிறு நிறையாத காவிரியின் கரை அணைந்தார்.

தடம் - பெரிய. அடல் - போர்; வலிமையுமாம். கடல் சிவபிரானுக்கு நஞ்சை யளித்தமையான். காவிரி அதில் புகாது உயிர்கட்கு நலஞ் செய்ய வளந்தந்து பயன் தருவது ஈண்டுக் குறிப்பிடப்பட்டது. 8

3577. **காவிரி நீர்ப் பெரும் தீர்த்தம் கலந்து ஆடிக் கடந்து ஏறி**
ஆவின் அருங் கன்று உறையும் ஆவடுதண் துறை அணைந்து
சேவில் வரும் பசுபதியார் செழுங்கோயில் வலம்வந்து
மேவு பெருங் காதலினால் பணிந்த அங்கு விருப்புறுவார்.

சேவில் - இடபத்தில். பசுபதியார் - திருவாவடுதுறைப் பெருமான் பெயர். ". . . சீருடையான் சிவன் ஆவடு தண்டுறை - சீருடையான்பதஞ் சேர்ந்திருந்தேனே", "சேர்ந்திருந் தேன்சிவன் ஆவடு தண்டுறை" - திருமந்திரம்: பாயிரம். 16, 17. 9

3578. **அந் நிலைமைத் தானத்தை அகலாதது ஒரு கருத்து**
முன்னி எழும் குறிப்பினால் மூளும் ஆதரவு எய்தப்
பின்னும் அகன்று ஏகுவார் பேணவரும் கோக்குலங்கள்
பொன்னி நதிக் கரைப் புறவில் புலம்புவன எதிர்கண்டார்.

முன்னி - நினைந்து. ஆதரவு - விருப்பம். பேண. . . . புலம்புவன - மேய்த்துப் பாதுகாக்கக் கொண்டுவரப்பட்ட பசுக்கூட்டங்கள் காவிரிநதிக் கரைக்காட்டிலே புலம்புவதை. 10

3579. **அந்தணர்தம் சாத்தனூர் ஆமேய்ப்பார் குடித்தோன்றி**
முந்தை முறை நிரை மேய்ப்பான் மூலன்எனும் பெயர் உடையான்
வந்து தனி மேய்க்கின்றான் வினை மாள வாழ்நாளை
வெம் தொழில்வன் கூற்று உண்ணவீடி நிலத்திடை வீழ்ந்தான்.

சாத்தனூர் அந்தணர்களின் ஆக்களை மேய்ப்பவர்களது குடியில் . . . . நிரை - பசுநிரை. கூற்று - யமன். வீடி - இறந்து. 11

3580. **மற்றுஅவன்தன் உடம்பினைஅக் கோக்குலங்கள் வந்து அணைந்து**
சுற்றி மிகக் கதறுவன சுழல்வன மோப்பன ஆக
நல் தவ யோகியர் காணா 'நம்பர் அருளாலே ஆ
உற்ற துயர் இவை நீங்க ஒழிப்பன்' என உணர்கின்றார். 12

3581. **'இவன் உயிர்பெற்று எழில் அன்றி ஆக்கள் இடர் நீங்கா' என்று**
அவன் உடலில் தம்உயிரை அடைவிக்க அருள்புரியும்
தவ முனிவர் தம் உடம்புக்கு அரண்செய்து தாம்முயன்ற
பவன வழி அவன் உடலில் தம் உயிரைப் பாய்த்தினார்.

அரண் - காப்பு. பவனம் - பிராணவாயு. காயாதி பூதம் கலைகாய மாயையில் - ஆயா தகல அறிவொன் றறிதியே - ஓயாப் பதியதன் உண்மையைக் கூடினால் - வீயாப் பரகாயம் மேவலு மாமே" - திருமந்திரம்: அட்டமாசித்தி. *13*

3582. பாய்த்திய பின் திரு மூலராய் எழலும் பசுக்கள் எல்லாம்
நாத்தழும்ப நக்கி மோந்து அணைந்து கனைப்பொடு நயந்து
வாய்த்து எழுந்த களிப்பினால் வால் எடுத்துத் துள்ளிப்பின்
நீத்த துயரின ஆகி நிரைந்து போய் மேய்ந்தனவால். 14

3583. ஆவின் நிரை மகிழ்வு உறக் கண்டு அளிகூர்ந்த அருளினராய்
மேவி அவை மேய்விடத்துப் பின்சென்று மேய்ந்தவைதாம்
காவிரி முன்துறைத் தண்ணீர் கலந்து உண்டு கரைஏறப்
பூவிரிதண் புறவின் நிழல் இனிதாகப் புறம் காத்தார்.

அளி - அன்பு; (கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல்). புறவின் - முல்லை நிலத்தின்; காட்டின். *15*

3584. வெய்ய சுடர்க் கதிரவனும் மேல் பாலை மலை அணையச்
சைவ நெறி மெய் உணர்ந்தோர் ஆனினங்கள் தாமேமுன்
பைய நடப்பன கன்றை நினைந்து படர்வன ஆகி
வையம் நிகழ் சாத்தனூர் வந்து எய்தப் பின் போனார். 16

3585. போனவர்தாம் பசுக்கள் எல்லாம் மனைதோறும் புகநின்றார்
மானம் உடை மனையாளும் 'வைகிய பின் தாழ்ந்தார்' என்று
ஆன பயத்துடன் சென்றே, அவர் நின்றவழி கண்டாள்'ஈனம்
இவர்க்கு அடுத்தது' என, மெய் தீண்ட அதற்கு இசையார்.

வைகியபின் தாழ்ந்தார் என்று - பொழுதுபோன பின்னும் கணவர் வரவில்லையே என்று. இவர்க்கு ஏதோ ஈனம் அடுத்தது......17

3586. அங்கு அவளும் மக்களுடன்
அருஞ்சுற்றம் இல்லாதாள்
தங்கி வெரு உற மயங்கி
'என் செய்தீர்' எனத் தளர,
'இங்கு உனக்கு என்னுடன் அணைவு
ஒன்று இல்லை' என எதிர்மறுத்துப்
பொங்கு தவத்தோர் ஆங்கு ஓர்
பொதுமடத்தின் உள்புகுந்தார்.

வெருவுற - நடுக்குற. அணைவு - தொடர்பு. *18*

3587. இல்லாளன் இயல்புவேறு
ஆனமைகண்டு இரவு எல்லாம்
சொல் ஆடாது இருந்தவர்பால்
அணையாது துயிலாதாள்

பல்லார்முன் பிற்றை நாள்
இவர்க்கு அடுத்த பரிசு உரைப்ப
நல்லார்கள் அவர் திறத்து
நாடியே நயந்து உரைப்பார். 19

3588. 'பித்து உற்ற மயல் அன்று;
பிறிது ஒரு சார்பு உளது அன்று
சித்த விகற்பம் களைந்து,
தெளிந்த சிவ யோகத்தில்
வைத்த கருத்தினர் ஆகி
வரம்புஇல் பெருமையில் இருந்தார்;
இத்தகைமை அளப்பு அரிதால்
யாராலும்' என உரைப்பார்.

சித்த விகாரத்தை நீக்கி; "...... சித்தவிகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த .... கோத்தும்பி" திருவாசகம். 20

3589. 'பற்று அறுத்த உபதேசப்
பரமர் பதம் பெற்றார்போல்
முற்றும் உணர்ந்தனர் ஆகும்
முன்னை நிலைமையில் உங்கள்
சுற்ற இயல்பினுக்கு எய்தார்'
என்று உரைப்பத் துயர் எய்தி
மற்று அவளும் மையல் உற
மருங்கு உள்ளார் கொண்டு அகன்றார். 21

3590. இந்த நிலைமையில் இருந்தார்
எழுந்திருந்து ஆங்கு ஆன் நிரைகள்
வந்த நெறியே சென்று
வைத்த காப்பினில் உய்த்த
முந்தை உடல் பொறைகாணார்
முழுது உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானச்
சிந்தையினில் வந்த செயல்
ஆராய்ந்து தெளிகின்றார்.

காப்பில் வைத்த பழைய உடல் சுமையை. 22

3591. தண் நிலவு ஆர் சடையார்தாம்
தந்த ஆகமப் பொருளை
மண்ணின் மிசைத் திருமூலர்
வாக்கினால் தமிழ் வகுப்பக்

கண்ணிய அத் திருவருளால்
அவ் உடலைக் கரப்பிக்க
எண் நிறைந்த உணர்வு உடையார்
ஈசர் அருள்' என உணர்ந்தார்

சடையார் - சிவபெருமான். கண்ணிய - கருதிய. கரப்பிக்க - மறைப்பிக்க. எண்ணிறைந்த உணர்வுடையார் - திருமூலர்; யோகக் காட்சியினர் எண்ணிறைந்த உணர்வுடையராதல் இயல்பு. "என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன் - தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யு மாறோ" - திருமந்திரம்; பாயிரம் - திருமூலர் வரலாறு. 81. 23

3591. **சுற்றியஅக் குலத்து உள்ளோர்**
தொடர்ந்தார்க்குத் தொடர்வுஇன்மை
முற்றவே மொழிந்தருள
அவர் மீண்டு போனதன்பின்
பெற்றம் மீது உயர்த்தவர்தாள்
சிந்தித்துப் பெருகு ஆர்வச்
செற்றம் முதல் கடிந்தவர்தாம்
ஆவடுதண் துறை சேர்ந்தார்.

இடபக்கொடியுடைய சிவபெருமான் தாளைச் சிந்தித்து. செற்ற முதல் கடிந்தவர்தாம் - காம வெகுளி மயக்கம் முதலியவற்றை அழித்த திருமூலர். 24

3593. **ஆவடுதண் துறை அணைந்து**
அங்கு அரும்பொருளை உற வணங்கி,
மேவு வார் புறக் குடபால்
மிக்கு உயர்ந்த அரசின் கீழ்த்
தேஇருக்கை அமர்ந்தருளிச்
சிவயோகம் தலை நின்று
பூ அலரும் இதயத்துப்
பொருளோடும் உணர்ந்தி ருந்தார்.

அரும்பொருளை - சிவத்தை. புறக்குடபால் - புறத்தே மேற்குத் திசையில், "சேர்ந்திருந்தேன் சிவமங்கைதன் பங்கனைச் - சேர்ந் திருந்தேன் சிவன் ஆவடு தண்டுறை - சேர்ந்திருந்தேன் சிவபோதியின் நீழலில் - சேர்ந்திருந்தேன் சிவன் நாமங்கள் ஓதியே" "நானும் இருந்தேன் நற்போதியின் கீழே" - திருமந்திரம்: பாயிரம். 79, 82. பூவலரும் இதயத்து - இருதய கமலத்து. 25

3594. **ஊன் உடம்பில் பிறவிவிடம்**
தீர்ந்து உலகத்தோர் உய்ய
ஞானம் முதல் நான்கும் அலர்
நல் திரு மந்திர மாலை

பான்மை முறை ஓராண்டுக்கு
ஒன்று ஆகப் பரம்பொருள் ஆம்
ஏன எயிறு அணிந்தாரை
'ஒன்று. அவன் தான்' என எடுத்து.

ஊனுடம்பிலிருந்து கொண்டே பிறவித் துன்பத்தை யொழித்தல் கூடும் என்பதற்குச் சான்றுகள் திருமந்திரத்தில் பல கிடக்கின்றன. "அஞ்சனம் போன்றுடலையறு மந்தியில். வஞ்சக வாத மறு மத்தியானத்திற் - செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறும் - நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே" -727. மந்திரமாலை - "மறப்பிலர் நெஞ்சினுள் மந்திரமாலை" திருமந்திரம்; 86. ஏன எயிறு அணிந் தாரை - பன்றிக் கொம்பையணிந்த பரமசிவனை. 26

3595. **முன்னிய அப்பொருள் மாலைத்**
தமிழ் மூவாயிரம் சாத்தி,
மன்னிய மூவாயிரத்து ஆண்டு
இப்புவிமேல் மகிழ்ந்திருந்து,
சென்னி மதி அணிந்தார்தம்
திருஅருளால் திருக்கயிலை
தன்னில் அணைந்த ஒருகாலும்
பிரியாமைத் தாள் அடைந்தார்.

திருமந்திரத்தின் தொகை மூவாயிரம்; மூவாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாடல்கள் இடைச்செருகல் என்க. "மூலன் மடவரை தந்திரம் ஒன்பது சார்வு மூவாயிரம்", "மூலன் உரை செய்த மூவாயிரந் தமிழ்", "முத்தி முடிவிது மூவாயிரத்திலே", "மூலன் உரைசெய்த மூவாயிரந் தமிழ்" - திருமந்திரம்; 101, 99, 100, 3046. திருமூலர் ஒவ்வோராண்டுக்கு ஒவ்வொரு மந்திரமாக மூவாயிரம் ஆண்டிருந்து மூவாயிரம் மந்திரஞ் சொன்னார் என்பதற்கு அகச்சான்றில்லை. திருமூலர் நீண்ட காலம் இருந்தார் என்பது மட்டும் "ஒப்பிலி கோடி யுகம் இருந்தேனே" (74) "இருந்தேன் இக்காயத்தில் எண்ணிலி கோடி" (80) என வருவனவற்றால் விளங்குகிறது.

ஆண்டு என்பது அந்நாளில் வேறு பொருளில் வழங்கப் பெற்றதா அறியக் கூடவில்லை. 27

3596. **நலம் சிறந்தஞான யோகக்**
கிரியை சரியை எலாம்
மலர்ந்த மொழித் திருமூல
தேவர் மலர்க்கழல் வணங்கி
அலர்ந்த புகழ்த் திருஆரூர்
அமணர் கலக்கம் கண்ட
தலம் குலவு விறல் தண்டி
அடிகள் திறம் சாற்றுவாம். 28

திருமூல நாயனார்

திருக்கயிலாயத்திலே நந்தியெம்பெருமான் திருவருள் பெற்ற சிவ யோகிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவருள் ஒருவர் அணிமா முதலிய சித்திகளில் வல்லவர். அவருக்கு, 'அகத்தியருடன் சில நாள் தங்குதல் வேண்டும்' என்னும் வேட்கை எழுந்தது. அவர், அவ் வேட்கையைத் தணித்துக் கொள்ளத் திருக்கயிலையினின்றும் பொதிகை நோக்கிப் புறப்பட்டார்; வழியில் திருக்கேதாரம், பசுபதி நேபாளம், காசி, ஸ்ரீசைலம், திருக்காளத்தி, திரு வாலங்காடு, காஞ்சீபுரம், திருவதிகை, சிதம்பரம் முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுது, திருவாவடுதுறையை அடைந்தார். அத் திருப்பதியை விடுத்து அகலாத ஒரு கருத்து அவர்தம் உள்ளத்தில் உதித்துக் கொண் டிருந்தது. ஆயினும் அவர், ஒருநாள், திருவாவடுதுறையை விடுத்துப் புறப்பட்டார். அப்போது, காவிரிக் கரையில் உள்ள ஒரு பசுங் காட்டிலே பசுக் கூட்டங்கள் புலம்பிக் கொண்டிருந்தன. அக் காட்சியைச் சிவயோகியார் கண்டார்.

அப் பசுக்களை மேய்ப்பவன் சாத்தனூரில் உள்ள ஓர் இடையன். அவன், மூலன் என்னும் பெயரை உடையவன். அவன் அன்று இறந்துபட்டான். பசுக்கள் அவனைச் சுற்றி நின்று மோந்து மோந்து அழுது கொண்டிருந்தன. பசுக்களின் அழுகை சிவ யோகியார் நெஞ்சைக் கவர்ந்தது. "பசுக்களின் துயரை நீக்குதல் வேண்டும்" என்னும் கருணை அவர்தம் உள்ளத்தில் பிறந்தது. "இவ் விடையன் உயிர் பெற்றெழுந்தாலன்றி இப் பசுக்களின் துயர் நீங்காது" என்று அவர் நினைக்கலானார்.

சிவயோகியார், கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்தில் வல்லவ ராதலால், அவர் தமது உடலை ஓரிடத்திலே சேமித்து வைத்தார்; இடையன் உடலிலே நுழைந்தார்; திருமூலராய் எழுந்தார். பசுக்கள் எல்லாம் ஆனந்தமுற்றன; அவரை நாத் தழும்பத் தழும்ப நக்கின; மோந்தன; கனைத்தன; துள்ளியோடி மேய்ந்தன. பொழுது போயிற்று. பசுக்கள் வழக்கம்போலச் சாத்தனூரை நோக்கி நடந்தன. திருமூலரும் அவை களுடன் சென்றார். பசுக்கள் இல்லந்தோறும் நுழையலாயின. திருமூலர் வீதியிலே ஓரிடத்தில் நின்றார்.

மூலனுக்கு ஒரு மனைவி உண்டு. அவள், "என்ன! நாயகர் இன்னும் வரவில்லையே" என்று வெளியே வந்து பார்த்தாள்; சிவ யோகியார் நின்ற இடத்துக்கு வந்தாள்; "இவர் ஏன் இங்கே நிற்கிறார்? இவருக்கு என்ன? தீட்டா?" என்று சிவயோகியரைத் தீண்டப் போனாள். சிவயோகியார் அவளைப் பார்த்து, "என்னைத் தீண்டாதே" என்றார். அவள் மருண்டு "இஃதென்ன!" என்று தளர்வுற்றாள். சிவயோகியார், அவளை நோக்கி, "எனக்கும் உனக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை" என்று சொல்லி ஒரு பொது மடத்தில் நுழைந்தார்.

இடையன் மனைவி இரவு முழுவதும் துயிலாது வருந்திக் கொண்டிருந்தாள். பொழுது விடிந்தது. விடிந்ததும், அவள் அவ் வூரிலுள்ள அறிஞர்களிடஞ் சென்று, தன் கணவன் செயலைத் தெரிவித்தாள். அவர்கள் சென்று திருமூலரைப் பார்த்தனர்; பார்த்து, "இது பித்தன்று; மயக்கமன்று; இவர் சித்தம் சிவயோகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. இனி இவர் சுற்றத்துடன் சேர்ந்து வாழார்" என்று சொல்லி விட்டார்கள். அது கேட்ட மனைவி துயரக் கடலில் ஆழ்ந்தாள். அவர்கள் அவளைத் தேற்றி உடனழைத்துச் சென்றார்கள்.

பின்னே திருமூலர் எழுந்து பசுக்கள் வந்த வழியே சென்றார்; தாம் சேமித்துவைத்த தமது உடலைத் தேடினார்; அதைக் கண்டா ரில்லை. "சிவாகமத்தின் உண்மைப் பொருளைத் தம் வாயிலாகத் தமிழில் வெளியிடவேண்டி உடலை மறைத்தது சிவபிரான் "திரு வருள்" என்பதை ஞான உணர்வினால் திருமூலர் தெளியலானார். அந்நிலையில், சுற்றத்தார், திருமூலரைத் தொடர்ந்து சூழ்ந்தனர். திருமூலர் அவர்களைப் பார்த்து, "உங்களுக்கும் எனக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை; நீங்கள் போங்கள்" என்றார். அவர்கள் திரும்பிப் போய்விட்டார்கள்.

திருமூலர், திருவாவடுதுறை சேர்ந்தார்; திருக்கோயிலுள் நுழைந்தார்; மேற்புறத்திலுள்ள அரசமரத்தடியில் அமர்ந்தார்; மூவாயிரம் ஆண்டு சிவயோகத்தில் இருந்தார். ஆண்டுக்கு ஒரு மந்திர மாககத் திருமந்திரம் மூவாயிரம் அவரால் அருளிச்செய்யப்பட்டன. அத்திருத் தொண்டு முற்றுப் பெற்றதும் அவர் திருக்கயிலை அடைந்தார்.

36. தண்டி அடிகள்

அறுசீர் விருத்தம்

3597. தண்டி அடிகள் திருஆரூர்ப்
பிறக்கும் பெருமைத் தவம் உடையார்
அண்ட வாணர் மறைபாட
ஆடும் செம்பொன் கழல் மனத்துக்
கொண்ட கருத்தின் அக நோக்கும்
குறிப்பே அன்றிப் புறநோக்கும்
கண்ட உணர்வு துறந்தார் போல்
பிறந்த பொழுதே கண்காணார்.

தண்டியடிகள் அகக்கண் விளங்கப் பெற்றவர்; புறக் கண்ணில்லாதவர். இதனால் "நாட்டமிகு தண்டிக்கும்" என்றார் திருத்தொண்டத்தொகையுடையார். கருத்தின்கண் என்னும் பாடத் துக்கு அகக்கண் என்று கொள்க. உணர்வு இருவகைத்து. ஒன்று கண்ட உணர்வு; மற்றொன்று அகண்ட உணர்வு. முன்னையது புறக்கண்ணுக்குரியது; பின்னையது அகக்கண்ணுக்குரியது. 1

3598. காணும் கண்ணால் காண்பது மெய்த்
தொண்டே ஆன கருத்து உடையார்
பேணும் செல்வத் திரு ஆரூர்ப்
பெருமான் அடிகள் திருவடிக்கே
பூணும் அன்பினால் பரவிப்
போற்றும் நிலைமை புரிந்து அமரர்
சேணும் அறிய அரிய திருத்தொண்டின்
செறியச் செறிந்து உள்ளார். 2

3599. பூஆர் சடிலத் திருமுடியார்
மகிழ்ந்த செல்வப் பூங்கோயில்
தேவாசிரியன் முன் இறைஞ்சி
வலம் செய்வாராய்ச் செம்மைபுரி
நாவால் இன்பம் உறும் காதல்
நமச்சிவாய நல் பதமே
ஓவா அன்பில் எடுத்து ஓதி
ஒருநாள் போல வரும் நாளில்.

சடிலம் - சடை தேவாசிரிய மண்டபத்தின் முன். நற்பதமே - நல்ல மந்திரமே ஓவா - நீங்காத. *3*

3600. **செங்கண் விடையார் திருக்கோயில்**
குடபால் தீர்த்தக் குளத்தின் பாங்கு
எங்கும் அமணர் பாழிகளாய்
இடத்தால் குறைபாடு எய்துதலால்
அங்கு அந்நிலைமைதனைத் தண்டி
அடிகள் அறிந்தே ஆதரவால்
'இங்கு நான் இக் குளம் பெருகக்
கல்ல வேண்டும்' என்று எழுந்தார்.

குடபால் - மேற்கிலுள்ள. பாங்கு - பக்கம். பாழிகளாய் - மடங்களாய்; குகைகளாய். ஆதரவால் - விருப்பத்தால். கல்ல - தோண்ட; வெட்ட. *4*

3601. **குழிவாய் அதனில் குறி நட்டுக்**
கட்டும் கயிறு குளக்குலையின்
இழிவாய்ப் புறத்து நடுத் தறியோடு
இசையக் கட்டி இடைதடவி,
வழியால் வந்து மண் கல்லி
எடுத்து மறித்தும் தடவிப்போய்
ஒழியா முயற்சியால் உய்த்தார்;
ஓதும் எழுத்து அஞ்சு உடன் உய்ப்பார்.

குலையின் - கரையின். இழிவாய்ப்புறத்து - இறங்கும் இடப் புறத்தில் தறியோடு - முளையுடன். மறித்தும் - மீண்டும். உய்த்தார் - சேர்த்தார்; கொட்டினார். உய்ப்பார் - உச்சரிப்பவராய். *5*

3602. **நண்ணி நாளும் நல்தொண்டர்**
நயந்த விருப்பால் மிகப் பெருகி
அண்ணல் தீர்த்தக் குளம் கல்லக்
கண்ட அமணர் பொறார் ஆகி,
எண்ணித் தண்டி அடிகள் பால்
எய்தி முன்நின்று இயம்புவார்
'மண்ணைக் கல்லில் பிராணிபடும்
வருத்த வேண்டா' என்று உரைத்தார்.

பிராணிபடும் - உயிர்கள் சாகும். வருந்த வேண்டாம் என்பது பாடமாயின், நீரும் வீணே வருந்தவேண்டாம் என்று கொள்க. *6*

3603. **மாசு சேர்ந்த முடை உடலார்**
மாற்றம் கேட்டு மறு மாற்றம்
தேசு பெருகும் திருத்தொண்டர்
செப்பு கின்றார் 'திருஇலிகாள்

பூசு நீறு சாந்தம் எனப்
புனைந்த பிரானுக்கு ஆன பணி
ஆசு இலா நல் அறம் ஆவது
அறிய வருமோ? உமக்கு' என்றார்.

அந்தம் - எல்லை. முடை - நாற்றம் வீசும். தேசு - ஒளி. திருவிலி காள் - மூதேவிகளே என்றபடி ஆசிலா - குற்றமில்லாத. 7

3604. அந்தம் இல்லா அறிவு உடையார்
உரைப்பக் கேட்ட அறிவு இல்லார்
'சிந்தித்து இந்த அறம் கேளாய்
செவியும் இழந்தாயோ?' என்ன,
'மந்த உணர்வும் விழிக் குருடும்
கேளாச் செவியும் மற்று உமக்கே
இந்த உலகத்து உள்ளன' என்று
அன்பர் பின்னும் இயம்புவார். 8

3605. 'வில்லால் எயில் மூன்று எரித்த பிரான்
விரை ஆர் கமலச் சேவடிகள்
அல்லால் வேறு காணேன் யான்;
அது நீர் அறிதற்கு ஆர்?' என்பார்;
'நில்லா நிலையீர்! உணர்வு இன்றி
நும் கண் குருடு ஆய் என் கண் உலகு
எல்லாம் காண்பான் யான் கண்டால்
என் செய்வீர்? என்று எடுத்துரைத்தார்.

வில்லால் - மேருவில்லால். எயில் மூன்றும் - மூன்று மதில் களையும்; முப்புரங்களையும். 9

3606. அருகர் அதுகேட்டு 'உன் தெய்வத்து
அருளால் கண் நீ பெற்றாயேல்
பெருகும் இவ் ஊரினில் யாங்கள்
பின்னை இருக்கிலோம்' என்று,
கருகு முருட்டுக் கைகளால்
கொட்டை வாங்கிக் கருத்தின் வழித்
தருகைக் கயிறும் தறியும் உடன்
பறித்தார் தங்கள் தலை பறித்தார்.

கொட்டை - மண்வெட்டியை. கருத்தின் வழிதரு - கருத்துப் போல் வழி தெரிவிக்கும். தலைபறித்தார் - தலைமயிர் பறிப்பவர் களாகிய சமணர்கள். 10

3607. வெய்ய தொழிலார் செய்கையின் மேல்
வெகுண்ட தண்டி அடிகள் தாம்
மைகொள் கண்டார் பூங்கோயில் 'மணி
வாயிலின் முன் வந்து இறைஞ்சி
'ஐயனே! இன்று அமணர்கள் தாம்
என்னை அவமானம் செய்ய
நைவது ஆனேன்; இது தீர
நல்கும் அடியேற்கு' என வீழ்ந்தார். 11

3608. பழுது தீர்ப்பார் திருத்தொண்டர்
பரவி விண்ணப்பம் செய்து
தொழுது போந்து மடம்புகுந்து
தூய பணி செய்யப்பெறாது
அழுது கங்குல் அவர் துயிலக்
கனவில் அகில லோகங்கள்
முழுதும் அளித்த முதல்வனார்
முன் நின்று அருளிச் செய்கின்றார்.

பழுது தீர்ப்பார் - சிவபெருமான். *12*

3609. 'நெஞ்சில் மருவும் கவலையினை
ஒழிநீ! நின் கண் விழித்து அந்த
வஞ்ச அமணர்தம் கண்கள்
மறையுமாறு காண்கின்றாய்
அஞ்ச வேண்டா' என்றருளி
அவர்பால் நீங்கி, அவ் இரவே
துஞ்சும் இரவில் அரசன் பால்
தோன்றிக் கனவில் அருள் புரிவார். 13

3610. 'தண்டி நமக்குக் குளம்கல்லக்
கண்ட அமணர் தரியாராய்
மிண்டு செய்து பணிவிலக்க
வெகுண்டான்; அவன்பால் நீமேவிக்
கொண்ட குறிப்பால் அவன் கருத்தை
முடிப்பாய்' என்று கொள அருளித்
தொண்டர் இடுக்கண் நீங்க எழுந்
தருளினார் அத் தொழில் உவப்பார்.

மிண்டு செய்த - இடக்கர் செய்து; தருக்கால் பிழைசெய்து. . . . . . . உவப்பார் - சிவபெருமான். *14*

3611. வேந்தன் அதுகண்டு அப்பொழுதே
விழித்து மெய்யின் மயிர்முகிழ்ப்பப்
பூந்தண் கொன்றை வேய்ந்தவரைப்
போற்றிப் புலரத்தொண்டர் பால்
சார்ந்து புகுந்தபடி விளம்பத்
தம்பிரானார் அருள் நினைந்தே
ஏய்ந்த மன்னன் கேட்ப இது
புகுந்த வண்ணம் இயம்புவார்.

வேய்ந்தவரை - அணிந்தவரை. புலர - இருள்விடிய. ஏய்ந்த - அடைந்த புகுந்த வண்ணம் இது நிகழ்ந்ததை. *15*

3612. 'மன்ன! கேள் யான் மழவிடையார்
மகிழும் தீர்த்தக் குளம் கல்லத்
துன்னு அமணர் அங்கு அணைந்து' ஈது
அறம் அன்று' என்று பலசொல்லிப்
பின்னும் கயிறு தடவுதற்கு யான்
பிணித்த தறிகள் அவை வாங்கி
என்னை வலிசெய்து யான்கல்லும்
கொட்டைப் பறித்தார்' என்று இயம்பி. 16

3613. 'அந்தன் ஆன உனக்கு அறிவும்
இல்லை' என்றார் யான் அதனுக்கு
'எந்தை பெருமான் அருளால் யான்
விழிக்கில் என் செய்வீர்? என்ன,
'இந்த ஊரில் இருக்கிலோம்'
என்றே ஒட்டினார் இது மேல்
வந்த வாறு கண்டு இந்த
வழக்கை முடிப்பது' என மொழிந்தார்.

அந்தனான - குருடனான. ஒட்டினார் - சபதங் கூறினார். இது மேல் வந்தவாறு. இது முன்னே நடந்த விதம். *17*

3614. அருகர்தம்மை அரசனும் அங்கு
அழைத்துக் கேட்க அதற்கு இசைந்தார்
மருவும் தொண்டர் முன்போக
மன்னன் பின்போய் மலர்வாவி
அருகு நின்று விறல் தண்டி
அடிகள் தம்மை முகம்நோக்கிப்
'பெருகும் தவத்தீர்! கண் அருளால்
பெறுமா காட்டும்' எனப் பெரியோர்.

மலர் நிறைந்த தீர்த்தத்தின் அருகே நின்று. *18*

3615. ‘ஏய்ந்த அடிமை சிவனுக்குயான்
என்னில் இன்று என் கண்பெற்று
வேந்தன் எதிரே திருஆரூர்
விரவும் சணமர் கண் இழப்பார்
ஆய்ந்த பொருளும் சிவபதமே
ஆவது’ என்றே அஞ்சு எழுத்தை
வாய்ந்த தொண்டர் எடுத்து ஓதி
மணிநீர் வாவி மூழ்கினார். 19

3616. தொழுது புனல்மேல் எழும் தொண்டர்
தூய மலர்க் கண் பெற்று எழுந்தார்;
பொழுது தெரியாவகை அமரர்
பொழிந்தார் செழுந்தண் பூ மாரி;
இழுதை அமணர் விழித்தே கண்
இழந்து தடுமாறக் கண்டு,
‘பழுது செய்த அமண் கெட்டது’
என்று மன்னன் பகர்கின்றார்.

பொழுது தெரியாவகை - சூரியன் மறையும்படி; பொழுது நீட்டித்தல் தெரியாதபடி எனினுமாம். இழுதை - அறவில்லாதவர் களாகிய. விழித்த நிலையில் கண்ணிழத்தலாவது கண்ணொளி இழத்தலாம். 20

3617. ‘தண்டி அடிகள் தம்முடனே
ஒட்டிக் கெட்ட சமண்குண்டர்
அண்டர் போற்றும் திருஆரூர்
நின்றும் அகன்று போய்க் கழியக்
கண்ட அமணைர்தமை எங்கும்
காணா வண்ணம் துரக்க’ என
மண்டி வயவர் சாடுதலும்
கண்கள் காணார் மனம் கலங்கி.

துரக்க - ஓட்டுக வயவர்மண்டி - வீரர்கள் மிக்குச் சென்று. 21

3618. குழியில் விழுவார்; நிலை தளர்வார்;
‘கோலும் இல்லை’ என உரைப்பார்;
‘வழி ஈது’ என்று தூறு அடைவார்;
‘மாண்டோம்’ என்பார் ‘மதிகெட்டீர்!
அழியும் பொருளை வட்டித்து இங்கு
அழிந்தோம்’ என்பார் ‘அரசனுக்குப்
பழி ஈது ஆமோ?’ என்று உரைப்பார்;
பாய்கள் இழப்பார்; பறிதலையர்.

தூறு - புதர்களை. வட்டித்து - பிரதிக்கினை பண்ணி. போர்த்த பாய்கள். 22

3619. பீலி தடவிக் காணாது
பெயர்வார்; நின்று பேதுறுவார்
காலினோடு கை முறியக்
கல்மேல் இடறி வீழ்வார்கள்;
சால நெருங்கி எதிர் எதிரே
தம்மில் தாமே முட்டிடுவார்;
மாலும் மனமும் அழிந்து ஓடி,
வழிகள் அறியார்; மயங்குவார்.

பெயர்வார் - பெயர்ந்து செல்வார். பேதுறுவார் - மயங்குவார். மாலும் - மயங்கும்; இருண்ட. *23*

3620. அன்ன வண்ணம் ஆரூரில்
அமணர் கலக்கம் கண்டவர்தாம்
சொன்ன வண்ணமே அவரை
ஓடத் தொடர்ந்து துரந்ததன்பின்
பன்னும் பாழிப் பள்ளிகளும்
பறித்துக் குளம் சூழ் கரைபடுத்து
மன்னன் அவனும் மனம் மகிழ்ந்து
வந்து தொண்டர் அடி பணிந்தான்.

பன்னும் பாழி பள்ளிகளும் - நெருங்கியுள்ள மடங்களையும் கோயில்களையும். *24*

3621. மன்னன் வணங்கிப் போயினபின்
மாலும் அயனும் அறியாத
பொன்னங் கழல்கள் போற்றிசைத்துப்
புரிந்த பணியும் குறை முடித்தே
உன்னும் மனத்தால் அஞ்சு எழுத்தும்
ஓதி வழுவாது ஒழுகியே,
மின்னும் சடையார் அடி நீழல்
மிக்க சிறப்பின் மேவினார்.

புரிந்த பணியும் - விரும்பிய தொண்டையும். *25*

3622. கண்ணின் மணிகள் அவைஇன்றிக்
கயிறு தடவிக் குளம் தொட்ட
எண்ணில் பெருமைத் திருத்தொண்டர்
பாதம் இறைஞ்சி இடர் நீங்கி,
விண்ணில் வாழ்வார்தாம் வேண்டப்
புரங்கள் வெகுண்டார் வேற்காட்டு ஊர்
உள் நிலாவும் புகழ்த் தொண்டர்
மூர்க்கர் செய்கை உரைக்கின்றாம். 26

தண்டியடிகள் நாயனார்

தண்டியடிகள் சோழநாட்டிலே திருவாரூரிலே பிறந்தவர்; பிறவிக் குருடர்; அகக் கண்ணினாலே ஆண்டவனை வழிபடுவார். அவர் திருவாரூர்த் திருக்கோயிலை வலம் வருவார்; அஞ்செழுத்தை ஓதுவார்.

திருக்கோயிலுக்கு மேற்பால் ஒரு திருக்குளம் உண்டு. அதன் பக்கமெங்கும் சமண மடங்கள் நிரம்பி இருந்தன. அதனால், திருக்குளம் இடத்தால் சுருக்கமுற்றிருந்தது.

தண்டியடிகள், திருக்குளத்தைப் பெருக்க முயன்றார். அவர், திருக்குளத்தினுள்ளே ஒரு தறி நட்டார்; கரையிலே மற்றொரு தறி நட்டார்; இரண்டக்கும் இடையே கயிறு கட்டினார்; கயிற்றைத் தடவிக்கொண்டே போவார்; மண்ணை வெட்டுவார்; அதைக் கூடையிலே சுமந்து வருவார்; கொட்டுவார்.

இச் செயலைச் சமணர்கள் கண்டார்கள்; பொறாமை கொண்டார்கள். அவர்கள் நாயனாரை அணைந்து, "மண்ணைக் கல்லா தேயும்; பிராணிகள் இறக்கும்; அவைகளை வருத்த வேண்டாம்" என்று சொன்னார்கள். அதற்கு அடிகள், "அறிவு கெட்டவர்களே! இது சிவத்தொண்டு; அறத்தொண்டு; இதன் பெருமை உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார். சமணர்கள் வெகுண்டு, "நாங்கள் சொன்னது அற உரை. அதைக் கேட்கின்றாய் இல்லை. செவியும் இல்லைபோலும்!" என்றார்கள். நாயனார், "மந்த உணர்வும், குருட்டு விழியும், கேளாச் செவியும் உங்களுக்கே உண்டு. சிவனடியை அன்றிப் பிறிதொன்றை என் கண் பாராது. அந் நுட்பம் உங்களுக்கு விளங்காது. புற உலகம் எல்லாவற்றையும் யான் காணக் கண் பெற்றால், நீங்கள் என் செய்வீர்கள்?" என்று கேட்டார். சமணர்கள் "நீ உன் தெய்வ வல்லமையால் கண் பெறுக, பார்ப்போம்! பெறுவையேல் நாங்கள் இவ்வூரில் இருப்பதில்லை" என்று கூறினார்கள். அவ்வளவில் சமணர்கள் நில்லாது, நாயனா ருடைய மண்வெட்டியையும், குறித்தறிகளையும், கயிற்றையும் பறித்துப் பிடுங்கி எறிந்தார்கள். தண்டியடிகள் என் செய்வார்? அவருக்கு வெகுளி மேலிட்டது. அவர், திருக்கோயில் திருவாயிலிலே சென்றார்; ஆண்டவனை இறைஞ்சினார்; "ஐயனே! இன்று சமணர்கள் என்னை அவமானஞ் செய்தார்கள்; அதனால் யான் மிக வருந்துகிறேன்; அதை ஒழித்தருள்க" என்று வேண்டினார். வேண்டி, அவர் தமது திருமடத்தை அடைந்தார்; துன்பத்தில் மூழ்கித் துயின்றார்.

சிவபெருமான் அன்றறிவு, நாயனார் கனவிலே தோன்றி, "அன்பனே கவலை யுறாதே; உன் கண் காணவும், சமணர் கண்கள் குருடாக்கும் அருள் செய்வோம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தார்.

அப்பொழுதே சிவபெருமான் சோழமன்னன் கனவிலுந் தோன்றி, "தண்டி என்பவன் நமக்குக் குளங் கல்லினான்; அதற்குச் சமணர்கள் இடையூறு செய்தார்கள்; நீ அவனிடம் போந்து அவன் கருத்தை முடிப்பாயாக" என்று கட்டளையிட்டார். மன்னன் விழித்து, ஆண்டவனருளைப் போற்றினான்.

பொழுது விடிந்தது. மன்னன், நாயனார்பாலணைந் தான். அவன், தான் கண்ட கனவை நாயனாருக்குத் தெரிவித்தான். நாயனாரும், சமணர்கள் நிகழ்த்தியதையும், அதன் பொருட்டுத் தாம் ஏற்ற சூளையும் மன்னனுக்கு விளங்க உணர்த்தினார். மன்னன், சமணர்களை அழைப்பித்து விசாரணை புரிந்தான். சமணர்கள், தண்டி கண் பெற்றால், தாங்கள் இவ்வூரை விட்டுப் போவதாக உறுதி கூறினார்கள்.

தண்டியடிகள் குளக்கரைக்குச் சென்றார். மன்னனும் உடன் போந்தான். மன்னன், கரையிலே நின்று, தண்டியடிகளை நோக்கி, "சிவ நேயரே" சிவனருளால் கண்ணைப் பெறுதலைக் காட்டுக" என்றான். நாயனார், "சிவபெருமானுக்கு யான் தொண்டு செய்வது உண்மையாயின், மன்னன் எதிரே, யான் கண்பெறுதல் வேண்டும்; சமணர்கள் கண்ணிழத்தல் வேண்டும்" என்று உரைத்து அஞ் செழுத்தை ஓதிக்கொண்டே திருக்குளத்தில் மூழ்கினார்; கண் பெற்றே எழுந்தார். சமணர்கள் கண்ணிழந்து தடுமாறினார்கள்.

அக் காட்சி கண்ட மன்னன், சமணர்களை ஊரை விட்டுத் துரத்தினான்; சமணர்களுடைய பள்ளிகளையும் பாழிகளையும் இடித்தான்; திருக்குளத்தை நாயனார் கருத்துப்படி ஒழுங்கு செய்தான்; நாயனாரைப் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்றான். தண்டி அடிகள் வழக்கம்போலத் தொண்டுசெய்து சிவபெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

37. மூர்க்க நாயனார்

3623. மன்னிப் பெருகும் பெருந் தொண்டை
வள நாடு அதனில் வயல் பரப்பும்
நல்நித்தில வெண் திரைப்பாலி
நதியின் வடபால் நலம் கொள்பதி
அன்னப் பெடைகள் குடைவாவி
அலர்புக்கு ஆட அரங்கின் இடை
மின்னுக் கொடிகள் துகில் கொடிகள்
விழவின் காடு வேற்காடு.

நல்ல முத்துகளைத் தாங்கி வந்து வயல்களில் பரப்பும் வெள்ளிய ‘அலைகளையுடைய பாலாற்றின். குடைவாலி அலர் புக்காட - நீராடுதற்குரிய தடாகங்களிலுள்ள மலர்களில் புகுந்து. ஆட அரங்கினிடை - நடன சாலைகளில். மின்னுக் கொடிகள் துகிற் கொடிகள் - பெண்களும் துணிக் கொடிகளும். விழவிற்கு - திரு நாள்களில் மங்கலத்துக்காக. *1*

3624. செம்பொன் புரிசைத் திருவேற்காடு
அமர்ந்த செய்ய சடைக் கற்றை
நம்பர்க்கு, உம்பர்க்கு அமுதளித்து
நஞ்சை அமுது செய்தவருக்கு,
இம்பர்த் தலத்தில் வழி அடிமை
என்றும் குன்றா இயல்பில் வரும்
தம் பற்றுடைய நிலை. வேளாண்
குலத்தின் தலைமை சார்ந்துள்ளார்.

புரிசை - மதில். உம்பர்க்கு - தேவர்களுக்கு. இம்பர் தலத்தில் - இவ்வுலகில். பற்று - அன்பு. *2*

3625. கோது இல் மரபின் பிறந்து வளர்ந்து
அறிவு கொண்ட நாள் தொடங்கி
ஆதி முதல்வர் திருநீற்றின்
அடைவே பொருள் ‘என்று அறிந்து அரனார்
காதல் அடியார்க்கு அமுது ஆக்கி
அமுது செய்யக் கண்டு உண்ணும்

நீதி முறைமை வழுவாத
நியதி பூண்ட நிலைமையார்.

அடைவே - சார்பே. *3*

3626. தூய அடிசில் நெய்கன்னல்
சுவை இன் கறிகள் அவை அமைத்து
மேய அடியார் தமைப் போற்றி
விருப்பால் அமுது செய்வித்தே
ஆய பொருளும் அவர் வேண்டும்
படியால் உதவி அன்புமிக
ஏயுமாறு நாள்தோறும்
இனைய பணி செய்து இன்புற்றார்.

அடிசில் - சோறு. கன்னல் - சர்க்கரை. *4*

3627. இன்ன செயலின் ஒழுகும் நாள்
அடியார் மிகவும் எழுந்தருள
முன்னம் உடைமை யானபொருள்
முழுதும் மாள அடிமையுடன்
மன்னும் காணியான நிலம்
மற்றும் உள்ள திறம் விற்றே
அன்னம் அளித்தே மேல்மேலும்
ஆரா மனத்தர் ஆயினார்.

திறம் - வகைகள். *5*

3628. அங்கண் அவ்வூர் தமக்கு ஒரு பற்று
அடியார் தங்கட்கு அமுதுஆக்க
எங்கும் காணா வகைதோன்ற
இலம்பாடு எய்தி இருந்து அயர்வார்
தங்கும் வகையால் தாம் முன்பு
கற்ற தன்மை நல்சூதால்
பொங்கும் பொருள் ஆக்கவும் அங்குப்
பொருவார் இன்மையினில் போவார்.

பற்று - பற்றுக்கோடு. இலம்பாடு - இல்லாமையுண்டாதல்; வறுமை. பொருவார் - ஆடவர். *6*

3629. பெற்றம் ஏறிப் பலிக்கு வரும்
பெருமான் அமரும் தானங்கள்
உற்ற அன்பால் சென்று எய்தி
உருகும் உள்ளத்தொடும் பணிந்து
கற்ற சூதால் நியதியாம்
கருமம் முடித்தே கருதார் ஊர்

செற்ற சிலையார் திருக் குடந்தை
அடைந்தார்; வந்து சிலநாளில்.

பெற்றம் - இடபம். நியதியாங் கருமம் - அடியார்களுக்கு அன்னமிடுவது. கருதார் ....குடந்தை - பகைவரது முப்புர மெரித்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கும்பகோணத்தை. 7

கொச்சகக் கலி

3630. **இருள்ஆரும் மணிகண்டர்**
அடியார்க்கு இன் அமுது அளிக்கப்
பொருள் ஆயம் எய்துதற்குப்
புகழ்க் குடந்தை அம்பலத்தே
உருள் ஆயச் சூது அடி
உறும் பொருள் வென்றன நம்பர்
அருள் ஆகவே கொண்டு அங்கு
அமுது செய்வித்து இன்புறுவார்.

பொருள் ஆயம் - பொருள் வரவு. அம்பலத்தே - பலர் கூடும் பொதுவிடம். உருள் ஆயச் சூதாடி - உருளும் கருவியால் சூதாடி; (ஆயம் - சூதாடு கருவி). 8

3631. **முன் சூது தாம் தோற்று**
முதல் பணயம் அவர் கொள்ளப்
பின் சூது பல முறையும்
வென்று பெரும் பொருள் ஆக்கிச்
சொல் சூதால் மறுத்தாரைச்
சுரிகை உருவிக் குத்தி
நல்சூதர் மூர்க்கர் எனும்
பெயர்பெற்றார் நானிலத்தில்.

பணயம் - பணம் சூதான சொற்களால் மறுத்தவரை. சுரிகை உடைவாளை. 9

3632. **சூதினில் வென்று எய்து பொருள்**
துரிசு அற்ற நல் உணர்வில்
தீது அகல அமுது ஆக்கு
வார் கொள்ளத் தாம் தீண்டார்
காதலுடன் அடியார்கள்
அமுது செயக் கடைப் பந்தி
ஏதம் இலா வகை தாமும்
அமுது செய்து அங்கு இருக்கும் நாள்.

துரிசு அற்ற - குற்றமற்ற. 10

3633. நாதன்தன் அடியார்க்கு
நல் அடிசில் நாள்தோறும்
ஆதரவினால் அமுது
செய்வித்து அங்கு அருளாலே
ஏதங்கள் போய் அகல
இவ் உலகை விட்டதன் பின்
பூதங்கள் இசை பாட
ஆடுவார் புரம் புக்கார். 11

3634. வல்லார்கள் தமமைவென்று
சூதினால் வந்தபொருள்
அல்ஆரும் கறைக்கண்டர்
அடியவர்கள் தமக்கு ஆக்கும்
நல்லார் நல் சூதர் ஆம்
மூர்க்கர் கழல் நாம் வணங்கிச்
சொல் ஆர் சீர்ச் சோமாசி
மாறர் திறம் சொல்லுவாம். 12

மூர்க்க நாயனார்

தொண்டை நாட்டில் திருவேற்காடு என்றொரு பதியுண்டு. அத்திருப்பதியில் வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர் மூர்க்க நாயனார். அடியவர்களை அமுது செய்வித்த பின்னர் உண்பது அவரது நியதி. அடியவர்கள் விரும்பும் பொருளைக் கொடுப்பதும் அவர்தம் வழக்கம்.

நாளுக்குநாள் அடியவர் கூட்டம் பெருகலாயிற்று. நாயனாரிடம் இருந்த பொருளெலாஞ் செலவாயின. நிலம் முதலியவற்றை விற்றும் அவர் தமது தொண்டை வழாது நடாத்தி வந்தார். எவ் வகைப் பொருளும் இல்லாத நிலைமை நேர்ந்தது. அடியவர் பெருமான் நொந்து நொந்து நைந்தார்.

நாயனார் சூதாட்டத்தில் வல்லவர்; அதன் வாயிலாகவாவது பொருளீட்டித் தமது தொண்டாற்றக் கருதினார். திருவேற்காட்டில் தம்முடன் சூதாடுவாரைக் கண்டாரில்லை. ஆகவே, அவர், பல திருப் பதிகளுக்குச் செல்வாரானார். ஆங்காங்கே அவர் சூதாடுவார்; கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு அடியார்களுக்கு அமுதூட்டுவார்.

நாயனார் கும்பகோணத்தை அடைந்தார்; அங்கும் சூதாட்டத்தால் பொருள் பெற்றுத் தமது தொண்டாற்றினார். நாயனார், முதல் ஆட்டத்தில் தோற்பார்; பின் ஆட்டங்களிலெல்லாம் வெற்றி பெறுவார்; ஆட்டத்தில் மாறுபடுவோரை உடைவாளால் குத்துவார்; அதனால் மூர்க்கர் என்னும் அருமைத் திருநாமமும் உடையவ ரானார்.

சூதில் கிடைக்கும் பொருள்களை மூர்க்கர் தங் கருமத்துக் கெனச் சிறிதும் பயன்படுத்தமாட்டார்; அவைகளைச் சமையல் செய்வோரிடம் கொடுப்பார். அவர்கள் அமுதாக்குவார்கள். அடியவர் எல்லாரும் உண்ட பின்னர், நாயனார் கடைப்பந்தியில் அமர்ந்து உண்பார். இவ்வாறு சிலநாள் திருத்தொண்டு செய்து மூர்க்க நாயனார் சிவபெருமான் திருவடியைச் சேர்ந்தார்.

38. சோமாசி மாற நாயனார்

கலித்துறை

3635. சூதம் பயிலும் பொழில் அம்பரில் தூய வாய்மை
வேதம் பயிலும் மறையாளர் குலத்தின் மேலோர்
ஏதம் புரியும் எயில் செற்றவர்க்கு அன்பர் வந்தால்
பாதம் பணிந்து ஆர் அமுது ஊட்டு நல்பண்பின் மிக்கார்.

சூதம் . . . . . அம்பரில் - மாமரங்கள் நிறைந்த சோலைகளையுடைய திருவம்பரில். ஏதம். . . . . அன்பர் - கேடுசெய்த முப்புரங்களை அழித்த சிவபெருமான் அன்பர்கள். 1

3636. யாழின் மொழியாள் தனிப் பாகரைப் போற்றும் யாகம்
ஊழின் முறைமை வழுவாது உலகங்கள் ஆன
ஏழும் உவப்பப் புரிந்து இன்புறச் செய்த பேற்றால்
'வாழும் திறம் ஈசர் மலர்க் கழல் வாழ்த்தல்' என்பார்.

ஊழின் - நியமத்தின். 2

3637. எத் தன்மையர் ஆயினும் 'ஈசனுக்கு அன்பர்' என்றால்
'அத் தன்மையர் தாம் நமை ஆள்பவர்' என்று கொள்வார்;
'சித்தம் தெளியச் சிவன் அஞ்சுஎழுத்து ஓதும் வாய்மை
நித்தம் நியமம்' எனப் போற்றும் நெறியில் நின்றார். 3

3638. சீரும் திருவும் பொழியும் திருஆரூர் எய்தி
ஆரம் திகழ் மார்பின் அணுக்க வன்தொண்டர்க்கு அன்பால்
சாரும் பெரு நண்பு சிறப்ப அடைந்து தங்கிப்
பாரும் விசும்பும் பணியும் பதம் பற்றி உள்ளார். 4

3639. துன்றும் புலன் ஐந்துடன் ஆறு தொகுத்த குற்றம்
வென்று 'இங்கு இது நல்நெறி சேரும் விளக்கம்' என்றே
வன்தொண்டர் பாதம் தொழுது ஆன சிறப்பு வாய்ப்ப
என்றும் நிலவும் சிவலோகத்தில் இன்பம் உற்றார்.

ஆறு குற்றம் - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம். 5

நம்பி ஆரூரர் துதி

3640. பணையும் தடமும் புடைசூழும்
ஒற்றி ஊரில் பாகத்தோர்
துணையும் தாமும் பிரியாதார்
தோழத் தம்பிரானாரை
இணையும் கொங்கைச் சங்கிலியார்
எழில் மென் பணைத்தோள் எய்துவிக்க
அணையும் ஒருவர் சரணமே
அரணம் ஆக அடைந்தோமே.

பணையும் தடமும் - வயல்களும் தடாகங்களும் பணைத் தோள் மூங்கில்போலும் தோள்களை. அரணமாக - காப்பாக. 6

சோமாசி மாற நாயனார்

சோமாசிமாற நாயனார் சோழநாட்டில் உள்ள திருவம்பரில் பிறந்தவர். அவர் வேதியர்; சிவனடியார். அவர் அடியார்களுக்கு அமுதூட்டுவார்; யாகஞ் செய்வார்; ஐந்தெழுத் தோதுவார்; அடியவர் எவராயினும் அவரைச் சிவமெனக் கொண்டு வழிபாடு செய்வார். அந்நாயனார் திருவாரூரை அடைந்து, வன்தொண்டப் பெருமானுக்கு இடையறாப் பேரன்பு செலுத்திப் புலன்களை வென்று சிவலோகத்தை அடைந்தார்.

7. வார்கொண்டவனமுலையார் சருக்கம்

39. சாக்கிய நாயனார்

கொச்சக் கலி

3641. அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக்கு அன்பர்ஆய்
மறுசமயச் சாக்கியர்தம் வடிவினால் வரும்தொண்டர்
உறுதிவரச் சிவலிங்கம் கண்டு உவந்துகல் எறிந்து
மறுஇல் சரண் பெற்றதிறம் அறிந்தபடி வழுத்துவாம்.

அறுசமயத் தலைவராய் நின்றவருக்கு - சிவபெருமானுக்கு. 1

3642. தாளாளர்; திருச் சங்க மங்கையினில் தகவு உடைய
வேளாளர் குலத்து உதித்தார்; மிக்க பொருள் தெரிந்து உணர்ந்து
கேள் ஆகிப் பல் உயிர்க்கும் அருள் உடையராய்க் கெழுமி
'நீளாது பிறந்து இறக்கும் நிலை ஒழிவேன்' என நிற்பார்.

தாளாளர் - முயற்சியுடைவர். கேளாகி - உறவாகி. உண்மைப் பொருளைத் தெரிந்துணர்தற்கு அறிகுறி, உயிர்களிடத்து உறவு கொண்டு அருளுடையராய் வாழ்ந்து பிறவிப் பிணியினின்றும் விடுதலையடைவதென்பது இங்கு ஓதப்பட்டது. "எவ்வுயிரும் நீங்காதுறையும் இறை சிவன் என்று - எவ்வுயிர்க்கும் அன்பாயிரு" - சைவ சமயநெறி. 2

3643. அந்நாளில் எயில் காஞ்சி அணி நகரம் சென்று அடைந்து
நல் ஞானம் அடைவதற்குப் பலவழியும் நாடுவார்
முன்னாகச் சாக்கியர்தம் மொழிஅறத்தின் வழிச் சார்ந்து
மன்னாத பிறப்பு அறுக்கும் தத்துவத்தின் வழி உணர்வார்.

மன்னாத - நிலையுதலில்லாத. 3

3644. அந்நிலைமைச் சாக்கியர்தம் அருங்கலைநூல் ஓதிஅது
தன் நிலையும் புறச்சமயச் சார்வுகளும் பொருள்அல்ல
என்னும் அது தெளிந்து ஈசர் அருள்கூட, ஈறு இல் சிவ
நல் நெறியே பொருள் ஆவது' என உணர்வு நாட்டுவார். 4

3645. 'செய் வினையும் செய்வானும்
அதன் பயனும் கொடுப்பானும்
மெய் வகையால் நான்கு ஆகும்
விதித்த பொருள்' எனக் கொண்டே

'இவ் இயல்பு சைவநெறி
அல்லவற்றுக்கு இல்லை' என
உய்வகையால் பொருள் சிவன் என்று
அருளாலே உணர்ந்து அறிந்தார்.

செய்வினை, செய்வான், பயன், கொடுப்பான் ஆக நான்கு செய் வினை, நல்வினை தீவினை, செய்வான் - (அவைகளைக் கொடுக்கும்). சீவன் பயன் - இன்ப துன்பங்கள். கொடுப்பான் - சிவன். 5

3646. **'எந் நிலையில் நின்றாலும் எக்கோலம் கொண்டாலும்**
மன்னிய சீர்ச் சங்கரன் தாள் மறவாமை பொருள்' என்றே
துன்னிய வேடம் தன்னைத் துறவாதே தூய சிவம் -
தன்னைமிகும் அன்பினால் மறவாமை தலை நிற்பார்.

தாம் தாங்கிய சாக்கிய வேடத்தைத் துறவாது. . . . . ; சிவத்துக் குரியது அன்பு; புறவேடமன்று; எந்நிலையில் நின்றும் எவ்வேடம் பூண்டும் சிவத்தை வழிபடலாம். 6

அறுசீர் விருத்தம்

3647. **'எல்லாம் உடைய ஈசனே**
இறைவன்' என்ன அறியாதார்
பொல்லா வேடச் சாக்கியரே
ஆகிப் புல்லர் ஆகுவார்
அல் ஆர்கண்டர் தமக்கு இந்த
அகிலம் எல்லாம் ஆள் என்ன
வல்லார் இவர் அவ்வேடத்தை
மாற்றாது அன்பின் வழி நிற்பார்

அல்லார் கண்டர் தமக்கு - சிவபெருமானுக்கு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்; 79. குறிப்புப் பார்க்க. 7

கொச்சகக் கலி

3648. **காணாத அருவினுக்கும் உருவினுக்கும் காரணம் ஆய்**
நீள் நாகம் அணிந்தார்க்கு நிகழ் குறி ஆம் சிவலிங்கம்
நாணாது நேடிய மால் நான்முகனும் காண நடுச்
சேண் ஆரும் தழல் பிழம்பு ஆய்த் தோன்றியது தெளிந்தாராய்.

காணும் உருவினுக்கும். அருவம் உருவம் இரண்டிற்கும் மூலம் சிவலிங்கமென்க. மாலயன் தேடிய நுட்பத்தைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம்; 476. குறிப்பிற் பார்க்க. பாம்பணி என்பது தோற்றத்தைக் குறிப்பது; இது, மேற்படி புராணம் மேற்படி பாட்டுக் குறிப்பில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தோற்றக் குறிப்பு, ஒடுக்கத்தையும் உணர்த்துவதாகும். உலகங்களும் உயிர்களும் ஒடுங்குதற்கும்

தோன்றுதற்கும் நிலைக்களனாக இருப்பது சிவலிங்கம். சிவலிங்க வழிபாடு சோதி தரிசனத்தைக் கூட்டுவது. *8*

3649. நாள்தோறும் சிவலிங்கம் கண்டு உண்ணும் அது நயந்து
மாடு ஓர் வெள்ளிடைமன்னும் சிவலிங்கம் கண்டு மனம்
நீடுஓடு களி உவகை நிலைமை வரச் செயல் அறியார்
பாடுஓர்கல் கண்டு அதனைப் பதைப்போடும் எடுத்து எறிந்தார்.

மாடோர் வெள்ளிடை மன்னும் - பக்கத்திலே ஒருவெளியில் உள்ள பாடு - பக்கத்தில் செயல் அறியா நிலையிலுள்ளோர்க்கு அவர்தங் கருத்தில் தோன்றும் ஒன்றே பொருளாகப் புலனாதல் இயல்பு. சிவலிங்கத்தைக் கண்டதும் அன்பு மேலீட்டான் சாக்கியர் செயலற்றவரானார். அவர் கருத்தில் சிவார்ச்சனைமட்டும் நிலவியிருந்தது. அக்கருத்துப், பக்கத்திருந்த ஒன்றை (கல்லை) எடுத்து அர்ச்சிக்கச் செய்தது. கல் அவர்க்கு அர்ச்சனைக்குரிய ஒன்றாகவே தோன்றிற்றென்க. *9*

3650. அகம் நிறைந்த பேர் உவகை அடங்காத ஆதரவால்
மகவு மகிழ்ந்து உவப்பார்கள் வன்மை புரி செயலினால்
இகழ்வனவே செய்தாலும் இளம், புதல்வர்க்கு இன்பமே
நிகழும் அது போல் அதற்கு நீள் சடையார்தாம் மகிழ்வார்.

ஆதரவால் - அன்பால், உவப்பார்கள் - தாய் தந்தையர்கள்.10

3651. அன்று போய்ப் பிற்றை நாள் அந் நியதிக்கு அணையுங்கால்
கொன்றை முடியார் மேல் தாம் கல் எறிந்த குறிப்பு அதனை
நின்று உணர்வார் 'எனக்கு அப்போது இது நிகழ்ந்தது அவர் அருளே
என்று அதுவே தொண்டாக என்றும் அது செய நினைந்தார்.

அந்நியதிக்கு - அக்கடமைக்கு (அர்ச்சனைக்கு). *11*

3652. தொடங்கியநாள் அருளியஅத் தொழில் ஒழியா வழிதொடரும்
கடன் புரிவார் அதுகண்டு கல் எறிவார் துவர் ஆடைப்
படம் புனை வேடம் தவிரார் பசுபதியார் தம் செயலே
அடங்கலும் என்பது தெளிந்தார் ஆதலினால் மாதவர்தாம்.

அது - சிவலிங்கத்தை துவராடைப்படம் - செம்மைநிற உடையை. எல்லாச் சமயக் கோலமும் பசுபதியார்க்கு உரியனவாம். *12*

3653. இந் நியதி பரிவோடும் வழுவாமல் இவர் செய்ய
முன்னு திருத்தொண்டர் நிலை முடிந்தபடிதான் மொழியில்
துன்னிய மெய்யன்புடனே எழுந்த வினை தூயவர்க்கு
மன்னு மிகு பூசனையாம் அன்பு நெறி வழக்கினால்.

முடிந்த தன்மையைக் கூறின். எழுந்தவினை - நேர்ந்தசெயல் தூயவர்க்கு - இறைவனுக்கு. *13*

3654. கல்லாலே எறிந்து அதுவும் அன்பு ஆன படிகாணில்
வில் வேடர் செருப்பு அடியும் திருமுடியின் மேவிற்றால்
நல்லார் மற்று அவர் செய்கை அன்பாலே நயந்ததனை
அல்லாதார் கல் என்பார் அரனார்க்கு அஃது அலர் ஆமால்.

அல்லாதார் - அன்புநெறி நில்லாதார்; உண்மையுணராதார்.14

3655. அங்கு ஒரு நாள் அருளாலே அயர்ந்து உண்ணப் புகுகின்றார்
'எங்கள் பிரான்தனை எறியாது அயர்ந்தேன் யான்' என எழுந்து
பொங்கியதோர் காதலுடன் மிக விரைந்து புறப்பட்டு,
வெங்கரியின் உரிபுனைந்தார் திரு முன்பு மேவினார்

அருளாலே அயர்ந்து - சிவனருட் சோதனையால் மறந்து. வெங்கரியின் உரிபுனைந்தார் - கொடிய யானையுரிவைப் போர்த்த சிவபெருமான். 15

3656. கொண்டதுஒரு கல்எடுத்துக் குறிகூடும் வகை எறிய
உண்டி வினை ஒழித்து அஞ்சி ஓடிவரும் வேட்கையொடும்
கண்டு அருளும் கண்ணுதலார் கருணைபொழி திருநோக்கால்
தொண்டர் எதிர் நெடுவிசும்பில் துணைவியொடும் தோன்றினார் 16

3657. மழ விடைமேல் எழுந்தருளி வந்தது ஒரு செயலாலே
கழல் அடைந்த திருத்தொண்டர் கண்டு கரம்குவித்து இறைஞ்சி
விழ அருள் நோக்கு அளித்தருளி மிக்க சிவலோகத்தில்
பழ அடிமைப் பாங்கருளிப் பரமர் எழுந்தருளினார்.

நாயனார் பழைய அடியவர் திருக்கூட்டத்தினின்றும் உலகோபகாரமாய்த் தோன்றியவராதலின் "பழ அடிமைப்பாங்கருளி. . . . ." என்றார். 17

அறுசீர் விருத்தம்

3658. ஆதியார் தம்மை நாளும்
கல் எறிந்து அணுகப் பெற்ற
கோதுஇல் சீர்த் தொண்டர் கொண்ட
குறிப்பினை அவர்க்கு நல்கும்
சோதியார் அறிதல் அன்றித்
துணிவது என் அவர்தாள் சூடித்
தீதினை நீக்கல் உற்றேன்
சிறப்புலியாரைச் செப்பி.

சோதியார் - சிவபெருமான். 18

சாக்கிய நாயனார்

சாக்கிய நாயனார் திருச்சங்கமங்கையிலே, வேளாளர் மரபிலே தோன்றியவர். அவர் உயிர்களிடத்தில் இரக்கமுடையவர். "பிறப் பிறப்புத் துன்பத்தினின்றும் விடுதலை யடையும் வழி யாது?" என்ற விசாரத்தில் அவர் பெரிதுந் தலைப்பட்டார்.

அதன்பொருட்டு அவர் திருக்காஞ்சியை அடைந்தார்; பல மார்க்கங்களைஆராய்ந்தார்; பௌத்த சமயத்தில் பிரவே சித்தார். அந்நெறி நின்று ஒழுகிவரும் நாளிலும் அவர் சமய உண்மைகளை ஆராய்ந்த வண்ணமாயிருந்தார். அவ் வாராய்ச்சிகளால், அவர்க்கு உற்ற தெளிவும், திருவருளும் அவர்க்குச் சிவநெறியே செந்நெறி என்பதை விளங்கச் செய்தன. அதனால் அவர், சிவநெறியில் நிற்பா ரானார்.

நாயனார் பௌத்த கோலத்தை நீக்கினாரில்லை. "எந் நிலையில் நின்றால் என்ன! எக் கோலங் கொண்டால் என்ன! சங்கரன் திரு வடியை மறவாதிருத்தலே பொருள்" என்ற பரந்த உணர்வு அவர்பால் தோன்றிற்று. அதனால் பௌத்த வேடந் தாங்கியே அவர் சிவ னடியைச் சிந்தை செய்துவந்தார்.

நாயனார், "சிவலிங்கத்தைக் கண்டு வழிபட்ட பின்னரே உண்ணுதல் வேண்டும்" என்று ஓர் உறுதிகொண்டார்; கொண்ட படியே நடந்து வந்தார்; ஒருநாள், ஒரு வெளியிலே உள்ள சிவ லிங்கத்தைக் கண்டார்; கண்டதும் ஆனந்த வாரிதியில் தோய்ந்தார்; செயலற்றவரானார். இந் நிலையில் அவருக்கு வழிபாட்டு எண்ணம் தோன்றியது. தோன்றவே, அவர் அருகே கிடந்த ஒரு செங்கல்லை எடுத்தார்; சிவலிங்கத்தின்மிது அதை எறிந்தார். இளங் குழவிகள் எது செய்யினும், அது, பெற்றோர்க்கு இன்பூட்டுவது இயல்பன்றோ? அதேபோல, நாயனார் செயலும் சிவ பெருமானுக்கு இன்பூட்டிற்று.

அடுத்த நாள் நாயனார் தமது நியதியைச் செய்யச் சென்றார். நேற்றைய செயல் அவர்தம் மனத்தில் உற்றது. அவர் கல்லெறிந்த குறிப்பை ஓர்ந்தார்; "எனக்கு அவ் வெண்ணம் சிவபெருமான் திரு வருளாலேயே பிறந்தது. ஆகவே, கல்லெறிதலையே தொண்டாகக் கொள்வது திருவருள்வழி நிற்பதாகும்" என்று எண்ணினார்; எண்ணிய வாறே, நாடோறும் கல்லெறிந்து ஆண்டவனை வழிபட்டு வந்தார்.

ஒருநாள், சிவபெருமான் திருவருளால் தமது நியதித் தொண்டைச் செய்ய மறந்து நாயனார் உண்ணப் புகுந்தார். அவ் வேளையில் தொண்டு நினைவு அவருக்குத் தோன்றிற்று. தோன்றவே, நாயனார் "அந்தோ! இன்று தொண்டை மறந்தேனே! என்று எழுந்தார்; விரைந்து நடந்தார்; சிவலிங்கப் பெருமானை அடைந்தார்; திருமுன்னே நின்றார்; ஒரு கல்லை எடுத்துச் சிவலிங்கப் பெருமான் மீது எறிந்தார். சிவபெருமான், நாயனார் அன்புக்கு எளியவராய், உமாதேவியாருடன் மழவிடையின்மேல் இவர்ந்து, அன்பரைச் சிவ லோகத்துக்கு அழைத்தச் சென்றார்.

40. சிறப்புலி நாயனார்

3659. பொன்னி நீர் நாட்டில் நீடும்
பொன்பதி 'புவனத்து உள்ளோர்
இன்மையால் இரந்து சென்றோர்க்கு
இல்லை என்னாதே ஈயும்
தன்மையார்' என்று நன்மை
சார்ந்த வேதியரைச் சண்பை
மன்னனார் அருளிச் செய்த
மறைத் திருவாக்கூர் அவ் ஊர்

பொன்னிநீர் நாட்டில் - சோழநாட்டில். சண்பை மன்னனார் - திருஞானசம்பந்தர், ". . . . . இன்மையால் சென்றிரந்தார்க்கு இல்லை என்னாது ஈந்து உவக்கும் - தன்மையார் ஆக்கூரில் தான் தோன்றி மாடமே" - சம்பந்தர். 1

3660. தூ மலர்ச் சோலை தோறும்
சுடர் தொடு மாடம் தோறும்
மா மழை முழக்கம் தாழ
மறை ஒலி முழக்கம் ஓங்கும்;
பூமலி மறுகில் இட்ட
புகை அகில் தூபம் தாழ
ஓம நல் வேள்விச் சாலை
ஆகுதித் தூபம் ஓங்கும்

மறுகில் - தெருவில். 2

3661. ஆலைசூழ் பூகவேலி
அத்திருவாக்கூர் தன்னில்
ஞாலம் ஆர் புகலின் மிக்கார்
நான்மறைக் குலத்தின் உள்ளார்
நீலம் ஆர் கண்டத்து எண்தோள்
நிருத்தர்தம் திருத்தொண்டு ஏற்ற
சீலர் ஆய்ச் சாலும் ஈசைத்
திறத்தினில் சிறந்த நீரார்

கரும்பாலை சூழ்ந்த கமுக வேலியுடைய 3

3662. ஆளும் அம் கணருக்கு அன்பர்
அணைந்த போது அடியில் தாழ்ந்து
மூளும் ஆதரவு பொங்க
முன்பு நின்று இனிய கூறி,
நாளும் நல் அமுதம் ஊட்டி,
நயந்தன எல்லாம் நல்கி,
நீளும் இன்பத்துள் தங்கி
நிதி மழை மாரி போன்றார்

அங்கணருக்கு அன்பர் - சிவனடியார்கள். ஆதரவு - அன்பு. நிதிமழை பொழியும் மேகம் போன்றார். 4

3663. அஞ்சு எழுத்து ஓதி அங்கி
வேட்டு நல் வேள்வி எல்லாம்
நஞ்சு அணி கண்டர் பாதம்
நண்ணிடச் செய்து ஞாலத்து
எஞ்சல்இல் அடியார்க்கு என்றும்
இடையறா அன்பால் வள்ளல்
தம் செயல் வாய்ப்ப ஈசர்
தாள் நிழல் தங்கினாரே

அங்கிவேட்டு - அக்கினி காரியஞ் செய்து. எஞ்சலில் - குறைவில்லாத 5

3664. அறத்தினில் மிக்க மேன்மை
அந்தணர் ஆக்கூர் தன்னில்
மறைப் பெரு வள்ளலார் வண்
சிறப்புலியார் தாள் வாழ்த்திச்
சிறப்பு உடைத் திருச் செங்காட்டங்
குடியினில் செம்மை வாய்த்த
விறல் சிறுத்தொண்டர் செய்த
திருத்தொழில் விளம்பல் உற்றேன். 6

சிறப்புலி நாயனார்

சிறப்புலி நாயனார், சோழ மண்டலத்திலே, திருவாக்கூரிலே, வேதியர் குலத்திலே தோன்றியவர். அடியவர்களுக்கு அமுதூட்டுவதும், பொருள் உதவுவதும் அவர்தம் வழக்கம். இவ்வாறு சிவப் பணிசெய்து சிறப்புலிநாயனார் ஆண்டவன் திருவடி சேர்ந்தார்.7

41. சிறுத்தொண்ட நாயனார்

3665. உரு நாட்டும் செயல் காமன்
ஒழிய விழிபொழி செந்தீ
வருநாட்டத் திருநுதலார்
மகிழ்ந்தருளும் பதிவயலில்
கருநாட்டக் கடைசியர்தம்
களிகாட்டும் காவேரித்
திருநாட்டு வளம் காட்டும்
செங்காட்டங்குடி ஆகும்.

நாட்டத் திருநுதலால் - நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான். மன்மதன் முதல்முதல் உருவமுடையவனாயிருந்தான். அவன் உருவைச் சிவபிரான் தமது நெற்றிக்கண்ணால் நீறாக்கினார். பின்னே அவன் மனைவி இரதி வேண்டச் சிவபிரான் அவனை அருவமாக உலவச் செய்தார். விரிவு கந்தபுராணத்திற் காண்க. கரு. . . . . காட்டும் - கருவிழிகளையுடைய மருதநிலப் பெண்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியைக் (குரவையாடல் முதலியவற்றான்) காட்டும். 1

3666. நிலவிய அத்திருப்பதியில்
நெடுஞ் சடையார் நீற்று அடைவால்
உலகில் வளர் உயிர்க்கு எல்லாம்
உயர்காவல் தொழில் பூண்டு
மலர்புகழ் மா மாத்திரர்தம்
குலம் பெருக வந்துள்ளார் -
பலர் புகழும் திரு நாமம்
பரஞ்சோதியார் என்பார்

நீற்றடைவால் - திருநீற்றுச் சார்பால் 2

3667. ஆயுள் வேதக் கலையும்
அலகுஇல் வட நூற்கலையும்
தூயபடைக் கலத்தொழிலும்
துறை நிரம்பப் பயின்று அவற்றால்
பாயும் மதக் குஞ்சரமும்
பரியும் உகைக்கும் பண்பு
மேய தொழில் விஞ்சையினும்
மேதினியில் மேல் ஆனார்

குஞ்சரமும்........விஞ்சையினும் - யானைகளையும் குதிரை களையும் செலுத்தும் இயல்பமைந்த தொழிலாகிய வித்தையிலும். படைக்கலங்கள் அறவழியில் பயன்படுவதை, "தூய" என்பது விளக்குதல் காண்க. *3.*

3668. உள்ள நிறை கலைத்துறைகள்
ஒழிவு இன்றிப் பயின்று அவற்றால்
தெள்ளி வடித்து அறிந்த பொருள்
சிவன் கழலில் செறிவு என்றே
கொள்ளும் உணர்வினில் முன்னே
கூற்று உதைத்த கழற்கு அன்பு
பள்ள மடையாய் என்றும்
பயின்று வரும் பண்பு உடையார்.

செறிவு - உறவு, பள்ளமடையாய் - பள்ளத்திற் பாயும் நீர் மடைபோல. *4*

3669. ஈசன் அடியார்க்கு என்றும்
இயல்பான பணிசெய்தே
ஆசுஇல் புகழ் மன்னவன்பால்
அணுக்கர் ஆய் அவற்காகப்
பூசல் முனைக் களிறு உகைத்துப்
போர்வென்று பொரும் அரசர்
தேசங்கள் பல கொண்டு
தேர் வேந்தன் பால் சிறந்தார்

ஆசில் - குற்றமில்லாத அணுக்கராய் - நெருங்கியிருப்பவராய்; நண்பராய். பூசல்முனைக் களிறு உகைத்து - போர்முனையில் யானைகளைச் செலுத்தி. பொரும் - போர்புரிந்த. *5*

3670. மன்னவர்க்கு தண்டு போய்
வடபுலத்து வாதாவித்
தொல் நகரம் துகள் ஆகத்
துளை நெடுங்கை வரை உகைத்தும்
பன்மணியும் நிதிக் குவையும்
பகட்டினமும் பரித்தொகையும்
இன்னை எண்ணில கவர்ந்தே
இகல் அரசன் முன் கொணர்ந்தார்.

தண்டுகளுடன் (சேனைகளுடன்) போய் வடக்கேயுள்ள வாதாவி என்னும் பழைய நகரம். . . . ; துளைநெடுங்கை வரை உகைத்து - யானைகளைச் செலுத்தி. பகட்டினமும் பரித்தொகையும் - யானைக்கூட்டங்களையும் குதிரைக் கூட்டங்களையும். இகல் - போரிற் சிறந்த. *6*

3671. கதிர்முடி மன்னனும் இவர்தம்
களிற்றுஉரிமை ஆண்மையினை
அதிசயித்துப் புகழ்ந்து உரைப்ப
அறிந்த அமைச்சர்கள் உரைப்பார்
'மதி அணிந்தார் திருத்தொண்டு
வாய்த்த வலி உடைமையினால்
எதிர் இவருக்கு இவ் உவகில்
இல்லை' என எடுத்து உரைத்தார். 7

3672. 'தம் பெருமான் திருத்தொண்டர்'
எனக் கேட்ட தார் வேந்தன்
'உம்பர் பிரான் அடியாரை
உணராதே கேட்டு ஒழிந்தேன்;
வெம்பு கொடும் போர் முனையில்
விட்டிருந்தேன்' என வெருவுற்று
'எம் பெருமான் இது பொறுக்க
வேண்டும்' என இறைஞ்சினான்.

தார் - மாலையணிந்த - உம்பர்பிரான் அடியாரை - சிவனடியாரை. வெருவுற்று - நடுக்குற்று எம்பெருமானே. . . . *8*

3673. இறைஞ்சுதலும் முன் இறைஞ்சி
'என் உரிமைத் தொழிற்கு அடுத்த
திறம் புரிவேன் அதற்கு என்னோ?
தீங்கு' என்ன ஆங்கு அவர்க்கு
நிறைந்த நிதிக் குவைகளுடன்
நீடு விருத்திகள் அளித்தே
அறம் புரி செங்கோல் அரசன்
அஞ்சலி செய்து உரைக்கின்றான்

விருத்திகள் - சர்வமானியங்கள்; கவலையின்றிச் சீவிக்கும்படி விடப்படுவன. *9*

3674. 'உம்முடைய நிலைமையினை
அறியாமை கொண்டு உய்த்தீர்
எம்முடைய மனக்கருத்துக்கு
இனிது ஆக இசைந்து உமது
மெய்ம்மை புரி செயல் விளங்க
வேண்டியவாறே சரித்துச்
செம்மை நெறித் திருத்தொண்டு
செய்யும்' என விடைகொடுத்தான்.

நிலைமையினை யான் அறியாதவாறு கொண்டு செலுத்தினீர். சரித்து - நடந்து. *10*

3675. மன்னவனை விடைகொண்டு
தம் பதியில் வந்து அடைந்து
பன்னு புகழ்ப் பரஞ்சோதி
யார்தாமும் பனிமதி வாழ்
சென்னியரைக் கணபதீச்
சரத்து இறைஞ்சித் திருத்தொண்டு
முன்னை நிலைமையில் வழுவா
முறை அன்பில் செய்கின்றார்

பன்னு - பலரால் போற்றப்படும். கணபதீச்சரம் - திருச்செங் காட்டங் குடியிலுள்ள சிவாலயம்; கணபதியால் பூசிக்கப்பட்டது.11

3676. வேதகாரணர் அடியார்
வேண்டிய மெய்ப் பணிசெய்யத்
தீது இல்குடிப் பிறந்த
திருவெண்காட்டு நங்கை எனும்
காதல் மனைக் கிழத்தியார்
கருத்து ஒன்ற வரும் பெருமை
நீதி மனை அறம் புரியும்
நீர்மையினை நிலை நிற்பார்

மனைக்கிழத்தியார் - மனைவியார்; மனைக்குரியார். ஒன்ற - ஒருமைப் பட. நீர்மையினை - தன்மையிலே. 12

3677. நறை இதழித் திருமுடியார்
அடியாரை நாள்தோறும்
முறைமையினில் திருஅமுது
முன்ஊட்டிப் பின் உண்ணும்
நிறை உடைய பெரு விருப்பால்
நியதி ஆகக் கொள்ளும்
துறை வழுவா வகை ஒழுகும்
தூய தொழில் தலை நின்றார்.

நறைஇதழி - தேன் சொரியும் கொன்றைமாலையணிந்த. 13

3678. தூய திரு அமுதுகனி
கன்னல் அறுசுவைக் கறி நெய்
பாயதயிர் பால் இனிய
பண்ணியம் உண் நீர் அமுதம்
மேய படியால் அமுது
செய்விக்க மிசைந்து அடியார்
மாஇருஞாலம் போற்ற
வரும் இவர்பால் மனம் மகிழ்ந்தார்.

கன்னல் - சர்க்கரை. அறு சுவை - உவர்ப்பு, கார்ப்பு, கைப்பு, தித்திப்பு, துவர்ப்பு, புளிப்பு, பாய் - உறைந்த; பரந்த பண்ணியம் - பலகாரங்கள். மேய - விரும்பிய. மிசைந்து - உண்டு. *14*

3679. சீதமதி அரவினுடன்
செஞ்சடைமேல் செறிவித்த
நாதன் அடியார்தம்மை
நயப்பாட்டு வழிபாட்டால்
மேதகையார் அவர்முன்பு
மிகச் சிறியராய் அடைந்தார்
ஆதலினால் சிறுத்தொண்டர்
என நிகழ்ந்தார் அவனியின்மேல்

செறிவித்த - உறவாக்கிய (சந்திரனுக்கும் பாம்புக்கும் உள்ள பகைமையைத் தீர்த்து உறவுபடுத்திய) நயப்பாட்டு - நயம்படுத்த லுடைய; அன்பு கொண்ட மேதகையாரவர் - சிறப்புடையவர் களாகிய திருத்தொண்டர்களின். *15*

3680. கண்ணுதலார் கணபதீச்
சரத்தின்கண் கருத்து அமர
உள் நிறை அன்பினில் பணி செய்து
ஒழுகுவார் வழு இன்றி
எண்இல்பெருஞ் சீர் அடியார்
இடைவிடாது அமுது செய
நண்ணிய பேர் உவகையுடன்
நயந்துஉறையும் நாளின்கண். 16

3681. நீர் ஆரும் சடைமுடியார்
அருளினால் நிறை தவத்துப்
பேராளர் அவர்தமக்குப்
பெருகு திரு மனை அறத்தின்
வேர் ஆகி விளங்க திரு
வெண் காட்டு நங்கைபால்
சீராள தேவர் எனும்
திரு மைந்தர் அவதரித்தார். 17

3682. அருமையினில் தனிப்புதல்வர்
பிறந்த பொழுது அலங்கரித்த
பெருமையினில் கிளைகளிப்பப்
பெறற்கு அரிய மணி பெற்று
வரு மகிழ்ச்சி தாதையார்
மனத்து அடங்கா வகை வளரத்
திருமலி நெய்யாடல் விழாச்
செங்காட்டங் குடி எடுப்ப.

அலங்கரித்த - அணிசெய்த; "மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்றதன் - நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு" - திருக்குறள்; 60. எடுப்ப - கொண்டாட; செய்ய. *18*

3683. மங்கல நல்இயம் முழக்கம்
முறை முழக்கம் வான் அளப்ப
அம் கணர்தம் சீர் அடியார்க்கு
அளவு இறந்த நிதி அளித்துத்
தங்கள் மரபினில் உரிமைச்
சடங்கு தச தினத்தினிலும்
பொங்கு பெரு மகிழ்ச்சியுடன்
புரிந்து காப்பு அணிபுனைந்தார்.

நல்ல மங்கல வாத்தியங்களின். *19*

3684. ஆர்வநிறை பெருஞ்சுற்றம் அகமலர அளித்தவர்தாம்
பார்பெருகு மகிழ்ச்சியுடன் பருவமுறைப் பாராட்டுச்
சீர்பெருகச் செய்யவளர் திருமகனார் சீறடியில்
தார்வளர் கிண்கிணி அசையத் தளர்நடையின் பதஞ்சார்ந்தார்

பார் - உலகிலே. பருவமுறை பாராட்டு - பருவந்தோறும் பாராட்டுகளை. சீறடியில் - சிறிய அடிகளில். தார் வளர் - பூவரும்பு போன்ற. பதம் - பருவம். *20*

3685. சுருளுமயிர் நுதற்சுட்டி துணைக்காதின் மணிக்குதம்பை
மருவுதிருக் கண்டநாண் மார்பினில்ஐம் படைகையிற்
பொருவில்வயி ரச்சரிகள் பொன்னரைஞாண் புனைசதங்கை
தெருவிலொளி விளங்கவளர் திருவிளையாட்டினிலமர்ந்தார்.

நுதற் சுட்டி - நெற்றிச் சுட்டி. துணைக் காதில் - இரண்டு காதுகளிலும். மணிக் குதம்பை - இரத்தினக் காதணி. கண்ட நாண் - கண்டசரம் ஐம்படை; தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்; 4. குறிப்புப் பார்க்க. வயிரச் சரிகள் - வயிர வளைகள். *21*

3686. வந்துவளர் மூஆண்டில் மயிர்வினை மங்கலம் செய்து
தந்தையாரும் பயந்த தாயாரும் தனிச்சிறுவர்
சிந்தைமலர் சொல்தெளிவில் செழுங்கலைகள் பயிலத் தம்
பந்தம் அறவந்தவரைப் பள்ளியினில் இருத்தினார்.

சிந்தையை மலர்விக்கும் சொல் தெளிவால். . . . *22*

3687. அந்நாளில் சண்பை நகர் ஆண் தகையார் எழுந்தருள
முன்ஆக எதிர்கொண்டு கொடு புகுந்து முந்நூல் சேர்
பொன்மார்பின் சிறுத்தொண்டர் புகலி காவலனார்தம்
நல் நாமச் சேவடிகள் போற்றிசைத்து நலம் சிறந்தார்.

சண்பை நகர் ஆண்டகையார் - திருஞானசம்பந்தர். புகலிகாவலனார் தம் - திருஞானசம்பந்தரது. நாமம் - புகழுடைய. *23*

3688. சண்பையர்தம் பெருமானும் தாங்கு அரிய பெருங்காதல்
பண்பு உடைய சிறுத்தொண்டருடன் பயின்று மற்று அவரை
மண் பரவும் திருப்பதிகத்தினில் வைத்துச் சிறப்பித்து
நண்பு அருளி எழுந்தருளத் தாம் இனிது நயப்புற்றார்

பயின்று - வசித்து. "பைங்கோட்டு. . . செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய. . பெருமானே" - திருஞானசம்பந்தர்.24

3689. இத்தன்மை நிகழும்நாள் இவர் திருத்தொண்டு இருங்கயிலை
அத்தர்திருஅடியிணைக் கிழ்ச்சென்று அணைய அவருடைய
மெய்த்தன்மை அன்பு நுகர்ந்தருளுதற்கு விடையவர் தாம்
சித்தம் மகிழ் வயிரவராய்த் திருமலை நின்று அணைகின்றார்.

தடுத்தாட்கொண்ட புராணம்: 29 குறிப்புப் பார்க்க. *25*

3690. மடல்கொண்ட மலர் இதழி நெடுஞ்சடையை வனப்புஎய்தக்
கடல் மண்டி முகந்து எழுந்த காளமேகச் சுருள்போல்
தொடர்பங்கிச் சுருண்டு இருண்டு தூறி நெறித்து அசைந்துசெறி
படர் துஞ்சின் கருஞ் குஞ்சி கொந்தளம் ஆகப் பரப்பி.

மடல்கொண்ட மலர் இதழி - இதழ்களைக் கொண்ட கொன்றை மலர்களை அணிந்த. வனப்பு எய்த - அழகு அடைய. கடல். . .மேகம் - கடலில் மிக்குச் சென்று நீரைக் பருகும் கருமேகத்தின், தொடர். . .கொந்தளமாக - தொடர்ச்சி கொண்ட தலைமயிர் அடுக்கடுக்காகச் சுருண்டுசிலிர்த்து (காடடர்ந்து) நெறித்தலைக் கொண்டு அசைந்து நெருங்கியடர்ந்த நிலைகளையுடைய கருமயிர் கொத்தாக; (துஞ்சின் - அடுக்குகளின் நிலையைக் குறிப்பது). *26*

3691. அஞ்சன மஞ்சனம் செய்தது அனைய அணிகிளர் பம்பை
மஞ்சினிடை இடைஎழுந்த வானமீன் பரப்பு என்னப்
புஞ்ச நிரை வண்டு தேன் சுரும்பு படை படர்ந்து ஆர்ப்பத்
துஞ்சின் நுனித் தனிப் பரப்பும் தும்பை நறுமலர் தோன்ற.

அஞ்சனம் மஞ்சனஞ் செய்தது அனைய - மைக்குழம்பை வார்த்தது போன்ற; அஞ்சனம் எனக்கொண்டு இருளுக்கு இருள் ஊட்டியதைப்போன்ற எனக் கொள்ளலுமாம். அணி. . .மஞ்சின் - அடுக்கடுக்காவுள்ள சுருண்ட மயிராகிய மேகத்தின். வான மீன் - நட்சத்திரங்களின். புஞ்ச. . .ஆர்ப்ப - திரட்சியாகவரிசைப்பட்ட கருவண்டும் தேன்வண்டும் பொறிவண்டும் பக்கங்களிற் படர்ந்து ஒலிக்க. துஞ்சின் நுனி தனிப்பரப்பும் - ஒவ்வொரு நிலையின் (மயிரடுக்கு நிலையின்) நுனியில் தனித்தனிப் பரப்புப்பெற்றுள்ள;. . .வானமீன் பரப்பென்ன. . .தும்பை நறுமலர் தோன்ற. *27*

692. அருகு திரு முடிச் செருகும் அந்தி இளம் பிறை தன்னைப்
பெருகு சிறு மதியாக்கிப் பெயர்த்துச் சாத்தியது என்ன
விரிசுடர்ச் செம்பவள ஒளி வெயில் விரிக்கும் விளங்கு சுடர்த்
திருநுதல் மேல் திருநீற்றுத் தனிப்பொட்டுத் திகழ்ந்து இலங்க.

பிறைமதியை நிறைமதியாக்கினாரென்க. அது, பொட்டுக்கு உவமையாக நிற்றலின், சிறுமதி எனப்பட்டது. ஒளிபோன்று வெயில் பிரகாசிக்கும். திருநீற்றாலாகிய தனிப்பொட்டு. 28

3693. வெவ் அருக்கன் மண்டலமும்
விளங்கும் மதி மண்டலமும்
அவ் அனல் செம் மண்டலமும்
உடன் அணைந்தது என அழகை
வவ்வு திருக்காதின் மணிக்
குழைச் சங்கு வளைத்து அதனுள்
செவ் அரத்த மலர் செறித்த
திருத்தோடு புடை சிறக்க

சூரியமண்டலம், சந்திர மண்டலம், அக்கினிமண்டலம் ஆகிய மூன்றும், மணிக்குழை, சங்கு செவ்வரந்த மலர் செறித்த திருத்தோடு ஆகியவற்றிற்கு முறையே உவமை. திருக்காதைச் சூரிய மண்டலத்துக்கு ஒப்பிடுவோருமுளர்; அவர் மணிக்கு அழகுப் பொருள் கூறுவர். 29

3694. கனம்கொள் விடம் மறைத்தருளக்
கடல் அமுதக் குமிழிநிறைத்து
துளங்கு ஒளி வெண் திரள் கோவைத்
தூய வடம் அணிந்தது என
உளம் கொள்பவர் கரைந்து
உடலும் உயிரும் உருகப் பெருக
விளங்கு திருக் கழுத்தினிடை
வெண் பளிங்கின் வடம் திகழ.

கழுத்திற் கொண்ட விடத்தை - திருப்பாற்கடலில் எழுந்த அமிர்தக் குமிழ்களென்னும் வரிசை விளங்கும். . . . . . கோவையாகிய தூயவடம். உளங் கொள்பவர் - மனதில் எண்ணுபவர். 30

3695. செம் பரிதி கடல் அளித்த
செக்கர் ஒளியினை அந்திப்
பம்பும் இருள் செறிபொழுது
படர்ந்து அணைந்து சூழ்வது எனத்
தம்பழைய கரி உரிவை
கொண்டு சமைத்து அது சாத்தும்

அம் பவளத் திருமேனிக்
கஞ்சுகத்தின் அணி விளங்க.

செம்பரிதி . . . . ஒளியினை - சிவந்த சூரியன் கடலிற் சேர்ந்தபோது (அஸ்தமித்தபோது) அளித்த செவ்வொளியினை. அந்தி . . . . பொழுது - அந்தி வேளையில் பரவும் இருள் அடரும் இரவுப்பொழுது. கரியுரிவை - யானைப் போர்வை. கஞ்சுகத்தின் அணி - சட்டையின் அழகு. *31*

3696. மிக்கு எழும் அன்பர்கள்
அன்பு திருமேனி விளைந்தது என
அக்கு மணியால் சன்ன
வீரமும் ஆரமும் வடமும்
கைக்கு அணிகொள் வளைச்சரியும்
அரைக் கடிசூத்திரச் சரியும்
தக்க திருக்கால் சரியும்
சாத்திய ஒண்சுடர் தயங்க.

பெருமான் திருமேனியிலே உருக்கொண்டு விளைந்தாலென. அன்பு வெண்மைக்கு அறிகுறி. அக்குமணியாலாய அணிகள்யாவும் வெண்ணிறத்தன. அக்குமணி - சங்குமணி; என்பு மணி. சன்ன வீரமும் - வெற்றிமாலையும்; வீர சங்கிலியும். வளைச்சரியும் - கடகமும். அரைக்கடி சூத்திரச் சரியும் - அரைஞாணும் கையணி கடியணி காலணி இயங்குவனாவாதலால், அவை முறையே சரி சரி சரி என்னப்பட்டன. *32*

36987. பொரு இல் திருத்தொண்டர்க்குப்
புவிமேல் வந்து அருள் புரியும்
பெருகு அருளின் திறம் கண்டு
'பிரான் அருளே பேணுவீர்
வரும் அன்பின் வழி நிற்பீர்
என மறை பூண்டு அறைவனபோல்
திருவடிமேல் திருச்சிலம்பு
திசைமுழுதும் செலஒலிப்ப.

பேணுவீர் - பேணுபவர்களே. பூண்டு - நியதியாகக் கொண்டு.33

3698. அயன் கபாலம் தரித்த இடத் திருக்கையால் அணைத்த
வயங்கு ஒளிமூ இலைச் சூலம் மணித்திருத்தோள் மிசைப் பொலியத்
தயங்குசுடர் வலத்திருக்கைத் தமருகத்தின் ஒலிதழைப்ப
பயன் தவத்தால் பெறும் புவியும் பாத தாமரை சூட. **34**

3699. அருள் பொழியும் திருமுகத்தில்
அணி முறுவல் நிலவு எறிப்ப
மருள் பொழியும் மலம் சிதைக்கும்
வடிச்சூலம் வெயில் எறிப்பப்
பொருள் பொழியும் பெருகு அன்பு
தழைத்து ஓங்கிப் புவிஏத்தத்
தெமருள் பொழிவண் தமிழ்நாட்டுச்
செங்காட்டங் குடிச்சேர்ந்தார்.

நிலவு - தண்கதிர். மூவிலைச் சூலம் மும்மைமலத்தை அறுப்பதற்கு. அறிகுறி - வெயில் - வெங்கதிர். தெருள் தெளிவு. 35

3700. தண்டாதது ஒரு வேட்கைப்
பசி உடையார் தமைப்போலக்
கண்டாரைச் சிறுத்தொண்டர்
மனை வினவிக் கடிது அணைந்து
'தொண்டு ஆனார்க்கு எந்நாளும்
சோறு அளிக்கும் திருத்தொண்டர்
வண்டு ஆர் பூந்தாரார் இம்
மனைக்கு உள்ளாரோ?' என்ன.

தண்டாத - தணியாத; தண்டாத வேட்கைப் பசி - பெரும் பசி. "தண்டா வேட்கையிற்றான்சிறி தருந்தி" - சிலப்பதிகாரம்; 15. அடைக்கல - 170. பூந்தாரார் - பூமாலையணிந்த சிறுத்தொண்டர். இம்மனையிலுள்ளாரோ? 36

3701. 'வந்து அணைந்து வினவுவார்
மாதவரே ஆம்' என்று
சந்தனமாம் தையலார்
முன்வந்து தாள் வணங்கி
'அந்தம் இல் சீர் அடியாரைத்
தேடி அவர் புறத்து அணைந்தார்
எம்தமை ஆள் உடையவரே!
அகத்துள் எழுந்தருளும்' என. 37

3702. மடவரலை முகம் நோக்கி
'மாதரார் தாம் இருந்த
இட வகையில் தனிப்
புகுதோம்' என்றருள அது கேட்டு
விடஅகல்வார் போல் இருந்தார்
என வெருவி விரைந்து மனைக்
கடன் உடைய திருவெண்காட்
டம்மை கடைத்தலை எய்தி.

மடவரலை - மடப்பதை யுடையவளை; இளம்பெண்ணை; சந்தன நங்கையாரை. விட. . . . . .உடைய - விட்டால் நீங்குவார் போலிருந்தாரென்று நடுங்கி விரைந்து இல்லறக் கடனுடைய கடைத்தலை - கடைவாயில். *38*

3703. ‘அம்பலவர் அடியாரை
அமுது செய்விப்பார் இற்றைக்கு
எம் பெருமான் யாவரையும்
கண்டிலர் தேடிப் போனார்;
வம்பு எனநீர் எழுந்தருளி
வரும் திருவேடம் கண்டால்
‘தம் பெரிய பேறு’ என்றே
மிக மகிழ்வர் இனித் தாழார்.

எம்பெருமான் - எம்பெருமானே; சிறுத்தொண்டர் எனினுமாம். அம்பலவர் - அம்பலத்தாடும் ஆண்டவன்றன். வம்பென - புதிதாக. *39*

3704. ‘இப்பொழுதே வந்து அணைவர்
எழுந்தருளி இரும்’ என்ன
‘ஒப்பு இல் மனையறம் புரப்பீர்!
உத்தராபதி உள்ளோம்
செப்பு அரும்சீர்ச்சிறுத்தொண்டர்
தமைக் காணச் சேர்ந்தனம் யாம்
எப்பரிசும் அவர் ஒழிய
இங்கு இரோம்’ என்று அருளி

புரப்பீர் - வளர்ப்பவரே. உத்தராபதி - வடதேசத்தில். அவர் ஒழிய எப்பரிசும் - அவர் இல்லாதிருக்க எவ்வகையிலும். *40*

3705. கண் நுதலின் காட்டாதார்
‘கணபதீச் சரத்தின்கண்
வண்ண மலர் ஆத்தியின் கீழ்
இருக்கின்றோம்; மற்று அவர்தாம்
நண்ணினால் நாம் இருந்த
பரிசு உரைப்பீர்’ என்றருளி
அண்ணலார் திரு ஆத்தி
அணைந்தருளி அமர்ந்திருந்தார். 41

அறுசீர் விருத்தம்

3706. நீர் ஆர் சடையான் அடியாரை
நேடி எங்கும் காணாது
சீர்ஆர் தவத்துச் சிறுத்தொண்டர்
மீண்டும் செல்வ மனைஎய்தி
ஆரா இன்ப மனைவியார்க்கு
இயம்பி அழிவு எய்திட அவரும்
பார் ஆதரிக்கும் திரு வேடத்து
ஒருவர் வந்தபடி பகர்ந்தார்.

பார் ஆதரிக்கும் - உலகம் விரும்பும் (உலகை ஆதரிக்கும் என்பதுதொனி). 42

3707. 'அடியேன் உய்ந்தேன் எங்கு உற்றார்
உரையாய்?' என்ன அவர் மொழிவார்,
'வடிசேர் சூல கபாலத்தார்;
வடதேசத்தோம் என்றார்; வண்
துடிசேர் கரத்துப் பயிரவர்; யாம்
சொல்ல இங்கும் இராதே போய்க்
கடிசேர் திரு ஆத்தியின் நீழல்கீழ்
இருந்தார் கணபதீச் சரத்து'.

துடி - உடுக்கை. கடி - வாசனை. 43

3708. என்று மனைவியார் இயம்ப
எழுந்த விருப்பால் விரைந்து எய்திச்
சென்று கண்டு திருப்பாதம்
பணிந்து நின்றார் சிறுத்தொண்டர்
நின்ற தொண்டர்தமை நோக்கி,
'நீரோ பெரிய சிறுத்தொண்டர்?
என்று திருவாய் மலர்ந்தருள
இறைவர் தம்மைத் தொழுது உரைப்பார். 44

3709. 'பூதி அணி சாதனத்தவர்முன்
போற்றப் போதேன் ஆயிடினும்
நாதன் அடியார் கருணையினால்
அருளிச் செய்வர்; நான் என்று,
கோதுஇல் அன்பர்தமை அமுது
செய்விப்பதற்குக் குலப்பதியில்
காதலாலே தேடியும் முன்
காணேன் தவத்தால் உமைக் கண்டேன்

விபூதியணிந்த சாதனத்தவர் முன்னேபோற்றவும் காணேன். . . . , நான் என்று அருளிச் செய்வார். குலப்பதியில் - சிறந்த இப்பதியில் எங்கும். 45

3710. 'அடியேன் மனையில் எழுந்தருளி
அமுது செய்ய வேண்டும்' என
நெடியோன் அறியா அடியார்தாம்
'நிகழும் தவத்தீர்! உமைக் காணும்
படியால் வந்தோம்; உத்தரா
பதியோம்; எம்மைப் பரிந்து ஊட்ட
முடியாது; உமக்குச் செய்கை அரிது;
ஒண்ணாது' என்று மொழிந்தருள.

நெடியோன் (திருமால்) அறியாத்திருவடியை உடையவராகிய பெருமான். உத்தராபதி என்று குறித்துப் பேசுவது பின்னே கேட்கப்போகும் புலாலுணவை உன்னியே யாகும். தென்னாட்டுச் சிவனடியார் புலால் உண்ணாதவர்; வடநாட்டவர் அவ்வுணவு கொள்வோர். 46

3711. 'எண்ணாது அடியேன் மொழியேன் நீர்
அமுது செய்யும் இயல்பு அதனைக்
கண் ஆர்வேடம் நிறைதவத்தீர்!
அருளிச் செய்யும் கடிது அமைக்கத்
தண் ஆர் இதழி முடியார்தம்
அடியார் தலைப்பட்டால் தேட
ஒண்ணாதனவும் உள ஆகும்
அருமை இல்லை' என உரைத்தார்.

கண்கள் கவரும் வேடம் நிறைந்த தவத்தை உடையீர்! தண் . . . . பட்டால் - சிவனடியார் (எழுந்தருளின்) கிடைக்கப்பெற்றால் தேட. . . . ஆகும். தேடிப் பெற முடியாதனவும் கிடைப்பனவாகும். 47

3712. 'அரியது இல்லை' எனக் கேட்ட
பொழுதில் அழகு பொழிகின்ற
பெரிய பயிரவக் கோலப்
பெருமான் அருளிச் செய்வார் 'யாம்
பரியும் தொண்டீர்!மூ இருது
கழித்தால் பசு வீழ்த்திட உண்பது
உரிய நாளும் அதற்கு இன்றால்;
ஊட்ட அரிதுஆம் உமக்கு' என்றார்.

பரியும். . . . உண்பது - அன்பு கூரும் தொண்டரே! ஆறுமாதம் கழிந்தால் பசுவைக் கொன்று அதன் ஊனினை உண்பது வழக்கம். சிறுத்தொண்டர் தென்னாட்டவராதலின் "ஊட்ட அரிதாம் உமக்கு" என்றார். 48

3713. 'சால நன்று! முந்நிரையும்
உடையேன் தாழ்வு இங்கு எனக்கு இல்லை
ஆலம் உண்டார் அன்பர்உமக்கு
அமுது ஆம் பசுத்தான் இன்னதுஎன
ஏல அருளிச் செயப் பெற்றால்
யான்போய் அமுது கடிது அமைத்துக்
காலம் தப்பாமே வருவேன்'
என்று மொழிந்து கைதொழுதார்.

சால - மிக. முந்நிரையும் - பசுத்திரள், எருமைத்திரள், ஆட்டுத்திரள் ஆக மூன்றையும், நாயன்மார் கொண்ட நியதியி னின்றும் வழுவாதிருப்பதை உலகுக்கு உணர்த்துதற் பொருட்டு, இறைவன், அவர் தம் நியதி வழி நின்றே அருமைப்பாடு நேரச் செய்வது வழக்கம். இப்பொழுது இங்கே சிவனடியாராகப் போந்தவர் கோமாமிசம் கேட்பது கவனிக்கத்தக்கது. அவ்வுணவர் கேட்பதற்கோ அவர் வடநாட்டு வயிரவர் கோலந்தாங்கி வந்தார் போலும்! சிறுத்தொண்டர் சிவனடியாருக்கு அன்னதானஞ் செய்வதை நியதியாகக் கொண்டவர். அவர்பால் இதுகாறும் போந்த அடியார் எவரும் ஊன் உணவு கேட்டார் என்று கூறுதற்குச் சான்றில்லை. இப்பொழுது போந்த அடியார் ஊன் - அதுவும் பசு ஊன் - கேட்கிறார். மறுப்பின், சிறுத்தொண்டரது அன்னதான நியதிக்கு இழுக்கு நேர்ந்துவிடும். சிறுத்தொண்டர் அன்பு, மறுக்குந் தகையதன்று. அவர், சிவனடியாரிடம் தலையன்பு வாய்ந்தவர்; தம் உடல் பொருள் ஆவி எல்லாம் சிவனடியார் உடைமை என்று கொண்ட பேரன்பால் விழுங்கப்பட்டவர். அவர் நெஞ்சம் சிவனடி யார் விரும்புவதைச் செய்வதில் ஈடுபடுவதே யன்றி மறுப்பிலோ ஆராய்ச்சியிலோ ஈடுபடாதது. ஆகவே, சிவனடியார் விரும்பியதைச் செய்யவே அவர்தம் அன்பு முனைந்து வீறிட்டு நிற்கிறது. அவர் "பசு மட்டுமன்று; முந்நிரையும் உண்டு" என்கிறார். 49

3714. பண்பு மிக்க சிறுத்தொண்டர்
பரிவு கண்டு பயிரவரும்
'நண்பு மிக்கீர்! நாம் உண்ணப்
படுக்கும் பசுவும் நரப்பசுவாம்
உண்பது ஐந்து பிராயத்துள்
உறுப்பில் மறு இன்றேல் இன்னம்
புண் செய் நோவில் வேல் எறிந்தால்
போலும் புகல்வது ஒன்று' என்றார்

முன்னே அமுது என்றார்; பின்னே பசுஊன் என்றார்; இப் பொழுது நரப்பசு என்கிறார். அஞ்சு . . . . . இன்றேல் உண்பது. 50

3715. ‘யாதும் அரியது இல்லை; இனி
ஈண்ட அருளிச் செய்யும்’ என
நாதன் தானும் ‘ஓர் குடிக்கு
நல்ல சிறுவன் ஒருமகனைத்
தாதை அரியத் தாய் பிடிக்கும்
பொழுதில் தம்மில் மனம் உவந்தே
ஏதம் இன்றி அமைத்த கறி
யாம் இட்டு உண்பது’ என மொழிந்தார்.

ஈண்ட - விரைய. ஏதம் - வருத்தம். *51*

3716. அதுவும் முனைவர் மொழிந்தருளக்
கேட்ட தொண்டர் ‘அடியேனுக்கு
இதுவும் அரிதன்று எம்பெருமான்
அமுது செய்யப் பெறில்’ என்று
கதும் என் விரைவில் அவர்இசையப்
பெற்றுக் களிப்பால் காதலொடு
மது மென் கமல மலர்ப்பாதம்
பணிந்து மனையில் வந்தணைந்தார்.

“எம்பெருமான் அமுதுசெய்யப்பெறில் இதுவும் அரிதன்று” என்பது, சிறுத்தொண்டரின் நியதி வழுவாத தலைமை யன்பைப் புலப்படுத்து தலையோர்க. கதுமென்விரைவில் - அதிகவிரைவில்.52

3717. அன்பு மிக்க பெருங்கற்பின்
அணங்கு திருவெண்காட்டம்மை
முன்பு வந்து சிறுத்தொண்டர்
வரவு நோக்கி முன் நின்றே
இன்பம் பெருக மலர்ந்த முகம்
கண்டு பாத மிசை இறைஞ்சிப்
பின்பு கணவர் முகம் நோக்கிப்
பெருகும் தவத்தோர் செயல் வினவ.

அணங்கு - பெண்தெய்வமாகிய. *53*

3718. வள்ளலாரும் மனையாரை
நோக்கி ‘வந்த மாதவர் தாம்
உள்ளம் மகிழ அமுது செய
இசைந்தார் குடிக்கு ஓர் சிறுவனும் ஆய்க்
கொள்ளும் பிராயம் ஐந்து உளனாய்
உறுப்பில் குறைபாடு இன்றித் தாய்
பிள்ளை பிடிக்க உவந்து பிதா
அரிந்து சமைக்கப் பெறின்’ என்றார். 54

3719. அரிய கற்பின் மனைவியார்
அவரை நோக்கி உரை செய்வார்
'பெரிய பயிரவத் தொண்டர்
அமுது செய்யப் பெறுவதற்கு இங்கு
உரிய வகையால் அமது அமைப்போம்
ஒருவன் ஆகி ஒருகுடிக்கு
வரும்அச் சிறுவன்தனைப் பெறுமாறு
எவ்வாறு?' என்று வணங்குதலும். 55

3720. மனைவியார்தம் முகம்நோக்க
'மற்று இத் திறத்து மைந்தர்தமை
நினைவு நிரம்ப நிதி கொடுத்தால்
தருவார் உளரே நேர் நின்று
தனையன் தன்னைத் தந்தை தாய்
அரிவார் இல்லைத் தாழாமே
எனை இங்கு உய்ய நீ பயந்தான்
தன்னை அழைப்போம் யாம்' என்றார்

இத்தகை மைந்தனை நிதி கொடுத்தால் தருவார் உளர். ஆனால் நேர் நின்று மைந்தனை அரிந்து கொடுக்குந் தாய் தந்தையரில்லை. . . . என்னை இங்கு உய்விக்க. *56*

3721. என்று கணவர் கூறுதலும்
அதனுக்கு இசைந்து 'எம்பிரான் தொண்டர்
இன்று தாழாது அமுதுசெயப்
பெற்று இங்கு அவர்தம் மலர்ந்த முகம்
நன்று காண்பது' என நயந்து
'நம்மைக் காக்க வரும் மணியைச்
சென்று பள்ளியினில் கொண்டு
வாரும்' என்றார் - திருஅனையார்.

திருவெண்காட்டு நங்கையாரின் அடியவர் பக்தி போற்றற் குரியது. அவ்வம்மையார் இசைந்து வருதல் கருதற்பாலது. "நம்மைக்காக்க வருமணியை" என்பது பிள்ளையின் மாட்டுள்ள அன்மைப் புலப்படுத்துகிறது. நமது நியதியைக் காக்க வருமணியை எனக் கொள்க. *57*

3722. காதல் மனையார் தாம் கூறக்
கணவனாரும் காதலனை
ஏதம் அகலப் பெற்ற பேறு
எல்லாம் எய்தினார் போல
நாதர் தமக்கு அங்கு அமுதாக்க
நறுமென் குதலை மொழிப் புதல்வன்

ஓத அணைந்த பள்ளியினில்
உடன்கொண்டு எய்தக் கடிது அகன்றார். 58

3723. **பள்ளியினில் சென்று எய்துதலும்**
பாதச் சதங்கை மணி ஒலிப்பப்
பிள்ளை ஓடி வந்து எதிரே தழுவ
எடுத்துப் பியலின்மேல்
கொள்ள அணைத்துக்கொண்டு மீண்டு
இல்லம் புகுதக் குல மாதர்
வள்ளலார் தம் முன்சென்று
மைந்தன் தன்னை எதிர் வாங்கி.

பியலின்மேல் - தோளின்மேல். குலமாதர் - திருவெண்காட்டு நங்கையார். வள்ளலார் தம்முன் - சிறுத்தொண்டர் முன்பு. 59

3724. **குஞ்சி திருத்தி முகம் துடைத்துக்**
கொட்டை அரை ஞாண் துகள் நீக்கி
மஞ்சள் அழிந்த அதற்கு இரங்கி
மையும் கண்ணில் மருங்கு ஒதுக்கிப்
பஞ்சி அஞ்சும் மெல் அடியார்
பரிந்து திரு மஞ்சனம் ஆட்டி
எஞ்சல் இல்லாக் கோலம் செய்து
எடுத்துக் கணவர் கைக் கொடுத்தார்.

குஞ்சி - குடுமியை. கொட்டை. . .நீக்கி - காதணியிலும் அரைஞாணிலும் உள்ள அழுக்கை நீக்கி. மையையும் கண்ணின் பக்கத்திலே ஒதுக்கி, எஞ்சல் இல்லா - குறைவில்லாத. 60

3725. **அச்சம் எய்திக் கறி அமுது ஆம்**
என்னும் அதனால் அரும் புதல்வன்
உச்சி மோவார்; மார்பின்கண்
அணைந்தே முத்தம் தாம் உண்ணார்;
பொச்சம் இல்லாத் திருத்தொண்டர்
புனிதர் தமக்குக் கறி அமைக்க
மெச்சும் மனத்தால் அடுக்களையின்
மேவார் வேறு கொண்டு அணைவார்.

அடியவர்க்குரிய கறியமுதம் என்று அச்சங்கொண்டு, பிள்ளை என்னும் உரிமைப்பாட்டால், உச்சிமோர்தல் முதலியன செய்யராயினா ரென்க. பொச்சம் இல்லா - குற்றமில்லாத. வழக்கம்போலச் சமைக்கும் இடத்துக்குச்செல்லாதவராய் வேறு இடம் அணைந்தார். 61

3726. ஒன்று மனத்தார் இருவர்களும்
'உலகர் அறியார்' என மறைவில்
சென்று புக்குப் பிள்ளைதனைப்
பெற்ற தாயார் செழுங் கலங்கள்
நன்று கழுவிக் கொடு செல்ல
நல்ல மகனை எடுத்து உலகை
வென்ற தாதையார் தலையைக்
பிடிக்க விரைந்து மெய்த் தாயர்.

கலங்கள் - பாத்திரங்கள். 62

3727. இனிய மழலைக் கிண்கிணிக்கால்
இரண்டும் மடியின் புடைஇடுக்கிக்
கனி வாய் மைந்தன் கைஇரண்டும்
கையால் பிடிக்கக் காதலனும்
'நனி நீடு உவகை உறுகின்றார்'
என்று மகிழ்ந்து நகை செய்யத்
தனி மா மகனைத் தாதையார்
கருவி கொடு தலை அரிவார்.

குடியர்கள் வெறியால் தங்களை மறந்து செய்யுஞ் செயல்களை ஈண்டுக்கருதிக்கொள்க. இங்கே சிறுத்தொண்டரும், அவர் தம் மனைவியாரும் கொண்டவெறிக் குடியால் எழுந்ததன்று. அவர்தம் வெறி அன்புக்குடியினால் எழுந்தது. அடியவர்மீது கொண்ட அன்புவெறி, மேலிட்டு நின்று, அவ்விருவரையும் செயற்கருஞ் செய்கையைச் செய்ய உந்துகிறது. அவ்வெறி அவர்கட்கு மேலும் களிப்பு ஊட்டிக்கொண்டே போகிறது. 63

3728. பொருஇல் பெருமைப்புத்திரன் மெய்த்
தன்மை அளித்தான்' எனப் பொலிந்து
மருவு மகிழ்ச்சி எய்த அவர்
மனைவியாரும் 'கணவனார்
அருமை உயிரை எனக்கு அளித்தான்'
என்று மிகவும் அகம் மலர
இருவர் மனமும் பேர் உவகை
எய்தி அரிய வினை செய்தார்.

பொருவல் - ஒப்பில்லாத. 64

3729. அறுத்த தலையின் இறைச்சி திரு
அமுதுக்கு ஆகாது எனக் கழித்து
மறைத்து நீக்கச் சந்தனத்தார்
கையில் கொடுத்து மற்றை உறுப்பு

இறைச்சி எல்லாம் கொத்தி அறுத்து
எலும்பு மூளை திறந்திட்டுக்
கறிக்கு வேண்டும் பலகாயம்
அரைத்துக் கூட்டிக் கடிது அமைப்பார்.

சந்தனத்தார் - சந்தனநங்கையார். *65*

3730. மட்டு விரி பூங் குழல் மடவார்
அடுப்பில் ஏற்றி மனம்மகிழ்ந்தே
அட்ட கறியின் பதம் அறிந்து அங்கு
இழிச்சி வேறுஓர் அருங்கலத்துப்
பட்ட நறையால் தாளித்துப்
பலவும் மற்றும் கறி சமைத்துச்
சட்ட விரைந்து போனகமும் சமைத்துக்
கணவர் தமக்கு உரைத்தார்.

மட்டு விரி பூங்குழல் - தேன் சிந்தும் மலர்க் கூந்தலையுடைய. அட்ட- சமைத்த.. இழிச்சி - இறக்கி. நறையால் - நறுமணப் புகையுடன். சட்ட - கடுக. போனகமும் - சோறும். *66*

3731. 'உடைய நாதர் அமுதுசெய
உரைத்த படியே அமைத்த அதற்கு
அடையும் இன்பம் முன்னையினும்
ஆர்வம் பெருகிக் களிகூர
விடையில் வருவார் தொண்டர்தாம்
விரைந்து சென்று மென்மலரின்
புடைவண்டுஅறையும் ஆத்தியின்கீழ்
இருந்த புனிதர் முன் சென்றார். 67

3732. அண்ணல் திருமுன்பு அணைந்துஇறைஞ்சி
அன்பர் மொழிவார் 'அடியேன்பால்
நண்ணி நீர்இங்கு அமுது செய
வேண்டும் என்று நான் பரிவு
பண்ணி னேனாய்ப் பசித்தருளத்
தாழ்த்தது எனினும் பணி சமைத்தேன்
எண்ணம் வாய்ப்ப எழுந்தருள
வேண்டும்' என்று அங்கு எடுத்துரைப்பார்.

பரிவு பண்ணினேனாய் - அன்பு செய்தேனாய். பணி - கட்டளை. எண்ணம் வாய்ப்ப - அடியேன் கருத்துக்கைகூட. *68*

3733. 'இறையும் தாழாது எழுந்தருளி
அமுது செய்யும்' என்று இறைஞ்சக்
கறையும் கண்டத்தினில் மறைத்துக்
கண்ணும் நுதலில் காட்டாதார்

'நிறையும் பெருமைச் சிறுத்தொண்டீர்!
போதும்' என்ன நிதி இரண்டும்
குறைவன் ஒருவன் பெற்று உவந்தால்
போலக் கொண்டு மனை புகுந்தார்.

இறையும் - நொடியும்; கணமும். போதும் - வருவோம். நிதி. . .போல - வறியவன் ஒருவன் பதுமநிதி சங்கநிதி என்னும் இருநிதியையும் பெற்று மகிழ்வெய்தினாற்போல. 69

3734. வந்து புகுந்து திருமனையில்
மனைவியார் தாம் மாதவரை
முந்த எதிர்சென்று அடிவணங்கி
முழுதும் அழகு செய்தமனைச்
சந்த மலர் மாலைகள் முத்தின்
தாமம் நாற்றித் தவிசு அடுத்த
கந்த மலர் ஆசனம் காட்டிக்
கமழ் நீர்க் கரகம் எடுத்து ஏந்த.

சந்தம் - அழகு. தாமம் - மாலைகள். நாற்றி - தூக்கி; தொங்க விட்டு. மந்தமலர் தவிசடுத்த (அணைபோன்ற) ஆசனங்காட்டி, மணங்கமழ் நீர். . 70

3735. தூய நீரால் சிறுத்தொண்டர்
சோதியார்தம் கழல் விளக்கி
ஆய புனிதப் புனல் தங்கள்
தலைமேல் ஆரத் தெளித்து இன்பம்
மேய இல்லம் எம்மருங்கும்
வீசி விரை மென் மலர் சாந்தம்
ஏயும் தூப தீபங்கள்
முதல் பூசனை செய்து இறைஞ்சுவார். 71

3736. பனி வெண் திங்கள் சடை விரித்த
பயில் பூங் குஞ்சிப் பயிரவராம்
புனிதர்தம்மைப் போனகமும்
கறியும் படைக்கும்படி பொற்பின்
வனிதையாரும் கணவரும் முன்
வணங்கிக் கேட்ப மற்று அவர்தாம்
'இனிய அன்னமுடன் கறிகள்
எல்லாம் ஒக்கப் படைக்க' என

சடையையே தலை மயிராகத் தாங்கி வந்தமையால் "சடை. . .குஞ்சி" என்றார். படி - வகையை. 72

3737. பரிசு விளங்கப் பரிகலமும்
திருத்திப் பாவாடையில் ஏற்றித்
தெரியும் வண்ணம் செஞ்சாலிச்
செழும் போனகமும் கறிஅமுதும்
வரிசையினில் முன் படைத்து எடுத்து
மன்னும் பரிகலக் கால்மேல்
விரிவெண் துகிலின் மிசைவைக்க
விமலர் பார்த்து அங்கு அருள் செய்வார்

பரிசு - இயல்பு. பரிகலமும் - உண்கலத்தையும். பாவடையில் - நிலத்தில் விரிக்குஞ் சீலையில். சாலியால் (சம்பா அரிசியால்) ஆக்கப்பெற்ற சோற்றையும். . .நிலையான முக்காலியின்மேல் விரித்த வெள்ளை வஸ்திரத்தின் மீது. 73

3738. 'சொன்ன முறையிற் படுத்தபசுத்
தொடர்ந்த உறுப்பெல் லாங்கொண்டு
மன்னு சுவையிற் கறியாக்கி
மாண அமைத்தீரே' என்ன
அன்னம் அனையார் 'தலைஇறைச்சி
அமுதுக் காகா தெனக்கழித்தோம்'
என்ன 'அதுவுங் கூடநாம் உண்ப'
தென்றார் இடர்தீர்ப்பார்.

படுத்தபசுத்தொடர்ந்த - கொன்றை பசுவிலேயுள்ள. மாண - சிறக்க. 74

3739. சிந்தை கலங்கிச் சிறுத்தொண்டர்
மனையா ரோடும் திகைத்து அயரச்
சந்தனத்தார் எனும் தாதி
யார்தாம் 'அந்தத் தலை இறைச்சி
வந்த தொண்டர் அமுது செயும்
பொழுது நினைக்க வரும் என்றே
முந்த அமைத்தேன் கறி அமுது'
என்று எடுத்துக் கொடுக்க முகம் மலர்ந்தார். 75

3740. வாங்கி மகிழ்ந்து படைத்ததன்பின்
வணங்கும் சிறுத்தொண்டரை நோக்கி
'ஈங்கு நமக்குத் தனி உண்ண
ஒண்ணாது ஈசன் அடியார் இப்
பாங்கு நின்றார்தமைக் கொணர்விர்'
என்று பரமர் பணித்தருள
ஏங்கிக்'கெட்டேன் அமுது செய
இடையூறு இதுவோ' என நினைவார். 76

3741. அகத்தின் புறத்துப் போய் அருளால்
எங்கும் காணார் அழிந்து அணைந்து
முகத்தில் வாட்டம் மிகப்பெருகப்
பணிந்து முதல்வர்க்கு உரை செய்வார்
'இகத்தும் பரத்தும் இனியாரைக்
காணேன் யானும் திருநீறு
சகத்தில் இடுவார் தமைக்கண்டே
இடுவேன்' என்று தாழ்ந்து இறைஞ்ச.

திருநீறிட்டவர்க்கே அன்னமிடும் வழக்கத்தைக் குறிப்பிட்ட வாறாம்; நீறிட்டார் ஒருவரையும் சிறுத்தொண்டர் காணாமை விளங்குதல் காண்க. *77*

3742. 'உம்மைப் போல நீறு இட்டார்
உளரோ உண்பீர் நீர்' என்று
செம்மைக் கற்பில் திருவெண் காட்டு
அம்மை தம்மைக் 'கலம் திருத்தி
வெம்மை இறைச்சி சோறு இதனில்
மீட்டுப் படையும் எனப் படைத்தார் -
தம்மை ஊட்ட வேண்டி, அவர்
உண்ணப் புகலும் தடுத்தருளி.

தம்மை - வயிரவரை. அவர் - சிறுத்தொண்டர். *78*

3743. 'ஆறு திங்கள் ஒழிந்து உண்போம்
உண்ணும் அளவும் தரியாது
சோறு நாளும் உண்பீர் முன்
உண்பது என்? நம்முடன் துய்ப்ப
மாறுஇல் மகவு பெற்றீரேல்
மைந்தன்தன்னை அழையும்' என
ஈறும் முதலும் இல்லாதார்க்கு
'இப்போது உதவான் அவன்' என்றார். 79

3744. 'நாம் இங்கு உண்பது அவன் வந்தால்
நாடி அழையும்' என நம்பர் -
தாம் அங்கு அருளிச் செயத் தரியார்
'தலைவர் அமுது செய்தருள
யாம் இங்கு என் செய்தால் ஆகும்'
என்பார் விரைவுற்று எழுந்து அருளால்
பூமென் குழலார் தம்மோடும்
புறம் போய் அழைக்கப் புகும் பொழுது.

அவன் வந்தால் (வந்தாலே - வந்த பின்னரே) நாம் இங்கு உண்பது. சிறுத்தொண்டரும். அவர்தம் மனைவியாரும் வயிர வரிடங் கொண்ட அன்பு வெறியால் களித்திருத்தல் 63 - ஆம் பாட்டுக் குறிப்பில் சுருங்கச் சொல்லப்பட்டது. அஃது இங்கே உறுதிப்படுதல் காண்க. தம் கையால் அரிந்த புதல்வரை மீட்டும் அழைக்க எவரே புறப்படுவர்! இங்கே இருவரும் வயிரவர் சொற்படி இருவர் மனமும் அவர்தம் வசமின்றி வயிரவர்மாட்டுக்கொண்ட அன்பு வெறியில் ஈடுபட்டிருத்தல் வெள்ளிடைமலை. அவர் சொல்வழியே இருவரும் உழன்றது உறுகரியாமென்க. *80*

3745. **வையம் நிகழும் சிறுத்தொண்டர்**
'மைந்தா வருவாய்' என அழைத்தார்
தையலாரும் தலைவர் பணி
தலைநிற்பாராய்த் தாம் அழைப்பார்
'செய்ய மணியே! சீராளா!
வாராய் சிவனார் அடியார் யாம்
உய்யும் வகையால் உடன் உண்ண
அழைக்கின்றார்' என்று ஓலம் இட

வைய நிகழும் - பூமியில் ஒளி செய்யும். *81*

3746. **பரமர் அருளால் பள்ளியினின்று**
ஓடி வருவான் போல் வந்த
தரம்இல் வனப்பின் தனிப் புதல்வன்
தன்னை எடுத்துத் தழுவித் தம்
கரமுன் அணைத்துக் கணவனார்
கையின் கொடுப்பக்க களிகூர்ந்தார்
'புரம் மூன்றுஎரித்தார் திருத்தொண்டர்
உண்ணப் பெற்றோம்' எனும் பொலிவால்.

தரம்இல் வனப்பின் - ஒப்பில்லாத அழகினையுடைய. *82*

3747. **வந்த மகனைக் கடிதின் கொண்டு**
அமுது செய்விப்பான் வந்தார்
முந்தவே அப் பயிரவராம்
முதல்வர் அங்கண் மறைந்தருளச்
சிந்தை கலங்கிக் காணாது
திகைத்தார்; வீழ்ந்தார்; தெருமந்தார்;
வெந்த இறைச்சிக் கறி அமுதும்
கலத்தில் காணார்; வெருவுற்றார்.

முந்தவே - முன்னமே. தெருமந்தார் - மனஞ் சுழலப் பெற்றார். வெருவுற்றார் - அஞ்சித் திடுக்கிட்டார். *83*

3748. 'செய்ய மேனிக் கருங் குஞ்சிச்
செழுங் கஞ்சுகத்துப் பயிரவர்யாம்
உய்ய அமுது செய்யாதே
ஒளித்தது எங்கே?' எனத் தேடி
மையல் கொண்டு புறத்து அணைய
மறைந்த அவர்தாம் மலை பயந்த
தையலோடும் சரவணத்துத்
தனயரோடும் தாம் அணைவார்.

கஞ்சுகம் - சட்டை. சரவணத்துத் தனயர் - முருகன். *84*

3749. தனிவெள் விடைமேல் நெடுவிசும்பில்
தலைவர் பூத கணநாதர்
முனிவர் அமரர் விஞ்சையர்கள்
முதலாய் உள்ளோர் போற்றி இசைப்ப
இனிய கறியும் திருஅமுதும்
அமைத்தார் காண எழுந்தருளிப்
பனிவெண்திங்கள் முடிதுளங்கப்
பரந்த கருணை நோக்கு அளித்தார்.

துளங்க - அசைய. *85*

3750. அன்பின் வென்ற தொண்டர் அவர்க்கு
அமைந்த மனைவியார் மைந்தர்
முன்பு தோன்றும் பெருவாழ்வை
முழுதும் கண்டு பரவசமாய்
என்பும் மனமும் கரைந்து உருக
விழுந்தார்; எழுந்தார்; ஏத்தினார்
பின்பு பரமர் தகுதியினால்
பெரியோர் அவருக்கு அருள் புரிவார். 86

3751. கொன்றை வேணியார் தாமும்
பாகம் கொண்ட குலக் கொடியும்
வென்றி நெடுவேல் மைந்தரும் தம்
விரைப் பூங் கமலச் சேவடிக்கீழ்
நின்ற தொண்டர் மனைவியார்
நீடு மகனார் தாதியார்
என்றும் பிரியாதே இறைஞ்சி
இருக்க உடன் கொண்டு ஏகினார். 87

3752. ஆறு ஆடிமேல் அணிந்தவருக்கு
அடியார் என்று கறிஅமுதா
ஊறு இலாத தனிப்புதல்வன்
தன்னை அரிந்து அங்கு அமுது ஊட்டப்

பேறு பெற்றார் சேவடிகள்
தலைமேல் கொண்டு பிற உயிர்கள்
வேறு கழறிற்று அறிவார்தம்
பெருமை தொழுது விளம்புவாம். 88

சிறுத்தொண்ட நாயனார்

திருச்செங்காட்டங்குடி சோழநாட்டில் உள்ளது. அப் பதியில் மாமாத்திரர் குலம் என்றொரு குலம் உண்டு. அதன்கண் தோன்றியவர் பரஞ்சோதியார். அவர், ஆயுள்வேதக் கலைகளிலும் வடமொழிக் கலைகளிலும் புலமை வாய்ந்தவர்; படைத்தொழில், யானை யேற்றம், குதிரையேற்றம் முதலியவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர்.

பரஞ்சோதியார், சோழ மன்னனிடத்தில் அமைச்சராய் அமர்ந்து கடனாற்றி வந்தார். அவர், வேற்றரசர்களை வெல்வதிலும், அவர்கள் நாடுகளைப் பற்றுவதிலும் பேர் பெற்று விளங்கினார். ஒரு முறை வடபுலத்திலே உள்ள வாதாபி என்னும் நகரத்தில் போர் மூண்டது. அப்போரில் பரஞ்சோதியார் தலைப்பட்டு வெற்றி பெற்றார். அவ் வெற்றியின் பயனாக மணி, நிதி முதலியவற்றைக் குவையல் குவையலாகவும், யானை, குதிரை முதலியவற்றைக் கூட்டங் கூட்டமாகவும் பரஞ்சோதியார் திரட்டி வந்தார். அவற்றைக் கண்ட மன்னன், பரஞ்சோதியார் திறத்தை வியந்து வியந்து பேசினான். அப்பொழுது அங்கு இருந்த மற்ற அமைச்சர்கள், மன்னனைப் பார்த்து, "இவர் சிவனடியார்; இவருக்கு எதிராவார் ஒருவரும் இல்லை" என்று சொன்னார்கள். அது கேட்ட மன்னன், நடுக்குற்றான்; "அந்தோ! கெட்டேன்; இதுவரை இவரைச் சிவனடியார் என்று உணரந்தேனில்லை; போர்முகத்துக்கு அனுப்பினேன்; பாவியானேன்" என்று வருந்தினான்; பரங்சோதியார் காலில் விழுந்தான்; விழுந்து, "அடியவரே! என் பிழை பொறுத்தருளல் வேண்டும்" என்று வேண்டினான். பரஞ்சோதியார், "என் கடமையை யான் செய்தேன்; அதனால் என்ன தீங்கு?" என்று சொன்னார். மன்னன் அவருக்கு நிதிக்ககுவியல்களையும், விருத்தி களையும் கொடுத்து, "உமது மெய்நிலைமையை யான் அறியாதவாறு நடந்து வந்தீர்; இனி என் கருத்துக்கு இசைந்து நடக்குமாறு வேண்டுகிறேன்; இனி, இப்பணி செய்தல் வேண்டா; திருத்தொண்டு செய்து கொண்டிருக்கும்" என்று வணங்கி விடைகொடுத்தான். பரஞ் சோதியார் விடைப்பெற்றுத் தம் திருப்பதி சேர்ந்தார்.

பரஞ்சோதியார், திருச்செங்காட்டங்குடியில் உள்ள கணபதீச்சுரப் பெருமானை வழிபடுவார்; தமக்கு இல்லக் கிழத்திய ராக வாய்ந்த திருவெண்காட்டு நங்கையார் என்னும் பெருமாட்டிய ருடன் கரந்து நல்லறம் ஓம்புவார்; சிவனடியார்களுக்கு அமுதூட்டிய

பின்னர்த் தாம் உண்பார். அவர், அடியவர்களிடத்தில் மிகச் சிறியறாய் நடப்பார். அதனால் அவருக்குச் சிறுத்தொண்டர் என்னுந் திருநாமம் வழங்கலாயிற்று.

இவ்வாறு ஒழுகுவரும் நாளில், சிறுத்தொண்டர் மனைவியார் கருவுற்றார். அவருக்குக ஒரு புதல்வர் பிறந்தார். அப் புதல்வருக்குச் சீராள தேவர் என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. சீராளதேவர் பிறை என வளர்ந்து வந்தார். அவர் தக்க பருவத்தில் பள்ளிக்கனுப்பட்டார்.

திருச்செங்காட்டங்குடிக்குத் திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் எழுந்தருளினார். அவர்தம் வருகையைக் கேள்வியுற்ற சிறுத் தொண்டர், அவரை எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்தார்; அன்பில் மூழ்கிப் பலவித உபசாரஞ் செய்தார். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான், சிறுத்தொண்டரைத் தமது திருப்பதிகத்தில் வைத்துச் சிறப்பித் தருளினார்.

சிறுத்தொண்டரின் திருத்தொண்டு, திருக்கயிலையையும் ஈர்த்தது. அவ் வடியவர் பெருமான் அன்பை நுகரச் சிவபெருமான் திருவுளங்கொண்டார்; கொண்டு, ஒரு வயிரவத் திருக்கோலந் தாங்கித் திருக்கயிலையினின்றும் புறப்பட்டார்; திருச்செங் காட்டங்குடி சேர்ந்தார்; பசியால் பீடிக்கப்பட்டார் போல் நடந்தார்; சிறுத்தொண்டர் வீடு எங்கே எங்கே என்று விசாரித்து வந்தார். சிறுத்தொண்டரது வீட்டை அணுகி, வாயிலிலே நின்றார்; "சிறுத்தொண்டர் வீட்டில் உளரா?" என்று கேட்டார்.தாதியராகிய சந்தன நங்கையார், "மாதவர் வந்துள்ளார்" என்று விரைந்து வந்து, வயிரவர் திருவடியிலே வீழ்ந்து வணங்கினார்; வணங்கி, "நாயனார் அடியவர்களைத் தேடிச் சென்றிருக்கிறார். அடிகள் உள்ளே எழுந்தருளலாம்" என்று சொன்னார். அதற்கு வயிரவர், "பெண்கள் உள்ள இடத்தில் நாம் தனித்துப் புகுவதில்லை" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ் வுரை, திருவெண்காட்டு நங்கையார்க்குகக் கேட்டது. "அடியவர் போய் விடுவாரோ" என்று எண்ணி ஓடி வந்தார்; வந்து, "அடிகளே! நாயனார், அடியவர்களுக்கு நாடோறும் அமுது செய்விப்பது வழக்கம் இன்று ஓர் அடியவரும் வரவில்லை. அதனால் அவர், அடியவர்களைத் தேடிப் போயுள்ளார்; இப்பொழுது வருவார். புதிதாக அடிகள் எழுந்தருளி இருக்கிறீர். அடிகள் திருவேடத்தைப் பார்த்தால், நாயனார் மகிழ்வெய்துவார். அடிகள் உள்ளே எழுந்தருள்க" என்று வேண்டினார். வயிரவர் அவ் வேண்டுதலுக்கு இசையாது, "நாம் இருப்பது வடதேசம்; சிறுத் தொண்டரைக் காணவே வந் தோம்; அவர் இல்லாத வேளையில் இங்கே தங்கமாட்டோம்; கணபதீச்சுரத்தில் திருஆத்தியின்கீழ் இருப்போம். சிறுத்தொண்டர் வந்ததும் இதைத் தெரிவியுங்கள்" என்று கூறிக் கணபதீச்சுரத்தை அணைந்தார்; திரு ஆத்தியின்கீழ் வீற்றிருந்தார்.

சிறுத்தொண்டர் அடியவர்களைத் தேடித் தேடி அலைந்தார்; ஒருவரையுங் காணாது வீடு சேர்ந்தார்; நிலைமையயை மனைவியார்க்குக் கூறி வருந்தினார். அம்மையார், நாயனனாரைப் பார்த்து, "இப்பொழுது இங்கே ஒரு வயிரவர் வந்தார்" என்று சொன்னார். அச் சொற் கேட்டதும், நாயனார் "உய்ந்தேன்; உய்ந்தேன்" என்று கூத்தாடினார்; "அவர் எங்கே?" என்று கேட்டார். அம்மையார், "அவர் வடதேசத்தவாரம். அவரை இங்கே இருக்கக வேண்டினேன். அவர் இசையாது சென்றார். அவர் கணபதீச்சுரத் துள்ள திரு ஆத்தியின் கிழ் அமர்ந்திருக்கிறார்" என்று கூறினார்.

உடனே சிறுத்தொண்டர் மனோ வேகமாக ஓடினார்; வயிரவரைக் கண்டார்; வணங்கி நின்றார், வயிரவர், நாயனாரைப் பார்த்து, "பெரிய சிறுத் தொண்டர் நீரோ?" என்று கேட்டார். அன்பர், "சிவனடியார்கள் எளியேனை அப்படிச் சொல்வது வழக்கம்" என்றார். நாயனார் வயிரவரை மீண்டும் வணங்கி, "அடிகளே! ஏழைக் குடிலுக்கு எழுந்தருளல் வேண்டும்; அமுது செய்தல் வேண்டும்" என்று முறையிட்டார்.வயிரவர், தொண்டரைப் பார்த்து, "உம்மைக் காண வந்தோம்; நாம் வடதேசத்தினோம்; எமக்கு அமுதளித்தல் உம்மால் இயலாது" என்றார். அதற்குச் சிறுத்தொண்டர், "அடிகள் ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? அடிகளின் உணவு முறையைத் தெரிவியுங்கள்; அவ்வாறே செய்விப்பேன்; அருமை ஒன்றும் இல்லை" என்றார். அது கேட்ட வயிரவர், "நாம் ஆறுமாதத்துக்கு ஒருமுறை உணவு கொள்ளும் இயல்பினோம். அந் நாள் இந் நாளாகும். இன்று, பசுவைக் கொன்று சமைத்து உண்பது நமது வழக்கம். இஃது உமக்கு அருமையன்றோ?" என்றார். அதற்குச் சிறுத்தொண்டர் "சால நன்று! எனக்கு முந்நிரையும் உண்டு. ஒன்றுங் குறைவில்லை. அடிகளுக்குத் திருவமுதமாகும் பசு இன்னதென்று தெரிதல்வேண்டும். தெரிந்தால், யான் போய் அமுதாக்குவித்து விரைவில் திரும்புவேன்" என்று சொல்லி வணங்கினார்.

வயிரவர், "தொண்டரே! நாம் உண்ணும் பசு நரப் பசுவாகும். அஃது ஐந்து வயதுடையதாய், உறுப்பில் பழுதில்லாதாய் இருத்தல் வேண்டும். இன்னும் அதன் இயல்பைக் கூறுவோம். கூறினால், அஃது உமக்குப் புண்ணில் வேல் எறிந்தாற்போல் தோன்றுமே! என்செய்வது?" என்றார். சிறுத்தொண்டர், "நன்றாகக் கூறலாம்" என்றார். வயிரவர், "அச் சிறுவன், ஒரு குடிக்கு ஒருவனாய் இருத்தல்வேண்டும்; அவனைத் தாய் உவந்து பிடிக்கத் தாதையும் உவந்தே அரிதல் வேண்டும். இவ்வாறு அரிந்து சமையல் செய்தால் நாம் உண்போம்" என்றார். சிறுத்தொண்டர், "இஃதும் எனக்கு அரியதன்று; அடிகள் திருவமுது செய்ய இசைவது போதும்" என்று கூறி வேண்டினார். வயிரவர் இசையலானார்.

சிறுத்தொண்டர் பேரானந்தத்துடன் வீடு நோக்கி விரைந்து நடந்தார். அவர்தம் வருகையை வெண்காட்டு நங்கையார் ஆவலுடன் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தார். நாயனார் முகமலர்ச்சி யோடு வருதலை நங்கையார் கண்டார்; கண்டு, அகமகிழ்ந்தார். அம்மையார் நாயனாரை வணங்கி, வயிரவர் செய்கையைக் கேட்டார். நாயனார், வயிரவர் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். அதுகேட்ட அம்மையார், "ஒரு குடிக்கு ஒருவனாக உள்ள சிறுவனை எப்படிப் பெறுவது?" என்று வணங்கி நின்றார். நாயனார் அம்மையாரைப் பார்த்து, "நிரம்பப் பொருள் கொடுத்தல் சிறுவனைப் பெறு சிறுவனை உவப்புடன் அரியத் துணியும் பெற்றோர் கிடைப்பரோ! கிடைத்தல் அரிது. இனிக் காலந்தாழ்த்தல் ஆகாது. நமது அருமைப் புதல்வனை அழைப்போம்" என்று துணிந்து கூறினார். அம்மையார், "நங்குலமணியைப் பள்ளியி னின்றும் அழைத்து வாரும்" என்றார்.

உடனே சிறுத்தொண்டர் பள்ளிக்குப் போனார். சீரான தேவர் ஓடிவந்து தந்தையைத் தழுவிக்கொண்டார். சிறுத்தொண்டர் பிள்ளையைத் தூக்கித் தோள்மேல் வைத்து வீட்டுக்கு வந்தார். அம்மையார் எதிர்சென்று பிள்ளையை வாங்கினார்; வாங்கிப் பிள்ளையின் தலைமயிரைத் திருத்தினார்; முகந் துடைத்தார்; திருமஞ்சன மாட்டினார்; அலங்கரித்தார்; தமது ஆருயிர்க் கணவனார் கையிற் கொடுத்தார்.

சிறுத்தொண்டர் புத்திரனை அன்போடு வாங்கினார்; அடுக்களைக்குச் செல்லாமல் வேறார் இடத்திற்குச் சென்றார். அம்மையார் பாத்திரங்களைக் கழுவி எடுத்துக்கொண்டு உடன் போனார். சிவபத்தியிலேயே ஈடுபட்டு நின்ற சிறுத்தொண்டர், பிள்ளையின் தலையைப் பிடித்தார். அம்மையார் பிள்ளையின் காலை மடியிலே இடுக்கினார்; இரண்டு கைகளையும் தமது இரண்டு கைகளால் பற்றினார். சீராளதேவர் "பெற்றோர் மகிழ்கிறார்" என்று கருதி நகை செய்தார். சிறுத்தொண்டரும் அம்மையாரும் "நம் புதல்வன் நமக்குப் பெரும்பேறு அளித்தான்" என்று மகிழ் வெய்தினர். அம் மகிழ்வுடன் சிறுத்தொண்டர் செயற்கருஞ் செய்கை செய்தார்.

தலை இறைச்சி அமுதுக்கு உதவாதென்று அதை விலக்குமாறு அம்மையார் தோழியாரிடங் கூறினார். மற்ற உறுப்புகள் எல்லாம் சமைக்கப்பட்டன. வேறு கறி வகைகளும் செய்யப்பட்டன. சோறும் ஆக்கப்பட்டது. சமையல் வேலை முடிந்ததை அம்மையார் நாயனார்க்குத் தெரிவித்தார்.

சிறுத்தொண்டர் களிகூர்ந்து, திருஆத்தியை அடைந்தார்; வயிரவரைத் தொழுதார்; தொழுது, "அடிகள் விரும்பியவாறு

சமையல் செய்யப்பட்டது. கருணை கூர்ந்து எழுந்தருள்க" என்று வேண்டி நின்றார். வயிரவர் புறப்பட்டார். நாயனாரும் உடன் போந்தார். இருவரும் விடு சேர்ந்தனர்.

நாயனாரும் அம்மையாரும் வயிரவர்க்கு முறைப்படி வழிபாடு செய்தனர்; செய்து, "அமுது படைக்கும் வகை எப்படி?" என்று வயிரவரைக் கேட்டனர். வயிரவர், "சோற்றுடன் கறிகளையும் ஒக்கப் படைக்க" என்றார். வெண்காட்டு நங்கையார், பரிகலந் திருத்திச் சோறு கறிகளை முறைப்படி படைத்தார். வயிரவர் அதனைத் திருநோக்குஞ்செய்து, பசுவின் உறுப்புகள் எல்லாவற்றையுஞ் சமைத்தீரா?" என்று கேட்டார். அம்மையார், "தலை இறைச்சி திருவமுதுக்கு ஆகாதென்று அதைக் கழித்தோம். பிற சமைக்கப் பட்டுள்ளன" என்றார். வயிரவர் "தலையும் வேண்டும்" என்றார். நாயனாரும் நாயகியாரும் திகைத்து நின்றனர். அப்பொழுது தாதியாராகிய சந்தன நங்கையார், வயிரவர் திருவமுது செய்யும்போது, தலை இறைச்சியின் மீது அவர்தம் எண்ணம் செல்லினும் செல்லும் என்று நினைந்து, அதையுஞ் சமையல்செய்து வைத்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லி, அதைக் கொண்டு வந்தார். திருவெண்காட்டுநங்கையார் அகம் மலர்ந்தது. நங்கையார் அத்தலை இறைச்சியையும் வாங்கி அன்புடன் படைத்தார்.

பிறகு வயிரவர் சிறுத்தொண்டரைப் பார்த்தார்; பார்த்து, "நாம் தனியே உண்பதில்லை; சிவனடியார்களுடன் உண்பது வழக்கம். அவர்களை அழைத்து வாரும்" என்றார். நாயனார்க்குச் சொல்லாணோ வருத்தந் தோன்றிற்று. "அந்தோ! இவர் திருவமுதுசெய்ய இடையூறு நேர்ந்ததே" என்று ஏங்கினார்; வெளியே போனார்; சிவனடியார்களைத் தேடினார்; ஒருவரையுங் கண்டாரில்லை. சோர்வுடன் வீட்டிற்குத் திரும்பினார். நிலைமையை வயிரவர்க்குத் தெரிவித்துத் "திருநீறு அணிந்தவர்க்கே யான் சோறிடுவது வழக்கம்" என்று சொல்லி வணங்கினார்.

வயிரவர் நாயனாரை நோக்கி, "உம்மைப்போலத் திருநீறு இட்டவரும் உளரோ? ஆகவே, நீர் எம்முடன் அமர்ந்து அமுது செய்க" என்று அருளினார். அதற்குமேல் வயிரவர், நங்கையாரை நோக்கி, "நமக்குப் படைத்த சோறு கறிகளில் இருந்து எடுத்து இவருக்கும் படைக்க" என்று பணிந்தார். உடனே நங்கையார் அப்படியே செய்தார். சிறுத்தொண்டர் "நாம் உண்டால் வயிரவரும் உண்பார்" என்று எண்ணி, முதலில் உண்ணப் புகுந்தார். வயிரவர், சிறுத்தொண்டரைத் தடுத்தார்; தடுத்து, "நாம் அன்னம் உண்டு ஆறுமாதகாலமாயிற்று. நீர் நாள்தோறும் உண்பவர். நாம் உண்ணும்வரை நீர் பொறுத்தலாகாதா? நம்முடன் உணவு கொள்வதற்குப் புத்திரன் இல்லையோ? இருப்பின் அவனையும் அழையும்" என்றார். நாயனார், "எனக்குப் புதல்வன் உண்டு ஆனால்

அவன் இப்போது இங்கு உதவான்" என்று சொன்னார். வயிரவர், "அவன் வந்தாலன்றி நாம் உண்ணோம்; அவனைத் தேடி அழைத்து வாரும்" என்றார்.

நாயனாரும் நாயகியாரும் என்செய்வர்! திருவருளை நினைந்து வெளியே போந்தனர்; "மைந்தா! மணியே! சீராளா! வாராய்! வாராய்! வயிரவர் உடனுண்ண அழைக்கிறார்; வாராய்! வாராய்!" என்று ஓலமிட்டு அழைத்தனர். ஆண்டவனருளால் சீராளர் பள்ளியினின்றும் ஓடிவருபவரைப்போல வந்தார். அம்மையார் அருமைப் புதல்வரை அணைத்து எடுத்தார்; எடுத்து நாயனாரிடங் கொடுத்தார். நாயனார், "அடியவர் அமுது செய்யப் பெற்றோம்; பெற்றோம்; என்று ஆனந்தங் கொண்டார்; பிள்ளையுடன் வீட்டிற்குள் விரைந்து நுழைந்தார். அதற்கு முன்னரே வயிரவர் மறைந்தருளினார். சிறுத்தொண்டர் திகைக்கிறார்; விழுகிறார்; எழுகிறார்; மயங்குகிறார்; "வயிரவர் எங்கே எங்கே" என்கிறார். இறைச்சியும் அமுதும் கலத்தில் காணோம். நாயனார் நடுக்குற்று வெளியே வந்தார்.

அப்பொழுது, சிவபெருமான் உமாதேவியாருடனும், முருகப் பெருமானுடனும் மழவிடைமேல் காட்சியளித்தார். சிறுத்தொண்டரும், நங்கையாரும், புதல்வரும், தாதியாரும் ஆண்டவனைக் கண்டு தொழுது ஆனந்தமயமானார்கள். சங்கரனும், சங்கரியும், சண்முகனும் அந் நால்வருக்கும் அருள் சுரந்து, தங்களைப் பிரியாத பெருவாழ்வு நல்கி, உடன் அழைத்துச் சென்றனர்.

42. கழறிற்றறிவார் நாயனார்

3753. மா வீற்றிருந்த பெருஞ் சிறப்பின்
மன்னும் தொன்மை மலைநாட்டுப்
பா வீற்றிருந்த பல் புகழார்
பயிலும் இயல்பில் பழம் பதிதான்
சே வீற்றிருந்தார் திரு அஞ்சைக்
களமும் நிலவிச் சேரர் குலக் -
கோ வீற்றிருந்து முறை புரியும்
குலக் கோ மூதூர் கொடுங்கோளூர்.

மா - மலைநாடு, உள்ள நாடுகளில் மிகப்பழமையதாதலின், "தொன்மை மலைநாட்டு" என்றார். பா - பாக்களில். பயிலும் - வதியும். சே - இடபத்தின்மீது. கோ - தலைமை வாய்ந்த. 1

3754. காலைஎழும் பல் கலையின் ஒலி;
களிற்றுக் கன்று வடிக்கும்ஒலி;
சோலை எழும்மென் சுரும்பின்ஒலி;
துரகச் செருக்கால் சுலவும் ஒலி;
பாலை விபஞ்சி பயிலும் ஒலி;
பாடல் ஆடல் முழவின் ஒலி;
வேலை ஒலியை விழுங்கி எழ
விளங்கி ஓங்கும் வியப்பினதால்

களிற்றுக் கன்று வடிக்கும் - யானைக் கன்றுகளை வசப்படுத்தும். சுரும்பின் - வண்டின். துரகச்செருக்கால் சுலவும் - குதிரைகள் களிப்பால் கனைத்துச்சுழலும். பாலைவிபஞ்சி - பாலையாழ். வேலை - கடலின். 2

3755. மிக்க செல்வம் மனைகள் தொறும்
விளையும் இன்பம் விளங்குவன;
பக்கம் நெருங்கு சாலைதொறும்
பயில் சட்டறங்கள் பல்குவன;
தக்க அன்பர் மடங்கள்தொறும்
சைவ மெய்ம்மை சாற்றுவன;
தொக்க வளம்கொள் இடங்கள்
தொறும் அடங்க நிதியம் துவன்றுவன

பயில் சட்டறங்கள் பல்குவன - சொல்லப்படும் செப்பமான அறங்கள் பெருகுவன; (சத்தான அறங்கள்). *3*

3756. வேத நெறியின் முறை பிறழா
மிக்க ஒழுக்கம் தலைநின்ற
சாதி நான்கும் நிலைதழைக்கும்
தன்மைத்து ஆகித் தடமதில் சூழ்
சூத வகுள சரள நிரை
துதையும் சோலை வள நகர்தான்
கோதை அரசர் மகோதை எனக்
குலவும் பெயரும் உடைத்து உலகின்.

சூதம். . .சோலை - மாமரமும் மகிழமரமும் நறுளிமரமும் வரிசையாக நெருங்கியுள்ள. கோதை அரசர் - சேர அரசரது. கோதை அரசரால் ஆளப்படுவது மகோதை. *4*

3757. முருகு விரியும் மலர்ச் சோலை
மூதூர் அதன்கண் முறை மரபின்
அருகி அழியும் கலிநீக்கி
அறம்கொள் சைவத் திறம் தழைப்பத்
திருகு சின வெங் களியானைச்
சேரர் குலமும் உலகும் செய்
பெருகு தவத்தால் அரன் அருளால்
பிறந்தார் பெரு மாக் கோதையார்.

முருகு - மணம். அருகி அழிதற்குரிய கலி. திருகு - மாறுபட்ட.5

3758. திரு மா நகரம் திரு அவதா
ரம் செய் விழவின் சிறப்பினால்
வரு மா களிகூர் நெய் ஆடல்
எடுப்ப வான மலர் மாரி
தருமா விசும்பின் மிகநெருங்கத்
தழங்கும் ஒலி மங்கலம் தழைப்பப்
பெரு மா நிலத்தில் எவ் உயிரும்
பெருகு மகிழ்ச்சி பிறங்கினவால்

தழங்கும் மங்கல ஒலி - ஒலிக்கும் மங்கல முழக்கங்கள். *6*

3759. மண்மேல் சைவ நெறிவாழ
வளர்ந்து முன்னை வழி அன்பால்
கண் மேல் விளங்கும் நெற்றியினார்
கழலே பேணும் கருத்தினராய்
உள் மேவிய அன்பினர் ஆகி
உரிமை அரசர் தொழில் புரியார்

தெண் நீர் முடியார் திருவஞ்சைக்
களத்தில் திருத்தொண்டே புரிவார். 7

3760. ‘உலகின் இயல்பும் அரசு இயல்பும்
உறுதி அல்ல’ என உணர்வார்
புலரி எழுந்து புனல் மூழ்கிப்
புனித வெண்ணீற்றினும் மூழ்கி
நிலவு திரு நந்தன வனத்து
நீடும் பணிகள் பல செய்து
மலரும் முகையும் கொணர்ந்து திரு
மாலை சாத்த மகிழ்ந்து அமைத்து.

புலரி - விடியற்காலையில். 8

3761. திரு மஞ்சனமும் கொணர்ந்து திரு
அலகும் இட்டுத் திரு மெழுக்கு
வரும் அன்புடன் இன்புறச் சாத்தி
மற்றும் உள்ள திருப்பணிகள்
பெருமை பிறங்கச் செய்து அமைத்துப்
பேணும் விருப்பில் திருப்பாட்டும்
ஒருமை நெறியின் உணர்வு வர
ஓதிப் பணிந்தே ஒழுகும் நாள். 9

3762. நீரின் மலிந்த கடல் அகழி
நெடுமால் வரையின் கொடி மதில் சூழ்
சீரின் மலிந்த திருநகரம்
அதனில் செங்கோல் பொறையன் எனும்
காரின் மலிந்த கொடை நிழல்மேல்
கவிக்கும் கொற்றக் குடை நிழல்கீழ்த்
தாரின் மலிந்த புயத்து அரசன்
தரணி நீத்தத் தவம் சார்ந்தான்.

கடலனைய அகழியும், சக்கரவாள கிரிபோன்ற மதிலும் சூழ்ந்த. காரின் - மேகம்போல; மேகத்தினும் எனினுமாம். தாரின் - மாலையால். செங்கோற்பொறையன் என்னும் அரசன். 10

3763. வந்த மரபின் அரசு அளிப்பான்
வனம் சார் தவத்தின் மருவிய பின்
சிந்தை மதிநூல் தேர் அமைச்சர்
சில நாள் ஆய்ந்து தெளிந்தநெறி
முந்தை மரபில் முதல்வர் திருத்
தொண்டு முயல்வார் முதற்றாக
இந்து முடியார் திருஅஞ்சைக்
களத்தில் அவர்பால் எய்தினார்.

. . . . . . முயல்வார் முதற்றாக - மாக்கோதையார் மரபுக்கு முதன்மையுடையவராகத் தோன்றினமையால். இந்து முடியார் - பிறையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. 11

3764. எய்தி அவர்தம் எதிர் இறைஞ்சி
'இருந் தண் சாரல் மலை நாட்டுச்
செய்தி முறைமையால் உரிமைச்
செங்கோல் அரசு புரிவதற்கு
மைதீர் நெறியின் முடிசூடி
அருளும் மரபால் வந்தது' எனப்
பொய்தீர் வாய்மை மந்திரிகள்
போற்றிப் புகன்ற பொழுதின்கண். 12

3765. 'இன்பம் பெருகும் திருத்தொண்டுக்கு
இடையூறு ஆக இவர் மொழிந்தார்
அன்பு நிலைமை வழுவாமை
அரசு புரக்க அருளுண்டேல்
என்பும் அரவும் புனைந்தாரை
இடைபெற்று அறிவேன்' எனப் புக்கு,
முன்பு தொழுது விண்ணப்பம்
செய்தார் முதல்வர் அருளினால்.

சிவன் அருளுண்டேல். . .புனைந்தாரை. . .அறிவேன் - சிவபெருமானிடம் சமயம்பெற்று அவர் திருவுள்ளத்தை அறிவேன். 13

3766. மேவும் உரிமை அரசு அளித்தே
விரும்பு காதல் வழிபாடும்
யாவும் யாரும் கழறினவும்
அறியும் உணர்வும் ஈறு இல்லாத்
தாஇல் விறலும் தண்டாத
கொடையும் படை வாகனம் முதலாம்
காவல் மன்னர்க்கு உரியனவும்
எல்லாம் கைவந்து உறப் பெற்றார்.

அரசளித்தே - அரசாட்சி செய்துகொண்டே. யாவும் யாரும் கழறினவும் அறியும் - அஃறிணை உயிர்களும் உயர்திணை உயிர்களும் சொல்லுவனவற்றை எல்லாம் அறியும். தாவில் விறலும் - கெடாத வெற்றியும். தண்டாத - நீங்காத. கழறிற்று அறிவார் - எல்லாவித உயிர்களும் சொல்வதை அறிபவர்; "நிலத்து உயிர் கழறுஞ் சொற்கள் - அனைத்தையும் அறிந்து இரங்கும் அன்புடைச் சேரமான் காண்" - திருவாலவாயுடையார் திருமுகங் கொடுத்த திருவிளையாடல்: 7. எவ்வுயிரும் எங்கிருந்தும் முறையிடுங் குறைபாடுகளை உணர்ந்து, குறை கடிந்து, நலஞ்செய்தற்கு ஆண்டவன், சேரர்

பெருமானுக்கு இவ்வரம் அளித்தான் போலும். சிவயோகிகளுக்கு உயிர்களின் ஒலி கேட்டல் இயல்பு. விரிவு பதஞ்சலி யோகசூத்திரம் பார்க்க. *14*

3767. ஆன அருள்கொண்டு அஞ்சலிசெய்து
இறைஞ்சிப் புறம்போந்து அரசு அளித்தல்
ஊனம் ஆகும் திருத்தொண்டுக்கு
எனினும் உடையான் அருளாலே
மேன்மை மகுடம் தாங்குதற்கு வேண்டும்
அமைச்சர்க்கு உடன் படலும்
மா அமைச்சர் தாள்பணிந்து அவ்வினை
மேற்கொண் மகிழ்ந்து எழுந்தார்.

மாண்புடைய அமைச்சர். *15*

3768. உரிமை நாளில் ஓரை நலன்
எய்த மிக்க உபகரணம்
பெருமை சிறக்க வேண்டுவன
எல்லாம் பிறங்க மங்கலம் செய்து
இருமை உலகுக்கு ஒருமை முடி
கவித்தார் எல்லா உயிரும் மகிழ்
தரும நிலைமை அறிந்து புவி
தாங்கும் கழறிற்றறிவார் தாம்.

ஓரை - இலக்கினம்; முகூர்த்தம். இருமை உலகுக்கு - அஃறிணை உயர்திணை என்னும். இரண்டாகிய உலகுக்கு யாவும் யாரும் கழறுவதை அறிந்து முறைசெய்யும் ஆட்சியாதலின் "இருமை உலகுக்கு" என்றார். *16*

3769. தம்பிரானார் கோயில் வலம் கொண்டு
திருமுன் தாழ்ந்து எழுந்து
கும்ப யானை மேல்கொண்டு
கொற்றக் குடையும் சாமரையும்
நம்பும் உரிமையவர் தாங்க நலம்
கொள் நகர் சூழ் வலம் கொள்வார்
மொய்ம்பில் உவரின் பொதிசுமந்து
ஓர் வண்ணான் முன்னே வரக்கண்டார்.

கும்பயானை - மத்தகத்தையுடைய யானை. நம்பும் - நச்சும். மொய்ம்பில் உவரின் பொதி - தோள் கட்டில் உவர்மண் மூட்டையை. *17*

3770. மழையில் கரைந்துஅங்கு உவர்ஊறி
மேனி வெளுத்த வடிவினால்
'உழையின் பொலிந்த திருக் கரத்தார்
அடியார் வேடம்' என்று உணர்ந்தே
இழையின் சிறந்த ஓடை நுதல்
யானைக் கழுத்தின் நின்று இழிந்து
விழைவின் பெருகும் காதலினால்
விரைந்து சென்று கை தொழுவார்.

உழையில் - மானால். இழையில். . .யானை - அணிகளிற் சிறந்த பட்டம் அணிந்த நெற்றியையுடைய யானையின். விழைவிற் பெருங் காதலினால் - விருப்பத்தினின்றும எழும் பேரன்பால். *18*

3771. சேரர் பெருமான் தொழக் கண்டு
சிந்தை கலங்கி முன்வணங்க
'யார் என்று அடியேனைக் கொண்டது;
அடியேன் அடிவண்ணான்' என்னச்
சேரர் பிரானும் 'அடிச் சேரன்
அடியேன்' என்று 'திரு நீற்றின்
வார வேடம் நினைப்பித்தீர்
வருந்தாது ஏகும் ' என மொழிந்தார்.

வாரம் - அன்பு. *19*

3772. மன்னர் பெருமான் திருத்தொண்டு
கண்டு மதி நீடு அமைச்சர்எலாம்
சென்னிமிசை அஞ்சலி செய்து
போற்றச் சின மால் களிறு ஏறி
மின்னும் மணிப்பூண் கொடிமாட
வீதி மூதூர் வலம்கொண்டு
பொன்னின் மணிமாளிகை வாயில்
புக்கார் புனை மங்கலம் பொலிய. 20

3773. யானை மிசை நின்று இழிந்தருளி
இலங்கும் மணி மண்டபத்தின்கண்
மேன்மை அரியாசனத்து ஏறி
விளங்கும் கொற்றக் குடை நிழற்றப்
பானல் விழியார் சாமரை முன்
பணி மாறப் பன் மலர் தூவி
மான அரசர் போற்றிட வீற்
றிருந்தார் மன்னர் பெருமானார்.

அரியாசனத்து - சிங்காசனத்தில். பானல் - குவளைபோன்ற.21

3774. உலகு புரக்கும் கொடை வளவர்
உரிமைச் செழியர் உடன்கூட
நிலவு பெரு முக் கோக்களாய்
நீதி மனுநூல் நெறி நடத்தி,
அலகு இல் அரசர் திறை கொணர
அகத்தும் புறத்தும் பகை அறுத்து
மலரும் திருநீற்று ஒளிவளர
மறைகள் வளர மண் அளிப்பார்.

வளவர் - சோழர். செழியர் - பாண்டியர். சோழரும் பாண்டியருந் தம்முடன் சேர, விளங்கும் பெரிய மூவேந்தராய். 22

3775. 'நீடும் உரிமைப் பேர் அரசால்
நிகழும் பயனும் நிறை தவமும்
தேடும் பொருளும் பெருந் துணையும்
தில்லைத் திருச் சிற்றம்பலத்துள்
ஆடும் கழலே' எனத் தெளிந்த
அறிவால் எடுத்த திருப்பாதம்
கூடும் அன்பில் அர்ச்சனைமேல்
கொண்டார் சேரர் குலப் பெருமான்.

எடுத்த திருப்பாதம் - குஞ்சிதபாதம். "தேடும் பொருளும் சிவன் காலே எனத் தெளிந்து" - மாணிக்கவாசகர். 23

3776. வாசத் திருமஞ்சனம் பள்ளித்
தாமம் சாந்தம் மணித்தூபம்
தேசின் பெருகும் செழுந்தீபம்
முதலாயினவும் திரு அமுதும்
ஈசர்க்கு ஏற்ற பரிசினால்
அருச்சித்து அருள எந்நாளும்
பூசைக்கு அமர்ந்த பெருங்கூத்தர்
பொற்புஆர் சிலம்பின் ஒலி அளித்தார்.

தேசில் - ஒளியால். அமர்ந்த - விரும்பிய. நடராசப்பெருமான் தமது சிலம்பொலி கேட்குமாறு சேரமானுக்கு அருள் செய்தார். ஆண்டவன் அருள் நாத ஒலி இல்லாத இடமில்லை; கருவிகரணங் கடந்து, ஒன்றிய அன்பு செய்யும் பெரியோர்கட்கு அவ்வொலி கேட்டல் இயல்பு. பாயிரம் முதற்பாட்டின் விரிவுரை பார்க்க. 24

3777. நம்பர் தாளின் வழிபாட்டால்
நாளும் இன்பு உற்று அமர்கின்றார்
இம்பர் உலகில் இரவலர்க்கும்
வறியோர் எவர்க்கும் ஈகையினால்

செம்பொன் மழையாம் எனப்பொழிந்து
திருந்து வென்றியுடன் பொருந்தி
உம்பர் போற்றத் தம் பெருமாற்கு
உரிய வேள்வி பல செய்தார்.

இம்பருலகில் இரவலர்க்கும் - இவ்வுலகில் இரப்போர்க்கும். உம்பர் - தேவர். 25

3778. இன்ன வண்ணம் இவர் ஒழுக
எழில்கொள் பாண்டி நல் நாட்டு
மன்னும் மதுரைத் திருஆல
வாயில் இறைவர் வரும் அன்பால்
பன்னும் இசைப் பாடலின் பரவும்
பாணனார் பத்திரனார்க்கு
நன்மை நீடு பெருஞ்செல்வம்
நல்க வேண்டி அருள் புரிவார்.

பாணபத்திரருக்கு: விரிவு திருவிளையாடற் புராணங்களிற் பார்க்க. 26

3779. இரவு கனவில் எழுந்தருளி
'என்பால் அன்பால் எப்பொழுதும்
பரவு சேரன் தனக்கு எனக்குப்
பைம்பொன் காணம் பட்டாடை
விரவு கதிர்செய் நவமணிப்பூண்
வேண்டிற்று எல்லாம் குறைவு இன்றித்
தர நம் ஓலை தருகின்றோம்
தாழாது ஏகி வருக' என்று.

காணம் - காசு. தாழாமற் போய்வருக. 27

3780. அதிர் கழல் உதியர் வேந்தற்கு
அருள்செய்த பெருமையாலே
எதிர்இல் செல்வத்துக்கு ஏற்ற
இருநிதி கொடுக்க' என்று
'மதி மலி புரிசை' என்னும்
வாசகம் வரைந்த வாய்மைக்
கதிர்ஒளி விரிந்த கோட்டுத்
திருமுகம் கொடுத்தார் காண.

உதியர் வேந்தற்கு - சேரமான் பெருமாளுக்கு. தோட்டு - இதழுடைய. 28

3781. சங்கப் புலவர் திருமுகத்தைத்
தலைமேல் கொண்டு பத்திரனார்
அங்கு அப்பொழுதே புறப்பட்டு
மலைநாடு அணைய வந்து எய்தித்
துங்கப் புரிசைக் கொடுங் கோளூர்
தன்னில் புகுந்து துன்னு கொடி
மங்குல் தொடக்கும் மாளிகைமுன்
வந்து மன்னர்க்கு அறிவித்தார்.

சங்கப் புலவர் - தலைச் சங்கப் புலவராகிய விரிசடைக் கடவுள். துங்கப் புரிசை - உயர்ந்த மதில்களையுடைய. துன்னு .... தொடக்கும் - நெருங்கிய கொடிகள் மேகத்தை முட்டும். 29

3782. கேட்ட பொழுதே கைதலைமேல்
கொண்டு கிளர்ந்த பேர்அன்பால்
நாட்டம் பொழிநீர் வழிந்து இழிய
எழுந்து நடுக்கம் மிக எய்தி
ஓட்டத்து அம்பொன் மாளிகையின்
புறத்தில் உருகும் சிந்தையுடன்
பாட்டின் தலைமைப் பாணனார்
பாதம் பலகால் பணிகின்றார்.

கிளர்ந்த - எழுந்த. நாட்டம் - விழிகள். ஓட்டத்தம்பொன்; - ஓடவிட்ட. மாற்றுயர்ந்த பொன்; (உருக்கி ஓடவிட்டு எடுத்த பொன் உயர்ந்ததென்க.) 30

3783. அடியேன் பொருளாத் திருமுகம் கொண்டு
அணைந்தது என்ன அவர் தாமும்
கொடிசேர் விடையார் திருமுகம் கைக்
கொடுத்து வணங்கக் கொற்றவனார்
முடிமேல் கொண்டு கூத்தாடி
மொழியும் குழறிப் பொழி கண்நீர்
பொடி ஆர் மார்பின் பரந்து விழப்
புவிமேல் பலகால் வீழ்ந்து எழுந்தார்.

அடியேனை ஒரு பொருளாக எண்ணி. அவர் தாமும் - பாணபத்திரரும். பொடியா - திருநீறு நிறைந்த. 31

3784. பரிவின் போற்றித் திருமுகத்தைப்
பலகால் தொழுது படி எடுக்க
உரிய வகையால் எடுத்து ஓதி,
உம்பர் பெருமான் அருள் போற்றி,
விரிபொன் சுடர் மாளிகை புக்கு,
மேவும் உரிமைச் சுற்றம் எலாம்

பெரிது விரைவின் கொடுபோந்து
பேணும் அமைச்சர்க்கு அருள் செய்தார்.

படி - பிரதி; மூலத்தினின்றும் எடுப்பது. படிஓலை மூலஓலை என்று தடுத்தாட்கொண்ட புராணத்தில் வருதல்காண்க. *32*

3785. ‘நங்கள் குல மாளிகை இதனுள்
நலத்தின் மிக்க நிதிக்குவையாய்ப்
பொங்கி நிறைந்த பலவேறு
வகையின் பொலிந்த பண்டாரம்
அங்கண் ஒன்றும் ஒழியாமை
அடையக் கொண்டு புறப்பட்டுத்
தங்கும் பொதிசெய்து ஆளின்மேல்
சமைய ஏற்றிக் கொணரும்’ என.

பண்டாரம் - பொக்கிஷங்களை. அடைய - முழுவதும். சமைய - தகுதியாக. *33*

3786. ரேசர் பெருமான் அருள் செய்யத்
திருந்து மதிநூல் மந்திரிகள்
சாரும் மணி மாளிகை உள்ளால்
தனங்கள் எல்லாம் நிறைந்த பெருஞ்
சீர்கொள் நிதியம் எண்இறந்த
எல்லாம் பொதி செய்து ஆளின்மேல்
பாரில் நெருங்க மிசை ஏற்றிக்
கொண்டு வந்து பணிந்தார்கள். **34**

3787. பரந்த நிதியின் பரப்பு எல்லாம்
பாணனார்பத்திரனார்க்கு
நிரந்த தனங்கள் வெவ்வேறு
நிரைத்துக் காட்டி மற்று இவையும்
உரம் தங்கிய வெம் கரி பரிகள்
முதலாம் உயிர் உள்ளன தனமும்
புரந்த அரசும் கொள்ளும் என
மொழிந்தார் பொறையர்புரவலனார்.

நிரந்த - நெருங்கிய. நிரைந்து - வரிசை வரிசையாக வைத்து. உரம். . . . .தனமும் - வலிமை பொருந்திய கடிய யானை குதிரை முதலாக உள்ள உயிர்ப் பொருள்களையும். புரந்த - ஆண்டுவந்த. பொறையர் புரவலனார் - சேரமான் பெருமான் நாயனார். *35*

3788. பாணனார் பத்திரனாரும்
பைம்பொன் மௌலிச் சேரலனார்
காணக் கொடுத்த நிதி எல்லாம்
கண்டு மகிழ்வுற்று அதிசயித்துப்

'பேண எனக்கு வேண்டுவன
அடியேன் கொள்ளப் பிஞ்ஞகனார்
ஆணை அரசும் அரசுறுப்பும்
கைக் கொண்டருளும்' என இறைஞ்ச.

சிவபிரான் ஆணை (மறாதேயும்); அரசையும் அரசாங்கத்தையும். . . . *36*

3789. இறைவர் ஆணை மறுப்பதனுக்கு
அஞ்சி இசைந்தார் இகல் வேந்தர்
நிறையும் நிதியின் பரப்பு எல்லாம்
நிலத்தை நெளிய உடன்கொண்டே
உறை மும்மதத்துக் களிறு பரி
உள்ளிட்டன வேண்டுவ கொண்டு ஓர்
பிறை வெண்கோட்டுக் களிற்றுமேல்
கொண்டு போந்தார் பெரும்பாணர்.

இகல் - வலிமையுடைய. உறை - துளிக்கும். *37*

3790. பண்பு பெருகும் பெருமாளும்
பாணனார்பத்திரனார்பின்
கண்கள் பொழிந்த காதல்நீர்
வழியக் கையால் தொழுது அணைய
நண்பு சிறக்கும் அவர்தம்மை
நகரின் புறத்து விடைகொண்டு
திண்பொன்புரிசைத் திருமதுரை
புக்கார் திருந்தும் இசைப்பாணர். 38

3791. வான வரம்பர் குலம் பெருக்கும்
மன்னனாரும் மறித்து ஏகிக்
கூனல் இள வெண் பிறைக் கண்ணி
முடியார் அடிமை கொண்டருளும்
பான்மை அருளின் பெருமையினை
நினைந்து பலகால் பணிந்து ஏத்தி
மேன்மை விளங்கு மாளிகை
மண்டபத்துள் அரசு வீற்றிருந்தார்.

வானவரம்பர் - சேரர். *39*

3792. அளவுஇல் பெருமை அகிலயோனி
களும் கழறிற்று அறிந்து அவற்றின்
உளம் மன்னிய மெய்யுறு துயரம் ஒன்றும்
ஒழியா வகை அகற்றிக்
களவு கொலைகள் முதலான
கடிந்துகழறிற்றறிவார்தாம்

வளவர் பெருமானுடன் செழியர்
மகிழும் கலப்பில் வைகும் நாள். 40

3793. வானக் கங்கை நதிபொதிந்த
மல்கு சடையார் வழிபாட்டுத்
தூ நல் சிறப்பின் அர்ச்சனையாம்
தொண்டு புரிவார் தமக்கு ஒருநாள்
தேன்நக்கு அலர்ந்த கொன்றையினார்
ஆடல் சிலம்பின் ஒலி முன்போல்
மானப் பூசை முடிவின்கண்
கேளாது ஒழிய மதிமயங்கி.

தேன் - வண்டு. மான - பெருமை வாய்ந்த. *41*

3794. பூசை கடிதுமுடித்து ‘அடியேன்
என்னோ பிழைத்தது’ எனப் பொருமி
‘ஆசை உடம்பால் மற்று இனி வேறு
அடையும் இன்பம் யாது’ என்று,
தேசின் விளங்கும் உடைவாளை
உருவித் திரு மார்பினில் நாட்ட,
ஈசர் விரைந்து திருச் சிலம்பின்
ஓசை மிகவும் இசைப்பித்தார்.

பொருமி - துக்கித்து; அழுது. தேசில் - ஒளியொடு. *42*

3795. ஆடல் சிலம்பின் ஒலிகேளா
உடைவாள் அகற்றி அங்கை மலர்
கூடத் தலைமேல் குவித்தருளிக்
கொண்டுவிழுந்து தொழுதுஎழுந்து
நீடப்பரவி மொழிகின்றார்
நெடுமால் பிரமன் அருமறை முன்
தேடற்கு அரியாய்! திருவருள் முன்
செய்யாது ஒழிந்தது என்?’ என்றார். 43

3796. என்ற பொழுதில் இறைவர்தாம்
எதிர்நின்று அருளாது எழும் ஒலியால்
‘மன்றின் இடை நம் கூத்தாடல்
வந்து வணங்கி, வன் தொண்டன்
ஒன்றும் உணர்வால் நமைப் போற்றி
உரைசேர் பதிகம் பாடுதலால்
நின்று கேட்டு வரத் தாழ்த்தோம்’
என்றார்;- அவரை நினைப்பிப்பார்

அவரை வன்தொண்டரை. *44*

3797. என்னே அடியார்க்கு இவர் அருளும்
கருணை இருந்தவாறு என்று
'பொன் ஏர் சடையார் திருநடம்
செய் புலியூர்ப் பொன்னம்பலம் இறைஞ்சித்
தன் நேர் இல்லா வன்தொண்டர்
தமையும் காண்பன்' என விரும்பி,
நல் நீர்நாட்டுச் செல நயந்தார்;–
நாமச் சேரர் கோமனார்.

புலியூர் - சிதம்பரத்திலுள்ள. நீர்...நயந்தார் - சோழநாட்டுக்குச் செல்ல விரும்பினார். நாமம் - புகழுடைய. *45*

3798. பொன் ஆர் மௌலிச் சேரலனார்
போற்றும் அமைச்சர்க்கு அஃது இயம்பி
'நல் நாள் கொண்டு பெரும் பயணம்
எழுக' என்று நலம் சாற்ற
மின் ஆர் அயில்வேல் குல மறவர்
வென்றி நிலவும் சிலைவீரர்
அந் நாட்டுள்ளார் அடைய நிரந்து
அணைந்தார் வஞ்சி அகல் நகர் வாய்.

பயணம் - பிரயாணம்; "பயணம் புறப்படுவித்து" - வெள்ளானைச் சருக்கம்: 18. மறவர் - வீரர். வேல்வீரரும்...வில் வீரரும்...முழுவதும் பரவி வந்து அணைந்தார். வஞ்சி - வஞ்சிக்களம்; திருவஞ்சைக்களம். *46*

3799. இட்ட நல்நாள் ஓரையினில்
இறைவர் திரு அஞ்சைக் களத்து
மட்டு விரிபூங்கொன்றையினார்
தம்மை வலம்கொண்டு இறைஞ்சிப்போய்ப்
பட்ட நுதல் வெங் களியானைப்
பிடர்மேல்கொண்டு பனிமதியம்
தொட்ட கொடி மாளிகை மூதூர்
கடந்தார் உதியர் தோன்றலார்.

சோதிடர் இட்ட. *47*

3800. யானை அணிகள் பரந்து வழி
எங்கும் நிரந்து செல்லுவன
மான மலைநாட்டினில் மலிந்த
மலைகள் உடன் போதுவ போன்ற;
சேனை வீரர் புடை பரந்து
செல்வது அங்கண் மலை சூழ்ந்த
கானம் அடைய உடன் படர்வ
போலும் காட்சி மேவினதால்.

புடைபரந்து - பக்கத்தே பரந்து. கானம் அடைய - காடு முற்றும். *48*

3801. புரவித் திரள்கள் ஆயோகப்
பொலிவின் அசைவில் போதுவன
அரவிச் சேனைக் கடல் தரங்கம்
மடுத்து மேல்மேல் அடர்வன போல்
விரவிப் பரந்து சென்றனவால்;
மிசையும் அவலும் ஒன்றாக
நிரவிப் பரந்த நெடுஞ் சேனை
நேமி நெளியச் சென்றனவால்.

ஆயோகப் பொலிவின் - கரைபோன்ற தோற்றத்துடன். அரவ. . . . .போல் - ஒலியுடைய சேனை, கடலின் அலைகள் சென்று ஒன்றன்மேல் ஒன்று தாக்குவனபோல். மிசையும் அவலும் - மேடும் பள்ளமும். நேமி - பூமி, புரவித்திரள் - குதிரை; அத்திரளின் அசைவு - அலைகள்; சேனை - கடல். *49*

3802. அந் நாட்டு எல்லை கடந்து அணைய
அமைச்சர்க்கு எல்லாம் விடை அருளி
மின்ஆர் மணிப்பூண் மன்னவனார்
வேண்டுவாரை உடன்கொண்டு
கொன்ஆர் அயில்வேல் மறவர்பயில்
கொங்கர் நாடு கடந்தருளிப்
பொன் நாட்டவரும் அணைந்து ஆடும்
பொன்னி நீர்நாட்டு இடைப்போவார்.

கொன் ஆர் அயில்வேல் - அச்சமூட்டும் கூரியவேல் ஏந்திய. பயில் - வாழும். பொன்னாட்டவரும் - தேவரும். பொன்னி - காவிரி. *50*

3803. சென்ற திசையில் சிவனடியார்
சிறப்பினோடும் எதிர்கொள்ளக்
குன்றும் கானும் உடைக் குறும்பர்
இடங்கள் தோறும் குறைவு அறுப்பத்
துன்று முரம்பும் கான்யாறும்
துறுகல் சுரமும் பல கடந்து
வென்றி விடையார் இடம்பலவும்
மேவிப் பணிந்து செல்கின்றார்.

குறும்பர் - வேடர்கள்; குறுநில மன்னருமாம். துன்றுமுரம்பும் - பரல்செறிந்த பாலை நிலங்களும்; மேட்டுநிலங்களுமாம். சுரமும் - வழியும். *51*

3804. பொருஇல் பொன்னித் திருநதியின்
கரை வந்தெய்திப் புனிதநீர்
மருவும் தீர்த்தம் மகிழ்ந்து ஆடி
மருங்கு வடபால் கரை ஏறித்
திருவின் பொலியும் திருப்புலியூர்ச்
செம்பொன் மன்றுள் நடம்போற்ற
உருகு மனத்தினுடன் சென்றார்;
ஒழியா அன்பின் வழி வந்தார்.

ஒப்பில்லாத காவிரித் திருநதியின். புனிதநீர் மருவு - பரிசுத்தத்தன்மை வாய்ந்த. 52

3805. வந்து தில்லை மூதூரின்
எல்லை வணங்கி மகிழ்ச்சியினால்
அந்தணாளர் தொண்டர் குழாம்
அணைந்த போதில் எதிர்வணங் கிச்
சந்த விரைப்பூந்த திருவீதி
இறைஞ்சித் தலைமேல் கரம் முகிழ்ப்பச்
சிந்தை மகிழ எழுநிலைக்
கோபுரத்தை அணைந்தார் சேரலனார்

மணமுடைய சந்தனமும் மலர்களும் சொரியப்பெற்ற திருவீதி. 53

3806. நிலவும் பெருமை எழுநிலைக்
கோபுரத்தின் முன்னர் நிலத்து இறைஞ்சி
மலரும் கண்ணீர்த் துளி ததும்பப்
புகுந்து மணிமாளிகை வலம்கொண்டு
உலகு விளங்கும் திருப் பேரம்
பலத்தை வணங்கி உள் அணைந்தார்
அலகு இல் அண்டம் அளித்தவர் நின்று
ஆடும் திருச்சிற்றம்பலம் முன்.

தடுத்தாண்டகொண்ட புராணம். 104. குறிப்புப் பார்க்க. 54

3807. அளவு இல் இன்பப் பெருங் கூத்தர்
ஆட எடுத்த கழல்காட்ட
உளமும் புலமும் ஒரு வழிச்
சென்று உருகப் போற்றி உய்கின்றார்;
களனில் விடம்வைத்து அளித்தஅமுது
அன்றி மன்றில் கழல் வைத்து
வளரும் திருக்கூத்து அமுது உலகுக்கு
அளித்த கருணை வழுத்தினார்.

கண்டத்தில் விடம்வைத்து (தேவருக்குக் கருணைசெய்த) அமுத மன்றித் திருச்சிற்றம்பலத்தில் திருவடிவைத்து. . .; முன்னைய அமுது தேவர்களுக்குமட்டும் அளித்ததாதலின், வெறுமையாக "அளித்த" என்றும், பின்னைய அமுது உலகுய்ய அளித்தருள் வதாகலின் "உலகுக்களித்த" என்றுங் கூறினார். *55*

3808. **ஆரா ஆசை ஆனந்தக்**
கடலுள் திளைத்தே அமர்ந்து அருளால்
சீர் ஆர் வண்ணப் 'பொன்வண்ணத்
திருஅந்தாதி' திருப்படிக்கீழ்ப்
பார் ஆதரிக்க எடுத்து ஏத்திப்
பணிந்தார் பருவ மழை பொழியும்
காரால் நிகர்க்க அரிய கொடைக்
கையார் கழறிற்றறிவார் தாம்.

காரையும் (மேகத்தையும்) ஒப்பிடக் கூடாத கொடைசெய்யும் திருக்கையையுடையார் என்றபடி. *56*

3809. **தம்பிரானார்க்கு எதிர்நின்று**
தமிழ்ச் சொல் மாலைக் கேட்பிக்க
உம்பர் வாழ நடம்ஆடும்
ஒருவர் அதற்குப் பரிசில் எனச்
செம் பொன் மணி மன்றினில் எடுத்த
செய்ய பாதத் திருச் சிலம்பின்
இம்பர் நீட எழுந்த ஒலி
தாமும் எதிரே கேட்பித்தார்.

பாட்டு பரிசிலாகத் திருச்சிலம்பொலி கேட்பித்தாரென்க. *57*

3810. **ஆடல் சிலம்பின் ஒலி கேட்பார்;**
அளவுஇல் இன்ப ஆனந்தம்
கூடப் பெற்ற பெரும் பேற்றின்
கொள்கை வாய்ப்பக் கும்பிடுவார்;
நீடப் பணியும் காலம் எல்லாம்
நின்று தொழுது புறம்போந்து
மாடத் திரு மாளிகை வீதி
வணங்கிப் புறத்து வைகினார்.

கொள்கை வாய்ப்ப - சிலம்பொலி கேட்கும் தமது நியதியுங் கை கூட. *58*

3811. **பரவும் தில்லை வட்டத்துப்**
பயில்வார் பைம்பொன் அம்பலத்துள்
அரவும் புனலும் சடைஆட
ஆடுவார் கூத்து ஆராமை

விரவும் காதல் மிக்கு ஓங்க
வேதம் படியும் திருப்படிக்கீழ்
இரவும் பகலும் பணிந்து ஏத்தி
இன்பம் சிறக்கும் அந்நாளில்.

தில்லை எல்லையில் வதிபவராகிய சேரர்பெருமான். வேதமும் படிந்துள்ள பஞ்சாக்கரப்படிக்கீழ். *59*

3812. **ஆடும் பெருமான் பாடல் கேட்டு**
அருளித் தாழ்த்த படி தமக்குக்
கூடும் பரிசால் முன்பு அருளிச்
செய்த நாவலூர்க் கோவை
நீடும் பெருங் காதலின் காண
நிறைந்த நினைவு நிரம்பாமல்
தேடும் பாதர் அருளினால்
திருஆரூர் மேல் செல எழுந்தார்.

தாழ்ந்த. . . பரிசால் - (சிலம்பொலி கேளாதவாறு) தாழ்த்த தன்மையைத் தமக்கு நேரும்படி. *60*

3813. **அறிவின் எல்லை ஆயதிருத்**
தில்லை எல்லை அமர்ந்து இறைஞ்சிப்
பிறிவு இலாத திருவடியைப்
பெருகும் உள்ளத்தினில் பெற்றுச்
செறியும் ஞான போனகர் வந்து
அருளும் புகலி சென்று இறைஞ்சி
மறிசேர் கரத்தார் கோயில்பல
வணங்கி மகிழ்ந்து வழிக் கொள்வார்.

அறிவின் எல்லை - வேதாந்தம். சிதம்பரம் வேதாந்தத்துக்கு அறிகுறி. புறத்தே தில்லையைக் காண்பதாவது. அகத்தே வேதாந்த நிலை எய்துவதாகும். ஈண்டு வேதாந்தமென்பது நூலைக் குறிப்ப தன்று; அநுபவத்தைக் குறிப்பது. "அறிவே ஆலங் காடா" என்றார் சுந்தரரும். ஞானபோனகர் - திருஞான சம்பந்தர். புகலி - சீர்காழியை. *61*

3814. **வழியின் குழியின் செழு வயலின்**
மதகின் மலர் வாவிகளின் மடுச்
சுழியின் தரளம் திரைசொரியும்
துறை நீர்ப் பொன்னி கடந்து ஏறி
விழியில் திகழும் திருநுதலார்
விரும்பும் இடங்கள் இறைஞ்சி யுகக்
கழிவில் பெரு வெள்ளமும் கொள்ளாக்
கழனி ஆரூர் கண்ணுற்றார்.

வழிகளிலும். . .மடுச் சுழிகளிலும் முத்துக்களை அலைகள் சொரியும் துறைகளையுடைய. கற்பாந்த வெள்ளத்திலும் அழியாத ஆரூர் என்றபடி. திருவாரூர்க் கோயில் காலங்கடந்தது என்பதற்குத் திருநாவுக்கரசர் ஒரு திருத்தாண்டகமே அருளியுள்ளது ஈண்டுக் கருதற்பாலது. *62*

3815. நம்பிதாமும் அந்நாள் போய்
நாகைக் காரோணம் பாடி
அம் பொன் மணிப்பூண் நவமணிகள்
ஆடை சாந்தம் அடல் பரிமா
பைம் பொன் சுரிகை முதலான
பெற்று மற்றும் பலபதியில்
தம்பிரானைப் பணிந்து ஏத்தித்
திருஆரூரில் சார்ந்து இருந்தார்.

நம்பிதாமும் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும். அடல்பரிமா - வெற்றிக் குதிரை. சுரிகை - கவசம். *63*

3816. வந்து சேரர் பெருமானார்
மன்னும் திருஆரூர் எய்த
அந்தணாளர் பெருமானும்
அரசர் பெருமான் வரப் பெற்றுச்
சிந்தை மகிழ எதிர்கொண்டு
சென்று கிடைத்தார்;- சேரலனார்
சந்த விரைத்தார். வன்தொண்டர்
முன்பு விருப்பினுடன் தாழ்ந்தார்

அந்தணாளர் பெருமானும் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும். கிடைத்தார் - கிட்டினார். சந்தவிரைத்தார் - அழகிய மணமுடைய மாலை யணிந்த. *64*

3817. முன்பு பணிந்த பெருமாளைத்
தாமும் பணிந்து முகந்து எடுத்தே
அன்பு பெருகத் தழுவ, விரைந்து
அவரும் ஆர்வத்தொடு தழுவ,
இன்ப வெள்ளத்திடை நீந்தி
ஏற மாட்டாது அலைவார் போல்
என்பும் உருக உயிர்ஒன்றி
உடம்பும் ஒன்று ஆம் என இசைந்தார். 65

3818. ஆன நிலைமை கண்ட திருத்
தொண்டர் அளவு இல் மகிழ்வு எய்த
மானச் சேரர் பெருமானார்
தாமும் வன்தொண்டரும் கலந்த

பான்மை நண்பால் ‘சேரமான்
தோழர்’ என்று பார் பரவும்
மேன்மை நாமம் முனைப்பாடி
வேந்தர்க்கு ஆகி விளங்கியதால்.

முனைப்பாடி வேந்தர்க்கு - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்கு. *66*

3819. **ஒருவர் ஒருவரில் கலந்த**
உணர்வால் இன்ப மொழி உரைத்து
மருவ இனியார்பால் செய்வது
என்னாம்? என்னும் மகிழ்ச்சியினால்
பருவ மழைச்செங்கைபற்றிக்
கொண்டு பரமர் தாள் பணிய
தெருவு நீங்கிக் கோயிலினுள்
புகுந்தார் சேரமான் தோழர்.

சேரமான் தோழராகிய சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், இனியராகிய சேரமான்பால் செய்யத் தக்கது எது என்று, அவர்தங் கைப்பற்றி. . . .; சேரர் பெருமான் கை மழைபோலக் கொடுக்குந் தன்மையதாகலின் “பருவ மழைச் செங்கை” என்றார். *67*

3820. **சென்று தேவாசிரியனை முன்**
இறைஞ்சித் திருமாளிகை வலம் கொண்டு
ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் புகுவார் -
உடைய நம்பி முன்ஆக
நின்று தொழுது கண்அருவி
வீழநிலத்தின்மிசைவீழ்ந்தே
என்றும் இனிய தம்பெருமான்
பாதம் இறைஞ்சி ஏத்தினார்.

ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் புகுவார் - சேரமான் பெருமாள்.68

3821. **தேவர் முனிவர் வந்து இறைஞ்சும்**
தெய்வப் பெருமாள் கழல் வணங்கி,
மூவர் தமக்கு முதலாகும்
அவரைத் ‘திரு மும்மணிக் கோவை’
நாவலூரர் தம்முன்பு
நன்மை விளங்கக் கேட்பித்தார்;
தாஇல் பெருமைச் சேரலனார்
தம்பிரானார் தாம் கொண்டார்

தாவில் - கெடாத. *69*

3822. அங்கண் அருள்பெற்று எழுவாரைக்
கொண்டு புறம் போந்து ஆரூரர்
நங்கை பரவையார் திரு மா
ளிகையில் நண்ண நன்னுதலார்
பொங்கு விளக்கும் நிறைகுடமும்
பூ மாலைகளும் புகை அகிலும்
எங்கும் மடவார் எடுத்து ஏத்த
அணைந்து தாமும் எதிர்கொண்டார். 70

3823. சோதி மணி மாளிகையின்கண்
சுடரும் பசும்பொன் கால் அமளி
மீது பெருமாள்தமை இருத்தி
நம்பி மேவி உடன் இருப்பக்
கோதுஇல் குணத்துப் பரவையார்
கொழுநனார்க்கும் தோழர்க்கும்
நீதி வழுவா ஒழுக்கத்து
நிறை பூசனைகள் முறை அளித்தார்.

பசும். . . . அமளி - பசும்பொற் கால்களையுடைய பீடத்தில். கொழுநனார்க்கும் - கணவராகிய நம்பியாரூரர்க்கும். 71

3824. தாண்டும் புரவிச் சேரர்குலப்
பெருமாள் தமக்குத் திரு அமுது
தூண்டு சோதி விளக்கு அனையார்
அமைக்கத் துணைவர் சொல்லுதலும்
வேண்டும் பரிசு வெவ்வேறு
விதத்துக் கறியும் போனகமும்
ஈண்டச் சமைப்பித்து உடன் வந்தார்க்கு
எல்லாம் இயல்பின் விருந்து அழைத்தார்.

துணைவர் - நாயகராகிய நம்பியாரூரர். போனகமும் - சோறும். ஈண்ட - விரைய. 72

3825. அரசர்க்கு அமைத்த சிறப்பினும் மேல்
அடியார்க்கு ஏற்கும் படியாக
விரவிப் பெருகும் அன்பினுடன்
விரும்பும் அமுது சமைத்த தன்பின்
புரசைக் களிற்றுச் சேரலனார்
புடை சூழ்ந்து அவரோடு அமுதுசெயப்
பரவை பிறந்த திருஅனைய
பரவையார் வந்து அறிவித்தார்.

சேரர் அரசரும் அடியாருமாவர். அரசர் என்னுஞ் சிறப்பினும். அடியவர் என்னுஞ் சிறப்பு மிக என்றபடி. புரசைக்களிற்று - கழுத்திற் கயிறணிந்த யானையுடைய. பரவை . . பரவையார் - பாற்கடலிற் பிறந்த இலக்குமி போன்ற பரவையார். 73

3826. ‘சேரர் பெருமான் எழுந்தருளி
அமுது செய்யச் செய்தவத்தால்
தாரின் மலி பூங் குழல் மடவாய்!
தாழாது அமுது செய்வி’ எனப்
பாரின் மலிசீர் வன்தொண்டர்
அருளிச் செய்யப் பரிகலங்கள்
ஏரின் விளங்கத் திருத்திக் கால்
இரண்டின் படியா ஏற்றுதலும்

செய்தவத்தால் சேரர். . . . . அமுது செய்ய. . . . . பூமாலையால் மலிந்த கூந்தலையுடைய பரவையே. உண் கலங்களை அழகு விளங்கத் திருத்தி. கால் இரண்டில் - இரண்டு முக்காலிகளில். 74

3827. ஆண்ட நம்பி பெருமாளை
‘உடனே அமுது செய்தருள
வேண்டும்’ என்ன ஆங்கு அவரும்
விரைந்து வணங்கி வெரு உறலும்
நீண்ட தடக்கை பிடித்தருளி
மீண்டும் நேரே குறைகொள்ள
ஈண்ட அமுது செய்வதனுக்கு
இசைந்தார் பொறையர்க்கு இறையவனார்.

வெருவுறலும் - அஞ்சித் திடுக்கிடவும். “நம்பியுடனிருந்து அமுது செய்ய யான் அருக னாவனோ” என்று வெருக்கொண்டார் என்க. 75

3828. ஒக்க அமுது செய்தருள
உயர்ந்த தவத்துப் பரவையார்
மிக்க விருப்பால் அமுது செய்வித்
தருளி மேவும் பரிசனங்கள்
தக்க வகையால் அறுசுவையும்
தாம் வேண்டியவாறு இனிது அருந்தத்
தொக்க மகிழ்ச்சி களி சிறப்பத்
தூய விருந்தின் கடன் முடித்தார். 76

3829. பனி நீர் விரவு சந்தனத்தின்
பசுங்கர்ப்பூர விரைக் கலவை வனிதையவர்கள்
சமைத்தெடுப்பக் கொடுத்து மகிழ்
மான்மதச்சாந்தும்

புனித நறும்பூ மாலைகளும்
போற்றிக் கொடுத்துப் பொன் கொடியார்
இனிய பஞ்ச வாசமுடன்
அடைக்காய் அமுதும் ஏந்தினார்.

பனிநீர் கலந்த. . . வாசனைக் கலப்பை. மான் மதச் சாந்து - கஸ்தூரியும். பஞ்ச வாசம்; "தக்கோலம் தீம்பூத் தகைசால் இலவங்கம் - கர்ப்பூரஞ்ச சாதியோடைந்து". அடைக்காய் அமுது - தாம்பூலம்.77

3830. **ஆய சிறப்பின் பூசனைகள்**
அளித்த எல்லாம் அமர்ந்தருளித்
தூய நீறு தங்கள் திரு
முடியில் வாங்கித் தொழுது அணிந்து
மேய விருப்பினுடன் இருப்பக்
கழறிற்று அறிவார் மெய்த்தொண்டின்
சேய நீர்மை அடைந்தாராய்
நம்பி செம்பொன் கழல் பணிந்தார்.

அமர்ந்தருளி - விரும்பி ஏற்றருளி. சேய நீர்மை - செம்மைத் தன்மையை; பெருந் தன்மையை எனினுமாம். 78

3831. **மலை நாட்டு அரசர் பெருமானார்**
வணங்க வணங்கி எதிர் தழுவிக்
கலை நாள் பெருகும் மதிமுகத்துப்
பரவையார் தம்கணவனார்
சிலை நாட்டிய வெல் கொடியாரைச்
சேரத் தந்தார் எனக் கங்கை
அலை நாள் கொன்றை முடிச் சடையார்
அருளே போற்றி உடனமர்ந்தார்.

வில் கொடி சேரருடையது. அன்றலர்ந்த கொன்றை. 79

3832. **செல்வத் திருஆரூர் மேவும்**
செம்பொன் புற்றில் இனிது அமர்ந்த
வில் வெற்பு உடையார் கழல் வணங்கி
வீதி விடங்கப் பெருமானை
மல்லல் பவனி சேவித்து
வாழ்ந்து நாளும் மனம் மகிழ்ந்து
சொல் வித்தகர் தாம் இருவர்களும்
தொடர்ந்த காதலுடன் சிறந்தார்

வெற்பு (மேரு) வில்லுடையார். மல்லல் - வளப்பம் வாய்ந்த. 80

3833. இவ்வாறு ஒழுகும் நாளின்கண்
இலங்கு மணிப்பூண் வன்தொண்டர்
மைவாழ் களத்து மறையவனார்
மருவும் இடங்கள் பலவணங்கிச்
செய் வார் கன்னித் தமிழ்நாட்டுத்
திருமா மதுரை முதலான
மொய்வார் சடையார் மூதூர்கள்
இறைஞ்ச முறைமையால் நினைந்தார்.

செய்வார் - வயல்கள் நிறைந்த. *81*

3834. சேரர் பிரானும் ஆரூரர்
தம்மைப் பிரியாச் சிறப்பாலும்
வாரம் பெருகத் தமக்கு அன்று
மதுரை ஆலவாய் அமர்ந்த
வீரர் அளித்த திருமுகத்தால்
விரும்பும் அன்பின் வணங்குதற்குச்
சார எழுந்த குறிப்பாலும்
தாமும் உடனே செலத் துணிந்தார்.

வாரம் - அன்பு. *82*

3835. இருவர் திருவுள்ளமும் இசைந்த
பொழுதில் எழுந்து திருஆரூர்
ஒருவர் மலர்த்தாள் புக்கு இறைஞ்சி
உடன்பாட்டு அருளால் போந்தருளி
மருவும் உரிமைப் பெருஞ்சுற்றம்
வரம்புஇல் பணிகள் வாகனங்கள்
பொருஇல் பண்டாரம் கொண்டு
போதுவார்கள் உடன் போத.

திருவாரூர் ஒருவர் சிவபெருமான். 94. காவில் . . . . கடந்து - சோலைகளால் சூழப்பெற்ற வயற்பக்கங்களைக் கடந்து. வேலைக் கழிக்கானல் - கடற்கலையிலுள்ள நெய்தல் நிலத்தில். *83*

3836. சேவித்து அணையும் பரிசனங்கள்
சூழத் திருஆரூர் இறைஞ்சிக்
காவில் பயிலும் புறம் பணையைக்
கடந்து போந்து கீழ் வேளூர்
மேவிப் பரமர் கழல் வணங்கிப்
போந்து வேலைக் கழிக்கானல்
பூவின் திகழும் பொழில் நாகை
புகுந்து காரோணம் பணிந்தார். 84

3837. திருக் காரோணச் சிவக் கொழுந்தைச்
சென்று பணிந்து சிந்தையினை
உருக்கு ஆர்வச் செந்தமிழ் மாலை
சாத்திச் சில நாள் உறைந்து போய்ப்
பெருக்கு ஆறு உலவு சடைமுடியார்
இடங்கள் பலவும் பணிந்துஏத்தி
அருள் காரணர்தம் திரு மறைக்காடு
அணைந்தார் சேரர் ஆரூரர். 85

3838. முந்நீர் வலம்கொள் மறைக்காட்டு
முதல்வர் கோயில் சென்று இறைஞ்சிச்
செந்நீர் வாய்மைத் திருநாவுக்
கரசும் புகலிச் சிவக்கன்றும்
அந் நேர் 'திறக்க அடைக்க' எனப்
பாடும் திருவாயிலை அணைந்து
நல் நீர் பொழியும் விழியினராய்
நாயன்மாரை நினைந்து இறைஞ்சி.

முந்நீர் - கடல். திறக்க அடைக்க எனப் பாடிய அந்நேரிய திருவாயிலை. . . .; நாயன்மாரை - அப்பரையும் சம்பந்தரையும். 86

3839. நிறைந்த மறைகள் அர்ச்சித்த
நீடு மறைக்காட்டு அரு மணியை
இறைஞ்சி விழ்ந்து பணிந்து எழுந்து
போற்றி 'யாழைப் பழித்து' என்னும்
அறைந்த பதிகத் தமிழ்மாலை
நம்பி சாத்த அருள் சேரர்
சிறந்த அந்தாதியில் சிறப்பித்
தனவே ஓதித் திளைத்து எழுந்தார்.

திளைத்து - அன்பில் இடையீடின்றித் தோய்ந்து. 87

3840. எழுந்து பணிந்து புறத்து எய்தி
இருவர்பெருந்தொண்டரும் சிலநாள்
செழுந் தண் பழனப் பதி அதனுள்
அமர்ந்து தென்பால் திரைக் கடல் நஞ்சு
அழுந்து மிடற்றார் அகத்தியான்
பள்ளி இறைஞ்சி அவிர் மதியக்
கொழுந்து வளர் செஞ்சடைக் குழகர்
கோடிக் கோயில் குறுகினார்.

பழனப் பதியதனுள் - வயல்கள் சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டில். அவிர் - விளங்கும். 88

3841. கோடிக் குழகர் கோயில் அயல்
குடிகள் ஒன்றும் புறத்துளங்கும்
நாடிக் காணாது உள்புக்கு
நம்பர் பாதம் தொழுது உள்ளம்
வாடிக் 'கடிதாய்க் கடற்காற்' றென்று
எடுத்து மலர்க்கண் நீர்வாரப்
பாடிக் காடுகாள் புணர்ந்த பரிசும்
பதிகத்திடைவைத்தார்.

காடுகாள் - காடுகிழாள்; மோடி; துர்க்கை. காடேநிறைந் திருந்தமையான் "காடுகள் புணர்ந்த" என்றார். "போகங் கண்டார் கடற்கோடியின் மோடியைப் பூண்பதாக - நாகங் கொண்டார்க் கிடமாவது நாவலூரே" - சுந்தரர். *89*

3842. அங்கு வைகிப் பணிந்து அருளால்
போவார் அகன் சோணாட்டு அரனார்
தங்கும் இடங்கள் வணங்கிப் போய்ப்
பாண்டிநாடு தனைச் சார்ந்து
திங்கள் முடியார் திருப்புத்தூர்
இறைஞ்சிப் போந்து சேண் விளங்கும்
மங்குல் தவழும் மணிமாட
மதுரை மூதூர் வந்து அணைந்தார். *90*

கொச்சகக் கலி

3843. சேரமான் தோழரும் அச்சேரர்பிரானும் பணிப்பூண்
ஆர மார்பரை மதுரை ஆலவாயினில் வணங்க
வாரமா வந்து அணைய வழுதியார் மனக்காதல்
கூர மாநகர் கோடித்து எதிர்கொண்டு கொடு புக்கார்.

பணிப்பூண் ஆர மார்பரை - பாம்பணியை மார்பில் பூண்ட சிவபெருமானை. வழுதியார் - பாண்டியர். கோடித்து - அலங்கரித்து. *91*

3844. தென்னவர்கோன் மகளாரைத் திருவேட்டு முன்னரே
தொல் மதுரை நகரின்கண் இனிது இருந்த சோழனார்
அன்னவர்கள் உடன்கூட அணைய அவரும் கூடி
மன்னு திரு ஆலவாய் மணிக்கோயில் வந்து அணைந்தார்.

திருவேட்டு - மணஞ்செய்து. *92*

3845. திரு ஆலவாய் அமர்ந்த செஞ்சடையார் கோயில் வலம்
வருவார்முன் வீழ்ந்து இறைஞ்சி வன்தொண்டர் வழித்தொண்டு
தருவாரைப் போற்றிசைத்துத் தாழ்ந்து எழுந்துவாழ்ந்ததமிழ்ப்
பெரு வாய்மை மலர்புனைந்து பெரு மகிழ்ச்சி பிறங்கினார்

வாய்மை மலர் - வாய் மலர்; பாடல்; உண்மைப் பாவாகிய மலர். *93*

3846. படி ஏறு புகழ்ச் சேரர் பெருமானும் பார்மிசை வீழ்ந்து
'அடியேனைப் பொருளாக அளித்த திருமுகக் கருணை
முடிவு ஏது என்று அறிந்திலேன்' என மொழிகள் தடுமாறக்
கடி ஏறு கொன்றையார் முன் பரவிக் களிகூர்ந்தார்.

படி ஏறு புகழ் - உலகில் பரவிய புகழையுடைய. ஆண்டவன் கருணைக்கு எல்லையில்லை என்பது குறிப்பு. கடி ஏறு - மணங் கமழும். *94*

3847. செம்பியனார் உடன் செழியர் தாம் பணிந்து சேரருடன்
நம்பியும் முன் புறத்து அணைய நண்ணிய பேர் உவகையால்
உம்பர் பிரான் கோயிலின் நின்று உடன்கொடுபோய் இருவர்க்கும்
பைம் பொன் மணி மாளிகையில் குறைவு அறுத்தார் பஞ்சவனார்.

செம்பியனாருடன் - சோழருடன். செழியர் தாம் - பாண்டியரும். இருவர்க்கும் - நம்பிக்கும் சேரர்க்கும். பஞ்சவனார் - பாண்டியனார். குறைவறுத்தார் குறைவின்றி உபசரித்தார். *95*

3848. உளம் மகிழக் கும்பிட்டு அங்கு உறையும் நாள் உதியருடன்
கிளர் ஒளிப் பூண் வன்தொண்டர் தாம்இருந்த இடம் கெழுமி
வளவனார் மீனவனார் வளம் பெருக மற்று அவரோடு
அளவளாவிய விருப்பால் அமர்ந்து கலந்து இனிது இருந்தார்.

உதியருடன் - சேரருடன். கிளர் - எழும். வளவனார் மீனவனார் - சோழரும் பாண்டியரும். இடங்கெழுமி - இடத்தைச் சேர்ந்து. உதியருடன் வன்தொண்டர் தாமிருந்த இடத்தை வளவனார் மீனவனார் கெழுமி. *96*

3849. அந் நாளில் மதுரைநகர் மருங்கு அரனார் அமர் பதிகள்
பொன் ஆரம் அணி மார்பில் புரவலர் மூவரும் போதச்
செந் நாவின் முனைப்பாடித் திருநாடர் சென்று இறைஞ்சிச்
சொல் மாலைகளும் சாத்தித் தொழத் திருப் பூவணத்து அணைந்தார்.

புரவலர் மூவரும் - தமிழ்நாட்டு வேந்தர் மூவரும். *97*

3850. நீடு திருப்பூவணத்துக்கு அணித்தாக நேர்செல்ல
மாடுவரும் திருத்தொண்டர் மன்னிய அப் பதிகாட்டத்
தேடு மறைக்கு அரியாரைத் 'திரு உடையார்' என்று எடுத்துப்
பாடு இசையின் 'பூவணம் ஈதோ' என்று பணிந்து அணைவார்.

மாடு வரும் - பக்கத்தே சூழ்ந்து வரும். *98*

3851. சென்று திருப் பூவணத்துத் தேவர்பிரான் மகிழ் கோயில்
முன்றில் வலம் கொண்டு இறைவர் முன் வீழ்ந்து பணிந்துஎழுந்து
நின்று பரவிப்பாடி நேர்வீங்கி உடன் பணிந்த
வென்றி முடி வேந்தருடன் போந்து அங்கண் மேவினார்.

நேர் நீங்கி - சோர்வின்றி; (நேர் - அழிவு, தேய்தல், சோர்வு) "அங்கிகள் மூவரு நேர் அட்ட வசுக்களு நேர்....." - தக்கயாகப்பரணி 690. "நேர் என்றது தேய்ந்துபோனா ரென்றவாறு" - உரை. *99*

3852. அப் பதியில் அமர்ந்து இறைஞ்சிச் சிலநாளில் ஆரூரர்
முப் பெரு வேந்தர்களோடு முதல் மதுரை நகர் எய்தி
மெய்ப் பரிவில் திரு ஆலவாய் உடையார் விரைமலர்த்தாள்
எப்பொழுதும் பணிந்து ஏத்தி இன்புற்று அங்கு அமர்கின்றார். 100

3853. செஞ்சடையார் திருஆப்பனூர் திருஏடகம் முதல்ஆம்
நஞ்சு அணியும் கண்டர்அவர் நயந்தபதி நண்ணியே
எஞ்சல் இலாக் காதலினால் இனிது இறைஞ்சி மீண்டுஅணைந்து
மஞ்சு அணையும் மதில் மதுரை மா நகரில் மகிழ்ந்துஇருந்தார். 101

3854. பரமர் திருப்பரங்குன்றில் சென்றுபார்த்திபரோடும்
புரம் எரித்தார் கோயில் வலம்கொண்டு புகுந்து உள் இறைஞ்சிச்
சிர மலி மாலைச் சடையார் திருவடிக்கீழ் ஆள்செய்யும்
அருமை நினைந்து 'அஞ்சுதும்' என்று அரூரர் பாடுவார்.

பார்த்திபரோடும் - மூவேந்தருடனும். *102*

3855. 'கோத்திட்டை' என்று எடுத்துக் கோதுஇல் திருப்பதிக இசை
மூர்த்தியார் தமை வணங்கி முக் கோக்களுடன் முன்பே
ஏத்திய வண்தமிழ் மாலை இன்னிசை பாடிப் பரவிச்
சாத்தினார் சங்கரனார் தங்கு திருப்பரங் குன்றில். 103

3856. இறைவர் திருத்தொண்டு புரி அருமையினை இருநிலத்து
முறை புரியும் முதல் வேந்தர் மூவர்களும் கேட்டு அஞ்சி
மறை முந்நூல் அணி மார்பின் வன்தொண்டர்தமைப் பணிந்தார்
நிறை தவத்தோர் அப்பாலும் நிருத்தர்பதி தொழ நினைந்தார். 104

3857. அந் நாட்டுத் திருப்பதிகள் பலவும் அணைந்து இறைஞ்ச மலை -
நல் நாட்டு வேந்தருடன் நம்பிதாம் எழுந்தருள
மின் நாட்டும் பல் மணிப் பூண் வேந்தர் இருவரும் மீள்வார்
தென்னாட்டு வேண்டுவன செய்து அமைப்பார்தமை விடுத்தார். 105

3858. இரு பெரு வேந்தரும் இயல்பின் மீண்டதன்பின் எழுந்தருளும்
பொரு அரும்சீர் வன்தொண்டர் புகழ்ச்சேரருடன் புனிதர்
மருவிய தானம் பலவும் பணிந்து போய் மலைச்சாரல்
குரு மணிகள் வெயில்எறிக்கும் குற்றாலம் சென்று அடைந்தார்.

புனிதர் மருவிய - சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள. குரு. . . எறிக்கும் - நிறத்தையுடைய மாணிக்கங்கள் கதிர் உமிழும். *106*

3859. குற்றாலத்து இனிது அமர்ந்த கூத்தர் குரைகழல் வணங்கிச்
சொல்தாம் மலர் புனைந்து குறும்பலாத் தொழுது இப்பால்
முற்றா வெண் மதி முடியார் பதி பணிந்து மூ எயில்கள்
செற்றார் மன்னிய செல்வத் திருநெல்வேலியை அணைந்தார்.

சொல்லாகிய மலர்மாலை. *107*

3860. நெல்வேலி நீற்றுஅழகர் தமைப்பணிந்து பாடி நிகழ
பல்வேறு பதிபிறவும் பணிந்து அன்பால் வந்து அணைந்தார்
வில் வேடராய் வென்றி விசயன் எதிர் பன்றிப் பின்
செல் வேத முதல்வர் அமர் திரு இராமேச்சரத்து. 108

3861. மன்னும் இராமேச்சரத்து மாமணியை முன் வணங்கிப்
பன்னு தமிழ்த்தொடை சாத்திப் பயில்கின்றார் பாம்பு அணிந்த
சென்னியார் மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரம் சார்ந்த
சொல் மலர் மாலைகள் சாத்தித் தூரத்தே தொழுதமர்ந்தார்.

பயில்கின்றார் - வதிபவராகிய வன்தொண்டர். மாதோட்டத் திருக்கேதீச்சரம் ஈழநாட்டிலுள்ளது. *109*

3862. திரு இராமேச்சரத்துச் செழும் பவளச் சுடர்க் கொழுந்தைப்
பரிவினால் தொழுது அகன்று பரமர் பதி பிறபணிந்து
பெரு விமானத்து இமையோர் வணங்கு பெருந் திருச்சுழியல்
மருவினார் வன்தொண்டர் மலை வேந்தருடன் கூட.

விமானங்களில் செல்லும் தேவர்கள். *110*

3863. திருச்சுழியல் இடம்கொண்ட செம்பொன் மலைச்சிலையாரைக்
கருச் சுழியில் வீழாமைக் காப்பாரைக் கடல்விடத்தின்
இருள் சுழியும் மிடற்றாரை இறைஞ்சி எதிர் இதழி மலர்ப்
பருச் சுழியத்துடன் 'ஊனாய் உயிர்' எனும் பாமலர் புனைந்தார்.

இருள் சுழியும் - இருள் (நஞ்சு) தங்கும். இதழிமலர் பருச் சுழியத்துடன் - கொன்றை மலரணிந்த பருத்த சுருண்ட மயிருடன். இஃது இளமைக் கோலக்குறிப்பு, பின்வருஞ் செய்யுளைப் பார்க்க. "ஊனாய் உயிர் புகலாய்" என்னுந் திருப்பதிகத்தில் "தெய்வத் தவர்தொழு தேத்திய குழகன்" (7) என்றும், "செண்டாடுதல் புரிந்தான்திருச் சுழியற் பெருமானை" (9) என்றும் வன்தொண்டர் அருளியிருத்தல் காண்க. *111*

3864. அம் கணரைப் பணிந்து உறையும் ஆரூரர்க்கு அவ்வூரில்
கங்குலிடைக் கனவின்கண் காளையாம் திருவடிவால்
செங் கையினில் பொன்செண்டும் திருமுடியில் சுழியமுடன்
எங்கும் இலாத் திருவடிவம் என்பு உருக முன் காட்டி. 112

3865. ‘கானப் பேர் யாம் இருப்பது’ எனக் கழறிக் கங்கை எனும்
வானப் பேராறு உலவும் மாமுடியார் தாம் அகல
ஞானப்பேராளர் உணர்ந்து அதிசயித்து ‘நாகமுடன்
ஏனப் பேர் எயிறு அணிந்தார் அருள் இருந்த பரிசு’ என்பார்.

ஏனப்பேர் எயிறு - பன்றியின் பெருங் கொம்பை. 113

3866. கண்டருளும் படி கழறிற் றறிவார்க்கு மொழிந்தருளிப்
புண்டரிகப் புனல் சுழியல் புனிதர் கழல் வணங்கிப்போய்
அண்டர்பிரான் திருக்கானப் பேர் அணைவார் ஆரூரர்
‘தொண்டர் அடி தொழலும்’ எனும் சொல் பதிகத் தொடை புனைவார்.

புண்டரிகப்புனல் - தாமரை நிறைந்த நீர்நிலைகள் சூழ்ந்த. பதிகத் தொடை - பதிகமாலை. 114

3867. ‘காளையார் தமைக்கண்டு தொழப் பெறுவது என்று’ என்று
தாளை நாளும் பரவத் தருவார்பால் சார்கின்றார்
ஆளை நீளிடைக் காண அஞ்சிய நீர்நாய் அயலே
வாளை பாய் நுழைப் பழன முனைப்பாடி வளநாடர்.

ஆளை. . .முனைப்பாடி - மனிதர்களைத் தூரத்தே காண அஞ்சிய நீர் நாயின் பக்கத்தே வாளை பாய்ந்து நுழையும் சேற்றையுடைய வயல் சூழ்ந்த முனைப்பாடி. 115

3868. மன்னு திருக் கானப் பேர் வளம் பதியில் வந்து எய்திச்
சென்னி வளர் மதி அணிந்தார் செழுங் கோயில்வலம் கொண்டு
முன் இறைஞ்சி உள் அணைந்து முதல்வர் சேவடி தாழ்ந்து
பன்னு செழுந் தமிழ் மாலை பாடினார் பரவினார். 116

3869. ஆராத காதலுடன் அப்பதியில் பணிந்து ஏத்திச்
சீர் ஆரும் திருத்தொண்டர் சிலநாள் அங்கு அமர்ந்தருளிக்
கார்ஆரும் மலர்ச்சோலைக் கானப்பேர் கடந்து அணைந்தார்
போர் ஆன் ஏற்றார் கயிலைப் பொருப்பர் திருப்புன வாயில். 117

3870. புன வாயில் பதிஅமர்ந்த புனிதர் ஆலயம் புக்கு
மன ஆர்வம் உறச்சித்த நீ நினை என்னோடு’ என்றே
வினவு ஆன தமிழ்பாடி வீழ்ந்து இறைஞ்சி அப்பதியில்
சின யானை உரித்து அணிந்தார் திருப்பாதம் தொழுதுஇருந்தார். 118

3871. திருப்புன வாயில் பதியில் அமர்ந்த சிவனார் மகிழும்
விருப்புடைய கோயில் பணிந்து அருள்பெற்ற மேவினார்
பொருப்பினொடு கான் அகன்று புனல் பொன்னி நாடு அணைந்து
பருப்பத வார்சிலையார்தம் பாம்பணி மாநகர் தன்னில்.

*பொருப்பினொடு - மலைகளுடன். பருப்பதவார் சிலையார்தம் - மேருவை நிண்ட வில்லாகவுடைய சிவபிரானது.*119

3872. பாதாளீச்சரம் இறைஞ்சி அதன்மருங்கு பலபதியும்
வேதஆதி நாதர்கழல் வணங்கி மிகு விரைவினுடன்
சூது ஆரும் துணை முலையார் மணிவாய்க்குத் தோற்று இரவு
சேதாம்பல் வாய்திறக்கும் திருஅரூர் மருங்கு அணைந்தார்.

பாதளீச்சரம் ஆதிசேஷனால் பூசிக்கப்பெற்றது (பாம்பணி மாநகர்) சூது ஆரும் - சூதாடு கருவிபோன்ற. சேதாம்பல் - செவ்வல்லி. *120*

3873. திருநாவலூர் வேந்தர் சேரர்குல வேந்தருடன்
வருவாரைத் திருஆரூர் வாழ்வார்கள் எதிர்கொள்ளத்
தரு காதலுடன் வணங்கித் தம்பெருமான் கோயிலினுள்
பெருகு ஆர்வத்தொடு விரும்பும் பெரும்பேறு பெறப் புகுந்தார். 121

3874. வாசமலர் கொன்றையார் மகிழ் கோயில் வலம்கொண்டு
நேசம் உற முன் இறைஞ்சி நெடும்பொழுது எலாம் பரவி
ஏசறவால் திருப்பதிகம் எடுத்து ஏத்தி எழுந்து அருளால்
பாசவினைத் தொடக்கு அறுப்பார் பயில்கோயில் பணிந்து அணைவார்.122

3875. பரவையார் மாளிகையில் பரிசனங்கள் முன் எய்த
விரவு பேர் அலங்கார விழுச்செல்வம் மிகப்பெருக
வரவு எதிர்கொண்டு அடிவணங்க வன்தொண்டர் மலைநாட்டுப்
புரவலனாரையும் கொண்டு பொன் அணி மாளிகை புகுந்தார்.

விரவு - செறிந்த. அலங்காரமாகிய விழுச்செல்வம். விழு - சீரிய.123

3876. பரவியே பரவையார் பரிவுடனே பணிந்து ஏத்தி
விரவிய போனகம் கறிகள் விதம் பலவாகச் சமைத்துப்
பரிகலமும் பாவாடை பகல் விளக்கும் உடன் அமைத்துத்
திரு அமுது செய்வித்தார் திருந்திய தேன் மொழியினார்.

விரவிய - கலந்த. போனகம் - சோறு. பகல் விளக்கு மங்கலத்துக்கு அறிகுறி. *124*

3877. மங்கலம்ஆம் பூசனைகள் பரவையார் செய மகிழ்ந்து
தங்கிஇனிது அமர்கின்றார் தம்பிரான் கோயிலினுள்
பொங்கு பெருங் காலம்எலாம் புக்கு இறைஞ்சிப் புறத்து அணைந்து
நங்கள்பிரான் அருள்மறவா நல்விளையாட்டினை நயந்தார். 125

3878. நிலைச் செண்டும் பரிச்செண்டும் வீச மிக மகிழ்வுஎய்தி,
விலக்கு அரும்போர்தீ தகர்ப்பாய்ச்சல் கண்டருளி, வென்றிபெற
மலைக்கும் நெடு முள்கணைக் கால் வாரணப்போர் மகிழ்ந்தருளி,
அலைக்கும் மறப் பல புள்ளின் அமர் விரும்பி அமர்கின்றார்

நிலைச் செண்டு - நின்று விளையாடும் பந்து. பரிச்செண்டு - குதிரை மீதிருந்து ஆடும் பந்து. தகர் - ஆட்டுக்கடா. மலைக்கும் - மாறுபட்டு எதிர்க்கும். வாரணப் போர் - கோழிச்சண்டையையும்

பார்த்து. அலைக்கும். . . . அமர் - வருத்தும் கொடிய பறவைகளின் சண்டைகளையும். *126*

அறுசீர் விருத்தம்

3879. விரவு காதல் மீக்கூர
மேவு நாள்கள் பலசெல்லக்
கரவுஇல் ஈகைக் கேரளனார்
தங்கள் கடல்சூழ் மலைநாட்டுப்
பரவையார்தம் கொழுநனார்
தம்மைப் பணிந்து கொண்டு அணைவான்
இரவும் பகலும் தொழுது இரக்க
இசைந்தார் அவரும் எழுந்தருள.

விரவு காதல் மீக்கூர - கலந்த அன்பு அதிகப்பட. கேரளனார் - சேரர் பெருமான். *127*

3880. நங்கை பரவையார் உள்ளத்து
இசைவால் நம்பி எழுந்தருளத்
திங்கள் முடியார் திருவருளைப்
பரவிச் சேரமான் பெருமாள்
எங்கும் உள்ள அடியாருக்கு
ஏற்ற பூசை செய்தருளிப்
பொங்கு முயற்சி இருவரும்போய்ப்
புக்கார் புனிதர் பூங்கோயில். 128

3881. தம்பிரானைத் தொழுது அருளால்
போந்து தொண்டர் சார்ந்து அணைய
நம்பி ஆரூரரும் சேரர்
நல்நாட்டு அரசனார் ஆய
பைம்பொன் மணி நீள் முடிக்
கழறிற்றறிவார் தாமும் பயணமுடன்
செம்பொன் நீடும் மதில் ஆரூர்
தொழுது மேல்பால் செல்கின்றார். *129*

கொச்சகக் கலி

3882. பொன் பரப்பி மணிவரன்றிப்
புனல் பரக்கும் காவேரித்
தென்கரைபோய்ச் சிவன் மகிழ்ந்த
கோயில்பல சென்று இறைஞ்சி
மின்பரப்பும் சடைஅண்ணல்
விரும்பு திருக் கண்டியூர்

அன்பு உருக்கும் சிந்தையுடன்
பணிந்து புறத்து அணைந்தார்கள்

வரன்றி - கொழித்து. *130*

3883. வடகரையில் திருவையாறு
எதிர்தோன்ற மலர்க் கரங்கள்
உடல் உருக உள் உருக
உச்சியின்மேல்குவித்தருளிக்
கடல் பரந்தது எனப் பெருகும்
காவிரியைக் கடந்து ஏறித்
தொடர்வுடைய திருவடியைத்
தொழுவதற்கு நினைவுற்றார். 131

அறுசீர் விருத்தம்

3884. ஐயாறு அதனைக் கண்டு தொழுது
அருள் ஆரூரர்தமை நோக்கிச்
செய்யாள் பிரியாச் சேரமான்
பெருமாள் அருளிச் செய்கின்றார்
மை ஆர் கண்டர் மருவு திரு
ஐயாறு இறைஞ்ச மனம் உருகி
நையா நின்றது இவ் ஆறு
கடந்து பணிவோம் நாம்' என்ன.

செய்யாள் - இலக்குமி. *132*

3885. ஆறு பெருகி இருகரையும்
பொருது விசும்பில் எழுவது போல்
வேறு நாவாய் ஓடங்கள்
மீது செல்லாவகை மிகைப்ப
நீறு விளங்கும் திருமேனி
நிருத்தர் பாதம் பணிந்து அன்பின்
ஆறு நெறியாச் செல உரியார்
தரியாது அழைத்துப்பாடுவார்.

இரு. . . . .போல் - இரு கரையும் மோதி ஆகாயத்தில் எழுவது போல். நாவாய் ஓடங்கள் - மரக்கப்பல்களும், அம்பிகளும் (தெப்பங்களும்). மிகைப்ப - அதிகரிக்க. அன்பின் ஆறு நெறியா - அனபின் வழியே வழியாக. அழைத்து - 'ஐயாறுடைய அடிகளே' என்று அழைத்து. *133*

3886. ‘பரவும் பரிசு’ என்று எடுத்தருளிப்
பாடும் திருப்பாட்டின் முடிவில்
அரவம் புனைந்தார்தமை ‘ஐயாறு
உடைய அடிகளோ’ என்று
விரவும் வேட்கையுடன் அழைத்து
விளங்கும் பெருமைத் திருப்பதிகம்
நிரவும் இசையில் வன்தொண்டர்
நின்று தொழுது பாடுதலும்.

நிரவும் - நிறைந்த. *134*

3887. மன்றில் நிரைந்து நடம்ஆட
வல்லார் தொல்லை ஐயாற்றில்
கன்று தடையுண்டு எதிர் அழைக்கக்
கதறிக் கனைக்கும் புனிற்று ஆப்போல்
ஒன்றும் உணர்வால் சராசரங்கள்
எல்லாம் கேட்க ‘ஓலம்’என
நின்று மொழிந்தார்; பொன்னி மா
நதியும் நீங்கி நெறிகாட்ட.

புனிற்றா - ஈன்றணிமைப் பசு; இளங் கன்றையுடைய பசு. ஐயாற்றில் நின்று “ஓலம்” என் மொழிந்தார். *135*

3888. விண்ணின் முட்டும் பெருக்குஆறு
மேம்பால் பளிக்கு வெற்பு என்ன
நண்ணி நிற்கக் கீழ்பால் நீர்
வடிந்த நடுவு நல்லவழிப்
பண்ணிக் குளிர்ந்த மணல் பரப்பக்
கண்ட தொண்டர் பயில் மாரி
கண்ணில் பொழிந்து மயிர்ப் புளகம்
கலக்கக் கை அஞ்சலி குவித்தார்.

மேற்பக்கம் நீர் பளிங்கு மலைபோல நிலைத்து நிற்க. பயில் நிறைந்த வடிந்த - வடிந்ததாக. *136*

3889. நம்பி பாதம் சேரமான்
பெருமான் பணிய, நாவலூர்ச்
செம்பொன் முந்நூல் அணிமார்பர்
சேரர் பெருமான் எதிர் வணங்கி,
உம்பர் நாதர் உமக்கு அளித்தது
அன்றோ?’ என்ன உடன் மகிழ்ந்து
தம்பிரானைப் போற்றி சைத்துத்
தடங்காவேரி நடு அணைந்தார். 137

3890. செஞ்சொல் தமிழ் நாவலர் கோனும்
சேரர் பிரானும் தம்பெருமான்
எஞ்சல் இல்லா நிறை ஆற்றின்
இடையே அளித்த மணல் வழியில்
தஞ்சம் உடைய பரிசனமும்
தாமும் ஏறித் தலைச் சென்று
பஞ்ச நதி வாணரைப் பணிந்து
விழுந்தார்; எழுந்தார்; பரவினார்.

எஞ்சலில்லா - குறைதல் இல்லாத. தலைச்சென்று - அவ்விடஞ் சென்று. பஞ்சநதி வாணரை - ஐயாறடிகளை. *138*

3891. அம்கண் அரனார் கருணையினை
ஆற்றாது ஆற்றித் திளைத்து இறைஞ்சித்
தங்கள் பெருமான் திருவருளால்
தாழ்ந்து மீண்டும் தடம் பொன்னிப்
பொங்கு நதியின் முன் வந்த
படியே நடுவு போந்து ஏறத்
துங்க வரைபோல் நின்ற நீர்
துரந்து தொடரப் பெருகியதால்.

உயர்ந்த மலைபோல் நின்ற நீர் விரைந்து................ *139*

3892. ஆய செயலின் அதிசயத்தைக்
கண்டு அக்கரையில் ஐயாறு
மேய பெருமான் அருள் போற்றி
வீழ்ந்து தாழ்ந்து மேல்பால் போய்த்
தூய மதிவாழ் சடையார்தம்
பதிகள் பிறவும் தொழுது ஏத்திச்
சேய கொங்க நாடு அணைந்தார்
திருஆரூரர் சேரருடன். 140

3893. கொங்கு நாடு கடந்துபோய்க்
குலவு மலைநாட்டு எல்லைஉற
நங்கள் பெருமான் தோழனார்
நம்பி தம்பிரான் தோழர்
அங்கண் உடனே அணைய எழுந்து
அருளா நின்றார் எனும் விருப்பால்
எங்கும் அந் நாட்டு உள்ளவர்கள்
எல்லாம் எதிர்கொண்டு இன்புறுவார்.

தோழனாராகிய நம்பி என்னும் தம்பிரான் தோழர். *141*

3894. **பதிகள் எங்கும் தோரணங்கள்;**
பாங்கர் எங்கும் பூவனங்கள்;
வதிகள் எங்கும் குளிர் பந்தர்;
மனைகள் எங்கும் அகில் புகைக் கார்;
நதிகள் எங்கும் மலர்ப் பிறங்கல்;
ஞாங்கர் எங்கும் ஓங்குவன
நிதிகள்; எங்கும் முழவின் ஒலி;
நிலங்கள் எங்கும் பொலம் சுடர்ப்பூ.

பாங்கர் - பக்கங்கள். வதிகள் - வழிகள். காரகில் புகை. மலர்ப் பிறங்கல் - மலர் மலைகள். ஞாங்கர் - அந்நதியிடங்களில். பொலம் - பொன். 142

3895. **திசைகள் தோறும் வரும் பெருமை**
அமைச்சர் சேனைப் பெருவெள்ளம்;
குசைகொள் வாசி நிரை வெள்ளம்;
கும்பயானை அணிவெள்ளம்;
மிசைகொள் பண்ணும் பிடி வெள்ளம்;
மேவும் சோற்று வெள்ளம் கண்டு
அசைவு இல் இன்பப் பெரு வெள்ளத்து
அமர்ந்து கொடுங் கோளூர் அணைந்தார்.

குசைகொள் வாசி நிரை வெள்ளம் - கடிவாளங்கொண்ட குதிரை அணியாகிய வெள்ளம். மிசை.....பிடி - மேற்கொண்ட அலங் காரத்தையுடைய பெண் யானைகளின். 143

3896. **கொடுங் கோளூரின் மதில் வாயில்**
அணி கோடித்து மறுகில் உடுத்
தொடும் கோபுரங்கள் மாளிகைகள்
சூளி குளிர்ச்சாலைகள் தெற்றி
நெடும் கோநகர்கள் ஆடு அரங்கு
நிரந்த மணித் தாமம் கமுகு
விடும் கோதைப் பூந்தாமங்கள்
நிரைந்து வெவ்வேறு அலங்கரித்து.

அணி கோடித்து - அணிகளால் அழகு செய்து. மறுகில் உடு - தெருக்களில் நட்சத்திரங்களை. சூளி - நிலா முற்றங்கள். தெற்றி - திண்ணைகள். கோ நகர்கள் - தலைநகரங்கள். ஆடு அரங்கு - நடன சபைகள். நிரந்த மணித்தாமம் - பரவிய இரத்தின மாலைகள் விடும் கோதைப்பூந் தாமங்கள் - தொங்க விடும் கோதையாகிய பூ மாலைகள். 144

3897. நகர மாந்தர் எதிர்கொள்ள
நண்ணி எண்இல் அரங்குதொறும்
மகரக் குழை மாதர்கள் பாடி
ஆட, மணி வீதியில் அணைவார்
சிகர நெடு மாளிகை அணையார்;
சென்று திரு அஞ்சைக் களத்து
நிகர்இல் தொண்டர் தமைக்கொண்டு
புகுந்தார் உதியர் நெடுந்தகையார்

மகரக் குழை - மகரகுண்டலம்; சுறா வடிவாகச் செய்த காதணி. மாளிகையில் அணையாயாதவராய். *145*

3898. இறைவர் கோயில் மணிமுன்றில்
வலம்கொண்டு இறைஞ்சி எதிர்புக்கு
நிறையும் காதலுடன் விழ்ந்து
பணிந்து நேர் நின்று ஆரூரர்
முறையில் விளம்பும் திருப்பதிகம்
'முடிப்பது கங்கை' என்று எடுத்துப்
பிறைகொள் முடியார் தமைப் பாடிப்
பரவிப் பெருமாளுடன் தொழுதார். 146

3899. தொழுது திளைத்துப் புறம் போந்து
தோன்றப் பண்ணும் பிடி மேல்பார்
முழுதும் ஏத்த நம்பியை முன்பு
ஏற்றிப் பின்பு தாம் ஏறிப்
பழுதுஇல் மணிச் சாமரை வீசிப்
பைம்பொன் மணி மாளிகையில் வரும்
பொழுது மறுகில் இரு புடையும்
மிடைந்தார் வாழ்த்திப் புகல்கின்றார். 147

3900. 'நல்ல தோழர் நம்பெருமான்
தமக்கு நம்பி இவர்' என்பார்;
'எல்லை இல்லாத் தவம் முன்பு
என் செய்தோம் இவரைத் தொழ' என்பார்;
'செல்வம் இனி என் பெறுவது நம்
சிலம்பு நாட்டுக்கு' என உரைப்பார்;
'சொல்லும் தரமோ பெருமாள் செய்
தொழிலைப் பாரீர்' எனத் தொழுவார்.

சிலம்பு நாட்டுக்கு - மலை நாட்டுக்கு. *148*

3901. பூவும் பொரியும் பொன்துகளும்
பொழிந்து பணிவார்; 'பொரு இல் இவர்
மேவும் பொன்னித் திரு நாடே
புவிக்குத் திலதம்' என வியப்பார்
பாவும் துதிகள் எம்மருங்கும்
பயில வந்து மாளிகையின்
மாவும் களிறும் நெருங்கும் மணி
வாயில் புகுந்து மருங்கு இழிந்தார்.

குதிரைகளும் யானைகளும் நெருங்கும் மணி வாயில். *149*

3902. கழறிற்று அறியும் திருவடியும்
கலை நாவலர்தம் பெருமானாம்
முழவின் பொலியும் திருநெடுந்தோள்
முனைவர்தம்மை உடன்கொண்டு
விழவில் பொலியும் மாளிகையில்
விளங்கு சிங்காசனத்தின் மிசை
நிழல் திக்கு ஒளிரும் பூணாரை
இருத்தித் தாமும் நேர் நின்று.

திருவடியும் - அடிகளும். முழவில் - மத்தளம்போல. முனைவர்தம்மை - முதல்வரை; நாவலர் தம் பெருமானாகிய முனைவர்தம்மை. நிழல் திக்கு ஒளிரும் பூணாரை - திக்குகளெல்லாம் ஒளி விளங்கும் ஆபரணமணிந்த சுந்தரரை. *150*

3903. செம்பொன் கரக வாச நீர்
தேவிமார்கள் எடுத்து ஏந்த
அம்பொன் பாதம் தாம் விளக்கி
அருளப் புகலும் ஆரூரர்
தம் பொன் தாளை வாங்கி 'இது
தகாது' என்று அருளத் தரணியில் வீழ்ந்து
'எம் பெற்றிமையால் செய்தன இங்கு
எல்லாம் இசைய வேண்டும்' என.

எம் பெற்றிமையால் - எமது அன்புத் தன்மையால். *151*

3904. பெருமாள் வேண்ட எதிர்மறுக்க
மாட்டார் அன்பின் பெருந்தகையார்
திருமா நெடுந்தோள் உதியர்பிரான்
செய்தஎல்லாம் கண்டிருந்தார்
அரு மானம் கொள் பூசனைகள்
அடைவே எல்லாம் அளித்ததன்பின்

ஒரு மாமதிவெண்குடை வேந்தர்
உடனே அமுது செய்து உவந்தார்.

அரு மானங்கொள் - அரிய மாண்பு கொண்ட. 152

3905. **சேரர் உடனே திருஅமுது**
செய்தபின்பு கைகோட்டி
ஆரம் நறுமென் கலவை மான்
மதச் சாந்து ஆடை அணி மணிப் பூண்
ஈரவிரை மென்மலர்ப் பணிகள்
இனைய முதலாயின வருக்கம்
சார எடுத்து வன்தொண்டர்ச்
சாத்தி மிக்க தமக்கு ஆக்கி.

சேரர் சுந்தரருடன் திருவமுது செய்தபின்பு தமது கையை வளைத்து. . . . .சந்தனக்கலவை கஸ்தூரி. . . . . வன்தொண்டர்க்குச் சாத்தி மிகுந்தனவற்றைத் தமக்காக்கி. 153

3906. **பாடல் ஆடல் இன்னியங்கள்**
பயிறல் முதல்ஆம் பண்ணையினில்
நீடும் இனிய விநோதங்கள்
நெருங்கு காலம்தொறும் நிகழ
மாடு விரைப் பூந்தரு மணம்செய்
ஆராமங்கள் கைகுவித்துக்
கூட முனைப்பாடியார் கோவைக்
கொண்டு மகிழ்ந்தார் கோதையார்.

*இன இயங்கள் - இனிய வாத்தியங்கள். பண்ணையினில் - விளையாடல்களில். தரு - மரங்கள். ஆராமங்கள் - சோலைகளில்.*154

கொச்சகக் கலி

3907. **செண்டுஆடும் தொழில் மகிழ்வும் சிறுசோற்றுப் பெருஞ்சிறப்பும்**
வண்டுஆடும் மலர்வாவி மருவியநீர் விளையாட்டும்
தண்டாமும் மதகும்பத் தடமலைப்போர் சலமற்போர்
கண்டுஆரா விருப்புஎய்தக் காவலனார் காதல் செய்நாள்.

சிறு சோறு - பிள்ளைகள் சமைக்குஞ் சோறு; "சிறுமுத் தனைப்பேணிச்சிறுசோறு மடுத்துநீ. . . . ." - கலித்தொகை: 59. 20. சிறுசோற்றைச் சித்திரான்னம் என்போருமுளர். தண்டா. . . . .போர் - குறையாத மும் மதத்தையுடைய மத்தகம் பொருந்திய யானையின் போர். சலமற் போர் - தணியாக் கோபத்துடன் புரியும் மல்யுத்தம். காவலனார் (சேரமான்) நம்பியாரூரைக் காதல்செய்நாள். 155

3908. நாவலர்தம் பெருமானும் திருஆரூர் நகர் ஆளும்
தேவர்பிரான் கழல்ஒருநாள் மிகநினைந்த சிந்தையராய்
'ஆவியை அரூரானை மறக்கலும் ஆமே' என்னும்
மேவியசொல் திருப்பதிகம் பாடியே வெருவுற்றார். 156

3909. திருஅரூர் தனை நினைந்து 'சென்று தொழுவேன்' என்று
மரு ஆர்வத் தொண்டருடன் வழிக்கொண்டு செல்பொழுதில்
ஒருவர் நண்பு உள்உருக உடன்எழுந்து கைதொழுது
பெருவான வரம்பனார் பிரிவு ஆற்றார்; பின்செல்வார்.

ஒருவா - நீங்காத. *157*

3910. வன் தொண்டர் முன் எய்தி மனம் அழிந்த உணர்வினராய்
'இன்று உமது பிரிவு ஆற்றேன் என்செய்கேன் யான்' என்ன,
'ஒன்றும் நீர் வருந்தாதே உமது பதியின் கண் இருந்து
அன்றினார் முனை முருக்கி அரசு ஆளும்' என மொழிந்தார்.

அன்றினார் முனை முருக்கி - பகைத்தவரைப் போரில் அழித்து. *158*

3911. ஆரூரர் மொழிந்தருள அதுகேட்ட அருள்சேரர்
'பாரோடு விசும்பு ஆட்சி எனக்கு உமது பாதமலர்
தேர் ஊரும் நெடுவீதித் திரு அரூர்க்கு எழுந்தருள
நேர் ஊரும் மனக்காதல் நீக்கவும் அஞ்சுவன்' என்றார். 159

3912. மன்னவனார் அது மொழிய வன்தொண்டர் எதிர் மொழிவார்
என் உயிருக்கு இன் உயிராம் எழில் ஆரூர்ப் பெருமானை
வன் நெஞ்சக் கள்வனேன் மறந்திரேன்; மதி அணிந்தார்
இன் அருளால் அரசுஅளிப்பீர்! நீர் இருப்பீர். என .இறைஞ்ச. 160

3913. மற்றுஅவரும் பணிந்து இசைந்தே மந்திரிகள் தமை அழைத்துப்
'பொற்பு நிறை தொல் நகரில் இற்றைக்கு முன்புகுந்த
நல்பெரும் பண்டார நானாவருக்கம் ஆனஎலாம்
பற்பலவாம் ஆளின் மிசை ஏற்றிவரப் பண்ணும்' என

புகுந்த - சேர்ந்த. பண்டாரம் - பொக்கிஷத்தில். *161*

3914. ஆங்கு அவரும் அன்று வரை
ஆயம் ஆகிய தனங்கள்
ஓங்கிய பொன் நவமணிகள்
ஒளிர்மணிப் பூண் துகில் வருக்கம்
ஞாங்கர் நிறை விரை உறுப்பு
வருக்கம் முதல் நலம் சிறப்பத்
தாங்கு பொதி வினைஞர்மேல்
தலமலியக் கொண்டு அணைந்தார்.

ஆயமாகிய - குவிந்துள்ள. ஞாங்கர் - அவ்விடத்தில். விரை யுறுப்பு வருக்கமுதல் - வாசனைத் திரவியங்கள் முதலியவற்றை. 162

3915. மற்று அவற்றின் பரப்பு எல்லாம் வன்தொண்டர் பரிசனத்தின்
முற்படவே செலவிட்டு முனைப்பாடித் திருநாடர்
பொற்பதங்கள் பணிந்தவரைத் தொழுதெடுத்துப் புனை அலங்கல்
வெற்புஉயர்தோள் உறத்தழுவி விடை அளித்தார் வன்தொண்டர்.

வன்தொண்டரின் பரிசனங்கள் முன்னே. . .முனைப்பாடித் திருநாடராகிய வன்தொண்டரது பொற்பாதங்களைப் பணிந்தவராகிய சேரமான் பெருமாளை, வன்தொண்டர் தொழுது எடுத்து, மாலை யணிந்த மலைபோலும் உயர்ந்த தோளுறத் தழுவி. 162

3916. ஆரூரர் அவர்தமக்கு விடைஅருளி அங்கு அகன்று
கார் ஊரும் மலைநாடு கடந்தருளிக் கல்சுரமும்
நீர்ஊரும் கான்யாறும் நெடுங்கானும் பலகழியச்
சீர்ஊரும் திருமுருகன் பூண்டி வழிச் செல்கின்றார்

ஆரூரர் சேரர்தமக்கு. கல்சுரமும் - பரல்கள் நிறைந்த வழியும்; பாலை வழியும். 164

3917. திருமுருகன் பூண்டி அயல் செல்கின்ற போழ்தின்கண்
பொருவிடையார் நம்பிக்குத் தாமேபொன் கொடுப்பது அல்லால்
ஒருவர் கொடுப்பக் கொள்ள ஒண்ணாமைக்கு அதுவாங்கிப்
பெருகருளால் தாம்கொடுக்கப் பெறுவதற்கோ அது அறியோம்.

பொருவிடையார் - சிவபெருமான். 165

3918. வென்றிமிகு பூதங்கள் வேடர் வடிவாய்ச் சென்று
வன்தொண்டர் பண்டாரம் கவர அருள் வைத்தருள
அன்றினார் புரம் எரித்தார் அருளால் வேட்டுவப் படையாய்ச்
சென்று அவர்தாம் வரும்வழியில் இருபாலும் செயிர்த்து எழுந்து.

செயிர்த்து - கோபித்து. 166

3919. வில் வாங்கி அலகுஅம்பு விசைநாணில் சந்தித்துக்
'கொல்வோம் இங்கு இட்டுப் போம்' என்ப் கோபத்தால் குத்தி
எல்லை இல் பண்டாரம் எலாம் கவர்ந்து கொள இரிந்து ஓடி
அல்லலுடன் பறியுண்டார் ஆரூரர் மருங்கு அணைந்தார்.

அலகம்பு - ஒருவித அம்பு; இதனை வாளியம்பு என்பர். குத்தி - பூமியில் குத்தி; தாக்கியுமாம். அல்லலுடன் பறியுண்டார் (திரவியங் களைச் சுமந்துகொண்டு ஆரூரர்க்கு முன்னே சென்ற ஆள்கள்) இரிந் தோடி ஆரூரர் மருங்கணைந்தார். இரிந்தோடி - கலைந்தோடி.167

3920. ஆரூரர்தம்பால் அவ் வேடுவர் சென்று அணையாதே
நீர் ஊரும் செஞ்சடையார் அருளினால் நீங்கஅவர்
சேர் ஊராம் திருமருகன் பூண்டியினில் சென்று எய்திப்
போர் ஊரும் மழவிடையார் கோயிலை நாடிப் புக்கார்.

அவர் - ஆரூரர். *168*

3921. அங்கணர்தம் கோயிலினை அஞ்சலி கூப்பித் தொழுது
மங்குல்உற நீண்ட திரு வாயிலினை வந்து இறைஞ்சிப்
பொங்கு விருப்புடன் புக்கு வலம்கொண்டு புனிதநதி
திங்கள் முடிக்கு அணிந்தவர்தம் திருமுன்பு சென்றணைந்தார். 169

3922. உருகிய அன்பொடு கைகள் குவித்து விழுந்து உமைபாகம்
மருவிய தம்பெருமான் முன் வன்தொண்டர் பாடினார்
'வெருவு உற வேடுவர் பறிக்கும் வெஞ்சுரத்தில் எத்துக்கு இங்கு
அருகு இருந்தீர்' எனக்கொடுகு வெஞ்சிலை அஞ்சொல்பதிகம்.

வெருவுற - அச்சமுற்றுத் திடுக்கிட. எத்துக்கு - எற்றுக்கு; என்னத்துக்கு. *170*

3923. பாடிஅவர் பரவுதலும் பரம் பொருளாம் அவர் அருளால்
வேடுவர் தாம் பறித்த பொருள் அவைஎல்லாம் விண் நெருங்க
நீடு திருவாயிலின்முன் குவித்திடலும் நேர் இறைஞ்சி
ஆடும் அவர் திருவருளால் அப்படியே கைக் கொண்டார். 171

3924. கைக்கொண்டு கொடு போம் அக் கை வினைஞர்தமை ஏவி
மைக்கொண்ட மிடற்றாரை வணங்கிப்போய்க் கொங்ககன்று
மெய்க்கொண்ட காதலினால் விரைந்து ஏகி மென் கரும்பும்
செய்க்கொண்ட சாலியும்சூழ் திருஆரூர் சென்றணைந்தார்.

கொடு. . .ஏவி - (திரவியங்களைச் சுமந்து) கொண்டுபோகும் ஆள்களை (ஆரூரர்) ஏவி. செய் - வயல்களில். *172*

3925. நாவலர் மன்னவர் அருளால் விடைகொண்ட நரபதியார்
ஆவியின் ஒன்றாம் நண்பின் ஆரூரர்தமை நினைந்து
மா அலரும் மலர்ச்சோலை மகோதையினில் மன்னிமலைப்
பூ வலயம் பொது நீக்கி அரசுரிமை புரிந்து இருந்தார்.

நரபதியார் - சேரவேந்தர். உயிரியல்புகளுள் ஒன்றாகிய நண்பு என்றபடி. மா - வண்டுகள். மலைப் பூவலயம் - மலைநாட்டில். *173*

3926. இந் நிலைமை உதியர்பிரான் எம்பிரான் வன்தொண்டர்
பொன்னி வளநாடு அகன்று மகோதையினில் மேற்புகுந்து
மன்னு திருக் கயிலையினில் மதவரைமேல் எழுந்தருள
முன்னர்வயப் பரிஉகைக்கும் திருத்தொழில்பின் மொழிகின்றாம்.

மதவரை - யானை. வயப்பரி உகைக்கும் - வெற்றிக் குதிரையைச் செலுத்தும். *174*

3927. மலை மலிந்த திருநாட்டு மன்னவனார் மாகடல் போல்
சிலை மலிந்த கடல்தானைச் சேரலனார் கழல் போற்றி
நிலை மலிந்த மணிமாட நீள் மறுகு நான்மறை சூழ்
கலை மலிந்த புகழ்க்காழிக் கண நாதர் திறம்உரைப்பாம்.

தானை - சேனைகளையுடைய. *175*

கழறிற்றறிவார் நாயனார்

மலைநாட்டிலே, கொடுங்கோளூரிலே, சேரர்மரபிலே பிறந்தவர் பெருமாக் கோதையார். "உலக இயல்பும் அரச இயல்பும் உறுதியுள்ளன அல்ல" என்னும் எண்ணம் அவருக்கு உண்டாயிற்று. அதனால், அவர், சிவபக்தராய்த் திருவஞ்சைக் களத்தப்பனை நாள்தோறும் வழிபட்டு வந்தார்.

அதுபோது சேரநாட்டைப் புரந்து வந்த செங்கோற் பொறையன் என்னும் மன்னன், தவமேற்கொண்டு வனம் புகுந்தான். அமைச்சர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஆலோசித்தார்கள். அவர்கள் நினைவில் பெருமாக்கோதையார் தோன்றினர். பெருமாக் கோதையார் சேரர்குல முதல்வர் என்பதும், அரசிற்கு உரியவர் என்பதும் அவர்களுக்கு விளங்கின.

அமைச்சர்கள், பெருமாக்கோதையார்பால் அணைந்தார்கள்; பணிந்தார்கள்; "இம்மலை நாட்டின் செங்கோலை அடிகள் தாங்கி அருளல் வேண்டும்" என்று முறையிட்டார்கள். பெருமாக் கோதையார், "இவர்கள் விருப்பத்துக்கு இணங்கினால், திருத் தொண்டுக்குப் பழுது நேருமன்றோ? திருத்தொண்டுக்குப் பழுது நேராதவாறு அரசு புரிதல் கூடுமோ? இதற்குத் திருவருள் துணை வேண்டும். எதற்குந் திருவருள் நோக்கை அறிதல் நலம்" என்று சிவசந்நிதி அடைந்தார்; விண்ணப்பஞ் செய்தார். திருத்தொண்டை வழாது அரசியற்றும் ஆற்றலும், யாரும் யாவும் கழறுவதை விளங்கிக் கொள்ளும் உணர்வும், அழியாவிறலும், பெருங் கொடையும், படை வாகனம் முதலியனவும் திருவருளால் பெருமாக் கோதையார்க்குக் கிடைத்தன. மாக்கோதையார், ஆண்டவனை வாழ்த்தி வணங்கி வெளியே வந்தார்; அமைச்சர்கள் வேண்டு கோளுக்கு இணங்கினார். யாரும் யாவும் கழறுவதை யுணரும் இயல்பைப் பெற்றமையால், பெருமாக்கோதையார்க்குக் கழறிற் றறிவார் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று.

கழறிற்றறிவார் நன்னாளிலே திருமுடி சூட்டப்பெற்றார்; பெற்றதும், திருக்கோயிலுக்குச் சென்று ஆண்டவனைத் தொழுதார்; பின்னர் யானைமீது இவர்ந்து ஊர்வலம் வந்தார். அவ் வேளையில்,

வண்ணான் ஒருவன் எதிர்ப்பட்டான். அவன், தோளிலே உவர்ப் பொதி இருந்தது. வழியில் பெய்த மழையினால் உவர் கரைந்தது. அதனால் அவன் உடலில் வெண்மை பூத்திருந்தது. கழறிற்றறிவார், அவ் வண்ணானைச் 'சிவனடியார்' என மனத்துட் கொண்டார்; யானையை விட்டு இறங்கினார்; விரைந்தோடினார்; அவனைக் கும்பிட்டார். வண்ணான் அகங் கலங்கி, "சிறியேன் அடி வண்ணான்" என்று சொன்னான். அதற்குச் சேரர்பிரான், "அடியேன் அடிச் சேரன்; திருநீற்றின் திருவேடத்தை நினைப்பித்தீர்; வருந்தற்க" என்று விடைகொடுத்தனுப்பினார். அக் காட்சி, அமைச்சர்க்கும் மற்ற வர்க்கும் வியப்பூட்டிற்று. அவர்கள், மன்னரின் அடியவர் பத்தியைப் பாராட்டிப் போற்றினார்கள். கழறிற்றறிவார் மீண்டும் யானை மீதேறி நகர்வலம் வந்தார்; அரண்மனை அடைந்தார்; அரியா சனத்தில் அமர்ந்தார்.

சேரர்பெருமான் சிவநேயமும், திருநீற்றுச் செல்வமும் விளங்க, நீதி அரசியற்றி வந்தார். "தேடும் பொருளும் செல்வமும் பிறவும் தில்லைக் கூத்தன் திருவடிகளே" என்று கொண்டு, அக் கூத்தனைப் பூசித்து வரலானார். ஒவ்வொரு நாளும் பூசை முடிவிலே, தில்லைக் கூத்தன் தனது திருச்சிலம்பொலியை, நாயனார்க்குக் கேட்பிக்கச் செய்வது வழக்கம். சேரர் பெருமான், சிவபூசையில் ஈடுபட்டும், சிவனடியார்களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் வரையாது கொடுத்தும், சிவ வேள்விகள் பல செய்தும் வாழ்ந்து வந்தார்.

மதுரையம்பதியிலே பாணபத்திரர் என்ற சிவனடியார் ஒருவர் இருந்தார். ஆண்டவனைஇசையால் வழிபடுவது அவர்தம் திருத் தொண்டு. அவருக்குப் பொருள் உதவச் சிவபெருமான் திருஉளங் கொண்டார்; கொண்டு, பாணபத்திரர் கனவிலே தோன்றி, "சேரன் நம்மாட்டு அன்புடையவன்; அவன் உனக்குப் பொருள் உதவுவான்; அதன்பொருட்டு நாம் திருமுகங் கொடுக்கிறோம்; போய்வா" என்று திருவாய் மலர்ந்து, "மதிமலிபுரிசை" என்னுந் திருப்பாசுரத்தை வரைந்து கொடுத்தருளினார்.

பாணபத்திரர் ஆண்டவனின் ஆணை தாங்கி, மலை நாட்டுக்குச் சென்றார்; கொடுங்கோளூரிலுள்ள அரண்மனை அடைந்தார்; தமது வருகையைச் சேரமான் பெருமாளுக்குத் தெரி வித்தார். சேரர் ஓடிவந்து, பாணபத்திரரை வணங்கினார். பத்திரர், சேரரைத் தொழுது திருமுகத்தைக் கொடுத்தார். மன்னர் பெருமான் திருமுகத்தை வாங்கிப் பார்த்தார்; தலைமீது வைத்துக்கொண்டார்; தம்மை மறந்தார்; ஆனந்தக் கூத்தாடினார்; பாணரது பாதங்களிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்து வணங்கினார்; மந்திரிமார்களை அழைத்தார்; நமது பலவகைப்பட்ட பொருள்களையும் பொதி செய்யுங்கள்; அவைகளை ஆள்களின்மீது சுமத்தி வாருங்கள்" என்று கட்டளை இட்டார். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள்.

சேரமான் பெருமாள், பாணபத்திரருக்கு அவைகளைக் காட்டி, "இவைகளைக் கொள்க; இன்னும் சேனைஅரசு முதலிய வற்றையுங் கொள்க" என்று வேண்டினார். பாணபத்திரர், சேரர் பெருமானை நோக்கி, "யான் விரும்புவதை மட்டும் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும். இதுவே சிவபெருமான் ஆணை. ஆகவே, அரசு முதலியவற்றை அடிகளே கொள்ளுங்கள்" என்று சொன்னார். மன்னர் பெருமான், ஆண்டவன் ஆணையை மறுத்தற்கு அஞ்சினார்; பாணபத்திரர் சொல்வழி நின்றார். பாணபத்திரர், பொருள், யானை முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொண்டார். பின்னர் அவர், யானை மீதேறிப் புறப்பட்டார். சேரர் பெருமான் அவரைத் தொடர்ந்து சென்றார். நகர்ப்புறம் எய்தியதும், மன்னரிடம் பாணனார் விடைபெற்று மதுரை நோக்கினார்.

ஒருநாள் வழக்கம்போலச் சேரமான் பெருமாள் பூசை செய்தார். அன்று அவருக்குத் திருச்சிலம்பொலி கேட்கவில்லை. அதனால் சேரர் பெருமானுக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. "யான் ஏதோ பிழை செய்து விட்டேன். இவ் வுடல் எற்றுக்கு?" என்று உடைவாளை உருவினார்; மார்பிலே நாட்டினார். நாட்டினதும், திருச்சிலம்பொலி கேட்டது. உடனே அன்பர் உடைவாளை நீக்கினார்; தில்லைக் கூத்தனை வழுத்தினார். வழுத்தி, "ஐயனே! இத் திருவருளை முன்னம் புரியாதது என்னை?" என்று கேட்டார். இச் சமயத்தில் வன்தொண்டப் பெருமானை நினைப்பிக்கத் தில்லைப் பெருமான் திருவுளங் கொண்டார்; கொண்டு, "சேரனே! இன்று வன்தொண்டன் நம்மைச் சிற்றம்பலத்திலே கண்டு வழிபட்டான்; தமிழ் பாடினான். அத் தமிழ் நம்மைத் தன் வயப்படுத்திற்று. அதனால் சிலம்பொலி தடைப்பட்டது" என்று அசரீரியாக அருளிச் செய்தார்.

அது கேட்ட சேரர் பெருமான், அடியவர்களுக்கு ஆண்டவன் அருள் செய்யுந் திறத்தை வியந்தார்; 'சிற்றம்பலத்தையும் வன் தொண்டரையும் காணல்வேண்டும்' என்று உறுதிகொண்டார்; உடனே புறப்பட்டார்; தில்லையை அடைந்தார்; சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தக் கூத்தாடும் அப்பனைக் கண்டார்; அகங் குழைந்து குழைந்து உருகினார்; அன்பில் மூழ்கிப் பொன்வண்ணத்தந்தாதி பாடினார். சிற்சபேசன் திருச்சிலம்பொலி கேட்டது. சேரர் பெருமான் இன்பக் கடலில் அழுந்தினார். அவர் சிலநாள் அங்கே தங்கி இருந்தார்.

கழறிற்றறிவார் வன்தொண்டரைக் காண விரும்பினார்; தில்லையை விடுத்தார்; சீர்காழி முதலிய பல தலங்களை வணங்கிக் கொண்டே திருவாரூரை அடைந்தார். மன்னர் வருகையைக் கேள்வி யுற்ற நம்பியாரூரர் அவரை எதிர்கொண்டார். இவர் அவரை வணங்கினார்; அவர் இவரை வணங்கினார்; இருவரும் அன்பில் மூழ்கி ஒருவராயினர். இவ் வொருமையால் வன்தொண்டருக்குச் "சேரமான் தோழர்" என்னும் ஒரு நாமமும் வழங்கலாயிற்று.

பின்னர் இருவருஞ் சேர்ந்து திருக்கோயிலுக்குச் சென்றனர்; ஆண்டவனை வழிபட்டனர். சேரமான் பெருமாள் மும்மணிக் கோவையை அருளிச்செய்தார். அங்கிருந்து இருவரும் பரவையார் திருமாளிகை நோக்கினார். பரவையார் அன்புடன் அடியவரை வரவேற்றார். சேரமான் பெருமாள், வன்தொண்டருடன் சிலநாள் தங்கி இருந்தார்.

'மதுரை முதலிய திருப்பதிகளைக் கண்டு தொழுதல் வேண்டும்' என்னும் விருப்பம் வன்தொண்டருக்கு எழுந்தது. அவருடன் போந்து அத்திருப்பதிகளை வணங்குவதற்குச் சேரமான் பெருமாளும் விரும்பினார். இருவரும் புறப்பட்டனர்; திருநாகைக் காரோணந் தொழுது, திருமறைக்காடு சேர்ந்தனர். திருமறைக் காட்டில்சேரமான் பெருமாள் திருவந்தாதி பாடினார். இருவரும் அங்கிருந்து மதுரை சேர்ந்தனர். அங்கே சோழ மன்னனும் போந்திருந்தான். சேர சோழ பாண்டியன் மூவரும், நம்பியாரூரரும் ஒருவரோடொருவர் அளவளாவி, ஆலவாய்ப் பெருமானை வழி பட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.

சிலநாள் கழிந்த பின்னை, சேரமான் பெருமாளும் நம்பியா ரூரரும் மதுரையை விடுத்துத் திருவாரூரை அடைந்தனர். சேரமான் பெருமாள், வன்தொண்டரைத் தம் ஊருக்கு எழுந்தருளுமாறு பன்முறை வேண்டினார். அவர்தம் வேண்டுதலுக்கு இணங்கி, வன் தொண்டப் பெருமான் அவருடன் புறப்பட்டார். இருவரும் கொடுங்கோளூர் சேர்ந்து, அஞ்சைக்களத்தப்பனை வழிபட்டு வந்தனர்.

வன்தொண்டப் பெருமானுக்குத் திருவாரூர்ப் பெருமான் நினைவு தோன்றிற்று. தோன்றவே, அவர் திருவாரூருக்குப் பயண மானார். அதுகண்ட சேரர் பெருமான், வன்தொண்டரை வணங்கி, "பெருமானே! உம்மை யான் எங்ஙனம் பிரிந்து வாழ்வேன்? என்றார். அதற்கு வன்தொண்டப் பெருமான் "நீர் சிறிதும் வருந்தற்க; பகை அரசை வென்று இவ்வூரை ஆண்டு வருக" என்று கூறியருளினார். சேரமான் பெருமாள், "அடிகளின் திருவடிகளே அடியேன் அர சாட்சி" என்று வணங்கினார். வன்தொண்டப்பெருமான் "யான் திருவாரூர்ப் பெருமானை மறந்திரேன்; நீர் இங்கு இருக்க" என்று சொல்லி வணங்கினார். அதற்கு மேல் மறுப்புரை கூறக் கழறிற் றறிவார் அஞ்சினார். அரசர் பெருமான் அமைச்சர்களை அழைத்து, "நமது அரண்மனையில் உள்ள பண்டாரம் முழுவதையும் ஒருங்கே திரட்டுங்கள்; அவைகளைப் பொதி பொதியாகக் கட்டுங்கள்; வன் தொண்டருக்கு முன்னர் அவைகளைச் சுமந்து செல்லுமாறு ஆள் களை ஏவுங்கள்" என்று பணிந்தார். அப் பணியை அமைச்சர்கள் உடனே செய்து முடித்தார்கள். வன்தொண்டர், தோழரை

அன்போடு தழுவி, விடை கொடுத்துத் திருவாரூரை நோக்கினார். சேரமான் பெருமாள், வன்தொண்டரை மறவாத சிந்தையினராய், ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

சில காலங்கழித்து, வன்தொண்டப்பெருமான் மீண்டும் கொடுங் கோளூரை அடைந்தார். அவர், அஞ்சைக்களத்து அப்பனை வழி பட்டுக் கொண்டிருந்த வேளையில், ஆண்டவன் அருளால் ஒரு வெள்ளை யானை வந்தது. அவர் அதன் மீது ஏறித் திருக்கயிலைக்கு எழுந்தருளினார். சேரமான்பெருமான், அதை உணர்ந்து, குதிரையின் மேல் ஏறித் தொடர்ந்தார். (மற்ற விவரம் சுந்தரர் வரலாற்றில் கூறப்படும்.).

43. கணநாத நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

3928. ஆழி மாநிலத்து அகிலம்ஈன்று
அளித்தவள் திருமுலை அமுதுஉண்ட
வாழி ஞானசம்பந்தர் வந்
தருளிய வனப்பினது அளப்புஇல்லா
ஊழி மா கடல் வெள்ளத்து
மிதந்துஉலகினுக்கு ஒருமுதல் ஆய
காழி மா நகர்த் திரு மறை
யவர் குலக்காவலர் கணநாதர். 1

3929. ஆய அன்பர்தாம் அணிமதில்
சண்பையில் அமர்பெருந் திருத்தோணி
நாயனார்க்கு நல் திருப்பணி
ஆயின நாளும் அன்பொடுசெய்து
மேய அத்திருத் தொண்டினில்
விளங்குவார் விரும்பிவந்து அணைவார்க்குத்
தூய கைத்திருத்தொண்டினில்
அவர்தமைத் துறைதொறும் பயில்விப்பார்.

துறைதொறும் - கைத்திருத்தொண்டின் ஒவ்வொரு துறையிலும். அவை இன்ன இன்ன என்பது பின் கூறப்படுதல் காண்க. 2

3930. நல்ல நந்தனவனப்பணி
செய்பவர் நறுந்துணர் மலர் கொய்வோர்
பல் பணித் தொடை புனைபவர்
கொணர் திருமஞ்சனப் பணிக்குள்ளோர்
அல்லும் நன்பகலும் திரு
அலகு இட்டுத் திரு மெழுக்கு அமைப்போர்கள்
எல்லை இல் விளக்கு எரிப்பவர்
திருமுறை எழுதுவோர் வாசிப்போர்.

துணர் - கொத்து. தொடை - மாலை. நன்பகலும் - "நன்றாகிய உச்சிக் காலத்திலும்;" "நன்பகல் அந்தி நடைஇடை விலங்கலின்" - பொருநராற்றுப்படை; 46. 3

3931. இனையபல் திருப்பணிகளில்
அணைந்தவர்க்கு ஏற்ற அத் திருத் தொண்டின்
வினை விளங்கிட வேண்டிய
குறைஎலாம்முடித்து மேவிடச் செய்தே
அனைய அத்திறம் புரிதலின்
தொண்டரைஆக்கி அன்பு உறுவாய்மை
மனைஅறம் புரிந்து அடியவர்க்கு
இன்புஉற வழிபடும் தொழில் மிக்கார்.

பஃறிரு - பல் திரு. 4

3932. இப் பெருஞ் சிறப்பு எய்திய
தொண்டர்தாம் ஏறுசீர் வளர் காழி
மெய்ப் பெருந் திருஞான போ
னகர் கழல்மேவிய விருப்பாலே
முப் பெரும் பொழுது அருச்சனை
வழிபாடுமூளும் அன்பொடு நாளும்
ஒப்பு இல் காதல்கூர் உளம் களி
சிறந்திட ஒழுகினார் வழுவாமல்.

திருஞானபோனகர் - திருஞானசம்பந்தர். 5

3933. ஆன தொண்டினில் அமர்ந்த பேர்
அன்பரும் அகல் இடத்தினில் என்றும்
ஞானம் உண்டவர் புண்டரீ
கக் கழல் அருச்சனை நலம்பெற்றுத்
தூ நறுங் கொன்றை முடியவர்
சுடர்நெடும் கயிலை மால்வரை எய்தி
மான நல் பெருங் கணங்கட்கு
நாதர் ஆம் வழித்தொண்டின் நிலை பெற்றார்.

புண்டரீகம் - தாமரை. கணம் - சிவகணம். 6

3934. உலகம் உய்ய நஞ்சு உண்டவர்
தொண்டினில் உறுதி மெய்யுணர்வு எய்தி
அலகுஇல் தொண்டருக்கு அறிவு அளித்து
அவர்திறம் அவனியின் மிசை ஆக்கும்
மலர்பெரும் புகழ்ப் புகலியில்
வரும் கணநாதனார் கழல் வாழ்த்திக்
குலவு நீற்று வண் கூற்றுவ
னார்திறம் கொள்கையின் மொழிகின்றாம்.

புகலி - சீர்காழி. 7

கணநாத நாயனார்

கணநாத நாயனார் சோழநாட்டிலே, சீர்காழியிலே தோன்றிய வேதியர். அவர் இல்லறத்தில் நின்று, திருத்தோணிப் பெருமானார்க்குத் திருத்தொண்டு செய்தவர். அவர், திருநந்தவனப் பணி செய்வோர், மலர் கொய்வோர், திருமாலை கட்டுவோர், திருமஞ்சன மெடுப்போர், திருவலகிடுவோர், திருமெழுகிடுவோர், திருவிளக் கேற்றுவோர், திருமறை எழுதுவோர் - ஓதுவோர் முதலிய திருத் தொண்டர்களுக்குக் குறைகள் நேருமாயின், அவைகளை நீக்குவார்; இத் திருத்தொண்டுகளில் மக்களை ஈடுபடுத்தி அவர்களைத் திருத்தொண்டர்களாக்குவார். இத்துணைத் திருத்தொண்டகளுடன், நாயனார், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளைப் பேரன்போடு முப்போதும் வழிபட்டு வந்தார். அதனால், அவர் திருக்கயிலை யடைந்து சிவகணங்களுக்குத் தலைவரானார்.

44. கூற்றுவ நாயனார்

3935. துன்னார் முனைகள் தோள் வலியால்
வென்று சூலப் படையார்தம்
நல் நாமம் தம் திரு நாவில்
நாளும் நவிலும் நலம் மிக்கார்
பல் நாள் ஈசர் அடியார்தம்
பாதம் பரவிப் பணிந்து ஏத்தி
முன் ஆகிய நல் திருத்தொண்டின்
முயன்றார் களந்தை முதல்வனார்.

துன்னார் முனைகள் - பகைவர்களைப் போர்க்களத்தில். 1

3936. அருளின் வலியால் அரசு ஒதுங்க
அவனி எல்லாம் அடிப்படுப்பார்
பொருளின் முடிவும் காண்பு அரிய
வகையால் பொலிவித்து இகல் சிறக்க
மருளும் களிறு பாய்புரவி
மணித்தேர் படைஞர் முதல் மாற்றார்
வெருளும் கருவி நான்கு நிறை
வீரச் செருக்கின் மேலானார்.

மற்ற அரசுகள் ஒதுங்க. பொருளின் எல்லையையும். . . .பெருக்கி. 2

3937. வென்றி வினையின் மீக்கூர
வேந்தர் முனைகள் பலமுருக்கிச்
சென்று தும்பைத் துறை முடித்தும்
செருவில் வாகைத்திறம் கெழுமி
மன்றல் மாலை மிலைந்து அவர்தம்
வளநாடு எல்லாம் கவர்ந்து முடி
ஒன்றும் ஒழிய அரசர் திரு
எல்லாம் உடையார் ஆயினார்.

முருக்கி - கெடுத்து. "வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தை யாம், வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம் - உட்கா தெதிரூன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி, அதுவளைத்த லாகும் உழிஞை - அதிரப், பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கோர்

செருவென்ற துவாகை யாம்''. துறை, திறம் என்பன கூறுபாடுகளை உணர்த்துவன; விரிவு தொல்காப்பியம் புறத்திணை இயலிற் பார்க்க.3

3938. மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார்
மணி மா மவுலி புனைவதற்குத்
தில்லை வாழ் அந்தணர்தம்மை
வேண்ட அவரும் 'செம்பியர்தம்
தொல்லை நீடும் குலமுதலோர்க்கு
அன்றிச் சூட்டோம் முடி' என்று
நல்கார் ஆகிச் சேரலன் தன்
மலைநாடு அணைய நண்ணுவார்.

மல்லல் ஞாலம் புரக்கின்றார் - வளமையுடைய உலகைக் காக்கின்ற கூற்றுவ நாயனார். மவுலி - முடி. செம்பியர்தம் - சோழர்களின். 4

3939. ஒருமை உரிமைத் தில்லை அந்
தணர்கள் தம்மில் ஒரு குடியைப்
பெருமை முடியை அருமை புரி
காவல் பேணும்படி இருத்தி
இருமை மரபும் தூயவர்தாம்
சேரர் நாட்டில் எய்தியபின்
வரும் ஐயுறவால் மனம் தளர்ந்து
மன்றுள் ஆடும் கழல் பணிவார்.

இருமை மரபும் - வைதிகமும் சைவமும்; தாய் மரபும் தந்தை மரபும் என்றும், இருபிறப்பு என்றும் கூறுதலுமாம். வரும் ஐயுறவால் - நேர்ந்த சந்தேகத்தால். 5

3940. அற்றை நாளில் இரவின்கண்
'அடியேன்தனக்கு முடியாகப்
பெற்ற பேறு மலர்ப்பாதம்
பெறவே வேண்டும்' எனப் பரவும்
பற்று விடாது துயில்வோர்க்குக்
கனவில் பாத மலர் அளிக்க
உற்ற அருளால் அவை தாங்கி
உலகம் எல்லாம் தனிப் புரந்தார்.

பெற்ற பேறு - பெற்ற பயனாயுள்ளதாகிய. 6

3941. அம் பொன் நீடும் அம்பலத்துள்
ஆரா அமுதத் திருநடம் செய்
தம்பிரனார் புவியில் மகிழ்
கோயில் எல்லாம் தனித்தனியே

இம்பர் ஞாலம் களிகூர
எய்தும் பெரும் பூசனை இயற்றி
உம்பர் மகிழ அரசு அளித்தே
உமையாள் கணவன் அடிசேர்ந்தார். 7

3942. காதல் பெருமைத் தொண்டின் நிலைக்
கடல்சூழ் வையம் காத்து அளித்துக்
கோது அங்கு அகல முயல் களந்தைக்
கூற்றனார் தம் கழல் வணங்கி
நாத மறை தந்து அளித்தாரை
நடை நூல் பாவில் நவின்று ஏத்தும்
போதம் மருவிப் பொய் அடிமை
இல்லாப் புலவர் செயல் புகல்வாம். 8

நம்பிஆரூரர் துதி

3943. தேனும் குழலும் பிழைத்த திரு
மொழியாள் புலவி தீர்க்க மதி
தானும் பணியும் பகை தீர்க்கும்
சடையார் தூது தரும் திருநாள்
கூனும் குருடும் தீர்த்து ஏவல்
கொள்வார் குலவு மலர்ப்பாதம்
யானும் பரவித் தீர்க்கின்றேன்
ஏழு பிறப்பின் முடங்கு கூன்.

குழலும் - புல்லாங்குழலும். பிழைத்த - தோற்ற. பணியும் - பாம்பும். "பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்" - அப்பர். பரவை யார் வீட்டில் கூனன் ஒருவனும், குருடன் ஒருவனும் இருந்தனர். அவ்விருவரும் முறையே திருமாலையையும் அடைக்காயையும் வன்தொண்டப் பெருமானுக்குக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆண்டவன் தூதுசென்று. பரவையாரின் புலவிதீர்த்த நாளில், அவ்விருவரும் முறையே கூனும் குருடும் நீங்கப்பெற்றார்; "கூற்றுக்கெவனோ புகல் திருவாரூரன் பொன்முடிமேல் - ஏற்றுத் தொடையலும் இன்னடைக் காயும் இடுதருமக் - கோற்றொத்து கூனனுங் கூன்போய்க் குருடனுங் கண்பெற்றமை - சாற்றித் திரியும் பழமொழி யாம்இத் தரணியிலே" - நம்பியாண்டார் திருவந்தாதி: 9

கூற்றுவ நாயனார்

கூற்றுவ நாயனார் களந்தைப் பதியின் தலைவர்; குறுநில மன்னர். அவர், அடியவர் பத்தியிற் சிறந்தவர். ஐந்தெழுத்தோதுவது அவர்தம் வழக்கம்.

நாயனார் வேற்றரசர் பலருடன் போர்புரிந்து பல நாடுகளைப் பற்றினார். அவர், சதுரங்க சேனை முதலிய அரசர்க்குரிய செல்வ மெல்லாம் பெற்றிருந்தார்; திருமுடி ஒன்றுமட்டும் பெறாதிருந்தார்; அக் குறையை நீக்குதற் பொருட்டுத் தில்லை வாழ் அந்தணர்களிடம் முறையிட்டார். அவர்கள், "சோழமன்னர்க்கன்றி மற்றவர்க்கு நாங்கள் முடி சூட்டுவதில்லை" என்று மறுத்தார்கள். மறுத்து அவர்கள், திருமுடியைக் காக்கும் பொருட்டு, ஒரு குடியை மட்டும் அங்கே விடுத்துச் சேர நாட்டுக்குச் சென்றார்கள்.

கூற்றுவ நாயனார் வருந்தி வருந்தித் "தில்லைக் கூத்தன் திருவடியே எனக்கு முடியாதல் வேண்டும்" என்று துயின்றார். தில்லைப் பெருமான் நாயனார் கனவிலே தோன்றித் திருவடியை முடியாக நாயனார்க்குச் சூட்டியருளினார். நாயனார் அத் திரு வடியை முடியாகத் தாங்கி, உலகத்தைப் புரந்து வந்தார். அவர், பல திருப்பதிகளுக்குச் சென்று, வழிபாடுசெய்து, சிவபிரான் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

45. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்

கொச்சகக் கலி

3944. 'செய்யுள் நிகழ் சொல்தெளிவும்
செவ்விய நூல் பல நோக்கும்
மெய் உணர்வின் பயன் இதுவே'
எனத் துணிந்து விளங்கி ஒளிர்
மை அணியும் கண்டத்தார்
மலர்அடிக்கே ஆள்ஆனார்
பொய்யடிமை இல்லாத
புலவர் எனப் புகழ் மிக்கார்.

"பொய்யடிமையில்லாத புலவர்" என்று நம்பியாரூரர் கூறியவாறே சேக்கிழாரும் கூறிப்போந்தார். வழிநூலாசிரியராகிய நம்பியாண்டார் நம்பி, "தரணியிற் பொய்ம்மை யிலாத்தமிழ்ச் சங்க மதிற்கபிலர் பரணர் நக்கீரர் முதல் நாற்பத் தொன்பது பல்புலவோர் - அருணமக் கீயுந் திருவால வாயரன் சேவடிக்கே - பொருளமைத் தின்பக் கவிபல பாடும் புலவர்களே" (41) என்று புலவர் பெயர்களைச் சிறப்பாகக் குறித்துள்ளார். சேக்கிழார் முதல் நூல் வழிநின்றொழுகி யதைக்கொண்டு, ஆராய்ச்சிக்காரருட் சிலர், வழிநூலார் கொள்கையை மறுத்து "பொய்யடிமை யில்லாத புலவர் மாணிக்கவாசகர்" என்று கூறுப. 1

3945. பொற்பு அமைந்த அரவு ஆரும்
புரிசடையார் தமை அல்லால்
சொல் பதங்கள் வாய் திறவாத்
தொண்டு நெறித் தலைநின்ற
பெற்றியினில் மெய் அடிமை
உடையார் ஆம் பெரும்புலவர்
மற்று அவர்தம் பெருமையார்
அறிந்து உரைக்க வல்லார்கள்.

"கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும் - நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும் - எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின் இறைவா - உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உத்தமனே" - மாணிக்கவாசகர். 2

3946. ஆங்கு அவர்தம் அடி இணைகள்
தலைமேல்கொண்டு அவனிஎலாம்
தாங்கிய வெண்குடை வளவர்
குலம் செய்த தவம் அனையார்
ஓங்கி வளர் திருத்தொண்டின்
உண்மை உணர் செயல் புரிந்த
பூங்கழலார் புகழ்ச்சோழர்
திருத்தொண்டு புகல்கின்றாம். 3

பொய்யடிமையில்லாத புலவர்

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர், "செய்யுளின் சொற்றெளிவும், பல நூலாராய்ச்சியும், அவைகளால் பெறும் மெய்யுணர்ச்சியின் பயனும் சிவனடிக்கு அன்பு செய்தலே யாகும்" என்னும் உண்மையை உணர்ந்தவர்; அவ்வழி நின்றொழுகி ஆண்டவன் திருவடி சேர்ந்தார்.

46. புகழ்ச்சோழ நாயனார்

3947. குலகிரியின் கொடுமுடிமேல்
கொடி வேங்கைக் குறி எழுதி
நிலவு தரு மதிக்குடைக்கீழ்
நெடு நிலம் காத்து இனிது அளிக்கும்
மலர் புகழ் வண் தமிழ்ச் சோழர்
வளநாட்டு மாமூதூர்
உலகில் வளர் அணிக்கு எல்லாம்
உள்ளுறை ஊர் ஆம் உறையூர்.

குல கிரியின் - மேரு வரையின்; இமய மலையின் எனினுமாம். மேரு. மந்தரம், இமயம் இவைகளை ஒன்றுபடுத்திக் கூறுதல் மரபு. ". . .இமய நட்டரவு சுற்றி - அத்தலை யலற முந்நீர் கடைந்தவ ரரவ மொப்ப" என வரூஉஞ் சிந்தாமணிப் பாட்டின் (963) உரையில் நச்சினார்க்கினியர் "மந்திரத்தின் தொழிலை இமயத்துக் கேற்றினார். அது மலையரையனாதலின், இமய வில்வாங்கிய (கலித்தொகை - 38: 1) என்றார் பிறரும்" என்று விசேடங் கூறியிருத்தல் காண்க. "பல் கொடி - தாழ மேருவில் உயர்த்த செம்பியர் தனிப்புலிக்கொடி தழைக்கவே" - கலிங்கத்துப்பரணி: 18 "மேருவரையிற் புலிபொறித்து மீண்டநாள்" - இராச இராச சோழன் உலா: 76. "இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலைக் - கொடுவரி ஒற்றி", "பொன்னிமயக் கோட்டுப் புலிபொறித்து மண்ணாண்டான் - மன்னவன் வளவன்", "வடவரைமேல் வாள்வேங்கை ஒற்றினன்யார் அம்மானை" - சிலப்பதிகாரம்: 5 இந்திரன்: 97 - 98; 17. ஆய்ச்சியர் - உள்வரி 2; 29. வாழ்த்து - அம்மானை. 3. திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்: 85 - குறிப்புக் பார்க்க. உள்ளுறை - இருப்பிடம். உறையூர் - சோழ இராஜதானிகளுள் ஒன்று. அழகுகளெல்லாம் உறையும் ஊர் என்றபடி. "பீடார் உறந்தை" (சிலப்பதிகாரம்: 8 - வேனில் - 3), "ஓடாப் பூட்கை உறந்தை" (சிறுபாணாற்றுப்படை: 83). 1

3948. அளவுஇல் பெரும் புகழ் நகரம்
அதனில் அணி மணி விளக்கும்
இள வெயிலின் சுடர்ப்படலை
இரவிஓழிய எறிப்பனவாய்க்
கிளர்ஒளிசேர் நெடுவானப்
பேர் யாற்றுக் கொடிகெழுவும்

வளர் ஒளி மாளிகை நிரைகள்
மருங்கு உடைய மறுகு எல்லாம்.

படலை - பரப்பு; செறிவு, கிளர் ஒளி - எழும் ஒளி; வான்பேர்யாறு - "கங்கையம் பேரியாறு". கெழுவும் - பொருந்தும். நிரைகள் - வரிசைகள், மறுகு - தெரு. ஒளி சேர்ந்த ஆற்றிலே துகிற் கொடிகள் படியும் மாளிகை நிரைகள். 2

3949. **நாக தலத்தும் பிலத்தும்**
நானிலத்தும் நலம் சிறந்த
போகம் அனைத்தினுக்கு உறுப்பு ஆம்
பொரு இறந்த வளத்தினவாய்
மாகம் நிறைந்திட மலிந்த
வரம்பு இல் பல பொருள் பிறங்கும்
ஆகரம் ஒத்து உள அளவு இல்
ஆவண வீதிகள் எல்லாம்.

நாகதலத்தும் - கவர்க்கத்தினும். பிலத்தும் - பாதாள லோகத்தினும். "நாகநீண் நகரொடு நாகநா டதனொடு" - சிலப்பதிகாரம்; 1. மங்கல. 21. (நாக நீணகர் - சுவர்க்கம்: உரை). "மாலை நாகமார்பர் மேகமாகி நின்றிடிப்பவான் - மேலைநாகர் கீழைநாகர் போன்மயங்கி வீழவே" - தக்கயாகப்பரணி: 510. (மேலை நாகர் - சுவர்க்க லோகத்தார்; கீழை நாகர் - பிலத்தவர்.) நானிலத்தும் - குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்று நான்காகப் பிரிந்துள்ள இப்பூமியினும். பொரு விறந்த - ஒப்பில்லாத. மாகம் - ஆகாயம். பிறங்கும் - பெருகும். ஆகரம் - உறைவிடம்; சுரங்கம். ஆவண வீதிகள் - கடை வீதிகள். 3

3950. **பார் நனைய மதம் பொழிந்து**
பனி விசும்பு கொள முழங்கும்
போர் முக வெங் கறையடியும்
புடை இனம் என்று அடையவரும்
சோர் மழையின் விடு மதத்துச்
சுடரும் நெடு மின்ஓடைக்
கார் முகிலும் பல தெரியா
களிற்று நிரைக் களம் எல்லாம்.

கறையடியும் - யானையும். புடை - பக்கத்தே. ஓடை - பட்டம்; மதத்தையும் பட்டத்தையும் உடைய. நிறம் செயல் முதலியவாற்றான், யானையும் மேகமும் ஒத்திருத்தலால், இரண்டுக்கும் வேற்றுமை தெரியா முறையில், யானைக் கூடங்கள் இருந்தன என்றபடி. 4

3951. படு மணியும் பரிச் செருக்கும்
ஒலிகிளரப் பயில் புரவி
நெடு நிரை முன் புல் உண்வாய்
நீர்த்தரங்க நுரை நிவப்ப
விடு சுடர் மெய் உறை அடுக்கல்
முகில் படிய விளங்குதலால்
தொடுகடல்கள் அனைய பல
துரங்க சாலைகள் எல்லாம்.

படு. . . . .கிளர - ஒலிக்கின்ற மணியும் குதிரைக் கனைப்பும் கடல் ஒலிபோல முழங்க. பயில். . . . நிவப்ப - நிறைந்த குதிரை வரிசைகளும், புல்லையுண்ணும் அவைகளின் வாய் நீரும் முறையே அலைகளையும், அவைகளின் நுரைகளையும்போன்று ஓங்க. விடு. . . . .படிய - ஒளி விடும் உடலமும், போர்வையும் (கவசமும்) முறையே மலைகளையும் அவைகளில் படியும் மேகங்களையும் நிகர்ப்ப. துரங்கம் - குதிரை.5

3952. துளைக்கை ஐராவதக் களிறும்
துரங்க அரசும் திருவும்
விளைத்த அமுதும் தருவும்
விழுமணியும் கொடுபோத
உளைத்த கடல் இவற்று ஒன்று
பெறவேண்டி உம்பர் ஊர்
வளைத்தது போன்று உளது அங்கண்
மதில் சூழ்ந்த மலர்க்கிடங்கு.

துளை. . . . கொடு போத - துளை பொருந்திய கையையுடைய ஐராவதமென்னும் யானையையும், உச்சைச்சிரவமென்னும் அரச குதிரையையும், இலக்குமியையும், கடைந்த அமுதத்தையும், கற்பகத் தருவையும், சிந்தாமணியையும் தேவர்கள் எடுத்துச் சென்றமையால். உளைத்த கடல் - வருந்திய திருப்பாற்கடல். உம்பர் ஊர் - தேவருலகத்தை. கிடங்கு - அகழி. 6

3953. கார் ஏறும் கோபுரங்கள்;
கதிர் ஏறும் மலர்ச்சோலை;
தேர் ஏறும் மணி வீதி;
திசை ஏறும் வசைஇல் அணி;
வார் ஏறும் முலை மடவார்
மருங்கு ஏறும் மலர்க்கணை; ஒண்
பார் ஏறும் புகழ் உறந்தைப்
பதியின் வளம் பகர்வு அரிதால்.

கோபுரங்களில் கார் (மேகம்) ஏறும். கதிர் - சூரிய சந்திரர். வசையில் அணி திசை ஏறும் - இழிவில்லா அழகு திசைகளில் பரவும்.

அளி என்பது பாடமாயின், அருள் எனக்கொள்க. வார் - கச்சை. மடவார் மருங்கு - மடவாரிடம்; மடவாரின் எனினுமாம். தேர் ஏறும் (செல்லும்) மணிவீதி திசை ஏறும் (திக்குகளிற்போய் முடியும்) என்றும், வசையில் அணிவார் முலை ஏறு மடவார். . . . .என்றும் கோடலுமாம். *7*

3954. அந் நகரில் பார் அளிக்கும்
அடல் அரசர் ஆகின்றார்;-
மன்னு திருத் தில்லை நகர்
மணிவீதி அணி விளக்கும்
சென்னி நீடு அநபாயன்
திருக்குலத்து வழி முதலோர்
பொன்னி நதிப் புரவலனார்
புகழ்ச் சோழர் எனப் பொலிவார்.

பார் அளிக்கும் - உலகைக் காக்கும். அடல் - வெற்றி. சென்னி - சோழரில். பொன்னிநதிப் புரவலனார் - காவிரி நாட்டுக் காவலராகிய. *8*

3955. ஒரு குடைக்கீழ் மண்மகளை
உரிமையினில் மணம் புணர்ந்து
பரு வரைத் தோள் வென்றியினால்
பார் மன்னர் பணி கேட்பத்
திரு மலர்த்தும் பேர் உலகும்
செங்கோலின் முறை நிற்ப
அரு மறைச் சைவம் தழைப்ப
அரசு அளிக்கும் அந்நாளில். **9**

3956. பிறை வளரும் செஞ் சடையார்
பேணு சிவாலயம் எல்லாம்
நிறை பெரும் பூசனை விளங்க
நீடு திருத்தொண்டர் தமைக்
குறை இரந்து வேண்டுவன
குறிப்பின் வழி கொடுத்தருளி
முறை புரிந்து திருநீற்று
முதல் நெறியே பாலிப்பார்.

குறையிரந்து - தாமே வேண்டி. *10*

3957. அங்கண் இனிது உறையும் நாள்
அரசு இறைஞ்ச வீற்றிருந்து
கொங்கரோடு குடபுலத்துக்
கோமன்னர் திறைகொணரத்

தங்கள் குல மரபின் முதல் தனி
நகர் ஆம் கருவூரில்
மங்கல நாள் அரசு உரிமைச்
சுற்றமுடன் வந்து அணைந்தார்.

பல அரசுகள் இறைஞ்ச. கருவூர் சோழ இராசதானிகளுள் ஒன்று. 11

3958. **வந்து மணி மதில் கருவூர்**
மருங்கு அணைவார் வானவர் சூழ்
இந்திரன் வந்த அமரர்புரி
எய்துவான் என எய்திச்
சிந்தை களி கூர்ந்து அரனார்
மகிழ் திரு ஆனிலைக் கோயில்
முந்துறவந்து அணைந்து இறைஞ்சி
மொய் ஒளி மாளிகை புகுந்தார்.

இந்திரன் அமராவதியை அடைந்ததுபோல. திருவானிலை, கருவூர் ஆலயத்தின் பெயர். 12

3959. **மாளிகை முன் அத்தாணி**
மண்டபத்தின் மணி புனை பொன்
கோளரி ஆசனத்து இருந்து
குடபுல மன்னவர் கொணர்ந்த
ஒளி நெடுங் களிற்றின் அணி
உலப்பு இல் பரி துலைக்கனகம்
நீள் இடை வில் இலகு மணிமுதல்
நிறையும் திறை கண்டார்.

அத்தாணிமண்டபத்தின் - அரசிருக்கை மண்டபத்தின். ஒளி. . . .மணி முதல் - நெடிய யானைக் கூட்டத்துடன் அளவில்லாத குதிரை அணி, பொன்நிறை, தொலைவிலேயே ஒளி விளக்கும் மணிகள் முதலிய. 13

3960. **திறை கொணர்நத அரசர்க்குச்**
செயல் உரிமைத் தொழில் அருளி
'முறை புரியும் தனித் திகிரி
முறை நில்லா முரண் அரசர்
உறை அரணம் உள ஆகில்
தெரிந்து உரைப்பீர்' என உணர்வு
நிறை மதி நிடு அமைச்சர்க்கு
மொழிந்தருளி நிகழும் நாள்.

திகிரி. . . . . .அரணம் - சக்கரநெறி நில்லாத மாறுபட்ட அரசர்கள் வாழும் அரணாகிய இடங்கள். (அரணம் - காவலிடங்கள்; கோட்டைகள்). 14

3961. சென்று சிவகாமியார்
கொணர் திருப்பள்ளித்தாமம்
அன்று சிதறும் களிற்றை
அற எறிந்து பாகரையும்
கொன்ற எறிபத்தர் எதிர்
'என்னையும் கொன்றருளும்' என
வென்றி வடிவாள் கொடுத்துத்
திருத்தொண்டில் மிகச் சிறந்தார். 15

3962. விளங்கு திரு மதிக் குடைக்கீழ்
வீற்றிருந்து பார் அளிக்கும்
துளங்கு ஒளி நீள் முடியார்க்குத்
தொல் முறைமை நெறி அமைச்சர்
'அளந்த திறை முறை கொணரா
அரசன் உளன் ஒருவன்' என
உளம் கொள்ளும் வகை உரைப்ப
உறுவியப்பால் முறுவலிப்பார்.

துளங்கு ஒளி - மிக்க ஒளி. முறுவலிப்பார் - புன்னகை புரிவாராய். 16

3963. 'ஆங்கு அவன் யார்?' என்றருள
'அதிகன் அவன் அணித்தாக
ஓங்கு எயில்சூழ் மலை அரணத்து
உள் உறைவான்' என உரைப்ப,
'ஈங்கு நுமக்கு எதிர் நிற்கும்
அரண் உளதோ? படை எழுந்து அப்
பாங்கு அரணம் துகள் ஆகப்
பற்று அறுப்பீர்' எனப் பகர்ந்தார்.

அணித்தாக - சமீபமாக. எயில் - மதில். அப்பாங்கு - அப்பக்கத்துள்ள. 17

3964. அடல் வளவர் ஆணையினால்
அமைச்சர்களும் புறம்போந்து
கடல் அனைய நெடும் படையைக்
கை வகுத்து மேல் செல்வார்

படர் வனமும் நெடும் கிரியும்
பயில் அரணும் பொடி ஆக
மிடல் உடை நால் கருவி உற
வெம் சமரம் மிக விளைந்தார்.

அடல் வளவர் - வெற்றி வாய்ந்த சோழர். கைவகுத்து - அணி வகுத்து. மிடலுடை நாற்கருவி உற - வலிமையுடைய நால்வகைச் சேனைகளைக் கொண்டு. வெஞ்சமரம் - வெம்போரை. 18

3965. **வளவனார் பெருஞ் சேனை**
வஞ்சி மலர் மிலைந்து ஏற
அளவு இல் அரணக் குறும்பின்
அதிகர் கோன் அடல் படையும்
உளம் நிறை வெம்சினம் திருகி
உயர் காஞ்சி மிலைந்து ஏறக்
கிளர் கடல்கள் இரண்டு என்ன
இரு படையும் கிடைத்தனவால்.

வஞ்சி மலர் மிலைந்து - வஞ்சிமாலை யணிந்த; வஞ்சி பகைமேற்செல்வோர் அணிவது. அரணக் குறும்பின் - மிக்க அரண்களையுடைய; (குறும்பு சாதியைக் குறிப்பதுமாம்.) திருகி - முறுகி. உயர் காஞ்சி - உயர்ந்த காஞ்சிப் பூமாலை; இது, படைமுன் எதிரூன்றி நிற்போர் சூடுவது; கூற்றுவ நாயனார் புராணம்: 3 குறிப்புப் பார்க்க. கிடைத்தன - கிட்டின. 19

வஞ்சி விருத்தம்

3966. **கயமொடு கயம்எதிர் குத்தின**
அயமுடன் அயம்முனை முட்டின
வயவரும் வயவரும் உற்றனர்
வியன் அமர் வியல் இடம் மிக்கதே.

கயமொடு - யானையுடன். அயமுடன் - குதிரையுடன் முனை - போரிடை. வயவரும் - வீரரும். வியன் அமர் - பெரும்போர். வியலிடம் - அகன்ற இடத்தில். 20

3967. **மலையொடு மலைகள் மலைந்துஎன**
அலைமத அருவி கொழிப்பொடு
சிலையினர் விசையின் மிசைத்தெறு
கொலைமத கரிகொலை உற்றவே.

மலைந்தென - போர் புரிந்தாற்போல. சிலையினர். . .உற்ற - மேலுள்ள வில் வீரரது விசையினைப்பார்க்கிலும் மிகுந்து கொல்லும் கொலை யானைகள் ஒன்றோடொன்று போரிட்டு மாண்டன. 21

3968. **சூறை மாருதம் ஒத்த எதிர்**
ஏறு பாய்பரி வித்தகர்
வேறு வேறு தலைப் பெய்து
சீறி ஆவி செகுத்தனர்.

சூறை மாருதம் - சண்டமாருதம். பரி வித்தகர் - குதிரை வீரர்கள். வேறு. . . . . .செகுத்தனர் - வேறுவேறாக எதிர்த்துச் சீறிப் போரிட்டு உயிரை மாய்த்தனர். 22

3969. **மண்டு போரின் மலைப்பவர்**
துண்டம் ஆயிட உற்றுஎதிர்
கண்டர் ஆவி கழித்தனர்
உண்ட சோறு கழிக்கவே.

கண்டர் - வீரர்கள்; எதிர்த்தவர்களைக் கண்டப்படுத்த வல்லார். 23

3970. **வீடினார் உடலின் பொழி**
நீடு வார் குருதிப் புனல்
ஓடும் ஆறு என ஒத்தது
கோடு போல்வ பிணக்குவை.

வீடினார் - இறந்தவர் - குருதிப் புனல். இரத்த நீர். பிணக்குவை கோடு (கரை) போல்வ. 24

3971. **வான் நிலாவு கருங்கொடி**
மேல் நிலாவு பருந்து இனம்
ஏனை நீள் கழுகின் குலம்
அன ஊனொடு எழுந்தவே.

கொடி - காக்கைகளும். 25

கலி விருத்தம்

3972. **வரிவில் கதை சக்கரம் முற்கரம் வாள்**
சுரிகைப் படை சத்தி கழுக்கடை வேல்
எரி முத்தலை கப்பணம் எல் பயில் கோல்
முரிவு உற்றன துற்றன மொய்க் களமே.

மொய்க்களம் - போர்க்களத்தில். வரி வில் - வரிந்து கட்டிய வில். முற்கரம் - சம்மட்டி போன்ற ஓர் ஆயுதம். சுரிகைப் படை - உடை வாள். சத்தி - சிறு சூலம். கழுக்கடை - ஈட்டி. முத்தலை - சூலம். கப்பணம் - யானை நெருஞ்சி முள்போல இரும்பினால் செய்யப் பட்ட ஒருவித போர்க்கருவி. எல்பயில் கோல் - ஒளி செறிந்த அம்பு. மறிவுற்றனவாய் நெருங்கி நிறைந்தன. 26

3973. வடிவேல் அதிகன் படை மாளவரைக்
கடிசூழ் அரணக் கணவாய் நிரவிக்
கொடிமாமதில் நீடு குறும்பொறை ஊர்
முடி நேரியனார் படை முற்றியதே.

வரை. . நிரவி - மலைக் காப்புச் சூழ்ந்த கோட்டைகளுடன் கணவாயையும் சமமாக்கி. முடி. . .முற்றியது - முடியணிந்த புகழ்ச்சோழனார் சேனை வளைந்து கொண்டது. 27

3974. முற்றும் பொரு சேனை முனைத்தலையில்
கல்திண் புரிசைப் பதிகட்டு அழியப்
பற்றும் துறை நொச்சி பரிந்து உடையச்
சுற்றும் படைவீரர் துணித்தனரே.

கல் திண் புரிசை - கற்களாலாகிய வலிய அரணுடைய. நொச்சி - நொச்சிமாலை; மதிலைக் காத்தற்கு உரிய வீரர் அணிந்து கொள்வது. 28

3975. மாறுஉற்ற விறல் படை வாள் அதிகன்
நூறு உற்ற பெரும் படை நூழில் படப்
பாறு உற்ற எயில் பதி பற்று அற விட்டு
ஏறு உற்றனன் ஓடி இரும் சுரமே.

நூறுற்ற - அழிவுற்ற. நூலில்பட - குவியல் குவியலாக. பாறுற்ற எயில் - சிதறுண்ட மதில்களையுடைய. 29

3976. அதிகன் படைபோர் பொருது அற்ற; தலைப்
பொதியின் குவை எண் இல போயினபின்
நிதியின் குவை மங்கையர் நிள் பரிமா
எதிரும் கரி பற்றினர் – எண்ணிலரே.

அற்றதலை. . . . .பின் - அறுபட்ட தலைப் பொதிக் குவையல்கள் எண்ணில அனுப்பப்பட்ட பின்னர். 30

3977. அரண் முற்றி எறிந்த அமைச்சர்கள் தாம்
இரணத் தொழில்விட்டு எயில்சூழ் கருவூர்
முரண் உற்ற சிறப்பொடு முன்னினர் நீள்
தரணித் தலைவன் கழல் சார்புறவே.

முற்றி - வளைத்து. முரண்உற்ற - வலிமை மிகுந்த. முன்னினர் - கருதிச் சேர்ந்தனர். தரணித் தலைவன் - புகழ்ச்சோழ நாயனாரது. 31

3978. மன்னும் கருவூர் நகர் வாயிலின் வாய்
முன் வந்த கருந்தலை மொய் குவை தான்
மின்னும் சுடர் மா முடிவேல் வளவன்
தன் முன்பு கொணர்ந்தனர் தானை உளோர்.

தானையுளோர் - சேனையிலிருப்பவர். வளவன்தன் - புகழ்ச்சோழரது. *32*

3979. மண்ணுக்கு உயிர் ஆம் எனும் மன்னவனார்
எண்ணில் பெருகும் தலை யாவையினும்
நண்ணிக் கொணரும் தலை ஒன்றின் நடுக்
கண்ணுற்றது ஓர் புன் சடை கண்டனரே.

"நெல்லும் உயிரன்றே நீரும் உயிரன்றே - மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" - புறநானூறு: 186. நடுக்கண் - நடுவிலே. *33*

கொச்சகக் கலி

3980. கண்டபொழுதே நடுங்கி
மனம்கலங்கிக் கைதொழுது
கொண்டபெரும் பயத்தினுடன்
குறித்துஎதிர்சென்று அதுகொணர்ந்த
திண்திறலோன் கைத்தலையில்
சடைதெரியப்பார்த்தருளிப்
புண்ரிகத் திருக் கண்ணீர்
பொழிந்து இழியப் புரவலனார்.

திண் திறலோன் கையிலுள்ள அத்தலையில், செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்ணினின்றும் நீர். *34*

3981. 'முரசுஉடைத்திண் படைகொடுபோய்
முதல்அமைச்சர் முனைமுருக்கி
உரைசிறக்கும் புகழ்வென்றி
ஒன்றுஒழிய ஒன்றாமல்
திரை சரித்த கடல் உலகில்
திரு நீற்றின் நெறி புரந்து, யான்
அரசு அளித்தபடி சால
அழகிது!' என அழிந்து அயர்வார்.

முனை முருக்கி - பகை அழித்தமையால் (விளைந்த). ஒன்றாமல் - வேறொன்றும் பொருந்தாமல். *35*

3982. 'தார் தாங்கிக் கடன் முடித்த
சடை தாங்கும் திருமுடியார்
நீர் தாங்கும் சடைப்பெருமான்
நெறிதாம் கண்டவர் ஆனார்;
சீர் தாங்கும் இவர் வேணிச்
சிரம்தாங்கி வரக்கண்டும்
பார் தாங்க இருந்தேனோ
பழி தாங்குவேன்' என்றார்.

தார்...முடித்த - போருக்குரிய மாலை யணிந்து சோற்றுக்கடன் முடித்த. வேணிச்சிரம் - சடைத்தலையை. *36*

3983. என்று அருளிச் செய்தருளி
இதற்கு இசையும்படி துணிவார்
நின்ற நெறி அமைச்சர்க்கு
'நீள் நிலம் காத்து அரசு அளித்து
மன்றில் நடம் புரிவார்தம்
வழித்தொண்டின் வழிநிற்ப
வென்றி முடி என் குமரன்
தனைப் புனைவீர்' என விதித்தார். 37

3984. அம் மாற்றம் கேட்டு அழியும்
அமைச்சரையும் இடர்அகற்றிக்
கை மாற்றும் செயல்தாமே
கடன்ஆற்றும் கருத்து உடையார்
செம் மார்க்கம் தலைநின்று
செந்தீமுன் வளர்ப்பித்துப்
பொய் மாற்றும் திருநீற்றுப்
புனை கோலத்தினில் பொலிந்தார்.

கைமாற்றுஞ் செயல் - நேர்ந்த சிறுமையை ஒழிக்குஞ் செயலை. *38*

3985. கண்ட சடைச் சிரத்தினை ஓர்
கனக மணிக் கலத்து ஏந்திக்
கொண்டு திருமுடித் தாங்கிக்
குலவும் எரி வலம் கொள்வார்
அண்டர் பிரான் திரு நாமத்து
அஞ்செழுத்தும் எடுத்து ஓதி,
மண்டு தழல் பிழம்பின் இடை
மகிழ்ந்தருளி உள் புக்கார்.

கனகமணிக்கலத்து - அழகிய மாணிக்கத் தட்டில். *39*

3986. புக்க பொழுது அலர் மாரி
புவி நிறையப் பொழிந்து இழிய
மிக்க பெரு மங்கல தூரியம்
விசும்பின் முழக்கு எடுப்பச்
செக்கர் நெடுஞ் சடை முடியார்
சிலம்பு அலம்பு சேவடியின்
அக் கருணைத் திரு நிழல்கீழ்
ஆராமை அமர்ந்து இருந்தார்.

தூரியம் - வாத்தியம். ஆராமை அமர்ந்து - இரண்டறக் கலந்து. 40

3987. முரசங்கொள் கடல்தானை
மூவேந்தர் தங்களின்முன்
பிரசங்கொள் நறுந்தொடையல்
புகழ்ச்சோழர் பெருமையினைப்
பரசுங்குற் றேவலினால் அவர்
பாதம் பணிந்தேத்தி
நரசிங்க முனையர்திறம்
நாமறிந்த படிஉரைப்பாம்.

மூவேந்தரில் முதன்மை பெற்ற என்றபடி. பிரசம் - தேன். தொடையல் - மாலையணிந்த. பரசுங்குற் றேவலினால் - புகழுந் தொண்டினால். 41

புகழ்ச்சோழ நாயனார்

புகழ்ச்சோழ நாயனார் சோழநாட்டை ஆண்ட மன்னருள் ஒருவர்; உறையூரிலே ஆட்சி புரிந்தவர்; சைவந் தழைக்க முயன்றவர். அவர், திருக்கோயில்களில் பூசனை வழாது நடத்துவிப்பார்; திருத்தொண்டர்கள் குறிப்பறிந்து, அவரவர் விரும்புமாறு உதவுவார். இவ்வாறு இவரால் திருநீற்று நெறி ஓம்பப்பட்டு வந்தது.

கொங்கு நாட்டரசர்களிடமிருந்தும் குடகு நாட்டரசர்களிட மிருந்தும் திறைவாங்குதற் பொருட்டுப் புகழ்ச்சோழ நாயனார் கருவூருக்கேகினார்; அத் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள ஆனிலைப் பெருமானை வழிபட்டுத், திருமாளிகை சேர்ந்து, அரியாசனத்தில் வீற்றிருந்தார். கொங்கரும், குடகரும் திறை செலுத்தினர். புகழ்ச் சோழர் அவர்கட்கு ஆசி கூறி அரசுரிமைத் தொழில் அருளினார்

மேலும் சோழர் பெருமான், அமைச்சர்களை நோக்கி, "நமது ஆணைக்குக் கீழ்ப்படாத அரசர் எவரேனும் உளரோ? அறிந்து சொல் லுங்கள்" என்று கட்ளை இட்டார்.

அந் நாளில் சிவகாமி யாண்டார் என்னும் ஓர் அடியவர் ஆனிலைப் பெருமானுக்கு வழக்கம்போலத் திருப்பள்ளித் தாமம் கொண்டு போனார். அதனைப் பட்டத்து யானை, பற்றி ஈர்த்துச் சிதறச் செய்தது. எறிபத்த நாயனார் அவ் யானையை வெட்டிக் கொன்றார். அதை யுணர்ந்த புகழ்ச் சோழ நாயனார், எறிபத்த நாயனார் எதிரே சென்று, தமது வாளை அவரிடங்கொடுத்து, "என்னையுங் கொன் றருள்க" என்று வணங்கினார். இவ்வாறு புகழ்ச்சோழ நாயனார் கருவூரிலிருந்த போது திருத்தொண்டிலே மேம்பட்டவரானார்.

அமைச்சர்கள், மன்னரிடம் போந்து, "உங்கள் ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்படியாத அரசன் ஒருவனே உளன்; அவன் அதிகன் என்பவன்; அவன் அருகேயுள்ள மலையரணத்துள்ளே இருப்பவன்" என்றார்கள். உடனே புகழ்ச்சோழ நாயனார் அமைச்சர்களைப் பார்த்து "அவ் வரணை அதஞ் செய்து வாருங்கள்" என்றார். அமைச்சர்கள், அப்படியே செய்தார்கள். அதிகன் அருஞ்சுரத்தில் ஓடி ஒளித்துக் கொண்டான். புகழ்ச்சோழரின் சேனை வீரர்கள் அதிகனுடைய சேனை வீரர்களின் தலைகளையும், செல்வங்களையும், பிறவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள்.

ஒரு வீரனின் சடைத்தலை புகழ்ச்சோழ நாயனார்க்குப் புலனாயிற்று. ஆகவே, நாயனார் அலறுகிறார்; கதறுகிறார்; "சைவந் தழைக்க அரசியற்றுவோன் யானோ? நன்று! நன்று!!" என்பார்; "சோற்றுக் கடன் முடிக்கப் போர்புரிந்த அடியவரையோ என் சேனை கொன்றது!" என்பார்; "இப் பழிக்கு என் செய்வேன்? என் உயிர் நீங்கவில்லையே" என்பார்.

இவ்வாறு நாயனார் புலம்பி, அமைச்சர்களை நோக்கி, "இவ்வுலகத்தை ஆளுமாறும், சிவத்தொண்டைத் தவறாது நடத்துமாறும் என் புதல்வனுக்கு முடி சூட்டுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். அமைச்சர்கள் மனங்கலங்கி நின்றார்கள். நாயனார், அவர்களைத் தேற்றினார்; நெருப்பை வளர்ப்பித்தார்; நீற்றுக்கோலப் பொலிவுடன், திருச்சடைத் தலையை ஒரு மாணிக்கத் தட்டிலே ஏந்தினார்; அதைத் தமது திருமுடியிலே தாங்கினார்; நெருப்பை வலம் வந்தார்; ஐந்தெழுத்தை ஓதிக்கொண்டே நெருப்பில் இறங்கினார்; ஆண்டவன் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

47. நரசிங்கமுனையரைய நாயனார்

3988. கோடாத நெறி விளக்கும்
குலமரபில் அரசு அளித்து
மாடு ஆக மணிகண்டர்
திருநீறே மனம் கொள்வார்
தேடாத பெரு வளத்தில்
சிறந்த திருமுனைப்பாடி
நாடு ஆளும் காவலனார்
நரசிங்கமுனையரையர்.

கோடாத - மாறுபடாத. மாடாக - செல்வமாக. மணிகண்டர் - நீலகண்டராகிய சிவபெருமான. தேடாத - உலகில் தேடி அறிதற்கரிய. 1

3989. இம் முனையர் பெருந்தகையார்
இருந்து அரசு புரிந்துபோய்த்
தெம் முனைகள் பல கடந்து
தீங்கு நெறிப் பாங்கு அகல
மும் முனை நீள் இலைச் சூல
முதல் படையார் தொண்டுபுரி
அம் முனைவர் அடி அடைவே
அரும்பெரும் பேறு என அடைவார்.

தெம். . .கடந்து - பகைவர்களின் போர்கள் பலவற்றையும் வென்று. . . . . .அம்முனைவர் - அச்சிவனடியார்களின். 2

3990. சின விடையார் கோயில் தொறும்
திருச்செல்வம் பெருக்கு நெறி -
யன இடை ஆர் உயிர் துறக்க வரும்
எனினும் அவை காத்து,
மனவு இடை ஆமைத் தொடையல்
அணி மார்பர் வழித்தொண்டு
கனவிடை ஆகிலும் வழுவாக்
கடன் ஆற்றிச் செல்கின்றார்.

பெருக்கு நெறியனஇடை ஆர் உயிர் - பெருக்கு நெறியாய வற்றில் அரிய உயிர். அவை - அந்நெறிகளை. மனவு இடை. . .மார்பர்

- அக்கு மணியில் இடையிலே ஆமையோடு கோக்கப்பட்ட மாலை யணிந்த மார்பையுடைய சிவபெருமானது. மனவு - எலும்புமாம். 3

3991. ஆறுஅணிந்த சடை முடியார்க்கு
ஆதிரைநாள் தொறும் என்றும்
வேறு நிறை வழிபாடு விளங்கிய
பூ சனை மேவி,
நீறு அணியும் தொண்டர் அணைந்
தார்க்கு எல்லாம் நிகழ் பசும்பொன்
நூறு குறையாமல் அளித்து இன்
அமுது நுகர்விப்பார். 4

3992. ஆன செயல்முறை புரிவார்
ஒரு திருஆதிரை நாளில்
மேன்மை நெறித் தொண்டர்க்கு
விளங்கிய பொன் இடும் பொழுதில்,
மான நிலை அழிதன்மை
வரும் காமக் குறி மலர்ந்த
ஊனம் நிகழ் மேனியராய்
ஒருவர் நீறு அணிந்து அணைந்தார். 5

3993. மற்றுஅவர்தம் வடிவு இருந்தபடிகண்டு மருங்கு உள்ளார்
உற்ற இகழ்ச்சியர் ஆகி ஒதுங்குவார் தமைக் கண்டு,
கொற்றவனார் எதிர்சென்று கைகுவித்துக் கொடுபோந்துஅப்
பெற்றியினார் தமை மிகவும் கொண்டாடிப் பேணுவார்.

கொற்றவனார் - நரசிங்க முனையர். அப்பெற்றியினார்தமை - காமக்குறி வந்த தொண்டரை. 6

3994. சீலம் இலரே எனினும்
திரு நீறு சேர்ந்தாரை
ஞாலம் இகழ்ந்து அரு நரகம்
நண்ணாமல் எண்ணுவார்;
பால் அணைந்தார் தமக்கு அளித்த
படி இரட்டிப் பொன் கொடுத்து
மேல் அவரைத் தொழுது இனிய
மொழி விளம்பி விடைகொடுத்தார். 7

3995. இவ் வகையே திருத்தொண்டின்
அருமை நெறி எந்நாளும்
செவ்விய அன்பினில் ஆற்றித்
திருந்திய சிந்தையர் ஆகிப்

பை வளர் வாள் அரவு அணிந்தார்
பாதமலர் நிழல் சேர்ந்து
மெய் வகைய வழி அன்பின்
மீளாத நிலை பெற்றார்

பை வளர் வாள் - படம் வளர்ந்த ஒளியையுடைய. *8*

3996. **விட நாகம் அணிந்த பிரான்**
மெய்த்தொண்டு விளைந்த நிலை
உடன் ஆகும் நரசிங்க
முனையர்பிரான் கழல் ஏத்தித்
தட நாகம் மதம் சொரியத்
தனம் சொரியும் கலம் சேரும்
கடன் ஆகை அதிபத்தர்
கடன் ஆகைக் கவின் உரைப்பாம்

தடநாகம் - பெரிய யானைகள். கலம் - கப்பல்கள். கடல்நாகை - கடல் சூழ்ந்த நாகப்பட்டினத்து. கடன் ஆகை கவின் - நியமமாகிய தொண்டின் அழகை. *9*

நரசிங்கமுனையரைய நாயனார்

நரசிங்கமுனையரைய நாயனார் என்பவர், திருமுனைப்பாடி நாட்டை ஆண்ட மன்னருள் ஒருவர். அவர், பகையரசர்களை வென்று, நன்னெறி வளர்த்து வந்தார். திருநீறே அவர்க்கு உரிய செல்வம்; சிவனடியே அவர்தம் சார்பு. திருக்கோயிற் பூசைகள் அவரால் குறைவற நடாத்தப்பட்டு வந்தன.

திருவாதிரைதோறும் அடியவர்களுக்கு அமுது செய்வித்து, ஒவ்வொருவர்க்கும் நூறு பொன் கொடுப்பது நாயனாரது நியதி களுள்ஒன்று. ஒரு திருவாதிரையிலே வழக்கம்போல அடியவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களுடன் ஒரு தூர்த்தரும் போந்தார். அவர் திரு நீறணிந்திருந்தார். அவரைக் கண்டமற்ற அடியவர்கள் ஒதுங்கினார்கள்.

நரசிங்கமுனையர் அத் தூர்த்தரிடஞ் சென்று அவரை வணங்கினார்; "திருநீறணிந்தவர் தூர்த்தராயினும் ஆக; அவரை இகழலாகாது" என்பதை உலகம் உணர்ந்து உய்யும்பொருட்டு, அவருக்கு இரட்டிப்பாக இருநூறு பொன் கொடுத்தார்; அவரைத் தொழுது முகமன்கூறி விடை கொடுத்தனுப்பினார். இவ்வாறு திருத் தொண்டு செய்து நரசிங்கமுனையர் சிவனடி சேர்ந்தார்.

48. அதிபத்த நாயனார்

கலித்துறை

3997. மன்னி நீடிய செங்கதி ரோன் வழி மரபின்
தொன்மை ஆம் முதல் சோழர்தம் திருக்குலத்து உரிமைப்
பொன்னி நாடுஎனும் கற்பகப் பூங்கொடி மலர்போல்
நன்மை சான்றது நாகப்பபட்டினத் திரு நகரம்.

காவிரி நாடெனும் கற்பகப் பூங்கொடியிலுள்ள மலர்போல். பட்டினம் - துறைமுகம்; கடலோரத்திருப்பது; (பட்டணம் வேறு).1

3998. தாம நித்திலக் கோவைகள் சரிந்திடச் சரிந்த
தே மலர்க் குழல் மாதர் பந்து ஆடு தெற்றிகள் சூழ்
காமர் பொன்சுடர் மாளிகைக் கருங்கடல் முகந்த
மா முகில்குலம் மலைஎன ஏறுவ மருங்கு.

தாம நித்திலக் கோவைகள் - ஒளிபொருந்திய முத்து மாலைகள். தேமலர்க் குழல் - மணங்கமழும் மலர்க்கூந்தலையுடைய தெற்றிகள் - மேடைகள். காமர் - விரும்பத்தக்க. மாளிகைகளில். மா - கரிய. 2

3999. பெருமையின் செறி பேர் ஒலி பிறங்கலின் நிறைந்து
திருமகட்கு வாழ் சேர்வு இடம் ஆதலின் யாவும்
தருதலின் கடல் தன்னினும் பெரிது எனத் திசைபோல்
கரி, பரித்தொகை, மணி, துகில் சொரிவதாம் கலத்தால்.

பெரு. . .பிறங்கலின் - பெரிய மேகங்களிலுண்டாகும் பேரொலி பெருகுதலாலும். கடல் - பாற்கடல். திரைபோல் - அக் கடல் போலவே. கரி. . .துகில் - யானை குதிரைக் கூட்டங்களையும். நவமணிகளையும், வஸ்திரவகைகளையும். கலத்தால் - கப்பலால். ஒலி பெருகுதலாலும், பிற எல்லாவற்றையும் தருதலாலும், நாகை, பாற் கடலினும் பெரிதென்க. 3

4000. நீடு தொல்புகழ் நிலம் பதினெட்டினும் நிறைந்த
பீடு தங்கிய பல பொருள் மாந்தர்கள் பெருகிக்
கோடி நீள் தனக் குடியுடன் குவலயம் காணும்
ஆடி மண்டலம் போல்வது அவ் அணிகிளர் மூதூர்

நிலம் பதினெட்டு - அங்கம், அருணம், கலிங்கம், கௌசிகம், காம்போசம், கொங்கணம், கோசலம், சாவகம், சிங்களம், சிந்து, சீனம், சோனகம், திராவிடம், துளுவம், பப்பரம், மகதம், மராடம், வங்கம். பீடு - பெருமை. குவலயம் காணும் ஆடி. மண்டலம் - உலகையே காண்கின்ற கண்ணாடி வட்டத்தை. நாகை. உலகையே காட்டுங் கண்ணாடிபோன்ற தென்றபடி; உலகிலுள்ள எல்லாம், நாகையிலுண்டு என்பது கருத்து. கிளர் - விளங்கும். 4

4001. அந் நெடுந் திரு நகர் மருங்கு அலைகடல் விளிம்பில்
பல் நெடுந் திரை நுரை தவழ் பாங்கரின் ஞாங்கர்
மன்னு தொன்மையின் விலை வளத்து உணவினில் மலிந்த
தன்மை வாழ் குடி மிடைந்தது தட நுளைப்பாடி.

விளிம்பில் - ஓரத்தில்; கரையில். திரை. . .ஞாங்கர் - துறைப் பக்க இடத்தில். மிடைந்தது - நெருங்கியது. 5

4002. புயல் அளப்பன என வலை புறம்பு அணை குரம்பை
அயல் அளப்பன மீன்விலைப் பசும்பொனின் அடுக்கல்;
வியல் அளக்கரில் விடும்திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த
கயல் அளப்பன பரத்தியர் கருநெடுங் கண்கள்.

புயல் . . . . . .அயல் - மேகங்கள் கவிந்தாலென விளங்கும் வலைகள் பக்கத்தே செறிந்த குடில்களின் அருகே வலை எனக் கொள் ளாது அலை எனக் கொள்ளலும் ஒன்று. மேகங்களை அளந்தாலென எழும் அலைகள் செறிந்த . . . . . என்று கொள்க. அடுக்கல் - மலை. மீன் விற்றலால் ஆகிய பசும்பொன் மலைகள் அளக்கப்படுவன. வியல் . . . . . . கண்கள் - பரந்த கடலில் விடப்படும் படகுகளால் வாழ்வு நடாத்தும் பரதவர்கள் கொண்டுவந்த கயல் மீன்கள், பரத்தியர்களின் கரிய நெடுங் கண்களால் அளக்கப்படுவன. அளத்தலாவது கயலோ பிறவோ என்று ஐயமிட்டு மதித்தல் என்க. 6

4003. உணங்கல் மீன் கவர் உறு நசைக் குருகுடன் அணைந்த
கணம் கொள் ஓதிமம், கருஞ் சினைப் புன்னையங்கானல்
அணங்கு நுண் இடை நுளைச்சியர் அசை நடைக்கு அழிந்து
மணம் கொள் கொம்பரின் மருங்கு நின்று இழியல; மருளும்.

உணங்கல் மீன் - உலர்ந்த மீன். குருகுடன் நீர்ப் பறவைகளுடன். - கணங்கொள் ஓதிமம் - அன்னக் கூட்டங்கள். சினை புன்னையங் கானல் - கிளைகளையுடைய புன்னைச் சோலையில். அணங்கு - (தன பாரத்தால்) வருத்தும். இழியல - இறங்காதனவாகி. 7

4004. வலை நெடும் தொடர் வடம் புடை வலிப்பவர் ஒலியும்
விலை பகர்ந்து மீன் குவை கொடுப்பவர் விளி ஒலியும்
தலை சிறந்த வெள் வளை சொரிபவர் தழங்கு ஒலியும்
அலை நெடுங் கடல் அதிர் ஒலிக்கு எதிர்ஒலி அனைய.

புடை - பக்கத்தே. விளி - அழைக்கும். வெள் . . . . ஒலியும் - வெண் சங்குகளைச் சொரிபவர்களின் மிக்க ஒலியும். *8*

4005. அனையது ஆகிய அந் நுளைப்பாடியில் அமர்ந்து
மனை வளம்பொலி நுளையர்தம் குலத்தினில் வந்தார்;
புனை இளம்பிறை முடியவர் அடித்தொண்டு புரியும்
வினை விளங்கிய அதிபத்தர் என நிகழ் மேலோர். 9

4006. ஆங்கு அவ் அன்பர்தாம் நுளையர்தம் தலைவராய் அவர்கள்
ஏங்கு தெண்திரைக் கடல்இடைப் பலபடவு இயக்கிப்
பாங்கு சூழ்வலை வளைத்து மீன் படுத்து முன்குவிக்கும்
ஓங்கு பல்குகுவை உலப்பில உடையராய் உயர்வார்.

அவ்வன்பர் தாம் ஆங்கு. ஏங்கு - ஒலிக்கும். படவு இயக்கி - படகுகளைச் செலுத்தி. உலப்பில - ஒழியாதன. *10*

4007. முட்டு இல் மீன் கொலைத்தொழில் வளத்தவர் வலைமுகந்து
பட்ட மீன்களில் ஒரு தலைமீன் படுதோறும்
'நட்டம் ஆடிய நம்பருக்கு' என நளிர் முந்நீர்
விட்டு வந்தனர் விடாத அன்புடன் என்றும் விருப்பால்.

தலை மீன் - சிறந்த மீன். நளிர் முந்நீர் - குளிர்ந்த கடலில். *11*

4008. வாகு சேர் நாள் ஒன்றில் மீன் ஒன்று வரினும்
ஏக நாயகர் தம் கழற்கு என விடும் இயல்பால்
ஆகும் நாள்களில் அநேக நாள் அடுத்து ஒரு மீனே
மேக நீர் படி வேலையின் படவிட்டு வந்தார்.

வாகு - ஒழுங்கு. அடுத்து அநேக நாள் ஒரு மீனே மேக நீர் படி கடலில் அகப்பட. *12*

4009. மீன் விலைப் பெருகு உணவினில் மிகு பெருஞ் செல்வம்
தான் மறுத்தலின் உணவு இன்றி அருங் கிளை சாம்பும்
பான்மை பற்றியும் வருந்திலர்; பட்டமீன் ஒன்று
மான் மறிக்கரத்தவர் கழற்கு என விட்டு மகிழ்ந்தார்.

மீன். . .மறுத்தலின் - மீன் விற்றலால் பெருகிய உணவுப் பொருளுடன், மிகுந்து கிடைக்குஞ் செல்வப் பொருளும் தடைப் பட்டமையால். கிளை சாம்பும் - சுற்றம் வருந்தும். *13*

4010. சால நாள்கள் இப்படி வரத் தாம் உணவு அயர்த்துக்
கோல மேனியும் தளரவும் தம் தொழில் குறையாச்
சீலமே தலைநின்றவர் தம்திறம் தெரிந்தே
ஆலம்உண்டவர் தொண்டர்அன்பு எனும் அமுது உண்பார்.

அயர்த்து - மறந்து; இழந்து. *14*

4011. ஆன நாள் ஒன்றில் அவ் ஒரு மீனும் அங்கு ஒழித்துத்
தூ நிறப் பசுங் கனகநல் சுடர் நவமணியால்
மீன் உறுப்பு உற அமைத்து உலகு அடங்கலும் விலைஆம்
பான்மை அற்புதப் படியது ஒன்று இடுவலைப் படுத்தார்.

பசுங் கனகம் - பசும். பொன். விற்றால் உலகு அடங்கலும் விலையாகும். . . . அற்புதத் தகுதி வாய்ந்த மீன் ஒன்று. *15*

4012. வாங்கு நீள் வலை அலைகடல் கரையில் வந்து ஏற
ஓங்கு செஞ்சுடர் உதித்தென உலகு எலாம் வியப்பத்
தாங்கு பேர் ஒளி தழைத்திடக் காண்டலும் எடுத்துப்
பாங்கு நின்றவர் 'மின் ஒன்று படுத்தனம்' என்றார். 16

4013. என்று மற்று உளோர் இயம்பவும் ஏறுசிர்த் தொண்டர்
பொன் திரள் சுடர் நவமணி பொலிந்த மீன் உறுப்பால்
ஒன்றும் மற்றுஇது என்னை ஆள் உடையவர்க்கு ஆகும்
சென்று பொன்கழல் சேர்க' எனத் திரையொடும் திரித்தார்.

ஒன்றும் - பொருந்திய. திரையொடுந் திரித்தார் - அலையில் விடுத்தார். *17*

4014. அகில லோகமும் பொருள் முதற்று ஆம் எனும் அளவில்
புகலும் அப் பெரும் பற்றினைப் புரைஅற எறிந்த
இகல்இல் மெய்த்திருத்தொண்டர் முன் இறைவர்தாம் விடைமேல்
முகில் விசும்பிடை அணைந்தனர் பொழிந்தனர் முகைப்பூ.

புரையற -களங்கமற. இகலில் - மாறுபாடில்லாத. எல்லா உலகமும் பொருளையே முதலாக உடையனவாம் என்று பிரமாணத்துடன் சொல்லப்படும் அப்பொருளின் பெரும்பற்றினை ஒழித்த பெரியாராயினார் அதிபத்தரென்க. *18*

4015. பஞ்ச நாதமும் எழுந்தன அதிபத்தர் பணிந்தே
அஞ்சலிக் கரம் சிரம்மிசை அணைத்து நின்றவரை
நஞ்சு வாள்மணி மிடற்றவர் சிவலோகம் நண்ணி
அம் சிறப்புடை அடியர் பாங்கு உறத் தலை அளித்தார்.

பஞ்சநாதமும் - ஐவகைத் துந்துபியும். அம் - அழகிய. நின்றவரை - நின்றவர்க்கு. தலை அளித்தார் - தலையளி செய்தார். வாழ்மணி. *19*

4016. தம் அறம்புரி மரபினில் தகும் பெருந் தொண்டு
மெய்ம்மையே புரி அதிபத்தர் விளங்குதாள் வணங்கி
மும்மை ஆகிய புவனங்கள் முறைமையின் போற்றும்
செம்மை நீதியார் கலிக்கம்பர் திருத்தொண்டு பகர்வாம்.

மறம் புரி - கொலைத் தொழில் புரியும். *20*

அதிபத்த நாயனார்

சோழ நாட்டிலே, நாகப்பட்டினத்திலே, நுளைப்பாடியிலே, வலைஞர் குலத்திலே பிறந்தவர் அதிபத்த நாயனார் என்பவர். அவர், பரதவர்களுக்குத் தலைவர்; சிவபத்தியில் சிறந்தவர். வலைப்படும் மீன்களில் ஒரு தலைமீனைச் சிவபெருமானுக்கென்று கடலிலே விடுவது அவரது வழக்கம். வலையில் ஒரே மீன் படினும், அதனைச் சிவபெருமானுக்கென்றே அவர் கடலில் விடுவார்.

சிவபெருமான் திருவருளால் நாடோறும் ஒவ்வொரு மீனே கிடைப்பதாயிற்று. வழக்கம்போல அதிபத்தர் அதனைக் கடலிலே விட்டு வந்தார். நாயனார் செல்வம் சுருங்கிற்று. சுற்றங்கள் உணவின்றி வருந்தின. உணவின்மையால் நாயனார் திருமேனியும் மெலிந்தது. அது குறித்து அவர் வருந்துவதில்லை. சிவபத்தியில் மட்டும் நாய னார்க்குத் தளர்ச்சி தோன்றவேயில்லை.

ஒரு நாள் வலையில் பொன்மீன் ஒன்றே அகப்பட்டது. அதை வலைஞர்கள், நாயனார் முன்னிலையில் கொண்டுவந்தார்கள். நாயனார் அதைக் கண்டு, "இஃதென்ன பொன் மீன்! உறுப்புகளிலும் நவமணிகள் அமைந்திருக்கின்றன. இது சிவபெருமானுக்கு ஆக" என்று அதனையும் கடலிலே விடுத்தார்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் நாயனாருக்குக் காட்சியளித்தார். நாயனார் அகங் குழைந்து சிவபெருமானைத் தொழுதார். சிவ பெருமான் அவருக்குச் சிவலோக வாழ்வு தந்தருளினார்.

49. கலிக்கம்ப நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

4017. உரிமை ஒழுக்கம் தலைநின்ற
உயர் தொல் மரபில் நீடு மனைத்
தரும நெறியால் வாழ்குடிகள்
தழைத்து வளரும் தன்மையதாய்
வரு மஞ்சு உறையும் மலர்ச்சோலை
மருங்கு சூழ்ந்த வளம் புறவில்
பெருமை உலகு பெற விளங்கும்
மேல்பால் பெண்ணாகட மூதூர்.

மஞ்சு உறையும் - மேகம் படியும். புறவில் - முல்லைநிலத்தில். பெண்ணும் ஆவும் கடமும் (யானையும்) பூசித்தது பெண்ணாகடம்.1

4018. மற்று அப் பதியின் இடைவாழும்
வணிகர் குலத்து வந்து உதித்தார்;
கற்றைச் சடையார் கழல் காத
லுடனே வளர்ந்த கருத்து உடையார்;
அற்றைக்கு அன்று தூங்கானை
மாடத்து அமர்ந்தார்; அடித் தொண்டு
பற்றிப் பணிசெய் கலிக்கம்பர்
என்பார்; மற்றுஓர் பற்று இல்லார்.

அன்றைக் கன்று. 'அற்றைக்கு - மறுமைக்கு' என்பர் பழைய குறிப்புரையாசிரியர். 2

4019. ஆன அன்பர்தாம் என்றும்
அரனார் அன்பர்க்கு அமுதுசெய
மேன்மை விளங்கு போனகமும்
விரும்பு கறி நெய் தயிர்தீம்பால்
தேனின் இனிய கனி கட்டி
திருந்த அமுது செய்வித்தே
ஏனை நிதியம் வேண்டுவன
எல்லாம் இன்பம்உற அளிப்பார்.

போனகமும் - சோறும். கட்டி - கற்கண்டு. 3

4020. அன்ன வகையால் திருத்தொண்டு
புரியும் நாளில் அங்கு ஒருநாள்
மன்னு மனையில் அமுது செய
வந்த தொண்டர் தமை எல்லாம்
தொன்மை முறையே அமுதுசெயத்
தொடங்குவிப்பார் அவர்தம்மை
முன்னர் அழைத்துத் திருவடிகள்
எல்லாம் விளக்க முயல்கின்றார். 4

4021. திருந்து மனையார் மனைஎல்லாம்
திகழ விளக்கிப் போனகமும்
பொருந்து சுவையின் கறிஅமுதும்
புனிதத் தண்ணீருடன் மற்றும்
அருந்தும் இயல்பில் உள்ளனவும்
அமைத்துக் கரக நீர் அளிக்க
விரும்பு கணவர் பெருந்தவர் தாள்
எல்லாம் விளக்கும் பொழுதின்கண். 5

4022. முன்பு தமக்குப் பணிசெய்யும்
தமராய் ஏவல் முனிந்துபோய்
என்பும் அரவும் அணிந்தபிரான்
அடியார் ஆகி அங்கு எய்தும்
அன்பருடனே திருவேடம் தாங்கி
அணைந்தார் ஒருவர்தாம்
பின்பு வந்து தோன்ற அவர்
பாதம் விளக்கும் பெருந்தகையார்.

தமராய் - உறவினராய். ஏவல் முனிந்துபோய் - பணிவிடையை வெறுத்துச்சென்று. நாணத்தால் பின்பு வந்தார் போலும்!. 6

4023. கையால் அவர்தம் அடி பிடிக்கக்
காதல் மனையார் 'முன்பு ஏவல்
செய்யாது அகன்ற தமர்போலும்'
என்றுதேரும் பொழுது, மலர்
மொய் ஆர் வாசக் கரக நீர்
வார்க்க முட்ட, முதல் தொண்டர்
மை ஆர் கூந்தல் மனையாரைப்
பார்த்து மனத்துள் கருதுவார்.

தேரும் - ஆராயும். முட்ட - தாமதமாக. 7

4024. ‘வெறித்த கொன்றை முடியார்தம்
அடியார் இவர்; முன்மேவும் நிலை
குறித்து வெள்கி நீர் வாராது
ஒழிந்தாள்; என்று மனம் கொண்டு,
மறித்து நோக்கார்; வடி வாளை
வாங்கிக் கரகம் வாங்கிக் கை
தறித்துக் கரக நிர்எடுத்துத்
தாமே அவர் தாள் விளக்கினார்.

வெறித்த - வாசனையுடைய. மறித்து - மீண்டும். கரகம் - கரக நீர். *8*

4025. விளக்கி அமுது செய்வதற்கு
வேண்டுவன தாமே செய்து
துளக்கு இல் சிந்தையுடன் தொண்டர்
தம்மை அமுது செய்வித்தார்
அளப்பு இல் பெருமையவர் பின்னும்
அடுத்த தொண்டின் வழிநின்று
களத்தில் நஞ்சம் அணிந்தவர் தாள்
நிழல் கீழ் அடியாருடன் கலந்தார்

துளக்கில் - அசைவில்லாத. *9*

4026. ஓதம் மலிநீர் விடம் உண்டார்
அடியார் வேடம் என்று உணரா
மாதரார் கை தடிந்த கலிக்
கம்பர் மலர்ச் சேவடி வணங்கிப்
பூத நாதர் திருத்தொண்டு
புரிந்து புவனங்களில் பொலிந்த
காதல் அன்பர் கலி நீதியார்தம்
பெருமை காட்டுவாம்.

ஓதம் மலிநீர் - கடல். *10*

கலிக்கம்ப நாயனார்

கலிக்கம்ப நாயனார் திருப்பெண்ணாகடத்திலே, வணிகர் குலத்திலே பிறந்தவர். அவர், திருத்தூங்கானை மாடத்துள் வீற்றிருந் தருளுஞ் சிவக்கொழுந்தை வழிபடுவார்; சிவனடியார்களுக்கு அமுது செய்விப்பார்.

ஒரு நாள், நாயனார் வழக்கப்படி அடியவர்களை அமுது செய் விக்க அழைத்து வந்தார். நாயகியார் கரக நீர்வார்க்க, நாயனார் அடியவர்களுடைய திருவடிகளை விளக்கி வந்தார். அவ் வடியவருள் ஒருவர், நாயனாரிடம் பணிசெய்தவர். அவர் முனிவால் பணி

விடுத்துச் சென்றவர். கலிக்கம்பர், அவ்வடியவர் திருவடிகளை விளக்கப் புகுந்தார். அப்பொழுது அம்மையார், "இவர் நம்மிடத்தில் முன்னே பணிசெய்து போனவர் போலும்!" என்று எண்ணினார். அதனால், கரக நீர் வார்க்கச் சிறிது நேரந் தாழ்த்தது. இதை யுணர்ந்த நாயனார், "இவருடைய முன் நிலையைக் குறித்து இவள் வெள் குகிறாள்" என்று கருதி, வாளாயுதத்தை எடுத்தார்; கரகத்தை வாங்கிக் கீழே வைத்தார்; அம்மையார் திருக்கரத்தைத் துணித்தார்; பின்னர்த் தாமே கரக நீர் விடுத்து அடியவர் திருவடியை விளக்கினார்; அவரையும், மற்றவர்களையும் அமுது செய்வித்தார். இம் முறையில் கலிக்கம்ப நாயனார் திருத்தொண்டு செய்து வாழ்ந்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

50. கலிய நாயனார்

கொச்சகக் கலி

4027. பேர் உலகில் ஓங்குபுகழ்ப் பெருந் தொண்டை நல் நாட்டு
நீர் உலவும் சடைக்கற்றை நிருத்தர் திருப்பதியாகும்
கார் உலவும் மலர்ச் சோலைக் கன்னிமதில் புடைசூழ்ந்து
தேர் உலவு நெடுவீதி சிறந்த திருஒற்றியூர்

கன்னி - அழியாத. *1*

4028. பீடுகெழும் பெருந்தெருவும் புத்தருடன் பீலிஅமண்
வேடம் உடையவர் பொருள் போல் ஆகாச வெளி மறைக்கும்
ஆடு கொடி மணி நெடு மாளிகை நிரைகள் அலை கமுகின்
காடு அனைய கடல் படப்பை என விளங்கும் கவின் காட்டும்.

பௌத்தரும் சமணரும் அகாயத்தை இன்மைப் பொருளாகக் கொள்ளுதலின் ". . .அவர் பொருள்போல் ஆகாயம்" என்றார். படப்பை - தோட்டம். இப்பாடல் பல பிரதிகளிலில்லை இதனை வெள்ளிப்பாடல் என்பர் சிலர். காரைக்காலம்மையார் புராணம்: பாட்டு 4. குறிப்புப் பார்க்க. *2*

4029. பன்னு திருப்பதிக இசைப் பாட்டு ஓவா;- மண்டபங்கள்
அன்ன நடை மடவார்கள் ஆட்டுஓவா;- அணி அரங்கு
பல் முறை தூரியம் முழங்கு விழவு ஓவா;- பயில் வீதி
செந்நெல் அடிசில் பிறங்கல் உணவு ஓவா;- திரு மடங்கள்.

ஓவா - நீங்கா. அரங்கு - நடன சபையில். தூரியம் - வாத்தியம். அடிசிற்பிறங்கல் - சோற்று மலை. *3*

4030. கெழு மலர் மாதவி, புன்னை, கிளை ஞாழல், தளை அவிழும்
கொழு முகைய சண்பகங்கள், குளிர் செருந்தி, வளர் கைதை;
முழு மணமே முந்நீரும் கமழ மலர் முருகு உயிர்க்கும்;-
செழு நிலவின் துகள் அனைய மணல் பரப்பும் திருப்பரப்பு

கெழு - பொருந்திய. மாதவி - குருக்கத்தி. ஞாழல் - குங்கும மரம்; புலிநகக் கொன்றையுமாம். தளை - கட்டு; முறுக்கு கைதை - தாழை. முந்நீரும் - கடலும். மருகு உயிர்க்கும் - வாசனை வீசும். திருப்பரப்பு - அழகிய இடங்களிலெல்லாம். *4*

4031. எயில் அணையும் முகில் முழக்கும்
எறிதிரை வேலையின் முழக்கும்
பயில்தரு பல்இய முழக்கும்
முறை தெரியாப் பதி அதனுள்
வெயில் அணி பல் மணி முதலாம்
விழுப் பொருள் ஆவன விளக்கும்
தயில வினைத்தொழில் மரபில்
சக்கரப் பாடித்தெருவு.

எயில் - மதில்களில். பயில்தரு பல்லியம் - நிரம்பிய பல வாத்தியங்களின். வெயில் அணி - ஒளியுடைய. 5

4032. அக் குலத்தின் செய் தவத்தால்
அவனிமிசை அவதரித்தார்.
மிக்க பெருஞ் செல்வத்து
மிக்கூர விளங்கினார்;
தக்க புகழ்க் கலியனார்
எனும் நாமம் தலைநின்றார்;
முக்கண் இறைவர்க்கு
உரிமைத் திருத்தொண்டின் நெறிமுயல்வார். 6

4033. எல்லை இல் பல்கோடி தனத்து
இறைவராய் இப்படித் தாம்
செல்வ நெறிப் பயன் அறிந்து
திரு ஒற்றியூர் அமர்ந்த
கொல்லை மழ விடையார்தம்
கோயிலின் உள்ளும் புறம்பும்
அல்லும் நெடும்பகலும் இடும்
திருவிளக்கின் அணி விளைத்தார். 7

4034. எண்இல் திரு விளக்கு நெடு
நாள் எல்லாம் எரித்து வரப்
புண்ணிய மெய்த்தொண்டர் செயல்
புலப்படுவார் அருளாலே
உள் நிறையும் பெருஞ்செல்வம்
உயர்த்தும் வினைச்செயல் ஓவி
மண்ணில் அவர் இரு வினைபோல்
மாண்டது மாட்சிமைத்து ஆக.

உள் நிறையும் - வீட்டிலே நிறைந்துள்ள. ஓவி - நீங்கி. 8

4035. திருமலி செல்வத் துழனி
தேய்ந்து அழிந்த பின்னையும் தம்
பெருமை நிலைத் திருப்பணியில்
பேராத பேராளர்
வரு மரபில் உள்ளோர்பால்
எண்ணெய் மாறிக் கொணர்ந்து,
தரும் இயல்பின் கூலியினால்
தமது திருப்பணி செய்வார்

துழனி - முழக்கம். *9*

4036. வளம் உடையார் பால் எண்ணெய்
கொடுபோய் மாறிக் கூலி
கொள முயலும் செய்கையும்
மற்றவர் கொடாமையின் மாறத்
தளரும் மனம் உடையவர்தாம்
சக்கர எந்திரம் புரியும்
களனில் வரும் பணிசெய்து
பெறும் கூலி காதலித்தார்.

சக்கர எந்திரம் புரியும் களனில் - செக்காடும் இடத்தில். *10*

4037. செக்கு நிறை எள் ஆட்டிப்
பதம் அறிந்து தில தயிலம்
பக்கம் எழ மிக உழந்தும்
பாண்டில் வரும் எருது உய்த்தும்
தக்க தொழில் பெறும் கூலி
தாம் கொண்டு, தாழாமை
மிக்க திரு விளக்கு இட்டார்;
விழுத்தொண்டு விளக்கிட்டார்.

திலதயிலம் - எள்நெய். உழந்தும். துகைத்தும். பாண்டில் வரும் எருது உய்த்தும் - வட்டமாகச் சுற்றி வரும் எருதுகளைச் செலுத்தியும். "விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்". -அப்பர். *11*

4038. அப் பணியால் வரும் பேறும்
அவ் வினைஞர் பலர் உளராய்
எப்பரிசும் கிடையாத
வகை முட்ட இடர் உழந்தே

ஒப்பு இல் மனை விற்று எரிக்கும்
உறு பொருளும் மாண்டதன்பின்
செப்பு அரும் சீர் மனையாரை
விற்பதற்குத் தேடுவார்.

இடர் உழந்து - இடரால் வருந்தி. *12*

4039. மனம் மகிழ்ந்து மனைவியார்
தமைக் கொண்டு வளநகரில்
தனம் அளிப்பார் தமை எங்கும்
கிடையாமல் தளர்வு எய்திச்
சின விடையார் திருக் கோயில்
திரு விளக்குப் பணி முட்டக்
கனவினும் முன்பு அறியாதார்
கையறவால் எய்தினார்.

கையறவால் - செயலற்ற தன்மையால். *13*

4040. பணிகொள்ளும் படம்பக்க
நாயகர்தம் கோயிலினுள்
அணி கொள்ளும் திரு விளக்குப்
பணிமாறும் அமயத்தில்
'மணி வண்ணச் சுடர் விளக்கு
மாளில் யான் மாள்வான்' எனத்
துணிவு உள்ளம் கொள நினைந்து
அவ் வினை முடிக்கத் தொடங்குவார்.

படம்பக்க நாயகர் - திருஒற்றியூர் ஆண்டவன் பெயர். திருவிளக்கு எரிக்குஞ் சமயத்தில். *14*

4041. திருவிளக்குத் திரிஇட்டு
அங்கு அகல்பரப்பிச் செயல் நிரம்ப
ஒருவிய எண்ணெய்க்கு ஈடா
உடல்உதிரம் கொடு நிறைக்கக்
கருவியினால் மிடறு அரிய
அக் கையைக் கண்ணுதலார்
பெருகு திருக் கருணையுடன்
நேர்வந்து பிடித்தருளி.

ஒருவிய - கிடையாதொழிந்த. *15*

4042. மற்று அவர்தம் முன்னாக
மழ விடைமேல் எழுந்தருள
உற்ற ஊறு அதுநீங்கி
ஒளி விளங்க உச்சியின்மேல்

பற்றிய அஞ்சலியினராய்
நின்றவரைப் பரமர் தாம்
பொற்பு உடைய சிவபுரியில்
பொலிந்து இருக்க அருள்புரிந்தார். 16

4043. **தேவர் பிரான் திரு விளக்குச்**
செயல் முட்ட மிடறு அரிந்து
மேவு அரிய வினைமுடித்தார்
கழல் வணங்கி வியன் உலகில்
யாவர்எனாது அரன் அடியார்
தமை இகழ்ந்து பேசினரை
நா அரியும் சத்தியார்
திருத்தொண்டின் நலம் உரைப்பாம். *1*

கலிய நாயனார்

தொண்டை நாட்டிலே உள்ள சிறந்த திருப்பதிகளுள் திருஒற்றியூரும் ஒன்று. அவ்வூரில் பல தெருக்கள் உண்டு. அவைகளில் ஒன்று சக்கரப் பாடித் தெரு. அத் தெருவிலே, செக்கார் குலத்திலே பிறந்தவர் கலிய நாயனார் என்பவர். திருக்கோயிலின் உள்ளும் புறமும் அல்லும் பகலும் திருவிளக்கேற்றுவது அவர்தம் திருத் தொண்டு.

கலியநாயனாருடைய அன்பின் திறத்தை உலகத்திற்கு வெளிப் படுத்தச் சிவபெருமான் திருவுளங் கொண்டார். அதனால் நாயனாரது செல்வநிலை சுருங்கலாயிற்று. சுருங்கியும், நாயனார் தொண்டில் உறைந்தே நின்றார். அவர், தம் மரபினர்பால் கூலிக்கு எண்ணெய் வாங்கி விற்றுத் திருவிளக்கிட்டு வந்தார். மரபினர் எண்ணெய் கொடுத் தலை நிறுத்திவிட்டனர். நாயனார் தளர்ச்சி யடைந்தாரில்லை.

நாயனார் செக்காட்டும் இடத்திற்குப் போவார்; அங்கே எள்ளிடுவார்; எண்ணெயெடுப்பார்; எருது ஓட்டுவார்; இத் தொழில் களைச் செய்து கூலி பெற்றுத் திருவிளக்கேற்றுவார். தொழிலாளர் கூட்டம் நாளுக்கு நாள் பெருகலாயிற்று. அதனால் நாயனார்க்குத் தொழில் கிடைத்தலே அருமையாகிவிட்டது.

நாயனார் தமக்கு உரிய பொருள்களை எல்லாம் விற்று விற்றுத் தொண்டாற்றி வந்தார். பொருளெல்லாம் பொன்றின. நாயனார்க்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. நாயனார், தம் மனைவியாரை விற்கத் துணிவுகொண்டார்; நகரெங்கும் விலை கூறினார்; வாங்குவா ரில்லை; மனந்தளர்ந்து திருக்கோயிலை அடைந்தார்; திருவிளக்குத் தொண்டில் தலைப்பட்டார்; "தொண்டுக்கு இடையூறு நேரின், யான் இறப்பேன்" என்று உறுதி கொண்டார்; அவ்வுறுதியுடன் அகல்களுக்குத் திரியிட்டார்; அவைகளைப் பரப்பினார்; எண்

ணெய்க்கு என் செய்வார்! தமது உதிரத்தை அகல்களில் நிரப்பக் கருவி கொண்டு கழுத்தை அரியலானார். அவ் வேளையில் கலிய நாயனாரது அன்பாக விளங்குஞ் சிவபெருமான், அவருடைய கையைப் பிடித்தார்; மழவிடை மேல் காட்சி வழங்கினார். நாயனாரின் ஊறு நீங்கிற்று. நாயனார். சிவபெருமானைக் கும்பிட்டு நின்றார். சிவபெருமான், நாயனார்க்குச் சிவபதம் அளித்தார்.

51. சத்தி நாயனார்

கலி விருத்தம்

4044. களமர் கட்ட கமலம் பொழிந்த தேன்
குளம் நிறைப்பது; கோல் ஒன்றில் எண்திசை
அளவும் ஆணைச் சயத்தம்பம் நாட்டிய
வளவர் காவிரி நாட்டு வரிஞ்சையூர்.

களமர் கட்ட - உழவர்களால் களையப்பட்ட கோல் - செங்கோல். 1

4045. வரிஞ்சை ஊரினில் வாய்மை வேளாண்குலம்
பெருஞ் சிறப்புப் பெறப்பிறப்பு எய்தினார்
விரிஞ்சன் மால்முதல் விண்ணவர் எண்ணவும்
அரும்சிலம்பு அணி சேவடிக்கு ஆட்செய்வார். 2

4046. அத்தர் ஆகிய அங்கணர் அன்பரை
இத்த லத்தில் இகழ்ந்து இயம்பும் உரை
வைத்த நாவை வலித்து அரி சத்தியால்
சத்தியார் எனும் நாமமும் தாங்கினார். 3

4047. தீங்கு சொற்ற திரு இலர் நாவினை
வாங்க வாங்கு தண் டாயத்தினால் வலித்து
ஆங்கு அயில் கத்தியால் அரிந்து அன்புடன்
ஓங்கு சீர்த் திருத்தொண்டின் உயர்ந்தனர்.

தண்டாயம் - குறடு போன்ற தொருகருவி. அயில் - கூரிய. 4

4048. அன்னது ஆகிய ஆண்மைத் திருப்பணி
மன்னு பேர்உல கத்தில் வலியுடன்
பல் நெடும் பெருநாள் பரிவால் செய்து
சென்னி ஆற்றினர் செந்நெறி ஆற்றினர்.

4048. சென்னி ஆற்றினர் - சிவபெருமானது. 5

4049. ஐயம் இன்றி அரிய திருப்பணி
மெய்யினால் செய்த வீரத் திருத்தொண்டர்
வையம் உய்ய மணி மன்றுள் ஆடுவார்
செய்ய பாதத் திருநிழல் சேர்ந்தனர். 6

4050. நாயனார் தொண்டரை நலம் கூறலார்
சாய நா அரி சத்தியார் தாள் பணிந்து
ஆய மா தவத்து ஐயடிகள் எனும்
தூய காடவர் தம் திறம் சொல்லுவாம்

நாயனார் - சிவபிரானுடைய. *7*

சத்தி நாயனார்

சோழ நாட்டிலே, வரிஞ்சையூரிலே, வேளாளர் குலத்திலே தோன்றியவர் சத்தி நாயனார். அவர், சிவனடியார்களை இகழ்வோருடைய நாவினைத் தண்டாயத்தினால் வலிப்பார்; கத்தியினால் அறுப்பார். இச்சத்தி வாய்ந்தமையால் அவர், சத்தி நாயனார் என்னப்பட்டார். அவர் இச்செயலையே பெருந்தொண்டாகக் கொண்டு வாழ்ந்து சிவபெருமான் திருவடி நீழலைடைந்தார்.

52. ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

கொச்சகக் கலி

4051. வையம் நிகழ் பல்லவர்தம் குலமரபின் வழித்தோன்றி
வெய்யகலியும் பகையும் மிகைஒழியும் வகைஅடக்கிச்
செய்யசடைய வர்சைவத் திருநெறியால் அரசு அளிப்பார்
ஐயடிகள்: நீதியால் அடிப்படுத்தும் செங்கோலார்.

நீதியால் உலகை அடிப்படுத்தும். 1

4052. திருமலியும் புகழ்விளங்கச் சேண்நிலத்தில் எவ் உயிரும்
பெருமையுடன் இனிது அமரப் பிறபுலங்கள் அடிப்படுத்துத்
தருமநெறி தழைத்துஓங்கத் தாரணிமேல் சைவமுடன்
அரு மறையின் துறைவிளங்க அரசு அளிக்கும் அந்நாளில்.

சேண் நிலத்தில் - தூரதேசத்திலும். 2

4053. மன்னவரும் பணிசெய்ய வடநூல் தென் தமிழ்முதலாம்
பன்னுகலைப் பணிசெய்யப் பார்அளிப்பார் 'அரசாட்சி
இன்னல்' என இகழ்ந்துஅதனை எழில்குமரன் மேல் இழிச்சி,
நன்மைநெறித் திருத்தொண்டு நயந்துஅளிப்பார் ஆயினார்.

இழிச்சி - இறக்கி. 3

4054. தொண்டுஉரிமை புரக்கின்றார் சூழ்வேலை உலகின்கண்
அண்டர்பிரான் அமர்ந்தருளும் ஆலயங்கள் ஆனவெலாம்
கண்டுஇறைஞ்சித் திருத்தொண்டின் கடன்ஏற்ற பணிசெய்தே
வண்தமிழின் மொழிவெண்பா ஓர் ஒன்றா வழுத்துவார். 4

4055. பெருத்துஎழு காதலில் வணங்கிப் பெரும்பற்றத் தண் புலியூர்த்
திருச்சிற்றம் பலத்துஆடல் புரிந்தருளும் செய்யசடை
நிருத்தனார் திருக்கூத்து நேர்ந்து இறைஞ்சி, நெடுந்தகையார்
விருப்பினுடன் செந்தமிழின் வெண்பாமென் மலர்புனைந்தார். 5

4056. அவ்வகையால் அருள்பெற்று அங்குஅமர்ந்து சிலநாள்வைகி,
இவ்உலகில் தம் பெருமான் கோயில்கள் எல்லாம் எய்திச்
செவ்விய அன்பொடு பணிந்து திருப்பணி ஏற்றன செய்தே
எவ்உலகும் புகழ்ந்துஏத்தும் இன்தமிழ்வெண் பாமொழிந்தார். 6

4057. இந்நெறியால் அரன்அடியார் இன்பம்உற இசைந்தபணி
பல்நெடுநாள் ஆற்றியபின் பரமர்திரு வடிநிழல் கீழ்
மன்னுசிவ லோகத்து வழிஅன்பர் மருங்குஅணைந்தார்;-
கன்னிமதில் சூழ்காஞ்சிக் காடவரையடிகளார். 7

4058. பைஅரவம் அணிஆரம் அணிந்தார்க்குப் பாஅணிந்த
ஐயடிகள் காடவனார் அடியிணைத் தாமரை வணங்கிக்
கைஅணி மான் மழுஉடையார் கழல்பணி சிந்தனைஉடைய
செய்தவத்துக் கணம்புல்லர் திருத்தொண்டு விரித்து உரைப்பாம். 8

நம்பி ஆரூரர் துதி

4059. உளத்தில்ஒரு துளக்கம்இலோம் உலகுஉய்ய இருண்டதிருக்
களத்துமுது குன்றர்தரு கனகம் ஆற்றினில் இட்டு
வளத்தின்மலிந்து ஏழ்உலகம் வணங்குபெருந் திருஆரூர்க்
குளத்தில்எடுத்தார் வினையின் குழி வாய்நின்று எனைஎடுத்தார்.

துளக்கம் இலோகம் - நடுக்கம் இல்லோம். 9

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார்

ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனார், காஞ்சிபுரத்திலே, பல்லவர் குலத்திலே தோன்றியவர்; ‘எல்லா உயிர்களும் இன்பம் நுகர்தல் வேண்டும்’ என்னும் பெருங் கொள்கையுடையவர். அக் கொள்கை யின் பொருட்டு அவர் பல நாடுகளைத் தம் வயப்படுத்தினார்.

ஐயடிகளின் ஆட்சியில் சைவந் தழைத்தது; கலைகள் பெருகின. நாளடைவில் அடிகளுக்கு அரசாட்சியில் வெறுப்புண் டாயிற்று. அதனால் அவர், தம் புதல்வனுக்கு முடிசூட்டிச் சிதம்பரம் முதலிய திருப்பதிகளுக்குச் சென்று ஆண்டவனை வழிபட விரும் பினார்; விரும்பியவாறே செய்து, பல திருப்பதிகளுக்குச் சென்றார். அடிகள் ஒவ்வொரு திருப்பதிக்கும் ஒவ்வொரு வெண்பா பாடினார்; இவ்வாறு சிவப்பணி செய்து சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

53. கணம்புல்ல நாயனார்

4060. திருக்கிளர்சீர் மாடங்கள்
திருந்து பெருங்குடி நெருங்கிப்
பெருக்கு வட வெள்ளாற்றுத்
தென்கரைப்பால் பிறங்குபொழில்
வருக்கைநெடுஞ் சுளைபொழிதேன்
மடுநிறைத்து வயல்விளைக்கும்
இருக்குவேளூர் என்பது
இவ்உலகில் விளங்கு பதி.

வருக்கை - பலாவின். 1

4061. அப்பதியில் குடிமுதல்வர்க்கு
அதிபராய் அளவு இறந்த
எப்பொருளும் முடிவுஅறியா
எய்துபெரும் செல்வத்தார்;
ஒப்புஇல்பெருங் குணத்தினால்
உலகின்மேம்பட நிகழ்ந்தார்;
'மெய்ப்பொருள் ஆவனஈசர்
கழல்' என்னும் விருப்புஉடையார். 2

4062 'தாவாத பெருஞ் செல்வம்
தலை நின்ற பயன்இது' என்று
ஓவாத ஒளிவிளக்குச்
சிவன்கோயில் உள் எரித்து,
நாஆரப் பரவுவார்;
நல்குரவு வந்துஎய்தத்
தேவாதி தேவர்பிரான்
திருத்தில்லை சென்று அடைந்தார்.

தாவாத - கெடாத. ஓவாத - நீங்காத. நல்குரவு - வறுமை. 3

4063. தில்லைநகர் மணி மன்றில்
ஆடுகின்ற சேவடிகள்
அல்கியஅன்புடன் இறைஞ்சி
அமர்கின்றார் புரம்எரித்த

வில்லியார் திருப் புலீச்
சரத்தின்கண் விளக்கு எரிக்க
இல்லிடை உள்ளன மாறி
எரித்து வரும் அந் நாளில்

அல்கிய - நிலைபேறான. 4

4064. ஆய செயல் மாண்டதன்பின்
அயலவர்பால் இரப்பு அஞ்சிக்
காய முயற்சியில் அரிந்த
கணம் புல்லுக் கொடு வந்து,
மேய விலைக்குக் கொடுத்து,
விலைப் பொருளால் நெய் மாறித்
தூய திரு விளக்கு எரித்தார்;
துளக்கு அறு மெய்த் தொண்டனார்

காயமயற்சியில் - சரீர உழைப்பால். கணப்புல் - ஒருவகைப் புல். 5

4065. இவ் வகையால் திருந்து விளக்கு
எரித்து வர அங்கு ஒருநாள்
மெய்வருந்தி அரிந்துஎடுத்துக்
கொடுவந்து விற்கும்புல்
எவ்இடத்தும் விலைபோகாது
ஒழியவும் இப்பணி ஒழியார்;
அவ்அரி புல்லினை மாட்டி
அணி விளக்காய் இட எரிப்பார். 6

4066. முன்புதிரு விளக்குஎரிக்கும்
முறையாமம் குறையாமல்
மென்புல்லும் விளக்குஎரிக்கப்
போதாமை, மெய்யான
அன்புபுரிவார் அடுத்த
விளக்குத் தம்திரு முடியை
என்புஉருக மடுத்துஎரித்தார்;
இருவினையின் தொடக்கு எரித்தார். 7

4067. தங்கள்பிரான் திருஉள்ளம்
செய்துதலைத் திருவிளக்குப்
பொங்கிய அன்புடன்எரித்த
பொருஇல் திருத்தொண்டருக்கு
மங்கலம்ஆம் பெருங்கருணை
வைத்துஅருளச் சிவலோகத்து

எங்கள்பிரான் கணம்புல்லர்
இனிதுஇறைஞ்சி அமர்ந்து இருந்தார். 8

4068. **மூரிஆர் கலிஉலகின்**
முடிஇட்ட திருவிளக்குப்
பேர்யாறு அணிந்தாருக்கு
எரித்தார்தம் கழல்பேணி
வேரிஆர் மலர்ச்சோலை
விளங்குதிருக் கடலூரில்
காரியார் தாம்செய்த
திருத்தொண்டு கட்டுரைப்பாம்.

மூரி ஆர்கலி - பெரிய கடல் சூழ்ந்த. 9

கணம்புல்ல நாயனார்

வட வெள்ளாற்றுக்குத் தென்கரையிலே இருக்குவேளூர் என்றொரு பதியுண்டு. அப் பதியிலே ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர் செல்வர். 'செல்வத்தினாலாகிய பயன், திருக்கோயிலில் திருவிளக் கெரித்தல்' என்னும் உறுதி அவருக்குத் தோன்றிற்று. அவ் வுறுதிப் படி, அவர், அத் திருத் தொண்டைச் செய்து வந்தார். அவருக்குத் திருவருளால் வறுமை நேர்ந்தது. அதனால் அவர், தில்லை யம்பதியை அடைந்தார்; தில்லைக் கூத்தனை வழிபட்டுத் தமது வீட்டுப் பொருள்களை விற்று விற்றுத் தமது திருத்தொண்டை வழாது நிகழ்த்தலானார். பொருளெல்லாம் ஒழிந்தன.

நாயனார் இரத்தலை விரும்பவில்லை. அவர் கணம்புற்களை அறுப்பார்; விற்பார்; கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு திருத் தொண்டு செய்வார். அதனால் அவர்க்குக் கணம்புல்லர் என்னும் பெயருண்டாயிற்று. ஒருநாள், ஆண்டவன் அருளால் புற்கள் விலைப்படவில்லை. கணம்புல்லர் சோர்வடையாது, அப் புற்களைத் திரித்து விளக்கெரித்தார். புற்கள் போதவில்லை. நாயனார் என் செய்தார்? அவர், தமது திருமுடியை அன்பொடு மடுத்து எரித்தார். அக் காட்சி கண்ட சிவபெருமான், அவருக்குத் திருவருள் செய்தார். கணம்புல்ல நாயனார் சிவலோகஞ் சேர்ந்தார்.

54. காரி நாயனார்

4069. மறையாளர் திருக்கடவூர்
வந்துஉதித்து, வண்தமிழின்
துறையான பயன்தெரிந்து
சொல் விளங்கிப் பொருள் மறையக்
குறையாத தமிழ்க்கோவை
தம் பெயரால் குலவும் வகை
முறையாலே தொகுத்து அமைத்து
மூ வேந்தர்பால் பயில்வார்.

காரிக்கோவை. மூவேந்தரிடஞ் செல்வாராய். 1

4070. அங்கு அவர்தாம் மகிழும் வகை
அடுத்த உரை நயம் ஆக்கிக்
கொங்கு அலர்தார் மன்னவர்பால்
பெற்ற நிதிக் குவை கொண்டு
வெங்கண் அராவொடு கிடந்து
விளங்கும் இளம் பிறைச் சென்னிச்
சங்கரனார் இனிது அமரும்
தானங்கள் பல சமைத்தார்.

உரையை நயம்படி. விளக்கி. தானங்கள் - கோயில்கள். 2

4071. யாவர்க்கும் மனம் உவக்கும்
இன்ப மொழிப் பயன் இயம்பித்
தேவர்க்கும் முதல்தேவர்
சீர் அடியார் எல்லார்க்கும்
மேவு உற்ற இரு நிதியம்
மிக அளித்து விடையவர்தம்
கா உற்ற திருக் கயிலை
மறவாத கருத்தினராய்.

விடையவர்தம் - சிவபிரானது. காவுற்ற - சோலை சூழ்ந்த. 3

4072. ஏய்ந்த கடல்சூழ் உலகில்
எங்கும் தம் இசை நிறுத்தி,
ஆய்ந்த உணர்வு இடையறா
அன்பினராய், அணி கங்கை

தோய்ந்த நெடுஞ் சடையார்தம்
அருள்பெற்ற தொடர்பினால்,
வாய்ந்த மனம் போல் உடம்பும்
வடகயிலை மலை சேர்ந்தார். 4

4073. வேரிஆர் மலர்க் கொன்றை
வேணியர் அடிபேணும்
காரியார் கழல் வணங்கி
அவர் அளித்த கருணையினால்
வாரி ஆர் மத யானை
வழுதியர்தம் மதி மரபில்
சிரியார் நெடுமாறர்
திருத்தொண்டு செப்புவாம்

மதவாரிஆர் - மதப்பெருக்கு நிறைந்த வழுதியர்தம் மதிமரபில் - பாண்டியர்களின் சந்திரவமிசத்தில் தோன்றிய. *5*

காரி நாயனார்

காரி நாயனார் திருக்கடவூரிலே பிறந்தவர்; தமிழ் மொழியிலே பெரும் புலமை வாய்ந்தவர்; திருக்கயிலையை மறவாதவர். கோவை பாடுவது அவர்தம் வழக்கம். அதன்கண் சொல் விளங்கும்; பொருள் நிறைந்திருக்கும்.

காரியார், சேர சோழ பாண்டயர்களிடம் செல்வார்; தம் பாக்கட்குப் பொருள் விரிப்பார். அவர்கள் மகிழ்வெய்திப் பொருள் கொடுப்பார்கள். அப்பொருளைக் கொண்டு காரியார் திருக்கோயில் கட்டுவிப்பார்; சிவனடியார்களுக்கு உதவுவார். இவ்வாறு.காரி நாயனார் தொண்டுசெய்து, உலகமெல்லாம் தம் புகழை நிறுத்தித் திருக்கோயிலை சேர்ந்தார்.

55. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

4074. **தடுமாறும் நெறி அதனைத்**
தவம் என்று தம் உடலை
அடுமாறு செய்து ஒழுகும்
அமண் வலையில் அகப்பட்டு,
விடுமாறு தமிழ் விரகர்
வினைமாறும் கழல் அடைந்த
நெடுமாறனார் பெருமை
உலகு ஏழும் நிகழ்ந்ததால்.

திகம்பர சமணர்கள் இயற்கைவாழ்வு செலுத்தாதவர் களாதலின், அவர்கள், தங்கள் உடலையும் ஒறுத்துக் கொண் டார்கள். அஃது இங்கே "தம்முடலை அடுமாறு செய்தொழுகும் அமண்" என்று குறிக்கப்பட்டது. உடல், அறிவு விளக்கத்துக்கென ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்ட உடைமை. அதனை ஒறுத்தல் அருள்நெறி நிற்பதாகாது; "உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர், திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார். உடம்மை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த் தேனே" - திருமூலர். தமிழ்விரகர் - ஞானசம்பந்தரது. வினைமாறும் - இருவினையைப் போக்கும். 1

4075. **அந் நாளில் ஆளுடைய**
பிள்ளையார் அருளாலே
தென்னாடு சிவம் பெருகச்
செங்கோல் உய்த்துஅறம் அளித்துச்
சொல் நாம நெறி போற்றிச்
சுரர் நகர்க்கோன்தனைக் கொண்ட
பொன் ஆரம் அணி மார்பின்
புரவலனார் பொலிகின்றார்.

சொல்நாமநெறி - போற்றப்படும் புகழ் வாய்ந்த நெறி; புகழ் வாய்ந்த ஐந்தெழுத்து நெறி என்னலுமாம். சுரர்நகர்க்கோன்தனைக் கொண்ட - இந்திரனால் அளிக்கப்பெற்ற. உக்கிரகுமார பாண்டியர் இந்திர லோகம் சென்று, இந்திரனால் மணியாரம் பெற்ற வரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணத்திற் காண்க; "செங்கணா யிரத்தோன் திறல்விளங்காரம் - பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன்

வாழி"; "தேவர்கோன் பூணாரம் தென்னவர்கோன் மார்பினவே"; "வானவர்போன் ஆரம் வயங்கியதோட்பஞ்சவன்றன்" - சிலப்பதி காரம்: 11. காடு காண். 24 - 25; 17. ஆய்ச்சியர்குரவை. உள்வரி. 1; 29 வாழ்த்துக் காதை. வள்ளைப்பாட்டு. 8. *2*

4076. ஆய அரசு அளிப்பார்பால்
அமர்வேண்டி வந்து ஏற்ற
சேயபுலத் தெவ்வர் எதிர்
நெல்வேலிச் செருக்களத்துப்
பாய படைக்கடல் முடுகும்
பரிமாவின் பெரு வெள்ளம்
காயும் மதக் களிற்றின் நிரை
பரப்பி அமர் கடக்கின்றார்.

ஏற்ற - எதிர்த்த. சேய. . .களத்து - தூரதேச (வடபுல)த்துப் பகைவர் முன்னே திருநெல்வேலியிலுள்ள போர்க்களத்தில். பாய - பரந்த. முடுகும் பரிமாவின் - வேகமுடைய. குதிரைகளின். காயும் - கோபிக்கும். *3*

4077. எடுத்துஉடன்ற முனை ஞாட்பின்
இருபடையில் பொரு படைஞர்
படுத்த நெடுங் கரித் துணியும்
பாய் மாவின் அறு குறையும்
அடுத்து அமர் செய் வயவர்
கருத்தலை மலையும் அலை செந்நீர்
மடுத்த கடல் மீளவும் தாம்
வடிவேல் வாங்கிடப் பெருக.

எடுத்துடன்ற முனைஞாட்பின் - படையெடுத்து மாறுபட்ட போர்க்களத்தில். பொரு. . . . . மலையும் - போர்புரியுஞ் சேனைகள் வீழ்த்திய நீண்ட யானைத் துண்டங்களும், குதிரைத் துண்டங்களும், எதிர்த்துப் போர் புரியும் வீரர்களின் கரிய தலை மலைகளும். செந்நீர் மடுத்த - இரத்த வெள்ளம் நிறைந்த. கடல். . . . . பெருக - கடலானது முன்னே உக்கிர குமார பாண்டியனாரால் வேல் வாங்கியதுபோல மீண்டும் வேல் வாங்குமாறு பெருக. இவ்வரலாற்றைத் திரு விளையாடற் புராணத்திற் பார்க்க. *4*

4078. வயப் பரியின் களிப்பு ஒலியும்
மறவர் படைக்கல ஒலியும்
கயப் பொருப்பின் முழக்கு ஒலியும்
கலந்துஎழுபல் இயஒலியும்
வியக்கும் உகக் கடை நாளில்
மேக முழக்கு என மீளச்

சயத் தொடர் வல்லியும் இன்று.
தாம் விடுக்கும்படி தயங்க.

வயம் - வெற்றியுடைய. மறவர் - வீரர்களின். கயப்பொருப்பின் - யானைகளின். பல்லியம் - பல வகை வாத்தியங்களின். சயத்தொடர் வல்லியும் - வீரச்சங்கலி கொண்ட விலங்கையும். தயங்க - ஒலிக்க. மேக முழக்கமோ என்று எண்ணி உக்கிரகுமாரர்போல அம்மே கத்தை அடக்க மீளச் சயத் தொடர் 5

4079. தீ உமிழும் படை வழங்கும்
செருக் களத்தும் உருக்கும் உடல்
தோயும் நெடும் குருதி மடுக்
குளித்து நிணம் துய்த்து ஆடிப்
போய பருவம் பணி கொள்
பூதங்களே அன்றிப்
பேயும் அரும் பணி செய்ய
உணவு அளித்தது எனப் பிறங்க.

குருதிமடு - இரத்த மடுவில். போய பருவம் - முன் பருவத்தே; கிடைத்த அக்காலத்தே. முருக்கும் உடல் - அழிந்த உடல்கள். பிறங்க - விளங்க. 6

4080. இனைய கெடுஞ் சமர் விளைய
இகல் உழந்த பறந்தலையில்
பனை நெடுங் கை மத யானைப்
பஞ்சவனார் படைக்கு உடைந்து
முனை அழிந்த வடபுலத்துமுதல்
மன்னர் படை சரியப்
புனையும் நறுந் தொடை வாகை
பூழியர் வேம்புடன் புனைந்து.

இகலுழந்த பறந்தலையில் - மாறுபட்டுப் போர் புரிந்த யுத்த களத்தில் - பஞ்சவனார் - பாண்டியனார். பூழியர் - பாண்டியனார். வாகைத் தொடை - வெற்றிமாலையை. வேம்பு - மாலை பாண்டியருக்குரியது. 7

4081. வளவர்பிரான் திருமகளார்
மங்கையருக்கரசியார்
களபம் அணி முலை திளைக்கும் தட
மார்பின் கவுரியனார்
இளவளவெண் பிறைஅணிந்தார்க்கு
ஏற்ற திருத்தொண்டு எல்லாம்
அளவுஇல் புகழ்பெற விளக்கி
அருள்பெருக அரசு அளித்தார்

வளவர் - சோழர். களபம் அணி - கலவைச் சாந்தணிந்த. கவுரியனார் - பாண்டியனார். *8*

4082. திரைசெய் கடல்உலகின்கண்
திருநீற்றின் நெறி விளங்க
உரை செய் பெரும்புகழ் விளக்கி
ஓங்கு நெடுமாறனார்
அரசு உரிமை நெடுங் காலம்
அளித்து இறைவர் அருளாலே
பரசு பெருஞ் சிவலோகத்து
இன்புற்றுப் பணிந்திருந்தார்.

பரசு - போற்றல் பெற்ற. *9*

4083. பொன் மதில் சூழ் புகலி காவலர்
அடிக்கீழ்ப் புனிதர்ஆம்
தென் மதுரை மாறனார் செங்
கமலக் கழல் வணங்கிப்
பன் மணிகள் திரை ஓதம்
பரப்பு நெடுங் கடல் படப்பைத்
தொல் மயிலை வாயிலார் திருத்
தொண்டின் நிலை தொழுவாம்.

ஓதம் - கடல்வாய் வெள்ளம். "தொன்மயிலை வாயிலான்" - திருத்தொண்டத்தொகை. *10*

நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்

நின்றசீர் நெடுமாறர் பாண்டி மன்னருள் ஒருவர். அவர் மங்கையர்க்கரசியாரை மனைவியாகப் பெற்றவர்; சமண சமயஞ் சார்ந்தவர்; பின்னர்த் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருவருளால் திரு நீற்று நெறியில் நின்றவர்; வடபுல மன்னரைத் திருநெல்வேலியிலே தோல்வியுறச் செய்தவர். அவர் சைவந் தழைக்க நீதி அரசியற்றிச் சிவனடி சேர்ந்தார்.

56. வாயிலார் நாயனார்

கலி விருத்தம்

4084. சொல் விளங்கு சீர்த் தொண்டைநல் நாட்டிடை
மல்லல் நீடிய வாய்மை வளம்பதி
பல்பெ ருங்குடி நீடு பரம்பரைச்
செல்வம் மல்கு திரு மயிலாபுரி. 1

4085. நீடு வேலைதன் பால்நிதி வைத்திடத்
தேடும் அப்பெரும் சேமவைப்பு ஆம்என
ஆடு பூங்கொடி மாளிகை அப்பதி
மாடு தள்ளும் மரக்கலச் செப்பினால்.

வேலை தன்பால்நிதி - கடல், தன்னிடமுள்ள பொருளை. சேமவைப்பாமென - பண்டாரமென்று. அப்பதிமாடு - அப்பதியினிடத்தில். 2

4086. கலம் சொரிந்த கரிக்கருங் கன்று முத்து
அலம்பு முந்நீர் படிந்து அணை மேகமும்
நலம் கொள் மேதி நல் நாகும் தெரிக்க ஒணா;-
சிலம்பு தெண் திரைக் கானலின் சேண் எலாம்.

சிலம்பு. . . . .எலாம் - ஒலிக்கும் தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடற்கரைகளின் பரப்புக்களிலெல்லாம். கலம் - கப்பல், முந்நீர், கடல் மேதி - எருமை. யானைக்கன்றுக்கும் மேகத்துக்கும் நாகுக்கும் வேற்றுமை தெரியவில்லை என்றபடி. 3

4087. தவள மாளிகைச் சாலை மருங்கு இறைத்
துவள்ப தாகை நுழைந்தணை தூமதி
பவள வாய்மட வார்முகம் பார்த்து அஞ்சி
உவளகம் சேர்ந்து ஒதுங்குவது ஒக்குமால்.

தவளம் - வெண்மையான. இறை - இறப்புக்களில் பதாகை - கொடிகளில். உவளகம் - மறைவிடத்தில். 4

4088. வீதி எங்கும் விழாஅணிக் காளையர்
தூது இயங்கும்; சுரும்பு அணி தோகையர்
ஓதி எங்கும் ஒழியா; அணி நிதி
பூதி எங்கும் புனைமணி மாடங்கள்.

வீதி எங்கும் விழா அணி காளையர் பொருட்டுத் தூது செல்லும் வண்டுகள் மொய்த்த கூந்தலையுடைய தோகையர்கள்; (தலைவன் தலைவி ஊடல் தீர்க்கத் தோழிமார் தூது போவது வழக்கம்). பூதி (வண்ணத்தால்) எங்கும் புனை மணிமாடங்கள் எங்கும் ஓதி ஒழியா அணிநிதி - இஃதொரு வகை. வீதி. . .விழா அணி; தோகையர் ஓதி (கூந்தலில்) காளையர் பொருட்டுத் தூது செல்லும் சுரும்பு அணி (வண்டு வரிசைகள்); பூதி புனை மாடங்கள் எங்கும் ஒழியா அணி நிதி - இது மற்றொரு வகை. 5

4089. **மன்னு சீர்மயி லைத்திரு மாநகர்த்**
தொன்மை நீடிய சூத்திரத் தொல்குல
நம்மைசான்ற நலம்பெறத் தோன்றினார்;
தன்மை வாயிலார் என்னும் தபோதனர்.

சான்ற - அமைந்த. 6

4090. **வாயிலார் என நீடிய மாக்குடித்**
தூய மாமர பின்முதல் தோன்றியே
நாயனார் திருத்தொண்டின் நயப்பு உறு
மேய காதல் விருப்பின் விளங்குவார்.

நாயனார் - சிவபெருமானது. காதலாகிய விருப்பு. 7

கொச்சகக் கலி

4091. **மறவாமையால் அமைத்த மனக்கோயில் உள்இருத்தி,**
உற ஆதிதனை உணரும் ஒளிவிளக்குச் சுடர்ஏற்றி,
இறவாத ஆனந்தம் எனும்திரு மஞ்சனம் ஆட்டி,
அறவாணர்க்கு அன்புஎன்னும் அமுது அமைத்து அர்ச்சனை செய்வார்.

மறவாமையால் - இடையறாத தியானத்தால். ஆதி (சிவம்) தனை உற இருத்தி; அவ்வாதிதனை உற உணரும். அறவாணர்க்கு - சிவபெருமானுக்கு. 8

4092. **அகம்மலர்ந்த அர்ச்சனையில் அண்ணலார் தமை நாளும்**
நிகழ வரும் அன்பினால் நிறை வழிபாடு ஒழியாமே
திகழநெடு நாள்செய்து சிவபெருமான் அடிநிழல்கீழ்ப்
புகல்அமைத்துத் தொழுதுஇருந்தார் புண்ணியமெய்த் தொண்டனார்.

புகல் - புகுமிடம். 9

4093. **நீர்ஆரும் சடையாரை நீடுஎன ஆலயத்துள்**
ஆராத அன்பினால் அர்ச்சனை செய்து அடியவர்பால்
பேராத நெறிபெற்ற பெருந்தகையார் தமைப்போற்றிச்
சீர்ஆரும் திருநீடூர் முனைஅடுவார் திறம் உரைப்பாம். *10*

வாயிலார் நாயனார்

வாயிலார் நாயனார் தொண்டை நாட்டில் உள்ள திரு மயிலையில், வேளாள மரபில் தோன்றியவர். அவர், தமது உள்ளத்தைச் சிவத்துக்குரிய கோயிலாக்கினார். அக் கோயிலில் அறிவு விளக்கேற்றி, ஆனந்தமாகிய நீராட்டி, அன்பாகிய அமுதை நிவேதிப்பது அவர்தந் திருத்தொண்டு. இவ்வாறு ஞானபூசை செய்து வாயிலார் சிவமானார்.

57. முனையடுவார் நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

4094. மாறு கடிந்து மண்காத்த
வளவர் பொன்னித் திருநாட்டு
நாறு விரைப்பூஞ் சோலைகளின்
நனைவாய் திறந்து பொழி செழுந்தேன்
ஆறு பெருகி வெள்ளம்இடும்
அள்ளல் வயலின் மள்ளர்உழும்
சேறுநறு வாசம் கமழும்
செல்வம் நீடுஊர் திருநீடூர்.

மாறுகடிந்து - பகைவரை வென்று. அள்ளல் - குழைசேறுள்ள. 1

4095. விளங்கும் வண்மை மிக்கு உள்ள
வேளாண் தலைமைக் குடிமுதல்வர்;
களம்கொள் மிடற்றுக் கண்ணுதலார்
கழலின் செறிந்த காதல் மிகும்
உளம் கொள் திருத்தொண்டு உரிமையினில்
உள்ளார்; நள்ளார் முனை எறிந்த
வளம்கொடு இறைவர் அடியார்க்கு
மாறாது அளிக்கும் வாய்மையார்.

நள்ளார் முனை எறிந்த வளங்கொடு - பகைவரைப் போரில் வென்றதால், கிடைத்த வளங்களைக் கொண்டு. 2

4096. மாற்றார்க்கு அமரில் அழிந்துள்ளோர்
வந்து தம்பால் மா நிதியம்
ஆற்றும் பரிசு பேசினால்
அதனை நடுவு நிலைவைத்துக்
கூற்றும் ஒதுங்கும் ஆள் வினையால்
கூலி ஏற்றுச் சென்று எறிந்து
போற்றும் வென்றி கொண்டு இசைந்த
பொன்னும் கொண்டு மன்னுவார்

அமரில் மாற்றார்க்கு - போரில் பகைவர்களுக்கு. ஆற்றும் பரிசு - மனமியையுமாறு. கூற்றும் - யமனும். ஆள்வினையால்

முயற்சியால். இசைந்த பொன் என்றது. நடுவு நிலையாக வைத்த பொருளை. 3

4097. இன்ன வகையால் பெற்ற நிதி
எல்லாம் ஈசன் அடியார்கள்
சொன்ன சொன்னபடி நிரம்பக்
கொடுத்துத் தூய போனகமும்
கன்னல் நறுநெய் கறிதயிர்பால்
கனிஉள்ளுறுத்த கலந்துஅளித்து
மன்னும் அன்பின் நெறி பிறழா
வழித்தொண்டு ஆற்றி வைகினார்

போனகமும் - சோறும் கன்னல் சர்க்கரையும். உள்ளுறுத்த - உள்ளிட்டன; முதலியன. 4

4098. மற்றுஇந் நிலைமை பல்நெடுநாள்
வையம் நிகழச் செய்துவழி
உற்ற அன்பின் செந் நெறியால்
உமையாள் கணவன் திருவருளால்
பெற்ற சிவலோகத்து அமர்ந்து
பிரியா உரிமை மருவினார்
முற்ற உழந்த முனையடுவார்
என்னும் நாமம் முன் உடையார்.

முற்ற உழந்த - வெற்றியுறப் போர் புரிதலால். முனை அடுவார் - போரில் பகைவரை வீழ்த்துவோர். 5

4099. யாவர் எனினும் இகல் எறிந்தே
ஈசன் அடியார் தமக்கு இன்பம்
மேவ அளிக்கும் முனையடுவார்
விரைப் பூங் கமலக் கழல் வணங்கித்
தேவர் பெருமான் சைவ நெறி
விளங்கச் செங்கோல் முறை புரியும்
காவல் பூண்ட கழற்சிங்கர்
தொண்டின் நிலைமை கட்டுரைப்பாம்.

இகல் எறிந்து - பகை கடந்து. 6

நம்பி ஆரூரர் துதி

4100. செறிவுஉண்டு என்று திருத்தொண்டில்
சிந்தை செல்லும் பயனுக்கும்
குறிஉண்டு ஒன்று ஆகிலும்
குறைஒன்று இல்லோம் நிறையும் கருணையினால்

வெறிஉண் சோலைத் திருமுருகன்
பூண்டி வேடர் வழிபறிக்கப்
பறிஉண்டவர்எம் பழவினைவோர்
பறிப்பார் என்னும் பற்றலே.

ஈற்றடி - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் செறிவு - உறவு. 7

முனையடுவார் நாயனார்

சோழ நாட்டிலே, திருநீடூரிலே, வேளாளர் குலத்திலே தோன்றிய சிவனடியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர், போர்முனையில் நின்று மாற்றாரைச் சாய்ப்பதில் வல்லவர். அதனால் அவருக்கு முனையடுவார் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று.

பகைவரால் தோல்வி யுறுவோர் முனையடுவாரிடம் வருவர்; வந்து அவர்தந் துணையை நாடுவார். நாயனார், அவர் பொருட்டுப் போர் புரிந்து வெற்றி பெறுவார்; அவ் வெற்றியால் கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு சிவனடியார்களுக்கு அமுதூட்டுவார்; அவர்கள் விரும்புமாறு உதவுவார். முனையடுவார் பன்னெடுநாள் இத்தகைத் தொண்டு செய்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

கடல்சூழ்ந்த சருக்கம் –10

58. கழற்சிங்க நாயனார்

4101. படி மிசை நிகழ்ந்த தொல்லைப்
பல்லவர் குலத்து வந்தார்;
கடிமதில் மூன்றும் செற்ற
கங்கை வார் சடையார் செய்ய
அடிமலர் அன்றி வேறுஒன்று
அறிவினில் குறியா நீர்மைக்
கொடி நெடுந் தானை மன்னர்
கோக்கழற்சிங் கர்என்பார்

படிமிசை நிகழ்ந்த தொல்லை - பூமியில் வழி வழி வந்த பழமையுடைய. தானை - சேனைகளையுடைய. 1

4102. காடவர் குரிசிலார் ஆம்
கழற்பெருஞ் சிங்கனார்தாம்
ஆடக மேரு வில்லார்
அருளினால் அமரின் சென்று
கூடலர் முனைகள் சாய
வடபுலம் கவர்ந்து கொண்டு
நாடுஅற நெறியில் வைக
நல்நெறி வளர்க்கும் நாளில்.

காடவர் குரிசில் - பல்லவர் குலத்தலைவராகிய. ஆடகம் - பொன். 2

4103. குவலயத்து அரனார் மேவும்
கோயில்கள் பலவும் சென்று
தவலரும் அன்பின் தாழ்ந்து
தக்க மெய்த்தொண்டு செய்வார்
சிவபுரி என்ன மன்னும்
தென்திரு ஆரூர் எய்திப்
பவம் அறுத்து ஆட்கொள்வார்தம்
கோயிலுள் பணியப் புக்கார்.

தவலரும் - கெடுதலில்லாத. 3

4104. அரசியல் ஆயத் தோடும்
அம்கணர் கோயில் உள்ளால்
முரசு உடைத் தானை மன்னர்
முதல்வரை வணங்கும் போதில்
விரைசெறி மலர்மென் கூந்தல்
உரிமை மெல்லியலார் தம்முள்
உரைசிறந்து உயர்ந்த பட்டத்து
ஒரு தனித்தேவி மேவி

ஆயத்தோடும் - கூட்டத்தோடும். *4*

4105. கோயிலை வலம் கொண்டு அங்கண்
குலவிய பெருமை எல்லாம்
சாயல்மா மயிலே போல்வாள்
தனித்தனி கண்டு உவந்து
தூயமென் பள்ளித்தாமம்
தொடுக்கும் மண்டபத்தின் பாங்கர்
மேயது ஓர் புதுப் பூ அங்கு
விழுந்தது ஒன்று எடுத்து மோந்தாள். 5

4106. புதுமலர் மோந்த போதில்
செருத்துணைப் புனிதத் தொண்டர்
இதுமலர் திரு முற்றத்துள்
எடுத்து மோந்தனள் ஆம் என்று,
'கதும்'என ஓடிச் சென்று,
கருவி கைக்கொண்டு பற்றி
மதுமலர்த் திரு ஒப்பாள்தன்
மூக்கினைப் பிடித்து வார்ந்தார்.

மலர் திருமுற்றுத்துள் - பூ மண்டபத்துள். *6*

4107. வார்ந்து இழி குருதி சோர,
மலர்க்கருங் குழலும் சோரச்
சோர்ந்து வீழ்ந்து அரற்றும் தோகை
மயில் எனத் துளங்கி மண்ணில்
சேர்ந்து அயர்ந்து உரிமைத் தேவி
புலம்பிடச் செம்பொன் புற்றுள்
ஆர்ந்த பேர் ஒளியைக் கும்பிட்டு
அரசரும் அணைய வந்தார்.

வார்ந்து இழி - வடிந்தொழுகும். துளங்கி - அசைந்து. *7*

4108. வந்து அணைவுற்ற மன்னர்
மலர்ந்த கற்பகத்தின் வாசப்
பைந்தளிர்ப் பூங்கொம்பு ஒன்று
பார்மிசை வீழ்ந்தது என்ன
நொந்து அழிந்து அரற்றுவாளை
நோக்கி 'இவ் அண்டத்து உள்ளோர்
இந்தவெவ் வினை அஞ்சாதே
யார் செய்தார்?' என்னும் எல்லை. 8

4109. அந்நிலை அணைய வந்து
செருந்துணையார் ஆம் அன்பர்
முன்னுறு நிலைமை அங்குப்
புகுந்தது மொழிந்த போது
மன்னரும் அவரை நோக்கி
'மற்று இதற்கு உற்ற தண்டம் -
தன்னைஅவ் அடைவே யன்றோ
தடிந்திடத் தகுவது' என்று. 9

4110. கட்டிய உடைவாள் தன்னை
உருவி, 'அக் கமழ் வாசப் பூத்
தொட்டுமுன் எடுத்த கையாம்
முற்படத் துணிப்பது' என்று
பட்டமும் அணிந்து காதல்
பயில்பெருந் தேவியான
மட்டவிழ் குழலாள் செங்கை
வளையொடும் துணித்தார் அன்றே.

மட்டவிழ் - மணங்கமழும். *10*

4111. ஒருதனித் தேவி செங்கை
உடைவாளால் துணித்த போது,
பெருகிய தொண்டர் ஆர்ப்பின்
பிறங்குஒலி புவிமேல் பொங்க,
இரு விசும்பு அடையஓங்கும்
இமையவர் ஆர்ப்பும் விம்மி
மருவிய தெய்வ வாச
மலர் மழை பொழிந்தது அன்றே. 11

4112. அரியஅத் திருத்தொண்டு ஆற்றும்
அரசனார் அளவு இல் காலம்
மருவிய உரிமை தாங்கி
மால் அயற்கு அரியார் மன்னும்

திருவருள் சிறப்பினாலே
செய்ய சேவடியின் நீழல்
பெருகிய உரிமை ஆகும்
பேர் அருள் எய்தினாரே. 12

4113. **வையகம் நிகழக் காதல்**
மாதேவி தனது செய்ய
கையினைத் தடிந்த சிங்கர்
கழல்இணை தொழுது போற்றி
எய்திய பெருமை அன்பர்
இடங்கழியார் என்று ஏத்தும்
மெய்யருள் உடைய தொண்டர்
செய்வினை விளம்பல் உற்றாம். 13

கழற்சிங்க நாயனார்

கழற்சிங்க நாயனார் பல்லவர் குலத்திலே தோன்றியவர்; சிவபக்தர். அவர், வடபுல மன்னர்களை வென்று எங்குஞ் சைவந் தழைக்கச் செங்கோலோச்சினார். பல திருப்பதிகளுக்குப் போய் ஆண்டவனை வழிபடுவது அவர்தம் வழக்கம்.

ஒருநாள் கழற்சிங்கர், தமது மனைவியாருடன் திருவாரூரை அடைந்து தியாகேசப் பெருமானைத் தொழுதார். அவ் வேளையில், அம்மையார் திருக்கோயிலை வலம் வந்தார்; அங்கே உள்ள பெருமைகளைத் தனித்தனிக்கண்டு மகிழ்வெய்தினார்; பூ மண்ட பத்தின் பக்கத்திலே புதுப் பூ ஒன்று விழுந்து கிடந்தது. அம்மையார் அப் பூவை எடுத்து மோந்தார்.

அங்கே தொண்டு செய்துகொண்டிருந்த செருத்துணை நாயனார் அதைப் பார்த்தார். அவர், ' அம்மையார் மண்டபத்துள்ள பூவை எடுத்து மோந்தார்' எனக் கருதி, விரைந்து ஓடிக் கருவி கொண்டு அம்மையார் மூக்கை அறுத்தார். அம்மையார் பூமியிலே விழுந்து புலம்பினார்.

கழற்சிங்க நாயனார் அங்கே வந்தார்; "இச் செயலை அஞ்சாது செய்தவர் யாவர்?" என்று கேட்டார். செருத்துணை நாயனார் போந்து, நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். கழற்சிங்க நாயனார், "அப்படியா! பூவை எடுத்தது கையன்றோ! அதையே முதலில் துணித்தல் வேண்டும்" என்று சொல்லித் தம்முடைய உடைவாளை உருவினார்; தேவியார் கையைத் துணித்தார். அச் செயற்கருஞ் செய்கையைக் கண்ட அமரர்கள் பூ மழை பொழிந்தார்கள். கழற்சிங்க நாயனார் பன்னெடுநாள் சிவத்தொண்டு செய்து சிவபிரான் திருவடி சேர்ந்தார்.

59. இடங்கழி நாயனார்

கொச்சகக் கலி

4114. எழும் திரைமா கடல் ஆடை
இருநிலமா மகள் மார்பில்
அழுந்துபட எழுதும் இலைத்
தொழில்தொய்யில் அணியினவாம்
செழும்தளிரின் புடைமறைந்த
பெடைகளிப்பத் தேமாவின்
கொழும்துணர்கோ திக்கொண்டு
குயில் நாடு கோனாடு.

இலை போன்ற தொழில் அழுந்துபட எழுதும். துணர் - பூங்கொத்தை. கோனாடு பூமிதேவியின் மார்பில்.. .தொய்யிலை ஒத்த அணியென விளங்குவது. தொய்யில் முன்னர் விளக்கப்பட்டது. 1

4115. முருகுஉறுசெங் கமலமது
மலர்துதைந்த மொய்அளிகள்
பருகுஉறுதெண் திரைவாவிப்
பயில்பெடையோடு இரைஅருந்தி
வருகுறுதண் துளிவாடை
மறையமா தவிச்சூழல்
குருகுஉறங்கும் கோனாட்டுக்
கொடிநகரம் கொடும்பாளூர்

முருகு - மணம். துதைந்த மொய் அளிகள் - நிறைந்து மொய்த்த வண்டுகள். அளிகள்... மதுபருகுறும்... வாவியில் உடன் வாழும்.... வாடைக் காற்று தாக்காதவாறு குருக்கத்திச் சூழலில் குருகுகள்..... 2

4116. அந்நகரத் தினில்இருக்கும்
வேளிர்குலத்து அரசுஅளித்து
மன்னியபொன் னம்பலத்து
மணிமுகட்டில் பாக்கொங்கின்
பன்னுதுலைப் பசும் பொன்னால்
பயில் பிழம்பாம் இசை அணிந்த
பொன் நெடுந்தோள் ஆதித்தன்
புகழ் மரபின்குடி முதலோர்.

பாக்கொங்கின் - ஒளியும் மாற்றும் உயர்வுமுடைய; (கொங்கிற் பொன் என்பது ஒருவகைப்பொன் இது பண்டை வழக்கு). ஆதித்தன் - சூரியன். *3*

4117. இடங்கழியார் எனஉலகில்
ஏறுபெரு நாமத்தார்;
அடங்கலர்முப் புரம்எரித்தார்
அடித்தொண்டின் நெறிஅன்றி
முடங்குநெறி கனவினிலும்
முன்னாதார் எந்நாளும்
தொடர்ந்தபெருங் காதலினால்
தொண்டர்வேண் டியசெய்வார். 4

4118. சைவநெறி வைதிகத்தின்
தருமநெறி யொடும்தழைப்ப
மைவளரும் திருமிடற்றார்
மன்னியகோ யில்கள் எங்கும்
மெய்வழிபாட்டு அர்ச்சனைகள்
விதிவழிமேல் மேல்விளங்க
மொய்வளர்வண் புகழ்பெருக
முறைபுரியும் அந்நாளில். 5

4119. சங்கரன்தன் அடியாருக்கு
அமுதுஅளிக்கும் தவம்உடையார்
அங்குஒருவர், அடியவருக்கு
அமுதுஒருநாள் ஆக்கஉடன்
எங்கும்ஒரு செயல்காணாது,
எய்தியசெய் தொழில் முட்டப்
பொங்கிஎழும் பெருவிருப்பால்
புரியும்வினை தெரியாது. *6*

4120. அரசர்அவர் பண்டாரத்து
அந்நாட்டின் நெல்கூட்டின்
நிரைசொரிந்த புரிபலவாம்
நிலைக்கொட்ட காரத்தில்
குரைசெறிநள் ளிருளின்கண்
புக்குமுகந்து எடுப்பவரை
முரசுஎறிகா வலர்கண்டு
பிடித்து அரசன்முன் கொணர்ந்தார்.

பண்டாரம் - பண்டசாலை; பொக்கிஷம். புரி பலவாம்நிலை கொட்ட காரத்தில் - மதில் பலவுடைய நிலைக்களமாகிய நெற்கூடுகள் உள்ள இடத்தில். புரைசெறி - எங்கும் மிகுந்து. 7

4121. மெய்த்தவரைக் கண்டிருக்கும்
வேல்மன்னர் வினவுதலும்
அத்தன்அடி யாரையான்
அமுதுசெய்விப் பதுமுட்ட
இத்தகைமை செய்தேன்' என்று
இயம்புதலும் மிகஇரங்கிப்
பத்தரைவிட்டு 'இவர் அன்றோ
பண்டாரம் எனக்கு' என்பார்.

இருக்கும் - கொலு வீற்றிருக்கும். கண்டிருக்கும் - முன்னரே பார்த்திருக்கும் என்னலுமாம். பண்டாரம் - பொக்கிஷம் சிவனடியாருமாம். 8

4122. நிறைஅழிந்த உள்ளத்தால்
'நெல்பண்டா ரமும் அன்றிக்
குறைவுஅல் நிதிப் பண்டாரம்
ஆனஎலாம் கொள்ளைமுகந்து
இறைவன்அடி யார்கவர்ந்து
கொள்க' என எம்மருங்கும்
பறைஅறையப் பண்ணுவித்தார்;
படைத்தநிதிப் பயன்கொள்வார்.

நிறை அழிந்த - எனது ஆட்சியில் அடியவர்கள் வருந்துவதும் உண்டோ என்று நிலையறிந்த. 9

4123. எண்இல் பெரும் பண்டாரம்
ஈசன் அடி யார்கொள்ள
உள்நிறைந்த அன்பினால்
உறுகொள்ளை மிகஊட்டித்
தண் அளியால் நெடுங்காலம்
திருநீற்றின் நெறிதழைப்ப
மண்ணில்அருள் புரிந்துஇறைவர்
மலர்அடியின் நிழல்சேர்ந்தார். 10

4124. மைதழையும் மணிமிடற்றார்
வழித்தொண்டின் வழிபாட்டில்
எய்துபெரும் சிறப்புஉடைய
இடங்கழியார் கழல் வணங்கி,

மெய்தருவார் நெறிஅன்றி
வேறுஒன்றும் மேல் அறியாச்
செய்தவராம் செருத்துணையார்
திருத்தொண்டின் செயல் மொழிவாம். 11

இடங்கழி நாயனார்

கோனாட்டிலே, கொடும்பாளூரிலே, வேளிர் குலத்திலே, ஆதித்தன் குடியிலே தோன்றிய ஒரு பெரியவர் இருந்தார். அவர் மன்னர். அவரே இடங்கழி நாயனார் என்பவர். அவர்தம் ஆட்சியில் சைவம் ஓங்கி வளர்ந்தது; திருக்கோயில்களில் பூசை முதலியன ஒழுங்காக நடைபெற்று வந்தன.

அந் நாளில் ஒரு சிவனடியார் இருந்தார். அவர் அடியவர்கட்கு மாகேசுர பூசை செய்விப்பதை நியதியாகக் கொண்டவர். ஒரு நாள் பொருள் முடையால் அவர்தம் நியதிக்கு முட்டு உண்டாகும் நிலை நேர்ந்தது. அவர் என் செய்தார்? அன்றிரவு, அவர், இடங்கழியார் அரண்மனையில் புகுந்தார்; கூட்டிலுள்ள நெல்லை எடுத்தார். அப்பொழுது காவலர்கள், அவரைப் பிடித்தார்கள்; பிடித்து, மன்னரிடங் கொண்டு வந்தார்கள்.

மன்னர் அவரை நோக்கி, "ஏன் நெல்லைத் திருடினீர்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அடியவர், "சிவனடியார்களுக்கு மாகேசுர பூசை செய்விப்பது எனது வழக்கம். பொருளின்மையால் அது முட்டுப் பட்டது. அதனால் இவ்வாறு செய்யலானேன்" என்று சொன்னார். அச் சொல்லைக் கேட்டதும், இடங்கழி நாயனார்க்கு இரக்கம் பெருகிவிட்டது. நாயனார், "இவ்வடியவரன்றோ பண்டாரம்!" என்று அடியவரை விடுதலை செய்தார்; நெற்கூடுகளையும் மற்றப் பொருட் சாலைகளையும் திறந்து விட்டார்; சிவனடியார்கள் அவைகளைக் கொள்ளையிடுமாறு பறையறைவித்தார்; அக்கொள்ளைக் காட்சி கண்டு மகிழ் வெய்தினார். இடங்கழி நாயனார் பன்னெடு நாள் நீதி அரசியற்றிச் சிவனடி சேர்ந்தார்.

60. செருத்துணை நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

4125. உள்ளும் புறம்பும் குலமரபின்
ஒழுக்கம் வழுவா ஒருமைநெறி
கொள்ளும் இயல்பின் குடிமுதலோர்
மலிந்த செல்வக் குலப்பதியாம்;
தெள்ளும் திரைகள் மதகு தொறும்
சேலும் கயலும் செழுமணியும்
தள்ளும் பொன்னி நீர் நாட்டு
மருகல் நாட்டுத் தஞ்சாவூர். 1

4126. சீரின் விளங்கும் அப் பதியில்
திருந்து வேளாண் குடி முதல்வர்
நீரின் மலிந்த செய்ய சடை
நீற்றர் கூற்றின் நெஞ்சு இடித்த
வேரி மலர்ந்த பூங் கழல் சூழ்
மெய்யன்பு உடைய சைவர் எனப்
பாரில் நிகழ்ந்த செருத்துணையார்
பரவும் தொண்டின் நெறி நின்றார்.

கூற்றின் நெஞ்சில் உதைத்த. 2

4127. ஆன அன்பர் திருஆரூர்
ஆழித் தேர் வித்தகர் கோயில்
ஞான முனிவர் இமையவர்கள்
நெருங்கு நலம் சேர் முன்றிலினுள்
மான நிலவு திருப்பணிகள்
செய்து காலங்களின் வணங்கிக்
கூனல் இள வெண் பிறை முடியார்
தொண்டு பொலியக் குலவும் நாள். 3

4128. உலகு நிகழ்ந்த பல்லவர்கோச்
சிங்கர் உரிமைப் பெருந்தேவி
நிலவு திருப்பூ மண்டபத்து
மருங்கு நீங்கிக் கிடந்தது ஒரு

மலரை எடுத்து மோந்ததற்கு
வந்து பொறாமை வழித்தொண்டர்
இலகு சுடர் வாய்க் கருவி எடுத்து
எழுந்த வேகத்தால் எய்தி. 4

4129. கடிது முற்றி மற்று அவள்தன்
கரு மென் கூந்தல் பிடித்து ஈர்த்துப்
படியில் வீழ்த்தி மணி மூக்கைப்
பற்றிப் 'பரமர் செய்ய சடை
முடியில் ஏறும் திருப் பூமண்
டபத்து மலர் மோந்திடும் மூக்கைத்
தடிவன் என்று கருவியினால்
அரிந்தார்; தலைமைத் தனித் தொண்டர்

கடிதுமுற்றி - விரைந்து சேர்ந்து. 5

4130. அடுத்த திருத்தொண்டு உலகு அறியச்
செய்த அடல்ஏறு அணையவர்தாம்
தொடுத்த தாம மலர் இதழி
முடியார் அடிமைத் தொண்டுகடல்
உடுத்த உலகில் நிகழச் செய்து
உய்யச் செய்ய பொன் மன்றுள்
எடுத்த பாத நிழல் அடைந்தே
இறவா இன்பம் எய்தினார்.

இதழிமலர் தொடுத்ததாமம் - கொன்றை மலரால் கட்டிய மாலையணிந்த. 6

4131. செங்கண் விடையார் திருமுன்றில்
விழுந்த திருப்பள்ளித் தாமம்
அங்கண் எடுத்து மோந்தஅதற்கு
அரசர் உரிமைப் பெருந்தேவி
துங்க மணி மூக்கு அரிந்த செருத்
துணையார் தூய கழல் இறைஞ்சி
எங்கு நிகழ்ந்த புகழ்த்துணையார்
உரிமை அடிமை எடுத்து உரைப்பாம். 7

செருத்துணை நாயனார்

செருந்துணை நாயனார் சோழ நாட்டிலே, தஞ்சாவூரிலே, வேளாளர் மரபிலே பிறந்தவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியில் சிறந்தவர். அவர் திருவாரூரை அடைந்து திருத்தொண்டு செய்து வந்தார். அங்கே வழிபாட்டுக்கு வந்த கழற்சிங்க நாயனாருடைய

மனைவியார், பூமண்டபத்தின் பக்கத்திலே கிடந்த ஒரு பூவை எடுத்து மோந்தார். அதைச் செருத்துணையார் பார்த்தார்; விரைந்து ஓடினார்; கத்தி எடுத்தார்; அம்மையார் கூந்தலைப் பிடித்தார்; ஈர்த்தார்; கீழே தள்ளினார்; தள்ளி, அமையாரின் மூக்கை அறுத்தார். செருந்துணை நாயனார் பலநாள் தொண்டு செய்து, சிவபெருமான் திருவடி நீழலையடைந்தார்.

61. புகழ்த்துணை நாயனார்

கொச்சகக் கலி

4132. செருவிலி புத்தூர் மன்னும்
சிவமறையோர் திருக்குலத்தார்;
அரு வரை வில்லாளி தனக்கு
அகத்து அடிமையாம் அதனுக்கு
ஒருவர் தமை நிகர் இல்லார்;
உலகத்துப் பரந்து ஓங்கிப்
பொரு அரிய புகழ் நிடு புகழ்த்
துணையார் எனும் பெயரார்.

அரிய மேருவரையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு. பொருவரிய - ஒப்பற்ற. 1

4133. தம் கோனைத் தவத்தாலே
தத்துவத்தின் வழிபடும் நாள்
பொங்கு ஓத ஞாலத்து
வற்கடமாய்ப் பசி புரிந்தும்
'எம் கோமான்தனை விடுவேன்
அல்லேன்' என்று இராப் பகலும்
கொங்குஆர் பல்மலர் கொண்டு
குளிர் புனல் கொண்டு அருச்சிப்பார்

தங்கோனை - சிவபெருமான். தத்துவத்தின் - உண்மையில். வற்கடமாய் - பஞ்சமாய். கொங்கு ஆர் - மணம் நிறைந்த. 2

4134. மால் அயனுக்கு அரியானை
மஞ்சனம் ஆட்டும் பொழுது
சால உறு பசிப்பிணியால்
வருந்தி நிலை தளர்வு எய்திக்
கோலநிறை புனல் தாங்கு
குடம் தாங்க மாட்டாமை
ஆலம்அணி கண்டத்தார்
முடிமீது விழ்ந்து அயர்வார்.

விழவிட்டு அயர்வார். 3

4135. சங்கரன்தன் அருளால் ஓர்
துயில் வந்து தமைஅடைய
அம் கணனும் கனவின்கண்
அருள் புரிவான் 'அருந்து உணவு
மங்கிய நாள் கழி அளவும்
வைப்பது நித்தமும் ஒரு காசு
இங்கு உனக்கு நாம்' என்ன,
இடர் நீங்கி எழுந்திருந்தார். 4

4136. பெற்றம்உகந்து ஏறுவார்
பீடத்தின் கீழ் ஒருகாசு
அற்றம் அடங்கிட அளிப்ப
அன்பரும் மற்று அது கைக் கொண்டு
உற்ற பெரும்பசி அதனால்
உணங்கும் உடம்புடன் உவந்து
முற்றுணர்வு தலைநிரம்ப
முகம்மலர்ந்து களிகூர்ந்தார்.

பெற்றம் - இடபம். பீடத்தின் - லிங்க பீடத்தின். அற்றம் - சோர்வு. உணங்கும் - வாடும். 5

4137. அந் நாள்போல் எந்நாளும்
அளித்த காசு அது கொண்டே
இன்னாத பசிப்பிணி வந்து
இறுத்த நாள் நிங்கியபின்
மின் ஆர் செஞ் சடையார்க்கு
மெய்யடிமைத் தொழில் செய்து
பொன் நாட்டின் அமரர் தொழப்
புனிதர் அடி நிழல் சேர்ந்தார்.

இன்னாத - கொடிய. 6

4138. பந்து அணையும் மென் விரலாள்
பாகத்தார் திருப் பாதம்
வந்து அணையும் மனத் துணையார்
புகழ்த் துணையார் கழல் வாழ்த்திச்
சந்து அணியும் மணிப் புயத்துத்
தனி வீரர் ஆம் தலைவர்
கொந்து அணையும் மலர்அலங்கல்
கோட்புலியார் செயல் உரைப்பாம்.

கொந்து அணையும் - மலர்மாலை யணிந்த. 7

புகழ்த்துணை நாயனார்

புகழ்த்துணை நாயனார் செருவிலிபுத்தூரிலே, ஆதி சைவ மரபிலே பிறந்தவர். அவர், சிவபெருமானை முறைப்படி அர்ச்சித்து வந்தார். வருநாளில், பஞ்சம் நேர்ந்தது. நாயனார் பஞ்சத்தைக் கருதாது தமது தொண்டைக் குறைவற நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார். நாளுக்குநாள் அவர் பசியால் மெலிவுறலானார்.

மெலிவுடன் புகழ்த்துணையார் ஒருநாள் திருமஞ்சன மாட்டும் போது, திருக்குடம் தேவதேவன் திருமுடிமீது விழுந்தது. அதுகண்ட நாயனார் சிவசந்நிதியில் விழுந்தார்; அயர்ந்தார். திருவருளால் அவருக்கு உறக்கம் வந்தது. சிவபெருமான் அவர்தங் கனவிலே தோன்றி, "பஞ்சம் ஒழியும் வரை, நாள்தோறும் ஒரு காசு இங்கே வைப்போம். அதைப் பெற்றுக் கொள்" என்று அருளிச் செய்தார். நாயனார் விழித்து எழுந்தார். ஒரு காசு பீடத்தின் கீழே இருப்பதைக் கண்டார்; மகிழ்வெய்தினார்; அக் காசு பெற்று வாழ்ந்து வந்தார். பஞ்சம் ஒழிந்தது. நாயனார் தமது திருத் தொண்டை வழாது செய்து சிவபதம் சேர்ந்தார்.

62. கோட்புலி நாயனார்

4139. நலம் பெருகும் சோணாட்டு
நாட்டியத்தான் குடி வேளாண்
குலம் பெருக வந்துதித்தார்;
கோட்புலியார் எனும் பெயரார்;
தலம் பெருகும் புகழ் வளவர்
தந்திரியாராய் வேற்றுப்
புலம்பெருகத் துயர்விளைப்பப்
போர் விளைத்துப் புகழ் விளைப்பார்.

தந்திரியாராய் - சேனாதிபதியாய். புலம் - இடம்; தேசம். 1

4140. மன்னவன்பால் பெறும் சிறப்பின்
வளம் எல்லாம் மதி அணியும்
பிஞ்ஞகர்தம் கோயில் தொறும்
திரு அமுதின் படிபெருகச்
செந்நெல் மலைக் குவடு ஆகச்
செய்து வரும் திருப்பணியே
பல் நெடுநாள் செய்து ஒழுகும்
பாங்கு புரிந்து ஓங்கும் நாள்.

குவடாக - மலையாக. 2

4141. வேந்தன் ஏவலின் பகைஞர்
வெம்முனை மேல் செல்கின்றார்
பாந்தள் பூண் என அணிந்தார்
தமக்கு அமுது படியாக
ஏந்தலார் தாம் எய்தும்
அளவும் வேண்டும் செந்நெல்
வாய்ந்த கூடு அவை கட்டி
வழிக்கொள்வார் மொழிகின்றார்.

முனை - போர். பாந்தள் . . . . .தமக்கு - சிவபெருமானுக்கு. பாந்தள் - பாம்பு. ஏந்தலார் தாம் எய்துமளவும் - கோட்புலி நாயனார் தாம் திரும்பி வரும் வரை. வழிக்கொள்வார் - புறப்படுகின்றவராகிய நாயனார். 3

4142. தம் தமர்கள் ஆயினார்
தமக்கு எல்லாம் தனித்தனியே
எந்தையார்க்கு அமுதுபடிக்கு
ஏற்றிய நெல் இவை அழிக்கச்
சிந்தை ஆற்றா நினைவார்
திரு வரையாக் கலி என்று
வந்தனையால் உரைத்து அகன்றார்
மன்னவன் மாற்றார் முனைமேல்.

தமர்கள் - சுற்றத்தார்கள். ஆற்றா - சகியாமல். திருவிரையாக்கலி - திருவாணை. மாற்றார் - பகைவர். 4

4143. மற்று அவர் தாம் போயினபின்
சிலநாளில் வற்காலம்
உற்றலும் அச்சுற்றத்தார்
உணவு இன்றி இறப்பதனில்
பெற்றம் உயர்த்தவர் அமுதுபடி
கொண்டாகிலும் பிழைத்துக்
குற்றம்அறப் பின்கொடுப்போம்
எனக் கூடு குலைத்து அழித்தார்.

வற்காலம் - பஞ்சகாலம். இறப்பதனில் - சாவதைப் பார்க்கிலும். பெற்றம் உயர்த்தவர் - இடபக் கொடியுடைய சிவபெருமானுக்கென்று நாயனாரால் சேமித்து வைக்கப் பெற்ற. 5

4144. மன்னவன் தன் தெம்முனையில்
வினைவாய்த்து மற்று அவன்பால்
நல்நிதியின் குவைபெற்ற
நாட்டியத்தான் குடித் தலைவர்
அந்நகரில் தமர்செய்த
பிழை அறிந்து, அது அறியாமே
துன்னினார் சுற்றம் எலாம்
துணிப்பன' எனும் துணிவினராய்.

அரசனுடைய பகைவரைப் போக்கி வென்று அறிந்தும் அறியாதார் என்றபடி. 6

4145. எதிர்கொண்ட தமர்க்குஎல்லாம்
இனியமொழி பல மொழிந்து,
மதி தங்கு சுடர்மணிமா
ளிகையின் கண் வந்து அணைந்து,

‘பதிகொண்ட சுற்றத்தார்க்கு
எல்லாம் பைந்துகில் நிதியம்
அதிகம் தந்து அளிப்பதனுக்கு
அழைமின்கள்’ என்று உரைத்து. 7

4146. எல்லாரும் புகுந்ததன்பின்
இருநிதியம் அளிப்பார்போல்
நல்லார்தம் பேரோன் முன்
கடை காக்க நாதன்தன்
வல் ஆணை மறுத்து அமுதுபடி
அழித்த மறக்கிளையைக்
கொல்லாதே விடுவேனோ
எனக் கனன்று கொலை புரிவார்.

நல்லார் - கோட்புலியார். தம்பேரோன் - தம் பெயராகிய கோட்புலி என்னும் பெயரையுடைய காவலாளன். மறக்கிளையை - அறநெறி நில்லாத இச்சுற்றத்தவரை. 8

4147. தந்தையார், தாயார், மற்று
உடன் பிறந்தார், தாரங்கள்,
பந்தம் ஆர் சுற்றத்தார்,
பதி அடியார், மதி அணியும்
எந்தையார் திருப் படி மற்று
உண்ண இசைந்தார்களையும்
சிந்த வாள்கொடு துணித்தார்,
தீய வினைப் பவம் துணிப்பார்.

பதி அடியார் - அப்பதியிலுள்ள ஏவலாளர்கள். பவம் - பிறவியை. 9

4148. பின்அங்குப் பிழைத்தது ஒரு
பிள்ளையைத் தம் பெயரோன் ‘அவ்
அன்னம் துய்த்திலது; குடிக்கு
ஒரு புதல்வன் அருளும்’ என
இந்நெல் உண்டாள் முலைப்பால்
உண்டது என எடுத்து எறிந்து
மின்னல்வடி வாளால் இரு
துணியாய் விழ ஏற்றார். 10

4149. அந்நிலையே சிபெருமான்
அன்பர் எதிர் வெளியே நின்று
உன்னுடைய கை வாளால்
உறு பாசம் அறுத்த கினை

பொன் உலகின் மேல் உலகம்
புக்கு அணையப் புகழோய் நீ
இந் நிலை நம்முடன் அணைகென்'
ஏவி எழுந்தருளினார். 11

4150. **அத்தனாய் அன்னையாய்**
ஆர்உயிராய் அமிர்து ஆகி
முத்தனாம் முதல்வன் தாள்
அடைந்து, கிளை முதல் தடிந்த
கொத்து அலர் தார்க் கோட்புலியார்
அடிவணங்கிக் கூட்டத்தில்
பத்தராய்ப் பணிவார் தம்
பரிசினை யாம் பகருவாம்.

கொத்து மலரால் ஆக்கப்பெற்ற மாலையணிந்த கோட்புலியார். 12

4151. **மேவு அரிய பெருந் தவம்**
யான் முன்பு விளைத்தன என்னோ?
யாவதும் ஓர் பொருள் அல்லா
என் மனத்தும் அன்றியே
நாவலர் காவலர் பெருகும்
நதிகிழிய வழி நடந்த
சேவடிப்போது எப்போதும்
சென்னியினும் மலர்ந்தனவால்.

நாவலர் காவலர் - சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்; . . . . மனத்திலல்லாமல் சென்னியிலும் மலர்ந்தமையால் யான் முன்பு பெருந்தவம் விளைத்ததென்னோ என்றபடி. 13

கோட்புலி நாயனார்

சோழ நாட்டிலே, நாட்டியத்தான் குடியிலே, வேளாண் மரபிலே தோன்றியவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சிவனடியார். அவர்தம் பெயர் கோட்புலி நாயனார் என்பது.

கோட்புலியார், சோழமன்னனிடத்தில் சேனாதிபதியாய் இருந்தவர்; மாற்றரசை வெல்வதில் பேர் பெற்றவர்; தந் தொழிலால் பெறும் பொருளைக் கொண்டு திருவமுதுக்கென நெற்களை வாங்குவார். அவைகளைக் கூடுகளில் சேமித்து வைப்பார். அவர் இச் செயலைத் தமக்குரிய தொண்டாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார்.

அரசன் ஆணைப்படி, கோட்புலியார் போருக்குப் போதல் நேர்ந்தது. அப்பொழுது நாயனார், தாம் மீண்டுந் திரும்பும்வரை திருக்கோயில் திருவமுதுக்கு வேண்டப்படும் நெற்களைச் சேமித்து,

அவைகளைக் கூடுகளில் நிரப்பினார். சுற்றத்தவர்களைத் தனித் தனியே அழைத்தார். இந் நெற்கள் திருக்கோயில் திருவமுதுக்கெனச் சேமிக்கப்பட்டவை. இவைகளை எக்காரணம் பற்றியும் உங்களுக் கென்று எடுத்துச் செலவழித்தல் கூடாது. இறை ஆணை' என்று கூறிப் போர்மேற் சென்றார்.

கோட்புலியார் சென்ற சில நாளுக்குள் பஞ்சம் நேர்ந்தது. சுற்றத்தவர்கள் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு வருந்தினார்கள். அவர்கள் உயிர் துறக்கும் நிலை நெருங்கிவிட்டது. அதனால், அவர்கள், 'கோட்புலியார் சேமித்துள்ள நெற்களை எடுத்துப் பயன்படுத்திக் கொள்வோம்' என்று துணிவு கொண்டார்கள்; கொண்டபடியே நெல்லை எடுத்துப் பயன் படுத்தினார்கள்.

கோட்புலியார் பகைவர்களை முறியடித்து, மன்னனிடம் நிதி பெற்றுத் திரும்பினார்; வழியில் சுற்றத்தவர் செயலைக் கேள்வி யுற்றார்; உண்மை உணர்ந்தார்; "அடாத செயல் புரிந்தவர்களை வெட்டி வீழ்த்துவேன்" என்று உள்ளே கனன்று வந்தார்.

சுற்றத்தவர்கள் நாயனாரை எதிர் கொண்டார்கள். நாயனார் அவர்களுக்கு இனிய மொழி கூறி வீடு சேர்ந்தார்; "சுற்றத்தவர் களுக்குப் பரிசில் வழங்கல் வேண்டும்" என்று சொல்லி அவர்களை அழைப்பித்தார்; கோட்புலி என்னும் தம் பெயருடைய சேவகன் ஒருவனை வாயில் காக்குமாறு செய்தார்; "அடாத செயல் புரிந்த இவர்களைக் கொல்லாது விடுவதோ" என்று உருத்து எழுந்தார்; எழுந்து, தந்தை தாய், உடன்பிறந்தார், தாரம், துரோகத்துக்கு உட்பட்ட மற்றவர் ஆகிய எல்லாரையும் வெட்டி வீழ்த்தினார். ஓர் ஆண் குழந்தை மட்டும் எஞ்சி நின்றது. நாயனார் அதன் மீது பாய்ந்த பொழுது, வாயில் காப்போன்,, அவரைப் பார்த்து, "பெருமானே! இக் குழந்தை என்ன செய்தது? இது சிவ சோற்றை உண்ண வில்லையே! ஒரு குடிக்கு ஒரே பிள்ளை; அருள் செய்யும்" என்று வேண்டினான். அதற்குக் கோட்புலியார் "இக் குழவி சிவ சோற்றை உண்ணவில்லை; ஆனால் அதை உண்டவளுடைய முலைப்பாலை உண்டது" என்று கூறி, அக் குழந்தையையும் வாளுக்கு இரை யாக்கினார்.

அந் நிலையில், சிவபெருமான் தோன்றினார்; தோன்றி, "கோட்புலி! உன் கைவாளால் வெட்டுண்ட உன் சுற்றத்தவர்கள் எல்லாரும் பாசம் நீங்கப் பெற்றார்கள்; மேற்பதவி எய்தினார்கள். நீ இப்படியே நம்முடன் வருவாயாக" என்று அருள்செய்து எழுந் தருளினார்.

பத்தராய்ப் பணிவார் சருக்கம் –11

63. பத்தராய்ப் பணிவார்

4152. ஈசனுக்கே அன் பானார்
யாவரையும் தாம் கண்டால்
கூசி மிகக் குதுகுதுத்துக்
கொண்டாடி மனம் மகிழ்வுற்று
ஆசையினால் ஆவின் பின் கன்று
அணைந்தாற்போல் அணைந்து
பேசுவன பணிந்த மொழி
இனியனவே பேசுவார். 1

4153. தாஅரிய அன்பினால் சம்புவினை எவ் இடத்தும்
யாவர்களும் அர்ச்சிக்கும்படி கண்டால் இனிது உவந்து
பாவனையால் நோக்கினால் பலர்காணப் பயன்பெறுவார்
மேவு அரிய அன்பினால் மேலவர்க்கும் மேல் ஆனார்.

தாவரிய - கெடுதலில்லாத. சம்புவினை - சிவபெருமானை. 2

4154. அம்கணனை அடியாரை ஆராத காதலினால்
பொங்கிவரும் உவகையுடன் தாம் விரும்பிப் பூசிப்பார்,
பங்கயமா மலர்மேலோன் பாம்பு அணையான் என்றுஇவர்கள்
தங்களுக்கும் சார்வுஅரிய சரண் சாரும் தவம்உடையார்.

அங்கணனை - சிவபெருமானையும். சரண் - சிவனடி. *3*

4155. யாதானும் இவ் உடம்பால்
செய் வினைகள் ஏறு உயர்த்தார்
பாதார விந்தத்தின்
பால் ஆக எனும் பரிவால்
காது ஆர் வெண் குழையவர்க்கு
ஆம் பணி செய்வார் கருக்குழியில்
போதார்கள் அவர் புகழ்க்குப்
புவனம் எலாம் போதாவா. 4

4156. சங்கரனைச் சார்ந்த கதை
தான் கேட்கும் தன்மையராய்
அம் கணனை மிக விரும்பி
அயல் அறியா அன்பினால்

கங்கை நதி மதி இதழி
காதலிக்கும் திருமுடியார்
செங் கமல மலர்ப்பாதம்
சேர்வதனுக்கு உரியார்கள்.

இதழி - கொன்றை. 5

4157. **ஈசனையே பணிந்துஉருகி இன்பம்மிகக் களிப்புஎய்திப்**
பேசினவாய் தழுதழுப்பக் கண்ணீரின் பெருந்தாரை
மாசு இலா நீறுஅழித்து அங்கு அருவிதர மயிர்சிலிர்ப்பக்
கூசியே உடல் கம்பித் திடுவார், மெய்க் குணம் மிக்கார்

கம்பித்திடுவார் - விதிர் விதிர்ப்பார். 6

4158. **நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்**
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றுஆடும் மலர்ப்பாதம் ஒருகாலம் மறவாமை
குன்றாத உணர்வு உடையார் தொண்டர்ஆம் குணம்மிக்கார். 7

4159. **சங்கரனுக்கு ஆளான தவம்காட்டித் தாம் அதனால்**
பங்கம்அறப் பயன்துய்ப்பார்; படிவிளக்கும் பெருமையினார்
அம்கணனைத் திருஆரூர் ஆள்வானை அடிவணங்கிப்
பொங்கிஎழும் சித்தமுடன் பத்தராய்ப் போற்றுவார்.

படி - உலகை. 8

பத்தராய்ப் பணிவார்

பத்தராய்ப் பணிவார், அடியார்களைக் கண்டால் ஆனந்த பரவசராவார்; பசுவைத் தொடர்ந்து செல்லுங் கன்றைப்போல அவரைத் தொடர்ந்து செல்வார்; பணிவார்; அவர்களிடம் இனிய மொழி பேசுவார்; சிவபூசை செய்பவர்களைப் பார்த்ததும் இன் புறுவார்; சிவபெருமானையும் அடியவர்களையும் காதலுடன் வழிபடுவார்; தாம் செய்யும் அறங்களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வார்; சிவ சரிதங்களையே கேட்பார்; ஈசனை நினைந்து நினைந்து உருகுவார்; வாய் குழறுவார்; கண்ணீர் உகுப்பார். அவர்தம் உடல் விதிர்க்கும்; மயிர் சிலிர்க்கும். நின்றாலும், இருந்தாலும், கிடந்தாலும், நடந் தாலும் எப்பொழுதும் எக் காரணம்பற்றியும் அவர் குன்றாத உணர் வுடையார்; வயிற்றின் பொருட்டுச் சிவ வேடம் தரியார்.

64. பரமனையே பாடுவார்

4160. **புரம்மூன்றும் செற்றானைப் பூண்நாகம் அணிந்தானை**
உரனில்வரும் ஒருபொருளை உலகுஅனைத்தும் ஆனானைக்
கரணங்கள் காணாமல் கண்ஆர்ந்து நிறைந்தானைப்
பரமனையே பாடுவார் தம்பெருமை பாடுவாம்.

உரனில் வரும் - ஞானத்துக்கு எளிவரும். அஞ்ஞானக் கரணங்கள் காணாமல் ஞானக்கண்ணில் பொருந்தி நிறைந்தானை; "கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற கறைமிடற்றன்" - மாணிக்க வாசகர். *1*

4161. **தென்தமிழும் வடகலையும் தேசிகமும் பேசுவன**
மன்றிடை நடம்புரியும் வள்ளலையே பொருள்ஆக
ஒன்றியமெய் யுணர்வோடும் உள்உருகிப் பாடுவார்
பன்றியுடன் புள்காணாப் பரமனையே பாடுவார்.

தேசிகமும் - மற்றதேச மொழிகளும். புள் - அன்னப்பறவை

பரமனையே பாடுவார்

பரமனையே பாடுவார், தென்மொழி வடமொழி முதலிய மொழிகளைப் பயின்று "அப் பயிற்சியாலாகிய பயன் சிவபெருமானைப் பாடுதல்" என்று கொண்டு மெய்யுணர்வுடன் உள்ளுருகிப் பாடுவோராவார்.(பிரமன்). *2*

65. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

4162. காரணபங் கயம்ஐந்தின் கடவுளர்தம் பதம்கடந்து
பூரணமெய்ப் பரஞ்சோதி பொலிந்துஇலங்கு நாதாந்தத்
தாரணையால் சிவத்துஅடைந்த சித்தத்தார் தனிமன்றுள்
ஆரணகா ரணக்கூத்தர் அடித்தொண்டின் வழிஅடைந்தார்

புறக்கருவிகட்கும் அகக்கருவிகட்கும் காரணமாய், கருவி கட்கு எட்டாதனவாய் உள்ள நிலைகள் ஐந்து. அவைகளின் பீடங்கள் தாமரை போன்றிருக்கும். அவ்வவ்விடத்தில் முறையே, பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மஹேஸ்வரன், சதாசிவன் ஆகிய கடவுளர் வீற்றிருப்பர். இவ்வைந்து நிலைகளையுங் கடந்து ஒளிர்வது சிவசோதி. அச்சோதி நிலையையுங் கடந்து நிற்பது சுத்த சிவம். இச் சிவத்திடைச் சித்தத்தை வைத்தவர் பெருமை ஈண்டுச் சொல்லப் பட்டுள்ளது. தாரணை பலவிதம் நாத தத்துவங் கடந்த தாரணையில் சுத்த சிவம் விளங்குதலால், "நாதாந்தத் தாரணையால் சிவத்தடைந்த" என்றார். சுத்த சிவத்தினிடஞ் சித்தம் வைப்பவர் சித்தரென்க. ஆண்டவன் திருக்கூத்தால், சுத்தமாயை இயங்கி வேதமாகக் காரியப் படுவதால், "ஆரண காரணக்கூத்து" என்றார். இத்திருப்பாட்டின் விளக்கம் திருமந்திரம் முதலிய நூல்களிற் பார்க்க. 1

சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்

பந்தங்களை எல்லாங் கடந்து விளங்கும் நாதாந்தத் தாரணை யால், சிவத்தை அடைந்த திரு உள்ளத்தவர், சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்தவராவர்.

66. திருஆரூர்ப் பிறந்தார்ன்

4163. அருஆகி உருஆகி அனைத்தும்ஆய் நின்றபிரான்
மருஆரும் குழல் உமையாள் மணவாளன் மகிழ்ந்தருளும்
திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் திருத்தொண்டு தெரிந்துஉணர
ஒருவாயால் சிறியேனால் உரைக்கல் ஆம் தகைமையதோ? 1

4164. திருக்கயிலை வீற்றிருந்த சிவபெருமான் திருக்கணத்தார்
பெருக்கியசீர்த் திருஆரூர்ப் பிறந்தார்கள் ஆதலினால்,
தருக்கியஐம் பொறிஅடக்கி மற்றுஅவர்தம் தாள் வணங்கி
ஒருக்கிய நெஞ்சு உடையவர்க்கே அணித்து ஆகும் உயர் நெறியே. 2

திருஆரூர்ப் பிறந்தார்

திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள் சிவகணங்கள். ஆதலால், அவர்கள் பெருமையை என்னென்று சொல்வது.

67. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

4165. எப்போதும் இனியபிரான் இன்அருளால் அதிகரித்து
மெய்ப்போத நெறிவந்த விதிமுறைமை வழுவாமே
அப்போதைக்கு அப்போதும் ஆர்வம்மிகும் அன்பினராய்
முப்போதும் அர்ச்சிப்பார் முதல் சைவர் ஆம் முனிவர்.

முதற்சைவராம் - ஆதிசைவராம். 1

4166. தெரிந்துஉணரின் முப்போதும் செல்காலம் நிகழ்காலம்
வருங்காலம் ஆனவற்றின் வழிவழியே திருத்தொண்டின்
விரும்பிய அர்ச்சனைகள்சிவ வேதியர்க்கே உரியன; அப்
பெருந்தகையார் குலப்பெருமை யாம்புகழும் பெற்றியதோ 2

எண்சீர் விருத்தம்

4167. நாரணற்கும் நான்முகற்கும் அரிய ஒண்ணா
நாதனை எம் பெருமானை ஞானம் ஆன
ஆரணத்தின் உட்பொருள்கள் அனைத்தும் ஆகும்
அண்ணலை எண்ணிய காலம் மூன்றும் அன்பின்
காரணத்தால் அர்ச்சிக்கும் மறையோர் தங்கள்
கமலமலர்க் கழல் வணங்கிக் கசிந்து சிந்தை
பூரணத்தால் முழுநீறு பூசி வாழும்
புனிதர் செயல் அறிந்தவா புகலல் உற்றேன். 3

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்

முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார் என்பவர் சிவவேதியர்.

68. முழுநீறு பூசிய முனிவர்

4168. ஆதாரமாய் அனைத்தும் ஆகி நின்ற
அம்கணன்எம் பெருமான் நீர் அணிந்தவேணிக்
காது ஆர்வெண் திருக்குழையான் அருளிச் செய்த
கற்பம் அநுகற்பம் உபகற்பம் தான்ஆம்
ஆகாது என்று அங்கு உரைத்த அகற்பம் நீக்கி
ஆம் என்று முன் மொழிந்த மூன்று பேத
மோகாதி குற்றங்கள் அறுக்கும் நீற்றை
மொழிவது நம் இருவினைகள் கழிவது ஆக

மோகாதி குற்றங்கள் - காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மார்ச்சரியம். *1*

4169. அம்பலத்தே உலகுஉய்ய ஆடும் அண்ணல்
உவந்து ஆடும் அஞ்சினையும் அளித்த ஆக்கள்
இம்பர் மிசை அநாமயமாய் இருந்த போதில்
ஈன்று அணிய கோமயம் மந்திரத்தினால் ஏற்று
உம்பர்தொழ எழும் சிவமந்திர ஓமத்தால்
உற்பவித்த சிவாங்கிதனில் உணர்வுக்கு எட்டா
எம்பெருமான் கழல் நினைந்து அங்கு இட்ட தூநீறு
இது கற்பம் என்று எடுத்து இங்கு ஏத்தல் ஆகும்.

அஞ்சினையும் - பஞ்ச கவ்வியத்தையும், இம்பர்மிசை - உலகத்திலே. அநாமயமாய் - நோயில்லாமல். ஈன்றணிய கோமயம் - கன்றை ஈன்றுள்ள பசுவின் சாணத்தை சிவாக்கினிதன்னில். *2*

4170. ஆரணியத்து உலர்ந்த கோமயத்தைக் கைக்கொண்டு
அழகுஉறநுண் பொடிஆக்கி ஆவின்சுத்த
நீர்அணிவித்து அத்திரமந் திரத்தினாலே
நிசயம் உறப் பிடித்து ஓம நெருப்பில் இட்டுச்
சீர் அணியும்படி வெந்து கொண்ட செல்வத்
திரு நீறாம் அநுகற்பம் தில்லை மன்றுள்
வார் அணியும் முலை உமையாள் காண ஆடும்
மாணிக்கக் கூத்தர் மொழி வாய்மையாலே.

மாணிக்கக்கூத்தர் மொழி வாய்மையால் சிவாகமப்படி கோம யத்தை பசுஞ் சாணத்தை ஆவின் சுத்த நீர் அணிவித்து - கோசலத்தைச் சேர்த்துப் பிசைந்து. நிசயமுற - திரட்சியாக. 3

4171. அடவிபடும் அங்கியினால் வெந்த நீறும்
ஆன்நிலைகள் அனல் தொடக்க வெந்த நீறும்
இடவகைகள் எரி கொளுவ வெந்த நீறும்
இட்டிகைகள் சுட்ட எரி பட்ட நீறும்
உடன் அன்றி வெவ்வேறே ஆவின் நீரால்
உரை திகழும் மந்திரம் கொண்டு உண்டை ஆக்கி
மடம் அதனில் பொலிந்திருந்த சிவாங்கிதன்னால்
வெந்தது மற்று உபகற்பம் மரபின் ஆகும்.

அடவிபடும் அங்கியினால் - காட்டில் உண்டாகும் நெருப் பால். ஆன்நிலைகள் அனல் தொடக்க - பசு நிலைகளில் நெருப்புப் பற்ற. இடவகைகள் - பலவகை இடங்கள். இட்டிகைகள் - செங் கற்கள். மடமதனில் - முனிவர்கள் மடங்களில். 4

4172. இந்த வகையால் அமைத்த நீறு கொண்டே
இரு திறமும் சுத்திவரத் தெறித்த பின்னர்
அந்தம் இலா அரன் அங்கி ஆறு மெய்ம்மை
அறிவித்த குரு நன்மை அல்லாப் பூமி
முந்த எதிர் அணியாதே அணியும் போது
முழுவதும் மெய்ப் புண்டரம் சந்திரனில் பாதி
நந்தி எரி தீபம் நிகழ் வட்டம் ஆக
நாதர் அடியார் அணிவர் நன்மையாலே

இரு திறமும் - அகமும் புறமும் அரன்முன்னும் குருமுன்னும், அக்கினி, வழி, நலமில்லாப் பூமி இவைகளின் முன்னும் அணியாது. . . . . ; முழுவதும் மெய் உடல் முழுவதும் ஊத்தூளனம். புண்டரம் - திரிபுண்டரம். சந்திரனிற்பாதி - பிறை வடிவம். நந்தி எரிதீபம் - விளங்கி எரியுந் தீபவடிவம். 5

4173. சாதியினில் தலையான தருமசீலர்
தத்துவத்தின் நெறி உணர்ந்தோர் தங்கள் கொள்கை
நீதியினில் பிழையாது நெறியில் நிற்போர்
நித்தம் நியமத்து நிகழ் அங்கி தன்னில்
பூதியினைப் புதிய பாசனத்துக் கொண்டு
புலிஅதளின் உடையானைப் போற்றி நீற்றை
ஆதி வரும் மலமும் அறுத்த வாய்மை
அரு முனிவர் முழுவதும் மெய் அணிவர் அன்றே.

பாசனத்து - பாத்திரத்தில். புலி அதளின் உடையானை - புலித் தோலை அணிந்த சிவபெருமானை. ஆதிவரும் - தோன்றிய நாள் முதல் தொடர்ந்து வரும். *6*

முழுநீறு பூசிய முனிவர்

முழுநீறு பூசிய முனிவர், திருநீற்றைச் சிவமாகக் கொண்டு அதனைப் பூசுவோர்; பூசுநீறு போல் உள்ளம் புனிதர்; வாய்மை யாளர்; மும் மலத்தை நீறுபடுத்தியவர்.

69. அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார்

4174. மூவேந்தர் தமிழ் வழங்கும் நாட்டுக்கு அப்பால்
முதல்வனார் அடிச் சார்ந்த முறைமை யோரும்
நா வேய்ந்த திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறும்
நல் தொண்டர் காலத்து முன்னும் பின்னும்
பூ வேய்ந்த நெடுஞ் சடைமேல் அடம்பு தும்பை
புதிய மதி நதி இதழி பொருந்த வைத்த
சே ஏந்து வெல் கொடியான் அடிச் சார்ந்தாரும்
செப்பிய அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் தாமே.

இதழி - கொன்றை. சே - இடபம். இப்பாட்டால், சைவத்தின் சமரசம் நன்கு விளங்குதல் காண்க. சைவத்தைத் தமிழ்நாட்டளவில் கட்டி ஆளக்கருதும் கண்மூடிகள், இப்பாடலைப் பன்முறை உற்று உற்றுநோக்கி உண்மையுணர்வார்களாக. 1

நம்பி ஆரூரர் துதி

4175. செற்றார்தம் புரம் எரித்த சிலையார் செல்வத்
திருமுருகன் பூண்டியினில் செல்லும் போதில்
சுற்று ஆரும் சிலை வேடர் கவர்ந்து கொண்ட
தொகுநிதியின் பரப்பு எல்லாம் சுமந்து கொண்டு
முற்றாத முலை உமையாள் பாகன் பூத
முதல் கணமே உடன் செல்ல முடியாப் பேறு
பெற்றார்தம் கழல் பரவ அடியேன் முன்னைப்
பிறவியினில் செய்த தவம் பெரிய ஆமே. 2

அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார்

அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார், சேர சோழ பாண்டிய நாடுகளுக்கு அப்பாலுள்ள நாடுகளில் தோன்றி அடியவரானவரும், திருத்தொண்டத் தொகையில் போந்துள்ள அடியவர்கள் காலத்துக்கு முன்னும் பின்னும் இருந்த அடியவரும் ஆவார்.

மன்னியசீர்ச் சருக்கம் –12

70. பூசலார் நாயனார்

4176. அன்றினார் புரம் எரித்தார்க்கு
ஆலயம் எடுக்க எண்ணி
ஒன்றும் அங்கு உதவாதாக
உணர்வினால் எடுக்கும் தன்மை
நன்று என மனத்தினாலே
நல்ல ஆலயம் தான் செய்த
நின்ற ஊர்ப் பூ சலார்தம்
நினைவினை உரைக்கல் உற்றாம்.

அன்றினார் - பகைவரது. 1

4177. உலகினில் ஒழுக்கம் என்றும்
உயர்பெருந் தொண்டை நாட்டு
நலம்மிகு சிறப்பின் மிக்க
நான்மறை விளங்கும் மூதூர்
குலமுதல் சீலம் என்றும்
குறைவு இலாமறையோர் கொள்கை
நிலவிய செல்வம் மல்கி
நிகழ்திரு நின்ற ஊர் ஆம்.

திருநின்றவூர் இந்நாளில் தின்னனூர் என்று வழங்கப்படுகிறது. 2

4178. அருமறை மரபு வாழ
அப்பதி வந்து சிந்தை
தரும் உணர்வு ஆன எல்லாம்
தம்பிரான் கழல் மேல் சார
வருநெறி மாறா அன்பு
வளர்ந்து எழ வளர்ந்து வாய்மைப்
பொருள் பேறு வேத நீதிக்
கலைஉணர் பொலிவின் மிக்கார். 3

4179. ‘அடுப்பது சிவன்பால் அன்பர்க்கு
ஆம்பணி செய்தல்’ என்றே
கொடுப்பது எவ்வகையும் தேடி
அவர் கொளக் கொடுத்துக் கங்கை
மடுப்பொதி வேணி ஐயர்
மகிழ்ந்து உறைவதற்கு ஓர்கோயில்
எடுப்பது மனத்துக் கொண்டார்
இரு நிதி இன்மை எண்ணார்

அடுப்பது - நிகழ்த்துவது அவர் - அன்பர்கள். *4*

4180. மனத்தினால் கருதி எங்கும்
மாநிதி வருந்தித் தேடி
எனைத்தும்ஓர் பொருள் பேறு இன்மை
என்செய்கேன் என்று நைவார்
நினைப்பினால் எடுக்க நேர்ந்து
நிகழ்வுஉறு நிதியம் எல்லாம்
தினைத் துணை முதலாத் தேடிச்
சிந்தையால் திரட்டிக் கொண்டார்.

எனைத்தும் ஓர் பொருள் பேறின்றி - சிறிதும் ஒரு பொருளாவது பெறுதலின்றி. *5*

4181. சாதனத்தோடு தச்சர்
தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக்கு ஆலயம் செய்
நலம்பெறு நல்நாள் கொண்டே
ஆதரித்து ஆகமத்தால்
அடிநிலை பாரித்து அன்பால்
காதலின் கங்குல் போதும்
கண்படாது எடுக்கல் உற்றார்

சாதனத்தோடு - துணைக் கருவிகளுடன். ஆதரித்து . . . . . பாரித்து - விரும்பி ஆகம முறைப்படு கால் கொண்டு. *6*

4182. அடிமுதல் உபானம் ஆதி
ஆகிய படைகள் எல்லாம்
வடிவுறும் தொழில்கள் முற்ற
மனத்தினால் வகுத்து, மான
முடிவுஉறு சிகரம் தானும்
முன்னிய முழத்தில் கொண்டு,
நெடிது நாள் கூடக் கோயில்
நிரம்பிட நினைவால் செய்தார்

உபானம் - உபானவரி; கோபுரத்தின்கீழ் அமைக்குஞ் சித்திரவரி. படைகள் - அடுக்குகள். மான - பெருமை வாய்ந்த முன்னிய - மனதாற் கருதிய படி. முழத்தில் - முழவளவில். 7

4183. தூபியும் நட்டு மிக்க
சுதையும் நல்வினையும் செய்து
கூலும் அமைத்து மாடு
கோயில் சூழ் மதிலும் போக்கி,
வாவியும் தொட்டு மற்றும்
வேண்டுவ வகுத்து மன்னும்
தாபரம் சிவனுக்கு ஏற்க
விதித்த நாள் சாரும் நாளில்

சுதையும் - சுண்ணச் சாந்தும். கூவலும் - கிணறும் மாடு - பக்கத்தே. வாவியும் தொட்டு - குளமும் எடுத்து. சிவனுக்கேற்க மன்னுந் தாபரம் விதித்த நாள் - சிவனுக்கேற்ப நிலைபெற்ற தாபரலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்ய ஏற்படுத்திய நாள். 8

4184. காடவர் கோமான் கச்சிக்
கல்தளி எடுத்து முற்ற
மாடுஎலாம் சிவனுக்கு ஆகப்
பெருஞ் செல்வம் வகுத்தல் செய்வான்
நாடமால் அறியாதாரைத்
தாபிக்கும் அந்நாள் முன் நாள்
ஏடுஅலர் கொன்றை வேய்ந்தார்
இரவிடைக் கனவில் எய்தி.

காடவர் - பல்லவர். கச்சிக் கல்தளி எடுத்து - காஞ்சிபுரத்திலே கல்லால் திருக்கோயில் கட்டி. மாடெலாம் - பக்கங்களிலுள்ள நிலபுலங்களை எல்லாம்; பொருளை எல்லாம் என்னலுமாம். செய்வான் - செய்யும்படி. மால் அறியாதாரை - சிவலிங்கப் பெருமானை. கொன்றை வேய்ந்தார் - சிவபெருமான். 9

4185. நின்றஊர்ப் பூசல் அன்பன்
நெடிது நாள் நினைந்து செய்த
நன்றுநீடு ஆலயத்துள் நாளை
நாம் புகுவோம் நீ இங்கு
ஒன்றிய செயலை நாளை
ஒழிந்து பின் கொள்வாய்' என்று,
கொன்றைவார் சடையார் தொண்டர்
கோயில் கொண்டருளப் போந்தார்

ஒன்றிய - எண்ணிய தொண்டர் பூசலாரது. கோயில் - மானதக் கோயில். 10

4186. தொண்டரை விளக்கத் தூயோன்
அருள்செயத் துயிலை நீங்கித்
திண்திறல் மன்னன் 'அந்தத்
திருப்பணி செய்தார் தம்மைக்
கண்டுநான் வணங்க வேண்டும்'
என்றுஎழும் காதலோடும்
தண்தலைச் சூழல் சூழ்ந்த
நின்றஊர் வந்து சார்ந்தான்.

தொண்டரை விளக்க - பூசலாரது பெருமையை விளக்க. தூயோன் சிவபெருமான் - தண்டலைச் சூழல் - சோலைச் செறிவுகள். 11

4187. அப்பதி அணைந்து 'பூசல்
அன்பர்இங்கு அமைத்த கோயில்
எப்புடையது?' என்று அங்கண்
எய்தினார் தம்மைக் கேட்கச்
'செப்பிய பூசல் கோயில்
செய்தது ஒன்றில்லை' என்றார்
'மெய்ப்பெரு மறையோர் எல்லாம்
வருக' என்று உரைத்தான் வேந்தன்.

எப்புடையது - எப்பக்கத்திலிருக்கிறது. 12

4188. பூசுரர் எல்லம் வந்து
புரவலன் தன்னைக் காண
மாசு இலாப் பூசலார்தாம்
யார் 'என, மறையோர் எல்லாம்
ஆசு இல் வேதியன் இவ்வூரான்'
என்று அவர் அழைக்க ஒட்டான்;
ஈசனார் அன்பர் தம்பால்
எய்தினான் வெய்ய வேலான்.

பூசுரர் - வேதியர். புரவலன் - பல்லவ மன்னன். 13

4189. தொண்டரைச் சென்று கண்ட
மன்னவன் தொழுது, 'நீர் இங்கு
எண்திசையோரும் ஏத்த
எடுத்த ஆலயம் தான் யாது? இங்கு
'அண்டர் நாயகரைத் தாபித்து
அருளும் நாள் இன்று' என்று உம்மைக்
கண்டு, அடி பணிய வந்தேன்;
கண்ணுதல் அருள் பெற்று' என்றான். 14

4190. மன்னவன் உரைப்பக் கேட்ட
அன்பர்தாம் மருண்டு நோக்கி,
'என்னை ஓர் பொருளாக் கொண்டே
எம்பிரான் அருள் செய்தாரேல்
முன்வரு நிதி இலாமை
மனத்தினால் முயன்ற கோயில்
இன்னதுஆம்' என்று சிந்தித்து
எடுத்தவாறு எடுத்துச் சொன்னார். 5

1491. அரசனும் அதனைக் கேட்டு அங்கு
அதிசயம் எய்தி, 'என்னே!
புரைஅறு சிந்தை அன்பர்
பெருமை!' என்று அவரைப் போற்றி,
விரைசெறி மாலை தாழ
நிலம்மிசை வீழ்ந்து தாழ்ந்து,
முரசு எறி தானையோடு
மீண்டுதன் மூதூர்ப் புக்கான்.

புரையறு - குற்றமற்ற. விரைசெறி - மணங் கமழும். முரசு எறிதானையோடும் - முரசு முழங்கும் சேனைகளுடன். *16*

4192. அன்பரும் அமைத்த சிந்தை
ஆலயத்து அரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுது சாரத்
தாபித்து நலத்தினோடும்
பின்பு பூசனைகள் எல்லாம்
பெருமையின் பல நாள் பேணிப்
பொன்புனை மன்றுள் ஆடும்
பொன் கழல் நீழல் புக்கார்

பொன்புனை மன்றுள் - பொன்னம்பலத்தில். *17*

4193. நீண்டசெஞ் சடையினார்க்கு
நினைப்பினால் கோயில் ஆக்கிப்
பூண்டஅன்பு இடையறாத
பூசலார் பொன்தாள் போற்றி,
ஆண்தகை வளவர் கோமான்
உலகு உய்ய அளித்த செல்வப்
பாண்டி மாதேவியார்தம்
பாதங்கள் பரவல் உற்றேன். 18

பூசலார் நாயனார்

பூசலார் நாயனார் தொண்டை நாட்டிலே, திருநின்ற ஊரிலே, மறையவர் குலத்திலே பிறந்தவர்; வேதம் முதலிய கலைகளில் வல்லவர்; சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியிற் சிறந்தவர்; சிவனடியார் விரும்புவதை எப்படியாவது முயன்று செய்பவர்.

இப் பெரியார், திருக்கோயில் ஒன்று கட்ட விரும்பினார்; அதற்குப் பொருள்தேட முயன்றார். பொருள் சிறிதுங் கிடைக்க வில்லை. அவர், தளர் வெய்தி, நினைவினால் கோயில் உறுப்புகளை யெல்லாம் அமைத்தார்; மதில் முதலியன வகுத்தார்; கிணறு குளம் முதலியன எடுத்தார்; இவ்வாறு மானதக் கோயில் கட்டிப் பிர திட்டை நாளை நிச்சயஞ் செய்தார்.

அச் சமயத்தில் காடவ மன்னர், காஞ்சியிலே ஒரு திருக்கோயில் கட்டி முடித்தார். பிரதிட்டைக்கென ஒரு நன்னாள் குறிக்கப்பட்டது. அந் 'நாளுக்கு முன்னாள் சிவபிரான், மன்னர் கனவிலே தோன்றி, "திருநின்ற ஊரிலே பூசல் என்பவன் ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் நீண்ட நாள் நினைந்து நினைந்து ஒரு கோயில் கட்டியுள்ளான். நாளை நாம் அதில் எழுந்தருள்வோம். ஆதலால், உனது ஆலயப் பிரதிட்டையைப் பின்னொரு நாளில் வைத்துக்கொள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்; உடனே மன்னர் விழித்தெழுந்தார். பூசலாரைக் காண விரும்பினார். புறப்பட்டார்; திருநின்ற ஊரை அடைந்தார்; அங்கிருந்தவர்களைப் பார்த்துப், "பூசலார் கட்டிய திருக்கோயில் எங்கே இருக்கிறது?" என்று விசாரித்தார்; "பூசலார் இங்கு ஒரு கோயுலையுங்" கட்டவில்லை என்ற பதிலே பெற்றார். அதற்குமேல், மன்னர் அவ்வூர் அந்தணர்களை அழைப்பித்தார்; "பூசலார் யாவர்?" என்று அவர்களைக் கேட்டார். அவ் வந்தணர்கள், "பூசலார் இவ் வூரவர்" என்று சொல்லி, அவரை அழைக்கப் புறப்பட்டார்கள். மன்னர் அவர்களைத் தடுத்து, அவர்கள் துணை கொண்டு, தாமே பூசலாரிடஞ் சென்றார்; பூசலாரைக் கண்டு தொழுதார்; தொழுது, "அடிகள் கட்டிய திருக்கோயில் எங்கே இருக்கிறது? அத்திருக் கோயிலின் பிரதிட்டை நாள் இன்று என்பதைச் சிவபிரானால் அறியப் பெற்றேன். அடிகளை வணங்க வந்தேன்" என்று சொன்னார்.

மன்னவர் உரை கேட்டதும், பூசலார் மருண்டார்; "சிறியேனை ஒரு பொருளாகக் கருதியோ சிவபெருமான் அருள் செய்தார்! யான் திருக்கோயில் கட்ட முயன்றேன். பொருளே கிடைக்கவில்லை. அதனால், யான் மானதக் கோயில் கட்டினேன்" என்று சொல்லிக் கட்டிய முறையையும் விளக்கினார். மன்னர், நாயனாரைத் தொழுது விடை பெற்றுச் சென்றார்.

பூசலார், தமது மானதக் கோயிலில் சிவபெருமானைப் பிர திட்டை செய்தார்; சிலகாலம் வழிபாடுசெய்து, சிவபிரான் திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தார்.

71. மங்கையர்க்கு அரசியார்

எண்சீர் விருத்தம்

4194. மங்கையர்க்குத் தனி அரசி எங்கள் தெய்வம்
வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து வளைக்கை மானி
செங்கமலத் திருமடந்தை கன்னி நாடாள்
தென்னர் குலப் பழி தீர்த்த தெய்வப் பாவை
எங்கள் பிரான் சண்பையர் கோன் அருளினாலே
இருந்தமிழ் நாடு உற்ற இடர் நீக்கித் தங்கள்
பொங்கு ஒளி வெண் திருநீறு பரப்பினாரைப்
போற்றுவார் கழல் எம்மால் போற்றலாமே.

வளவர் - சோழர். கன்னிநாடு - பாண்டி நாட்டை. சண்பையார் கோன் - திருஞானசம்பந்தர் "மங்கையர்க்கரசி வளவர்கோன்பாவை வரிவளைக்கைம் மடமானி - பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி . . . . ஆலவாயாவது மிதுவே" - திருஞானசம்பந்தர். 1

4195. பூசுரர் சூளா மணியாம் புகலி வேந்தர்
போனக ஞானம் பொழிந்த புனித வாக்கால்
தேசுஉடைய பாடல் பெறும் தவத்தினாரைச்
செப்புவது யாம் என் அறிந்து? தென்னர் கோமான்
மாசு இல் புகழ் நெடுமாறன் தனக்குச் சைவ
வழித்துணையாய் நெடுங் காலம் மன்னிப் பின்னை
ஆசு இல் நெறி அவரோடும் கூட ஈசர்
அடி நிழல் கீழ் அமர்ந்திருக்க அருளும் பெற்றார்.

"கொன்றையான் அடியலாற்பேணா - எம்பிரான் சம்பந்தர்" ஆதலின், அவர்தம் வாக்கைப் "புனித வாக்கு" என்றார். 2

4196. வரு நாள் என்றும் பிழையாத் தெய்வப் பொன்னி
வளம் பெருக்க வளவர் குலம் பெருக்கும் தங்கள்
திரு நாடு போல் செழியர் தென்னர் நாடு
சீர் விளக்கும் செய்ய சீறடிகள் போற்றி
ஒரு நாளும் தன் செயலின் வழுவாது அன்பர்க்கு
உடை கீளும் கோவணமும் நெய்து நல்கும்
பெரு நாமச் சாலியர்தம் குலத்தில் வந்த
பெருந்தகையார் நேசர் திறம் பேசல் உற்றாம்.

"வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யா - மலைத்தலைய கடற்காவிரி" - பட்டினப் பாலை 5 - 6. செழியர் - பண்டியர். சீறடிகள் - சிற்றடிகளை. பெருநாமம் - பெரும்புகழ் வாய்ந்த. 3

மங்கையர்க்கு அரசியார்

மங்கையர்க்கரசியார் சோழ மன்னரின் புதல்வியார்; நின்றசீர் நெடுமாற நாயனாரின் மனைவியார். அவர், திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகளைக் கொண்டு பாண்டி நாட்டுக்கு உற்ற துன்பத்தைப் போக்கியவர்; அச்சுவாமிகளால் அவர்தம் திருப்பதிகத்தில் சிறப் பிக்கப் பெற்றவர்; திருநீற்று நெறி வளர்த்தவர். அப்பெருமாட்டியார், தம் நாயகருக்குச் சைவ வழித்துணையாய் நின்று, அவருடன் சிவலோகம் எய்தினார்.

72. நேச நாயனார்

அறுசீர் விருத்தம்

4197. சீர்வளர் சிறப்பின் மிக்க
செயல்முறை ஒழுக்கம் குன்றா
நார்வளர் சிந்தை வாய்மை
நன்மையார் மன்னி வாழும்
பார்வளர் புகழின் மிக்க
பழம்பதி; மதிதோய் நெற்றிக்
கார்வளர் சிகர மாடக்
காம்பீலி என்பது ஆகும்.

நார் - அன்பு. *1*

4198. அந்நகர் அதனில் வாழ்வார்;
அறுவையார் குலத்து வந்தார்;
மன்னிய தொழிலில் தங்கள்
மரபில் மேம்பாடு பெற்றார்;
பன்னக ஆபரணற்கு அன்பர்
பணி தலைக் கொண்டு பாதம்
சென்னியால் கொண்டு போற்றும்
தேசினார்; நேசர் என்பார்.

அறுவையர் - சாலியர்; உடைநெய்வோர். பன்னகாபரணர்க்கு அன்பர் - சிவனடியார்களின். தேசினார் - சிவவொளி வீசப்பெற்றவர். 2

4199. ஆங்குஅவர் மனத்தின் செய்கை
அரன்அடிப் போதுக்கு ஆக்கி
ஓங்கிய வாக்கின் செய்கை
உயர்ந்த அஞ்செழுத்துக்கு ஆக்கித்,
தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை
தம்பிரான் அடியார்க்கு ஆகப்
பாங்குஉடை உடையும் கீளும்
பழுதுஇல் கோவணமும் நெய்வார்.

போதுக்கு - மலருக்கு. கீள் - அரைஞாணுக்குப் பதிலாக அணியப் படுவது. *3*

4200. உடையொடு நல்ல கீளும்
ஒப்பில் கோவணமும் நெய்து,
விடையவர் அடியார் வந்து
வேண்டுமாறு ஈயும் ஆற்றால்
இடையறாது அளித்து, நாளும்
மலர்க்கழல் இறைஞ்சி ஏத்தி,
அடைவு ஊறு நலத்தர் ஆகி,
அரன்அடி நீழல் சேர்ந்தார். 4

4201. கற்றை வேணி முடியார்தம்
கழல் சேர்வதற்குக் கலந்த வினை
செற்ற நேசர் கழல் வணங்கிச்
சிறப்பால் முன்னைப் பிறப்பு உணர்ந்து
பெற்றம் உயர்த்தார்க்கு ஆலயங்கள்
பெருக அமைத்துமண் ஆண்ட
கொற்ற வேந்தர் கோச்செங்கண்
சோழர் பெருமை கூறுவாம்.

செற்ற - போக்கிய. பெற்றம் - எருது. கொற்றம் - வெற்றி. 5

நேச நாயனார்

நேச நாயனார் காம்பீலி நகரத்திலே, சாலியர் குலத்திலே பிறந்தவர். அவர் தம் மனத்தால் சிவனடியைச் சிந்திப்பார்; வாக்கால் அஞ்செழுத்தோதுவார்; கையால் கீள், கோவணம், ஆடை முதலியன நெய்து சிவனடியார்களுக்கு உதவுவார். இத்துணைத் திருத் தொண்டுகளை நேச நாயனார் சிறப்புச் செய்து சிவனடி சேர்ந்தார்.

73. கோச்செங்கண் சோழ நாயனார்

4202. துலையில் புறவின் நிறைஅளித்த
சோழர் உரிமைச் சோணாட்டில்
அலையில் தரளம் அகிலொடுசந்து
அணிநீர்ப் பொன்னி மணிகொழிக்கும்
குலையின் பெருகும் சந்திரதீர்த்
தத்தின் மருங்கு குளிர்சோலை
நிலையின் பெருகும் தருமிடைந்த
நெடும்தண் கானம் ஒன்று உளதால்.

துலையில் . . . . . சோழர் - சிபிச்சக்கரவர்த்தியின். பொன்னி - . . . குலையில் - காவிரிக்கரையில். தருமிடைந்த - மரங்கள் நெருங்கிய. 1

4203. அப்பூங் கானல் வெண்நாவல்
அதன்கீழ் முன் நாள் அரிதேடும்
மெய்ப்பூங் கழலார் வெளிப்படலும்
மிக்க தவத்து ஓர் வெள்ளானை
கைப்பூம் புனலும் முகந்து ஆட்டிக்
கமழ்பூங் கொத்தும் அணிந்து இறைஞ்சி
மைப்பூங் குவளைக் களத்தாரை
நாளும் வழிபட்டு ஒழுகுமால்.

மை . . . . களத்தாரை - நீலகண்டராகிய சிவபெருமானை. 2

4204. ஆன செயலால் திரு ஆனைக்
கா என்று அதற்குப் பெயர் ஆக,
ஞானம் உடைய ஒரு சிலந்தி
நம்பர் செம்பொன் திருமுடிமேல்
கானல் விரவும் சருகு உதிரா
வண்ணம் கலந்த வாய் நூலால்
மேல்நல் திருமேற்கட்டி என
விரிந்து செறியப் புரிந்து உளதால்.

கானல் விரவும் - அக் கானில் நிறைந்துள்ள; காங்கை நிரம்பிய எனினுமாம். மேற்கட்டி என - விதானம் போல. செறிய - நெருங்க. 3

4205. நன்றும் இழைத்த சிலம்பிவலைப்
பரப்பை, நாதன் அடி வணங்கச்
சென்ற யானை ‘அநுசிதம்’ என்று
அதனைச் சிதைக்கச் சிலம்பிதான்
‘இன்று களிற்றின் கரம் சுலவிற்று’
என்று மீள இழைத்ததனை
அன்று கழித்த பிற்றை நாள்
அடல் வெள்ளானை அழித்ததால்.

அநுசிதம் - உசிதமல்லாதது. சுலவிற்று - சுழற்றி அழித்தது அடல் - வலிய. 4

4206. ‘எம்பிரான் தன் மேனியின்மேல்
சருகு விழாமை, யான் வருந்தி
உம்பர் இழைத்த நூல் வலயம்
அழிப்பதே’ என்று உருத்து எழுந்து
வெம்பிச் சிலம்பி துதிக்கையினில்
புக்குக் கடிப்ப வேகத்தால்
கும்பயானை கை நிலத்தில்
மோதிக் குலைந்து வீழ்ந்ததால்

உம்பர் . . . . அழிப்பதே - மேலே பின்னிய நூற்பரப்பை அழிக்கலாமோ கும்ப யானை - மத்தகத்தையுடைய யானை. 5

4207. தறையில் புடைப்ப கைப்புக்க
சிலம்பி தானும் உயிர் நீங்க
மறையின் பொருளும் தரும் ஆற்றால்
மதயானைக்கு வரம் கொடுத்து,
முறையின் சிலம்பிதனைச் சோழர்
குலத்து வந்து முன் உதித்து
நிறையின் புவனம் காத்து அளிக்க
அருள் செய் தருள நிலத்தின்கண்

மறையிற் பொருளும் - சிவமும். தரும் ஆற்றான் - அருளும் முறைப்படி முறையில் - முறைப்படி. 6

கொச்சகக் கலி

4208. தொன்மைதரு சோழர் குலத்து அரசன் ஆம் சுபதேவன்
தன் உடைய பெருந்தேவி கமலவதி யுடன் சார்ந்து,
மன்னுபுகழ்த் திருத்தில்லை மன்றுஆடும் மலர்ப்பாதம்
சென்னிஉறப் பணிந்துஏத்தித் திருப்படிக்கீழ் வழிபடும் நாள். 7

4209. மக்கட்பேறு இன்மையினால் மாதேவி வரம்வேண்டச்
செக்கர் நெடுஞ் சடைக்கூத்தர் திருவுள்ளம் செய்தலினால்
மிக்கதிருப் பணிசெய்த சிலம்பிகுல வேந்துமகிழ்
அக்கமல வதிவயிற்றில் அணிமகவாய் வந்து அடைய. 8

அறுசீர் விருத்தம்

4210. கழைஆர் தோளி கமலவதி
தன்பால் கருப்பம் நாள் நிரம்பி,
விழைவு ஆர் மகவு பெற அடுத்த
வேலை அதனில், காலம் உணர்
பழையார் 'ஒரு நாழிகை கழித்துப்
பிறக்குமேல் இப்பசுங் குழவி
உழையார் புவனம் ஒருமூன்றும்
அளிக்கும்' என்ன ஒள்ளிழையார்.

கழையார் - மூங்கில்போலும் உழை . . . . . மூன்றும் - பரந்த மூன்று உலகையும். 9

4211. 'பிறவாது ஒரு நாழிகை கழித்துஎன்
பிள்ளை பிறக்கும் பரிசு என்கால்
உறஆர்த்து எடுத்துத் தூக்கும்' என,
உற்ற செயல் மற்றது முற்றி,
அற வாணர்கள் சொல்லிய காலம்
அணையப் பிணிவிட்டு, அருமணியை
இறவாது ஒழிவாள் பெற்று எடுத்துழி என்
கோச் செங்கண்ணனோ' என்றாள்.

பிள்ளை பிறக்குமாறு என் கால்களை நன்றாகக் கட்டி . . . உற்ற செயலாகிய அதனைச் செய்து முடிக்க. . . . . காலம் அணைய அக்கட்டை அறுக்க தலை கீழாகக் கட்டியும் அம்மையார் இறவாமையான், "இறவா தொழிவாள்" என்றார். சிறிது காலந்தாழ்த்தமையான் குழந்தையின் கண்கள் சிவந்தன போலும். 10

4212. தேவிபுதல்வர்ப் பெற்று இறக்கச்
செங்கோல் சோழன் சுபதேவன்
ஆவி அனைய அரும்புதல்வன்
தன்னை வளர்த்து அங்குஅணி மகுடம்
மேவும் உரிமை முடிகவித்துத்
தானும் விரும்பு பெருந்தவத்தின்
தாஇல் நெறியைச் சென்றடைந்து
தலைவர் சிவலோகம் சார்ந்தான்.

புதல்வரைப் பெற்று இறக்க. தாவில் - கெடாத 11

4213. கோதை வேலார் கோச்செங்கண்
சோழர் தாம், இக் குவலயத்தில்
ஆதி மூர்த்தி அருளால், முன்
அறிந்து பிறந்து மண் ஆள்வார்,
பூத நாதன் தான் மகிழ்ந்து
பொருந்தும் பெருந்தண் சிவாலயங்கள்
காதலோடும் பல எடுக்கும்
தொண்டு புரியும் கடன்புண்டார்

கோதை - மாலையணிந்த முன்னறிந்து பிறந்து - முற்பிறவி யுணர்ந்து. (அவ்வுணர்வுடன்) பிறந்து. 12

4214. ஆனைக் காவில் தாம் முன்னம்
அருள் பெற்றதனை அறிந்து, அங்கு
மானைத் தரித்த திருக்கரத்தார்
மகிழும் கோயில் செய்கின்றார்;
ஞானச் சார்வு ஆம் வெண்நாவ
லுடனே கூட நலம் சிறக்கப்
பானல் களத்துத் தம்பெருமான்
அமரும் கோயில் பணி சமைத்தார்.

ஞானச் சார்புடைய. பானற்களத்து - திருநீலகண்டத்தை யுடைய. 13

கொச்சகக் கலி

4215. மந்திரிகள் தமைஏவி வள்ளல் கொடை அநபாயன்
முந்தைவரும் குலமுதலோர் ஆயமுதல் செங்கணார்
அந்தம்இல்சீர்ச் சோணாட்டில் அகல்நாடு தொறும் அணியார்
சந்திரசேக ரன்அமரும் தானங்கள் பலசமைத்தார்

அநபாயனுக்கு முன்னரே சோழ குலத்தில் தோன்றிய முதல் வராகிய. 14

4216. அக்கோயில் தொறும் சிவனுக்கு அமுதுபடி முதலான
மிக்கபெருஞ் செல்வங்கள் விருப்பினால் மிக அமைத்துத்
திக்கு அனைத்தும் தனிச் செங்கோல் முறைநிறுத்தித் தேர்வேந்தர்
முக்கண்முதல் நடம்ஆடும் முதல்தில்லை முன்னினார். 15

4217. திருஆர்ந்த செம்பொன்னின் அம்பலத்தே நடம்செய்யும்
பெருமானை அடிவணங்கிப் பேர்அன்பு தலைசிறப்ப
உருகாநின்று உளம்களிப்பத் தொழுதுஏத்தி உறையும்நாள்
வருவாய்மை மறையவர்க்கு மாளிகைகள் பலசமைத்தார். 16

4218. தேவர்பிரான் திருத்தொண்டில் கோச்செங்கண் செம்பியர் கோன்
பூ வலயம் பொதுநீக்கி ஆண்டுஅருளிப் புவனியின்மேல்
ஏவியநல் தொண்டுபுரிந்து இமையவர்கள் அடிபோற்ற
மேவினார் திருத்தில்லை வேந்தர் திரு வடிநிழல் கீழ். 17

அறுசீர் விருத்தம்

4219. கருநீலமிடற்றார் செய்ய
கழல் அடி நீழல் சேர
வரும்நீர்மை உடைய செங்கண்
சோழர்தம் மலர்த்தாள் வாழ்த்தித்
தருநீர்மை இசைகொள் யாழின்
தலைவராய் உலகம் ஏத்தும்
திருநீல கண்டப் பாணர்
திறம் இனிச் செப்பல் உற்றேன். 18

கோச்செங்கண் சோழ நாயனார்

சோழ நாட்டிலே, காவிரிக்கரையிலே ஒரு தீர்த்தம் உண்டு. அதன் பெயர் சந்திர தீர்த்தம் என்பது. அதன் மருங்கே ஓரழகிய வன மிருந்தது. அவ்வனத்தில் ஒரு வெண்ணாவல் மரத்தடியில் ஒரு சிவலிங்கம் வெளியிப்பட்டது. அஃதொரு வெள்ளானைக்குப் புலப்பட்டது.

அவ் யானை துதிக்கையால் நீரை முகக்கும்; சிவலிங்கத்தை அபிடேகம் செய்யும்; மலர் சாத்தும்; இவ்வாறு நாடோறும் அவ் யானை சிவலிங்கப் பெருமானை வழிபட்டு வந்தது. அதனால் அத் திருப்பதிக்குத் திருவானைக்கா என்னுந் திருநாமம் உண்டாயிற்று.

அங்கே ஞான உணர்வுடைய ஒரு சிலந்தியும் இருந்தது. சிவ லிங்கத்தின் மீது சருகு உதிர்வதை அச் சிலந்தி கண்டது. அதைத் தடுக்கும் பொருட்டு அச் சிலந்தி தனது வாய் நூலால் மேற்கட்டி அமைத்தது. பூசைக்கு வரும் வெள்ளானை, அம் மேற்கட்டியைக் கண்டது; 'அநுசிதம்' என்று அதனை அழித்தது. சிலந்தி அதைப் பார்த்துத் "துதிக்கை சுழன்றமையால் விதானம் அழிந்தது போலும்" என்று கருதிற்று; மீண்டும் விதானம் அமைத்தது. அடுத்த நாளும் யானை விதானத்தை அழித்தது. சிலந்திக்குச் சினம் மூண்டது. அஃது உருத்து எழுந்தது; யானையின் துதிக்கையுள் புகுந்தது; கடித்தது. யானை விழுந்தது; தும்பிக்கையை நிலத்திலே மோதி மோதி இறந்தது. சிலந்தியும் மாண்டது. சிவபெருமான், யானைக்குச் சிவகதி வழங்கினார்; சோழ குலத்தில் பிறக்குமாறு சிலந்திக்கு அருள் செய்தார்.

சுபதேவர் என்னும் ஒரு சோழ மன்னர் இருந்தார். அவர்தம் மனைவியார் கமலவதியார். இருவரும் தில்லை சேர்ந்து ஆண்டவனை வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். கமலவதியார்க்குப் புத்திரப் பேறு இல்லாமலிருந்தது. அப் பேறு குறித்து அம்மையார் தில்லைக் கூத்தனைப் போற்றுவது வழக்கம். தில்லைக் கூத்தன் திருவருளால் அம்மையார் கருவுற்றார். அக் கருவில் திருவானைக்காச் சிலந்தியின் ஆருயிர் சேர்ந்தது.

கமலவதியார் கரு உயிர்க்கும் நேரம் வந்தது. "பிள்ளை இப்பொழுது பிறத்தல் கூடாது; இன்னும் ஒரு நாழிகை கழித்துப் பிறக்குமாயின், அது மூன்று லோகத்தையும் ஆள்வதாகும்" என்று காலக் கணிதர்கள் சொன்னார்கள். அவ் வுரை கேட்ட கமலவதியார், "அப்படியானால் என்னைத் தலை கீழாகக் கட்டுங்கள் என்று கூறினார். அவ்வாறே செய்யப்பட்டது. ஒரு நாழிகை கழிந்தது; பிள்ளை பிறந்தது. காலந் தாழ்த்துப் பிறந்தமையால், குழந்தை சிவந்த கண்களை உடைத்தாயிருந்தது. அதைக் கண்ட அன்னையார், "என்னே! செங்கண்ணானோ" என்று சொல்லிக் கொண்டே இறந்தார்.

சுபதேவர் பிள்ளையை வளர்த்தார்; தக்க வயதில் பிள்ளைக்கு முடி சூட்டினார். பின்னே, அவர் தவநெறி நின்று சிவனடி சேர்ந்தார்.

கோச்செங்கட் சோழருக்கு முன்னை உணர்வு முகிழ்த்திருந்தது. அவர் திருக்கோயில்கள் கட்டுவதில் கண்ணுங் கருத்தும் உடையவரா யிருந்தார்; தாம் முன்னே திருவருள் பெற்ற திருவானைக்காவினை நாடிச் சென்று, அங்கே திருக்கோயில் அமைத்தார்; அமைச் சர்களைக் கொண்டு சோழநாட்டிலே பல திருக்கோயில்கள் கட்டு வித்தார். அவைகளுக்குக் கட்டளைகளும் முறைப்படி அமைக்கப் பட்டன.

கோச்செங்கட் சோழ நாயனார் தில்லை சேர்ந்தார்; தில்லைக் கூத்தனை வழிபட்டார்; தில்லைவாழ் அந்தணர்க்கு மாளிகைகள் கட்டிக் கொடுத்தார். இவ் வழியில் திருத்தொண்டுகள் பல செய்து நாயனார் சிவபெருமான் திருவடி சேர்ந்தார்.

74. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்

4220. **எருக்கத்தம் புலியூர் மன்னி**
வாழ்பவர்; இறைவன் தன் சீர்
திருத்தகும் யாழில் இட்டுப்
பரவுவார்; செழும் சோணாட்டில்
விருப்புறு தானம் எல்லாம்
பணிந்து போய், விளங்கு கூடல்
பருப்பதச் சிலையார் மன்னும்
ஆலவாய் பணியச் சென்றார்.

கூடல் - மதுரை; நான்மாடக்கூடல்; நான்கு மேகங்கள் மாடங்களாகக் கூடப் பெற்றது. பருப்பதச் சிலையார் - மேரு வில்லையுடைய சிவபெருமான். 1

4221. **ஆலவாய் அமர்ந்தார் கோயில்**
வாயிலை அடைந்து நின்று
பாலை ஈரேழு கோத்த
பண்ணினில் கருவி வீக்கிக்
காலம் ஆதரித்த பண்ணின்
கைபல முறையும் ஆராய்ந்து
ஏலவார் குழலாள் பாகர்
பாணிகள் யாழில் இட்டார்.

"ஈரேழ் தொடுத்த செம்முறைக் கேள்வியின் - ஓரேழ்பாலை நிறுத்தல்வேண்டி. . . . ." என வரூஉஞ் சிலப்பதிகார அரங்கேற்று காதை (70)யையும், அதன் குறிப்புரை விசேட உரைகளையும் பார்க்க. கருவி வீக்கி - யாழ் நரம்புகளை இறுக்கி. காலம் ஆதரித்த - காலம் விரும்பி; காலத்துக்குப் பொருந்திய. கை. . . . . ஆராய்ந்து - கைகளால் பல முறை தடவுதல் முதலியவற்றைப் பலமுறை ஆராய்ந்து. ஏலவார் குழலாள் பாகர் - சாந்தணிந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய பார்வதி பாகராகிய பரமசிவனுக்குரிய பாணிகள் - இசைப் பாட்டுகளை. 2

4222. **மற்றவர் கருவிப் பாடல்**
மதுரை நீடு ஆல வாயில்
கொற்றவன் திருவுள்ளத்துக்
கொண்டுதன் தொண்டர்க்கு எல்லாம்

அற்றைநாள் கனவில் ஏவ
அருட்பெறும் பாணனாரைத்
தெற்றினார் புரங்கள் செற்றார்
திருமுன்பு கொண்டு புக்கார்

கருவிப்பாடல் - யாழ்ப்பாட்டு. கொற்றவன் - சிவபெருமான். தெற்றினார் . . . திருமுன்பு - சிவசந்நிதி முன்பு. நாயன்மார் காலத்தில் சாதிமுறை இருந்ததென்பதையும், அம்முறை போக்கும் அன்பு நெறியில் நாயன்மார்கள் நின்று ஒழுகி வந்தார்கள் என்பதையும் இந் நூல்கண் பல விடங்களிற் குறித்து வந்துள்ளேன். ஈண்டும் அதற் கொரு சான்று காணப்படுகிறது. யாழிசைத் தொண்டர், சாதியில் பாணர், "பாணர், திருக்கோயிலுக்குள் செல்லலாகாது' என்னும் விதி அந் நாளிலும் இருந்தது. அப் பொல்லா விதியை உடைக்க ஆண்டவனே திருவுள்ளம் பற்றியிருத்தல் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. திருக்கோயிலில் தீண்டாமை பாராட்டுவோர், ஆண்டவன் திருவுள்ளக் குறிப்புக்கு மாறுபட்டு நடப்பவரே யாவர். 3

4223. **அன்பர்கள் கொண்டு புக்க**
பொழுதினில் அரிவை பாகன்
தன்பெரும் பணியாம் என்று
தமக்கு மெய்யுணர்தலாலே
மன்பெரும் பாணனாரும்
மாமறை பாட வல்லார்
முன்பு இருந்து யாழில் கூடல்
முதல்வரைப் பாடுகின்றார்

அரிவைபாகன் - உமைபாகன்; சிவபிரான். பணியாம் - கட்டளையாம். மாமறை பாடவல்லாராகிய கூடல் முதல்வரை. 4

4224. **திரிபுரம் எரித்தவாறும்**
தேர்மிசை நின்றவாறும்
கரியினை உரித்தவாறும்
காமனைக் காய்ந்தவாறும்
அரி அயற்கு அரியவாறும்
அடியவர்க்கு எளியவாறும்
பரிவினால் பாடக் கேட்டுப்
பரமனார் அருளினாலே

"அயன்றலை யறுத்தல் பாடி யருக்கனை யடர்த்தல் பாடிக் - கயந்தனை யுரித்தல் பாடிக் காலனை யுதைத்தல் பாடி - வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச் - சயந்தரு புகழ்கள் மற்றும் பாடினான் சால வாழ்த்தி" - திருவாலவாய் - திருவிளை யாடல்; 65. பலகையிட்ட திருவிளையாடல் 5

4225. அந்தரத்து எழுந்த ஓசை
‘அன்பினில் பாணர் பாடும்
சந்தயாழ் தரையில் சீதம்
தாக்கில் வீக்கு அழியும் என்று
சுந்தரப் பலகை முன் நீர்
இடும்’ எனத் தொண்டர் இட்டார்;
செந்தமிழ்ப் பாணனாரும்
திருவருள் பெற்றுச் சேர்ந்தார்.

வீக்கு - நரம்பின் இறுக்கம். 6

4226. தமனியப் பலகை ஏறித்
தந்திரிக் கருவி வாசித்து,
உமைஒரு பாகர் வன்மை
உலகு எலாம் அறிய ஏத்தி,
இமையவர் போற்ற ஏகி,
எண்ணில் தானங்கள் கும்பிட்டு
அமரர் நாடு ஆளாது ஆரூர்
ஆண்டவர் ஆரூர் சேர்ந்தர்

தமனியம் - பொன். தந்திரி - நரம்புகளையுடைய. தியாகேசப் பெருமான், தேவர் உலகினின்றும் முசுகுந்தனால் திருவாரூருக்குக் கொண்டுவரப் பட்டவராதலான், “அமரர்நா டாளது ஆரூர் ஆண்டவர். . . . .” என்றார்; விரிவு கந்த புராணத்திற் காண்க. 7

வேறு

4227. கோயில் வாயில் முன் அடைந்து
கூற்றம் செற்ற பெருந்திறலும்
தாயின் நல்ல பெருங்கருணை
அடியார்க்கு அளிக்கும் தண்ணளியும்
ஏயும் கருவியின் தொடுத்து அங்கு
இட்டுப் பாடக் கேட்டு அங்கண்
வாயில் வேறு வடதிசையில்
வகுப்பப் புகுந்து வணங்கினார். 8

4228. மூலத் தானத்து எழுந்தருளி
இருந்த முதல்வன்தனை வணங்கிச்
சாலக் காலம் அங்கிருந்து
தம்பிரான் தன் திருவருளால்
சீலத்தார்கள் பிரியாத
திரு ஆரூரின் நின்றுபோய்
ஆலத்து ஆர்ந்த கண்டத்தார்
அமரும் தானம் பல வணங்கி. 9

4229. ஆழி சூழும் திருத்தோணி
அமர்ந்த அம்மான் அருளாலே
யாழின் மொழியாள் உமை, ஞானம்
ஊட்ட, உண்ட எம் பெருமான்
காழி நாடன் கவுணியர்கோன்
கமல பாதம் வணங்குதற்கு
வாழி மறையோர் புகலியினில்
வந்தார் சந்த இசைப் பாணர். 10

4230. ஞானம் உண்டார் கேட்டருளி
நல்ல இசையாழ்ப் பெரும்பாணர்க்கு
ஆன படியால் சிறப்பு அருளி
அமரும் நாளில் அவர் பாடும்
மேன்மைப் பதிகத்து இசையாழில்
இடப் பெற்று உடனே மேவியபின்
பானல் களத்தார் பெருமணத்தில்
உடனே பரமர் தாள் அடைந்தார். 11

42231. வரும்பான் மையினில் பெரும் பாணர்
மலர்த்தாள் வணங்கி வயல் சாலிக்
கரும்பு ஆர் கழனித் திரு நாவ
லூரில் சைவக் கலைமறையோர்
அரும்பா நின்ற அணிநிலவும்
பணியும் அணிந்தார் அருள்பெற்ற
சுரும்பு ஆர் தொங்கல் சடையனார்
பெருமை சொல்லல் உறுகின்றாம். 12

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்

திரு எருக்கத்தம் புலியூரிலே, திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். சிவபெருமான் திருப்புகழை யாழில் இட்டு வாசிப்பது அவர்தந் திருத்தொண்டு.

யாழ்ப்பாணர் சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளைத் தொழுது பாண்டி நாடு போந்தார். அவர், ஆலவாய் அப்பன் திருவாயிலிலே நின்று யாழ் வாசித்தார். ஆலவாய்ப் பெருமான் அன்றிரவு அடியவர்கள் கனவிலே தோன்றித் "திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணரைக் கோயிலுக்குள் அழைத்துச் செல்லுங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். பொழுது புலர்ந்தது. அடியவர்கள், ஆண்டவனின் ஆணைப்படி செய்தார்கள்.

திருநீலகண்டர், "இஃது இறைவன் ஆணை" என்று வியந்தார்; திருமுன்பு நின்றார்; தமது தொண்டைச் செய்தார். அவ் வேளையில்

"தரையில் சீதம் தாக்கினால், யாழின் வீக்கு அழியும்; தரையில் பலகை இடுங்கள்" என்னும் ஒலி வானில் எழுந்தது. உடனே அன்பர்கள் பொற்பலகை இட்டார்கள். பாணர் பெருமான் அப் பலகைமீது நின்று யாழ் முழக்கினார்.

திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார் திருவாலவாயை விடுத்தார்; பல திருப்பதிகளை வணங்கிக் கொண்டே திருவாரூரை அடைந்தார்; திருக்கோயில் வாயிலிலே நின்று யாழ் வாசித்தர். ஆண்டவனருளால் வடதிசையில் ஒரு திருவாயில் வகுக்கப்பட்டது. யாழ்ப் பெரும்பாணர் அத் திருவாயிலின் வழியாக நுழைந்து ஆண்டவனைக் கண்டு தொழுதார். நாயனார், நெடுநாள் திருவாரூரி லேயே தங்கினார்.

பின்னே யாழ்ப்பாணர், திருவாரூரை விடுத்துப் பல திருப் பதிகளைத் தொழுது சீர்காழி சேர்ந்தார். அங்கே திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணருக்குப் பலவிதச் சிறப்புகள் செய்தார். யாழ்ப்பாணரும் ஞானசம்பந்தரிடம் உயிர் ஒன்றிய உறவு கொண்டார்; திருஞானசம்பந்தர் அருளிய பாடல்களை யாழில் அமைத்து வாசித்து வந்தார். இத் திருத்தொண்டைத் திருநீலகண்டப் பெருமான் நெடுநாள் செய்து, திருநல்லூர்ப் பெருமணத்திலே ஞான சம்பந்தருடன் சிற்சோதியிற் கலந்தார்.

75. சடைய நாயனார்

4232. தம்பிரானைத் தோழமை கொண்
டருளித்தமது தடம் புயம் சேர்
கொம்பனார்பால் ஒரு தூது
செல்ல ஏவிக் கொண்டருளும்
எம்பிரானைச் சேரமான்
பெருமாள் இணைஇல் துணைவர் ஆம்
நம்பி ஆரூரரைப் பயந்தார்
ஞாலம் எல்லாம் குடி வாழ. 1

சடைய நாயனார்

சடைய நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளைப் புத்திரராகப் பெற்ற பெருமை வாய்ந்தவர்.

76. இசைஞானியார்

4233. **ஒழியாப் பெருமைச் சடையனார்**
உரிமைச் செல்வத் திருமனையார்;
அழியாப் புரங்கள் எய்து அழித்தார்
ஆண்ட நம்பி தனைப்பயந்தார்;
இழியாக் குலத்தின் இசைஞானிப்
பிராட்டியாரை என்சிறுபுன்
மொழியால் புகழ முடியுமோ?
முடியாது; எவர்க்கும் முடியாதால்

பயந்தார் - பெற்ற சடையனார். *1*

இசைஞானியார்

இசைஞானியார், சடைய நாயனாருடைய மனைவியார். அவர் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை ஈன்றருளியவர். அவர்தம் பெருமையை எம் மொழியால் கூறுதல் கூடும்.

77. வெள்ளானைச் சருக்கம்

காண்க: தடுத்தாட் கொண்ட நாயனார்

4234. மூலம் ஆன திருத்தொண்டத்
தொகைக்கு முதல்வராய் இந்த
ஞாலம் உய்ய எழுந்தருளும்
நம்பி தம்பிரான் தோழர்
காலை மலர்ச் செங்கமலக் கண்
கழறிற்றறிவாருடன் கூட
ஆலம் உண்டார் திருக்கயிலை
அணைந்தது அறிந்தபடி உரைப்பாம்.

இந்நூலுக்கு மூலமான கழறிற்றறிவார் புராணம் பார்க்க. 1

4235. படியில் நீடும் பத்திமுதல்
அன்பு நீரில் பணைத்து ஓங்கி,
வடிவு நம்பி ஆரூரர்
செம்பொன் மேனி வனப்பு ஆகக்
கடிய வெய்ய இருவினையின்
களைகட்டு, எழுந்து, கதிர்பரப்பி,
முடிவு இலாத சிவபோகம்
முதிர்ந்து முறுகி விளைந்ததால்

படியில் .... முதல் -= பூமியில் மிகுந்த பத்தியாகிய மூலம். அன்பு நீரில் பணைத்து - அன்பாகிய நீரில் பருத்து. களைகட்டு - களைகளைந்து. நம்பியாரூரரின் பொன்மேனியானது பத்தியாகிய மூலத்தினின்றும் எழுந்து, அன்பாகிய நீரிலே வளர்ந்து, இருவினைக் களைகள் களையப்பட்டு. . . . சிவபோக. 2

4236. ஆரம் உரகம் அணிந்தபிரான்
அன்பர்; அணுக்க வன்தொண்டர்
ஈர மதுவார் மலர்ச்சோலை
எழில் ஆரூரில் இருக்கும் நாள்
சேரர் பெருமான் தனைநினைந்து
தெய்வப் பெருமான் கழல் வணங்கிச்

சாரல் மலைநாடு அணைவதற்குத்
தவிரா விருப்பினுடன் போந்தார்.

உரகம் - பாம்பு. தெய்வப்பெருமான் - தியாகேசப்பெருமான்.3

4237. நல்நீர்ப் பொன்னித் திருநாட்டு
நாதர் மகிழும் திருப்பதிகள்
முன்னி இறைஞ்சி, அகன்று போய்,
முல்லைப் படப்பைக் கொல்லை மான்
துன்னி உகைக்கும் குடக்கொங்கில்
அணைந்து, தூய மதி வான் நீர்
சென்னி மிசை வைத்தவர் செல்வத்
திருப்புக்கொளியூர் சென்று அடைந்தார்

காவிரி நாட்டிலுள்ள சிவத்தலங்களைக் கருதி இறைஞ்சி . . . . . முல்லைச் செடிகள் நிறைந்த கொல்லையில் மான்கள் நெருங்கித் துள்ளியாடும் மேற்குத் திக்கிலுள்ள கொங்கு நாட்டில் . . . . . . ; வான்நீர் - கங்கையையும். 4

4238. மறையோர் வாழும் அப்பதியின்
மாடவீதி மருங்கு அணைவார்
நிறையும் செல்வத்து எதிர் மனைகள்
இரண்டில் நிகழ் மங்கல இயங்கள்
அறையும் ஒலி ஒன்றினில்; ஒன்றில்
அழுகை ஒலி வந்து எழுதலும் ஆங்கு
உறையும் மறையோர்களை' இரண்டும்
உடனே நிகழ்வது என்? என்றார்.

இயங்கள் - வாத்தியங்கள். 5

4239. அந்தணாளர் வணங்கி 'அரும்
புதல்வர் இருவர் ஐ ஆண்டு
வந்த பிராயத்தினர் குளித்த
மடுவில் முதலை ஒரு மகவை
முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை
முந்நூல் அணியும் கலியாணம்
இந்த மனை மற்று; அந்த மனை
இழந்தார் அழுகை' என்று உரைத்தார். 6

4240. இத் தன்மையினைக் கேட்டருளி
இரங்கும் திருவுள்ளத்தினராம்
மொய்த்த முகைத்தார் வன்தொண்டர்
தம்மை முன்னே கண்டு இறைஞ்ச

வைத்த சிந்தை மறையோனும்
மனைவிதானும் மகவு இழந்த
சித்த சோகம் தெரியாமே
வந்து, திருத்தாள் இறைஞ்சினார்

மொய்த்த முகைத்தார் - அடர்ந்த அரும்புமாலையணிந்த. 7

4241. துன்பம் அகல முகம் மலர்ந்து
தொழுவார் தம்மை முகம் நோக்கி
'இன்ப மைந்தன் தன்னை இழந்தீர்
நீரோ?' என்ன, எதிர் வணங்கி
'முன்பு புகுந்து போனது அது;
முன்னே வணங்க முயல்கின்றோம்;
அன்பு பழுதாகாமல் எழுந்
தருளப் பெற்றோம்' எனத் தொழுதார்

முன்னே - முன்னை நாள்; நெடுநாளாக. 8

4242. மைந்தன் தன்னை இழந்த துயர்
மறந்து, நான் வந்து அணைந்ததற்கே
சிந்தை மகிழ்ந்தார் மறையோனும்
மனைவிதானும்; சிறுவனை யான்
அந்த முதலை வாய் நின்றும்
அழைத்துக் கொடுத்தே அவிநாசி
எந்தை பெருமான் கழல் பணிவேன்'
என்றார்; சென்றார் இடர் களைவார். 9

4243. இவ்வாறு அருளிச்செய்தருளி
'இவர்கள் புதல்வன்தனைக் கொடிய
வெவ்வாய் முதலை விழுங்கும் மடு
எங்கே?' என்று வினவிக் கேட்டு
அவ்ஆழ் பொய்கைக் கரையில் எழுந்
தருளி, அவனை அன்று கவர்
வைவாள் எயிற்று முதலைகொடு
வருதற்கு, எடுத்தார் திருப்பதிகம்.

அந்த ஆழமுள்ள பொய்கைக் கரையில் வைவாள் எயிற்று - கூரிய வாள்போன்ற பற்களையுடைய 10

4244. 'உரைப்பார் உரை' என்று எடுத்த திருப்
பாட்டு முடியாமுன், உயர்ந்த
வரைப் பான் மையின் நீள் தடம்புயத்து
மறலி, மைந்தன் உயிர் கொணர்ந்து,

திரைப்பாய புனலின் முதலை வயிற்று
உடலின் சென்ற ஆண்டுகளும்
'தரைப்பால் வளர்ந்தது' எனநிரம்ப,
முதலை வாயில் தருவித்தான்

உயர்ந்த மறலி - உயர்ந்த மலைப்பான்மைபோல நீண்டு பருத்த தோள்களையுடைய யமன். தருவித்தான் - தோற்றுவித்தான். மறலி தருவித்தான். 11

4245. பெருவாய் முதலை கரையின்கண்
கொடுவந்து உமிழ்ந்த பிள்ளைதனை
உருகாநின்ற தாய் ஓடி
எடுத்துக் கொடு வந்து உயிர் அளித்த
திருவாளன்தன் சேவடிக்கீழ்ச்
சீல மறையோனொடு வீழ்ந்தாள்;
மருஆர் தருவின் மலர்மாரி
பொழிந்தார் விசும்பில் வானோர்கள்.

மருவார் - வாசனை நிறைந்த. தருவின் - கற்பகத்தின். 12

4246. மண்ணில் உள்ளார் அதிசயித்தார்;
மறையோர் எல்லாம் உத்தரியம்
விண்ணில் ஏறவிட்டு ஆர்த்தார்;
வேத நாதம் மிக்கு எழுந்தது;
அண்ணலாரும் அவிநாசி
அரனார்தம்மை, அருமறையோன்
கண்ணின் மணியாம் புதல்வனையும்
கொண்டு பணிந்தார்; காசினிமேல். 13

4247. பரவும் பெருமைத் திருப்பதிகம்
பாடிப் பணிந்து போந்து அன்பு
விரவு மறையோன் காதலனை
வெண்நூல் பூட்டி அண்ணலார்
முரசம் இயம்பக் கலியாணம்
முடித்து முடிச் சேரலர் தம்பால்
குரவ மலர்ப்பூந் தண்சோலை
குலவு மலை நாடு அணைகின்றார்

குரவம் - நறுமணமுடைய; குராமரமுமாம். 14

4248. சென்ற சென்ற குடபுலத்துச்
சிவனார் அடியார் பதிகள்தொறும்
நன்று மகிழ்வுற்று இன்புற்று
நலம்சேர் தலமும் கானகமும்

துன்று மணிநீர்க் கான்யாறும்
துறு கல் சுரமும் கடந்தருளிக்
குன்ற வளநாட்டு அகம் புகுந்தார்;
குலவும் அடியேன் அகம் புகுந்தார்.

மேற்றிசையில் போன போன இடங்களிலுள்ள சிவனடியார்கள் வாழும் . . . . துறுகல் வழிகளையும். 15

4249. ‘முன்நாள் முதலை வாய்ப்புக்க
மைந்தன் முன்போல் வரமீட்டுத்
தென்ஆரூரர் எழுந்தருளா
நின்றார்’ என்று சேரர் பிரார்க்கு
அந்நாட்டு அரனார் அடியார்கள்
முன்னே ஓடி அறிவிப்பப்
பொன் ஆர் கிழியும் மணிப்பூணும்
காசும் தூசும் பொழிந்து அளித்தார்.

கிழியும் - முடிப்பும். தூசும் - துகிலும். 16

4250. செய்வது ஒன்றும் அறியாது
சிந்தை மகிழ்ந்து களிகூர்ந்து என்
ஐயன் அணைந்தான்; எனை ஆளும்
அண்ணல் அணைந்தான் ஆரூரின்
சைவன் அணைந்தான்; என் துணையாம்
தலைவன் அணைந்தான்; தரணி எலாம்
உய்ய அணைந்தான்; அணைந்தான்’ என்று
ஓகை முரசம் சாற்றுவித்தார்.

ஓகை - உவகை. 17

4251. பெருகு மதிநூல் அமைச்சர்களை
அழைத்துப் பெரியோர் எழுந்தருளப்
பொரு இல் நகரம் அலங்கரித்துப்
பண்ணிப் பயணம் புறப்படுவித்து
அருவி மதமால் யானையினை
அணைந்து மிசை கொண்டு அரசர் பெருந்
தெருவு கழிய எதிர் வந்தார்;
சேரர் குலம் உய்ந்திட வந்தார். 18

4252. மலைநாட்டு எல்லையுள் புகுத
வந்து வன்தொண்டரை வரையில்
சிலை நாட்டிய வெல்கொடித் தானைச்
சேரர் பெருமான் எதிர் சென்று

தலைநாள் கமலப் போது அனைய
சரணம் புகுந்து பணியத் தாஇல் பல
கலை நாட்டு அமுத ஆரூரர்
தாமும் தொழுது கலந்தனரால்.

மேருமலையிற் கொடி நாட்டியவரது வழிவந்த சேரர். தானை - சேனைகளையுடைய அன்றலர்ந்த தாமரை போன்ற திருவடி களைப் பணிய. தாவில் - கெடாத. *19*

4253. **சிந்தை மகிழும் சேரலனார்**
திரு ஆரூரர் எனும் இவர்கள்
தம்தம் அணி மேனிகள் வேறாம்
எனினும் ஒன்றாம் தன்மையராய்
முந்த எழும் காதலின் தொழுது
முயங்கி உதியர் முதல்வேந்தர்
எந்தை பெருமான் திருஆரூர்ச்
செல்வம் வினவி இன்புற்றார்.

முயங்கி - புல்லி. உதியர் - சேரர். செல்வம் - சிறப்பை; க்ஷேமத்தை.20

4254. **ஒருவர் ஒருவரின் கலந்து**
குறைபாடு இன்றி உயர் காதல்
இருவர் நண்பின் செயல்கண்ட
இரண்டு திறத்து மாந்தர்களும்
பெருகு மகிழ்ச்சி கலந்து ஆர்த்தார்;
பெருமாள் தமிழின் பெருமாளை
வருகை வரையின் மிசைஏற்றித்
தாம்பின் மதிவெண் குடை கவித்தார்.

கழறிற்றறிவார் புராணம் 65 பார்க்க. பெருமான் - சேரமான் பெருமாள். தமிழின் பெருமாளை - வன்தொண்டரை. வரு கைவரையின் - தொங்குந் துதிக்கையையுடைய யானையின். *21*

4255. **உதியர் பெருமான் பெருஞ்சேனை**
ஓதம் கிளர்ந்தது என ஆர்ப்பக்
கதிர்வெண் திரு நீற்று அன்பர்குழாம்
கங்கை கிளர்ந்தது என ஆர்ப்ப
எதிர்வந்து இறைஞ்சும் அமைச்சர் குழாம்
ஏறும் இவுளித் துகள் ஆர்ப்ப
மதி தங்கிய மஞ்சு அணி இஞ்சி
வஞ்சி மணி வாயிலை அணைந்தார்.

ஓதம் கிளர்ந்தது என ஆர்ப்ப - கடல் எழுந்தது போல ஆரவாரிக்க. இவுளி - குதிரைகளின். மதி .... வஞ்சி - சந்திரன் தவழும் மேகங்கள் படியும். மதில்களையுடைய வஞ்சிமா நகரின். *22*

வேறு

4256. ஆரண மொழிகள் முழங்கிட
ஆடினர் - குணலைகள் அந்தணர்;
வாரண மதமழை சிந்தின;
வாசிகள் கிளர்ஒளி பொங்கின;
பூரண கலிசம் மலிந்தன;
பூ மழை மகளிர் பொழிந்திடும்
தோரண மறுகு புகுந்தது
தோழர்கள் நடவிய குஞ்சரம்

ஆரணம் - வேதம் குணலைகள் - கைதட்டி ஆரவாரித்து ஆடல் (குணலை - ஒகூவகைக் கூத்து). வாரணம் - யானை. வாசிகள் - குதிரைகள். மறுகு வீதியில் தோழர்கள் - சுந்தரரும் சேரரும் நடவிய குஞ்சரம் - செலுத்திய யானை. 23

4257. அரிவையர் தெருவில் நடம்பயில்
அணிகிளர் தளிர்அடி தங்கிய
பரிபுர ஒலிகள் கிளர்ந்தன;
பணை முரசு ஒலிகள் பரந்தன;
சுரிவளை நிரைகள் முரன்றன;
துணைவர்கள் இருவரும் வந்து அணி
விரிதரு பவன நெடுங் கடை
விறல்மத கரியின் இழிந்தனர்.

அரிவையர் - பெண்மணிகள். அணிகிளர் - ஆபரணங்கள் விளங்கும். பரிபுரம் - சிலம்பின். கிளர்ந்தன - எழுந்தன. பணை - முரசு விசேடம்; பறையுமாம். சுரி . . . . . . முரன்றன் - சங்கினங்கள் ஒலித்தன. அணி . . . கடை - அலங்காரம் பெருத்த அரண்மனையின் நீண்ட வாயிலில். 24

4258. தூநறு மலர் தரளம் பொரி
தூவி, முன் இருபுடையின்கணும்
நான்மறை முனிவர்கள் மங்கல
நாமநன் மொழிகள் விளம்பிட
மேல் நிறை நிகழ்செய வெண்குடை
வீசிய கவரி மருங்கு உற
வானவர் தலைவரும் நண்பரும்
மாளிகை நடுவு புகுந்தனர்.

தரளம் - முத்தையும். வானவர் தலைவரும் - சேரர் பெருமானும் நண்பரும் - வன்தொண்டரும். 25

4259. அரியணை அதனில் விளங்கிட
அடல்மழ விடைஎன நம்பியை

வரிமலர் அமளி அமர்ந்திட
மலையர்கள் தலைவர் பணிந்து பின்
உரிமைநல் வினைகள் புரிந்தன
உரை முடிவு இல் என முன் செய்து
பரிசனம் மனம்மகி ழும்படி
பலபட மணி நிதி சிந்தினர்.

அரியணை யதனில் - சிங்காசனத்தில். அடல் . . . . என - வெற்றியும் இளமையும் வாய்ந்த இடபம் என விளங்கும். வரி - நிறம் புரிந்தன (விரும்பிய) உரிமை நல்வினைகள். 26

வேறு

4260. **இன்ன தன்மையில் உதியர்கள் தலைவர்தாம்**
இடர்கெட முனைப்பாடி
மன்னர் தம்முடன் மகிழ்ந்து இனிது உறையும் நாள்
மலை நெடு நாட்டு எங்கும்
பன்னகம் புனை பரமர்தம் திருப்பதி
பல உடன் பணிந்து ஏத்திப்
பொன் நெடுந்தட மூதுஎயில் மகோதையில்
புகுந்தனர் வன் தொண்டர்.

பன்னகம் - பாம்பு. 27

4261. **ஆய செய்கையில் நாள் பல**
கழிந்தபின் அரசர்கள் முதல் சேரர்
தூய மஞ்சனத் தொழிலினில்
தொடங்கிடத் துணைவர் ஆம் வன்தொண்டர்
பாய கங்கை சூழ் நெடுஞ்சடைப்
பரமரைப் பண்டு தாம் பிரிந்து எய்தும்
சேய நன்னெறி குறுகிடக்
குறுகினார் திரு அஞ்சைக் களம் தன்னில்.

சேரர் . . . . தொடங்கிட - சேரர் தூய நீராடப் புகுந்த வேளையில். பண்டு . . . . .குறுகிட - முன்னே தாம் பிரிந்துவந்த நீண்மை இப்பொழுது குறுகிட (தம்மை ஆண்டவனினின்றும் பிரித்த பெரிய நிலைமை இப்பொழுது முடிவெய்த என்றபடி) 28

4262. **கரிய கண்டர்தம் கோயிலை**
வலம் கொண்டு காதலால் பெருகு அன்பு
புரியும் உள்ளத்தர் உள் அணைந்து
இறைவர்தம் பூங்கழல் இணை போற்றி
அரிய செய்கையில் அவனியில்
விழுந்து எழுந்து அலைப்புறும் மனை வாழ்க்கை

சரியவே தலைக்குத் தலை
மாலை என்று எடுத்தனர் தமிழ் மாலை. 29

4263. எடுத்த அத்திருப் பதிகத்தின்
உட் குறிப்பு 'இவ் உலகினில் பாசம்
அடுத்த வாழ்க்கையை அறுத்திட
வேண்டும்' என்று அன்பர் அன்பினில் பாடக்
கடுத் ததும்பிய கண்டர்தம்
கயிலையில் கணத்தவருடன் கூடத்
தடுத்த செய்கைதான் முடிந்திடத்
தம்கழல் சார்பு தந்து அளிக்கின்றார்.

கடு - விஷம். கயிலையில் வன்தொண்டர் கணத்தவருடன் கூட இருத்தலைப் பெண்கள் காரணமாகத் தடுத்த செய்கை . . . . தந்தருளுகின்றார். *30*

4264. மன்றல் அம் தரு மிடைந்த பூங்
கயிலையில் மலை வல்லியுடன் கூட
வென்றி வெள்விடைப் பாகர்தாம்
வீற்றிருந்து அருளிய பொழுதின்கண்
ஒன்று சிந்தை நம் ஊரனை
உம்பர் வெள்ளானையின் உடன் ஏற்றிச்
சென்று கொண்டு இங்கு வாரும்' என்று
அயன்முதல் தேவர்கட்கு அருள் செய்தார்.

மன்றலந் தரு மிடைந்த - மணங்கமழும் மரங்கள் நிறைந்த வெள்ளானையின் உம்பர் உடன் ஏற்றி - வெள்ளானைமீது உடனே ஏற்றி. *31*

4265. வான நாடர்கள் அரி அயன்
முதலினோர் வணங்கி முன் விடைகொண்டு
தூ நலம் திகழ் சோதி வெள்
ளானையும் கொண்டு வன் தொண்டர்க்குத்
தேன் அலம்பு தண்சோலை சூழ்
மகோதையில் திரு அஞ்சைக் களம் சேரக்
கானிலம் கொள வலம் கொண்டு
மேவினார் கடி மதில் திரு வாயில்.

கடி - காவல் கொண்ட. *32*

4266. தேவர்தம் குழாம் நெருங்கிய
வாய்தலில் திரு நாவலூரர்தம்
காவல் மன்னரும் புறப்பட
எதிர்கொண்டு 'கயிலை வீற்றிருக்கின்ற

பூ அலம்பு தண் புனல் சடை
முடியவர் அருளிப்பாடு' எனப் போற்றி
'ஏவல்' என்றபின் செய்வது ஒன்று
இலாதவர் பணிந்து எழுந்து எதிர் ஏற்றார்.

தேவர் கூட்டம் நெருங்கி நின்ற திருவாயிலிலே. அருளிப்பாடு - ஆணை. 33

4267. **ஏற்ற தொண்டரை அண்டர் வெள்**
ளானையின் எதிர் வலம் கொண்டு ஏற்ற
நால் தடங் கடல் முழங்கு என
ஐவகை நாதம் மீது எழுந்து ஆர்ப்ப
போற்றி வானவர் பூ மழை
பொழிந்திடப் போதுவார் உயிர் எல்லாம்
சாற்றும் மாற்றங்கள் உணர் பெருந்
துணைவரை மனத்தினில் கொடு சார்ந்தார்.

ஏற்ற தொண்டரை அண்டர் - தம்மை ஏற்ற வன்தொண்டரைத் தேவர்கள் நாற்புறமும் கடல் முழக்கென. ஐவகை நாதம் - பஞ்ச துந்துபிகள். உயிரெல்லாம். துணைவரை - கழறிற்றறிவாரை; சேரமான் பெருமாள் நாயனாரை. 34

4268. **சேரர் தம்பிரான் தம்பிரான்**
தோழர்தம் செயல் அறிந்து அப்போதே
சார நின்ற தோர் பரியினை
மிசைக் கொண்டு திரு அஞ்சைக் களம் சார்வார்,
வீர வெண்களிறு உகைத்து விண்
மேல் செலும் மெய்த் தொண்டர் தமைக் கண்டார்;
பாரில் நின்றிலர்; சென்ற தம்
மனத்தொடு பரியும் முன் செலவிட்டார்.

வீர வெள்ளையானையைச் செலுத்தி. 35

4269. **விட்ட வெம் பரிச் செவியினில்**
புவிமுதல் வேந்தர்தாம் விதியாலே
இட்டமாம் சிவமந்திரம்
ஓதலின் இரு விசும்பு எழப் பாய்ந்து
மட்டு அலர்ந்த பைந் தெரியல் வன்
தொண்டர் மேல் கொண்ட மாதங்கத்தை
முட்ட எய்தி முன் வலம் கொண்டு
சென்றது மற்று அதன் முன் ஆக.

இட்டமாம் - இஷ்டசித்திகூட்டும். மட்டலர்ந்த பைந்தெரியல் - மணம் கமழும் பசிய பூமாலையணிந்த. மாதங்கத்தை - யானையை. 36

4270. உதியர் மன்னவர் தம் பெருஞ்
சேனையின் உடன் சென்ற படைவீரர்
கதிகொள் வாசியின் செல்பவர்
தம்மைத் தம் கண் புலப்படும் எல்லை
எதிர் விசும்பினில் கண்டு பின்
கண்டிலார் ஆதலின் எல்லோரும்
முதிரும் அன்பினில் உருவிய
சுரிகையால் முறைமுறை உடல் வீழ்த்தார்.

சுரிகையால் - உடைவாளால். வன்தொண்டரும் சேரரும் சித்தர் கணத்திற் சேர்ந்தவராதலின், உடலுடன் கயிலைக்கேகும் இயல்பினராயினர். மற்றவர் அவ்வினத்திற் சேர்ந்தவரல்லராதலின், அவர் பரு உடலை யழித்து நுண்ணுடல் பெற்று ஏகினாரென்க. 37

4271. வீர யாக்கையை மேல்கொண்டு
சென்று போய் வில்லவர் பெருமானைச்
சார முன் சென்று சேவகம்
ஏற்றனர் தனித் தொண்டர் மேல் கொண்ட
வாரும் மும்மதத்து அருவி வெள்
ளானைக்கு வயப்பரி முன் வைத்துச்
சேரர் வீரரும் சென்றனர்
மன்றவர் திருமலைத் திசை நோக்கி.

வில்லவர் பெருமானை - சேரர் பெருமானை; (விற்கொடி சேரருடையது). வாரும் - பெருகிப் பொழியும். வயப்பரி - வெற்றிக் குதிரை. மன்றவர் திருமலை - சிவபெருமானது கயிலாயத்தின். 38

4272. யானை மேல்கொண்டு செல்கின்ற
பொழுதினில் இமையவர் குழாம் என்னும்
தானை முன் செலத் 'தான் எனை
முன் படைத் தான்' எனும் தமிழ் மாலை
மான வன்தொண்டர் பாடி முன்
அணைந்தனர் மதி நதி பொதி வேணித்
தேன் அலம்பு தண்கொன்றையார்
திருமலைத் தென் திசைத் திரு வாயில்.

தானை - சேனை. மான - பெருமை வாய்ந்த. 39

4273. மாசு இல் வெண்மை சேர் பேர் ஒளி
உலகுஎலாம் மலர்ந்திட வளர் மெய்ம்மை
ஆசுஇல் அன்பர்தம் சிந்தைபோல்
விளங்கிய அணிகிளர் மணிவாயில்

தேசு தங்கிய யானையும் புரவியும் இழிந்து
சேண்இடைச் செல்வார்
ஈசர் வெள்ளி மா மலைத்தடம்
பலகடந்து எய்தினர் மணிவாயில்.

தேசு - ஒளி, சேணிடை - நெடுந்தூரம். தடம் - இடங்கள்; வாயில்கள். *40*

4274. **அங்கண் எய்திய திரு அணுக்கன்**
திரு வாயிலின் அடர் சேரர்
தங்கள் காவலர் தடையுண்டு
நின்றனர் தம்பிரான் அருளாலே
பொங்கு மாமதம் பொழிந்த
வெள்ளானையின் உம்பர் போற்றிடப் போந்த
நங்கள் நாவலூர் காவலர்
நண்ணினார் அண்ணலார் திருமுன்பு.

உம்பர் - தேவர்கள். *41*

4275. **சென்று கண்ணுதல் திருமுன்பு தாழ்ந்து**
வீழ்ந்து எழுந்து சேண்இடை விட்ட
கன்று கோவினைக் கண்டு அணைந்த ததுஎனக்
காதலின் விரைந்து எய்தி
நின்றுபோற்றிய தனிப்பெரும் தொண்டரை
நேரிழை வலப் பாகத்து
ஒன்றும் மேனியர் 'ஊரனே! வந்தனை'
என்றனர் உலகு உய்ய.

நேரிழையின் (உமையம்மையாரின்) வலப்பாகத்தில் பொருந்திய *42*

4276. **'அடியனேன் பிழை பொறுத்து எனை**
ஆண்டுகொண்டு அத்தொடக்கினை நீக்கி,
முடிவுஇலா நெறிதரும் பெருங்
கருணை என் தரத்ததோ?' என முன்னர்ப்
படியும் நெஞ்சொடு பன் முறை
பணிந்து எழும் பரம்பரை ஆனந்த
வடிவு நின்றது போன்று இன்ப
வெள்ளத்து மலர்ந்தனர் வன்தொண்டர்.

அத்தொடக்கினை - அக்கட்டினை. *43*

4277. **நின்ற வன்தொண்டர் 'நீர்அணி**
வேணிய! நின் மலர்க் கழல் சாரச்

சென்று சேரலன் திருமணி
வாயிலின் புறத்தினன்' எனச் செப்பக்
குன்ற வில்லியார் பெரிய தேவரைச் 'சென்று
கொணர்க' என, அவர் எய்தி
வென்றி வானவர்க்கு 'அருளிப் பாடு'
என, அவர் கழல் தொழ விரைந்து எய்தி,

பெரிய தேவரை - நந்தி யெம்பெருமானை. வானவர்க்கு - சேரர் பெருமானுக்கு அருளிப்பாடு - ஆணை. *44*

4278. மங்கை பாகர்தம் திருமுன்பு
சேய்த்து ஆக வந்தித்து மகிழ்வு எய்திப்
பொங்கும் அன்பினில் சேரலர்
போற்றிடப் புது மதி அலைகின்ற
கங்கை வார்சடைக் கயிலை நா
யகர் திரு முறுவலின் கதிர் காட்டி,
'இங்கு நாம் அழையாமை நீ
எய்தியது என்' என அருள்செய்தார். 45

4279. அரசர் அஞ்சலி கூப்பி நின்று
'அடியனேன் ஆரூரர் கழல் போற்றிப்
புரசை யானை முன் சேவித்து
வந்தனன்; பொழியும் நின் கருணைத் தெண்-
திரை செய் வெள்ளம் முன் கொடுவந்து
புகுதலின் திருமுன்பு வரப்பெற்றேன்
விரை செய் கொன்றை சேர் வேணியாய்!
இனி ஒரு விண்ணப்பம் உளது' என்று. 46

4280. 'பெருகு வேதமும் முனிவரும்
துதிப்பரும் பெருமையாய்! உனை அன்பால்
திரு உலாப்புறம் பாடினேன்;
திருச்செவி சாத்திடப் பெற வேண்டும்;
மருவு பாசத்தை அகன்றிட
வன்தொண்டர் கூட்டம் வைத்தாய்' என்ன,
அருளும் ஈசரும் 'சொல்லுக'
என்றனர்; அன்பரும் கேட்பித்தார். 47

4281. சேரர் காவலர் பரிவுடன்
கேட்பித்த திரு உலாப் புறம்' கொண்டு
நாரி பாகரும் நலம்மிகு
திருவருள் நயப்புடன் அருள் செய்வார்

'ஊரன் ஆகிய ஆலால
சுந்தரனுடன் அமர்ந்து இரு வீரும்
சார நம் கண நாதராம்
தலைமையில் தங்கும்' என்று அருள் செய்வார். 48

4282. அன்ன தன்மையில் இருவரும் பணிந்து
எழுந்து அருள் தலைமேல் கொண்டு
மன்னும் வன்தொண்டர் ஆலால
சுந்தரர் ஆகித் தாம் வழுவாத
முன்னை நல்வினைத் தொழில் தலை
நின்றனர் முதல் சேரர் பெருமானும்
நன்மை சேர் கண நாதரராய்
அவர் செயும் நயப்புறு தொழில் பூண்டார்

புரசை - கழுத்திற் கயிறுடைய. *49*

4283. தலத்து வந்து முன் உதயம் செய்
பரவையார் சங்கிலியார் என்னும்
நலத்தின் மிக்கவர் வல்வினைத்
தொடக்கற நாயகி அருளாலே
அலத்த மெல்லடிக் கமலினி
யாருடன் அனிந்திதையார் ஆகி,
மலைத் தனிப் பெருமான் மகள்
கோயிலில் தம் தொழில் வழி நின்றார்.

அலத்த - செம்பஞ்சு ஊட்டிய. *50*

4284. வாழி மாதவர் ஆலால சுந்தரர்
வழியிடை அருள் செய்த
ஏழ் இசைத் திருப்பதிகம் இவ்
உலகினில் ஏற்றிட எறிமுந்நீர்
ஆழி வேந்தனாம் வருணனுக்கு
அளித்திட அவனும் அவ்அருள் சூடி
ஊழியின் தனி ஒருவர்தம்
திரு அஞ்சைக் களத்தில் உய்த்து உணர்வித்தான்.

எறிமுந்நீர் ஆழி - அலைவீசும் மூன்று தன்மை வாய்ந்த கடலின்;"நிலத்தைப் படைத்தலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்று தொழிலும் உடைமையின், முந்நீர் - ஆகுபெயர்" - நச்சினார்க் கினியம். ஊழி . . . . உணர்வித்தான் - ஊழியிலும் அழியாது தனித்து நிற்குஞ் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருவஞ்சைக் களத்திலே கொண்டு வந்து எல்லோரும் உணருமாறு செய்தான். *51*

4285. சேரர் காவலர் விண்ணப்பம்
செய்தஅத் 'திரு உலாப் புறம்' அன்று
சாரல் வெள்ளியங் கயிலையில்
கேட்ட மாசாத்தனார் தரித்து இந்தப்
பாரில் வேதியர் திருப்பிட
வூர்தனில் வெளிப்படப் பகர்ந்து. எங்கும்
நார வேலை சூழ் உலகினில்
விளங்கிட நாட்டினர்;- நலத்தாலே. 52

கலி விருத்தம்

4286. என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித்து உள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று உளார் அடியார் அவர் வான்புகழ்
நின்றது;- எங்கும் நிலவி, உலகெலாம். *53*

திருத்தொண்டர் புராணம்
முற்றும்.

திரு. வி. க மேற்கோள் காட்டிய

தேவாரப் பாடல்கள்

220. பித்தாபிறை சூடிபெரு
மானேயரு ளாளா
எத்தால்மற வாதேநினைக்
கின்றேன் மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
நல்லூ ரருட்டுறையுள்
அத்தாவுனக் காளாயினி
யல்லேனென லாமே.

காரூர்புன லெய்திக்கரை
கல்லித்திரைக் கையால்
பாரூர்புக ழெய்தித்திகழ்
பன்மாமணி யுந்திச்
சீருர் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட் டுறையுள்
ஆரூரன்எம் பெருமாற்கா
ளல்லேன்என லாமே.

225. மத்தம் மதயானையின்வெண் மருப்புந்தி
முத்தங் கொணர்ந்தெற்றியோர் பெண்ணைவடபால்
பத்தர் பயின்றேத்திப் பரவுந் துறையூர்
அத்தா உனைவேண்டிக் கொள்வேன் தவநெறியே.

234. தம்மானை யறியாத சாதியாருளரே
சடைமேற்கொள் பிறையானை விடைமேற்கொள் விகிர்தன்
கைம்மாவின் உரியானைக் கரிகாட்டில்ஆடல்
உடையானை விடையானைக் கறைகொண்டகண்டத்
தெம்மான்றன் அடிக்கொண்டேன் முடிமேல் வைத்திடும் என்னும்
ஆசையால் வாழ்கின்ற அறிவிலாநாயேன்
எம்மானை எறிகெடில வடவீரட்டானத்
துறைவானை இறைபோதும் இகழ்வன்போல் யானே.

269. சந்தம் பலவறுக் கில்லேன்
சார்ந்தவர் தம்மடிச் சாரேன்
முந்திப் பொருவிடையேறி
மூவுலகுந் திரிவானே
கந்தங் கமழ்கொன்றை மாலைக்
கண்ணியன் விண்ணவ ரேத்தும்
எந்தைஇருப்பதும் ஆரூர் அவர்
எம்மையும் ஆள்வரோ கேளீர்.

1340. கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு தொடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன்அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நெஞ்சம் உமக்கேயிட மாக வைத்தேன்
நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம் இது ஒப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு தொடக்கி முடக்கியிட,
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை,
நணுகாமற் றுரந் துகரந்து மிடீர்
அஞ்சேலும் என்னீர்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

முன்னம்அடியேன் அறியாமையினால்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்,
பின்னைஅடியேன்உமக் காளும்பட்டேன்
சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னை அடைந்தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கடனாவதுதான்,
அன்னநடையார் அதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம்மறந்தறியேன்
தமிழோடிசைபாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார் தலையிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறுசூலை தவிர்த்தருளாய்

அலந்தேன் அடியேன்அதி கைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

போர்த்தாய் அங்கோ ரானையின் ஈருரிதோல்
புறங்காடரங் காநடமாட வல்லாய்
ஆர்த்தான் அரக்கன்தனை மால்வரைக்கீழ்
அடர்த்திட்டருள்செய்த அதுகருதாய்
வேர்த்தும் புரண்டும்விழுந்தும் எழுந்தால்
என்வேதனையான விலக்கியிடாய்
ஆர்த்தார்புனல்சூழ் அதிகைக்கெடில
வீரட்டனானத்துறை அம்மானே.

1363. நாமார்க்குங் குடியல்லோம்நமனை அஞ்சோம்
நரகத்தில் இடர்ப்படோம் நடலையில்லோம்
ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோமல்லோம்
இன்பமே எந்நாளுந் துன்பமில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மையான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதில்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகினோமே.

1368. மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

1385. சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும் சுடர்த்திங்கட் சூளாமணியும்
வண்ண வுரிவையுடையும் வளரும் பவள நிறமும்
அண்ணல் அரன்முரணேறும் அகலம் வளாய அரவும்
திண்ணன் கெடிலப் புனலும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம்
அஞ்சுவ தியாதொன்றும்இல்லை அஞ்ச வருவதும் இல்லை.

1396. சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணை பூட்டியோர் கடலில் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

1404. ஈன்றாளுமாய்எனக் கெந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றாயுலகம் படைத்துகந் தான்மனத்துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாயிருந்தனன் தன்அடி யோங்களுக்கே.

வைத்த பொருள் நமக் காமென்று சொல்லிமனத்தடைத்துச்
சித்தமொருக்கிச் சிவாய நமஎன் றிருக்கினல்லால்
மொய்த்த கதிர்மதிபோல்வா ரவர்பா திரிப்புலியூர்
அத்தனருள்பெறலாமோ அறிவிலாப் போதைநெஞ்சே.

மண்பாதலம்புக்கு மால்கடல் மூடிமற்றேழுலகும்
விண்பால் திசைகெட்டிருசுடர் வீழினும் அஞ்சல் நெஞ்சே
திண்பால் நமக்கொன்று கண்டோந்திருப்பா திரிப்புலியூர்க்
கண்பாவு நெற்றிக் கடவுட் சுடரான் கழலிணையே.

திருந்தா அமணர்தம் தீநெறிப்பட்டுத் திகைத்துமுத்தி
தருந்தாளிணைக்கே சரணம் புகுந்தேன் வரையெடுத்த
பொருந்தா அரக்கன் உடல்நெறித் தாய்பா திரிப்புலியூர்
இருந்தாய் அடியேன் இனிப்பிற வாமல்வந் தேன்றுகொள்ளே.

1413. வெறிவிரவு கூவிளநற் றொங்க லானை
வீரட்டத் தானைவெள் ளேற்றி னானைப்
பொறியரவி னானைப்புள் ளூர்தியானைப்
பொன்னிறத்தி னானைப் புகழ்தக் கானை
அறிதற்கரியசீர் பெருமான்தன்னை
அதியரைய மங்கை அமர்ந்தான் தன்னை
எறிகெடிலத் தானை இறைவன் தன்னை
ஏழையேன் நான்பண் டிகழ்ந்தவாறே.

உறிமுடித்த குண்டிகைதங் கையில் தூக்கி
ஊத்தைவாய்ச் சமணர்க்கோர் குண்டாக்கனாய்க்
கறிவிரவு நெய்சோறு கையிலுண்டு
கண்டார்க்குப் பொல்லாத காட்சி யானேன்
மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ் சுண்டான் றன்னை
மறித்தொருகால் வல்வினையேன் நினைக்கமாட்டேன்
எறிகெடில நாடர் பெருமான் றன்னை
ஏழையேன் நான்பண் டிகழ்ந்த வாறே.

பொன்னார் திருவடிக் கொன்றுண்டு விண்ணப்பம் போற்றிசெய்யும்
என்னாவி காப்பதற் கிச்சையுண்டேல்இருங் கூற்றகல
மின்னாரு மூவிலைச் சூலமென் மேற்பொறி மேவு கொண்டல்
துன்னார்க டந்தையுட் டூங்கானை மாடச் சுடர்க்கொழுந்தே.

கடவுந் திகிரி கடவா தொழியக் கயிலையுற்றான்
படவுந் திருவிர லொன்று வைத்தாய்பனி மால்வரைபோல்
இடபம் பொறித்தென்னை ஏன்றுகொள் ளாயிருஞ் சோலைதிங்கள்
தடவுங் கடந்தையுட் டூங்கானை மாடத்தெந் தத்துவனே.

1439. பத்தனாய்ப் பாட மாட்டேன்
பரமனே பரமயோகி
எத்தினாற் பத்திசெய்கேன்
என்னைநீ இகழ வேண்டா
முத்தனே முதல்வா தில்லை
அம்பலத் தாடு கின்ற
அத்தாவுன் ஆடல் காண்பான்
அடியனேன் வந்த வாறே.

1441. அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலும்இம் பூமிசை
என்னன் பாலிக்கு மாறு கொண்டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே.

1444. பனைக்கை மும்மத வேழம் உரித்தவன்
நினைப்ப வர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத்த னைப்பொழு தும்மறந் துய்வனோ.

1445. அரியானை அந்தணர்தஞ் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக்காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

1446. செஞ்சடைக் கற்றை முற்றத்
திளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
நஞ்சடை கண்ட னாரைக்
காணலாம் நறவம் நாறும்
மஞ்சடை சோலைத் தில்லை
மல்குசிற் றம்பலத்தே
துஞ்சடை இருள் கிழியத்
துளங்கெரி யாடு மாறே.

1457. பார்கொண்டு மூடிக் கடல்கொண்ட ஞான்றுநின் பாதமெல்லாம்
நாலைந்து புள்ளினம் ஏந்தின என்பர் நளிர்மதியங்
கால்கொண்ட வண்கைச் சடைவிரித் தாடுங் கழுமலவர்க்
காளன்றி மற்றுமுண்டோஅந்த ணாழி அகலிடமே.

1461. நம்பனை நால்வேதங் கரைகண் டானை
ஞானப் பெருங்கடலை நன்மை தன்னைக்
கம்பனைக் கல்லா லிருந்தான் தன்னைக்
கற்பகமாய் அடியார்கட் கருள் செய்வானைச்
செம்பொன்னைப் பவளத்தைத் திரளுமுத்தைத்
திங்களை ஞாயிற்றைத் தீயை நீரை
அம்பொன்னை ஆவடுதண் டுறையுள் மேய
அரனடியே அடிநாயேன் அடைந்துய்ந் தேனே.

கோவாய் முடுகி அடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்
பூவா ரடிச்சுவ டென்மேற் பொறித்துவை போகவிடின்
மூவா முழுப்பழி மூடுங்கண் டாய்முழங் குந்தழற்கைத்
தேவா திருச்சத்தி முற்றத் துறையுஞ் சிவக்கொழுந்தே.

1466. நினைந்துருகும் அடியாரை நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீ வினைகள் நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு களிற்றுரிவைப் போர்வை வைத்தார்
செழுமதியின் தளிர்வைத்தார் சிறந்து வானோர்
இனம்துருவி மணிமகுடத் தேறத் துற்ற
இனமலர்கள் போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப் பில்கி
நனைந்தனைய திருவடியென் தலைமேல் வைத்தார்
நல்லூர்எம் பெருமானார் நல்லவாறே.

1478. ஒன்றுகொலாம் அவர்சிந்தை உயர்வரை
ஒன்றுகொலாம் உயரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொலாம் இடுவெண்தலை கையது
ஒன்றுகொலாம் அவர் ஊர்வது தானே.

1481. சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள் சொல்லீரே
பன்மாலை வரிவண்டு பண்மிழற்றும் பழனத்தான்
முன்மாலை நகுதிங்கள் முகிழ்விளங்கு முடிச்சென்னிப்
பொன்மாலை மார்பன்என் புதுநலம் உண்டிகழ்வானோ.

வஞ்சித்தென் வளைகவர்ந்தான் வாரானே ஆயிடினும்
பஞ்சிக்காற் சிறகன்னம் பரந்தார்க்கும் பழனத்தான்
அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழலோம்பும் அப்பூதி
குஞ்சிப்பூ வாய்நின்ற சேவடியாய் கோடியையே.

1490. மற்றிடமின்றி மனைதுறந்தல்லுணா வல்லமணர்
சொற்றிட மென்று துரிசுபட்டேனுக்கும் உண்டுகொலோ
விற்றிடம் வாங்கி விசயனோ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
புற்றிடங் கொண்டான்றன் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம் புண்ணியமே.

1493. காண்டலே கருத்தாய் நினைந்திருந்தேன் மனம்புகுந்தாய் கழலடி
பூண்டு கொண்டொழிந்தேன் புறம்போயினா லறையோ
ஈண்டு மாடங்கள் நீண்டமா ளிகைமே லெழுகொடி வானிளமதி
தீண்டிவந் துலவுந்திருவாரூர் அம்மானே.

1494. மெய்யெலாம் வெண்ணீறு சண்ணித்த
மேனியான் தாள்தொ ழாதே
உய்யலாம் என்றெண்ணி உறிதூக்கி
உழிதந்தென் உள்ளம்விட்டுக்
கொய்யுலா மலர்ச்சோலைக்
குயில்கூவ மயிலாலும் ஆரூரரைக்
கையினால் தொழாதொழிந்து
கனியிருக்கக் காய்கவர்ந்த கள்வனேனே.

1496. பாடிளம் பூதத்தி னானும்
பவளச்செவ் வாய்வண்ணத் தானும்
கூடிள மென்முலை யாளைக்
கூடிய கோலத்தி னானும்
ஓடிள வெண்பிறை யானும்
ஒளிதிகழ் சூலத்தி னானும்
ஆடிளம் பாம்பசைத் தானும்
ஆரூர் அமர்ந்தஅம் மானே.

1497. ஆராய்ந் தடித்தொண்டர் ஆணிப்பொன் ஆரூர் அகத்தடக்கிப்
பாரூர் பரிப்பத்தம் பங்குனி உத்திரம் பாற்படுத்தான்
ஆரூர் நறுமலர் நாதன் அடித்தொண்டன் நம்பிநந்தி
நீராற் றிருவிளக் கிட்டமை நீணா டறியுமன்றே.

1505. முத்து விதான மணிப்பொற் கவரி முறையாலே
பத்தர்களோடு பாவையர் சூழப் பலிப்பின்னே
வித்தகக் கோல வெண்டலை மாலை விரதிகள்
அத்தன் ஆரூர் ஆதிரை நாளால் அதுவண்ணம்.

1523. போரானை ஈருரிவைப் போர்வை யானைப்
புலியதளே யுடையாடை போற்றி னானைப்
பாரானை மதியானைப் பகலா னானைப்
பல்லுயிராய் நெடுவெளியாய்ப் பரந்துநின்ற
நீரானைக் காற்றானைத் தீயானானை
நினையாதார் புரமெரிய நினைந்த தெய்வத்
தேரானைத் திருவீழி மிழலை யானைச்
சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே.

1538. பண்ணி னேர்மொழி யாளுமை பங்கரோ
மண்ணி னார்வலஞ் செய்ம்மறைக் காடரோ
கண்ணி னால்உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ண மாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே.

அரக்க னைவிர லாலடர்த் திட்டநீர்
இரக்க மொன்றிலீர் எம்பெரு மானிரே
சுரக்கும் புன்னைகள் சூழ்மறைக் காடரோ
சரக்க இக்கத வந்திறப் பிம்மினே.

1550. எங்கே என்னை இருந்திடந் தேடிக்கொண்
டங்கே வந்தடையாளம் அருளினார்
தெங்கே தோன்றுந் திருவாய்மூர்ச் செல்வனார்
அங்கே வாவென்று போனா ரதென்கொலோ.
மன்னு மாமறைக் காட்டு மணாளனார்
உன்னி உன்னி உறங்குகின் றேனுக்குத்
தன்னை வாய்மூர்த் தலைவனா மாசொல்லி
என்னை வாவென்று போனார தென்கொலோ.

யாதே செய்துமி யாமலோ நீயென்னில்
ஆதே யேயும் அளவில் பெருமையான்
மாதே வாகிய வாய்மூர் மருவினார்
போதே என்றும் புகுந்ததும் பொய்கொலோ.

பாடிப் பெற்ற பரிசில் பழங்காசு
வாடி வாட்டந் தவிர்ப்பா ரவரைப்போல்
தேடிக் கொண்டு திருவாய்மூர்க் கேயெனா
ஓடிப் போந்திங் கொளித்தவா றென்கொலோ.

திறக்கப் பாடிய என்னினுஞ் செந்தமிழ்
உறைக்கப் பாடி அடைப்பித்தா ருந்நின்றார்
மறைக்க வல்லரோ தம்மைத் திருவாய்மூர்ப்
பிறைக்கொள் செஞ்சடை யாரிவர் பித்தரே.

1551. பாடஅடியார் பரவக் கண்டேன்
பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்தத பூதம்
ஆடல்முழவம் அதிரக் கண்டேன்
அங்கை அனல் கண்டேன் நங்கை யாளைக்
கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன்
கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்
வாடல் தலையொன்று கையிற் கண்டேன்
வாய்மூரடிகளைநான் கண்டவாறே.

1563. மாயிரு ஞால மெல்லாம்
மலரடி வணங்கும் போலும்
பாயிருங் கங்கை யாளைப்
படர்சடை வைப்பர் போலும்
காயிரும் பொழில்கள் சூழ்ந்த
கழுமல ஊரர்க் கம்பொன்
ஆயிரங் கொடுப்பர் போலும்
ஆவடு துறைய னாரே.

1570. தலையெ லாம்பறிக் குஞ்சமண் கையருள்
நிலையி னான்மறைத் தான்மறைக் கொண்ணுமோ
அலையி னார்பொழி லாறை வடதளி
நிலையி னான்அடி யேநினைந் துய்ம்மினே.

நீதியைக்கெட நின்றமணேயுணும்
சாதி யைக்கெடு மாசெய்த சங்கரன்
ஆதி யைப்பழை யாறை வடதளிச்
சோதி யைத்தொழு வார்துயர் தீருமே.

வாயி ருந்தமி ழேபடித் தாளுறா
ஆயிரஞ்சமணும்மழி வாக்கினான்
பாயி ரும்புன லாறை வடதளி
மேய வன்னென வல்வினை வீடுமே.

1594. கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
அரவாடச் சடைதாழ அங்கையில் அனலேந்தி
இரவாடும் பெருமானை என்மனத்தே வைத்தேனே.

1598. கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண்
குவலயன் காண் குவலயத்தின் நீரா னான்காண்
காற்றவன்காண் கனலவன் காண் கலிக்குமின்காண்
கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெள்ளை
நீற்றவன்காண் நிலாவூருஞ் சென்னி யான்காண்
நிறையார்ந்த புனற்கங்கை நிமிர் சடைமேல்
ஏற்றவன்காண் எழிலாரும் பொழிலார்கச்சி
ஏகம்பன் காண் அவனென் எண்ணத் தானே.

1606. வண்டோங்கு செங்கமலக் கழுநீர் மல்கு
மதமத்தஞ் செஞ்சடைமேல் மதியஞ் சூடித்
திண்டோள்கள் ஆயிரமும் வீசி நின்று
திசைசேர நடமாடிச் சிவலோகனார்

உண்டார்நஞ் சுலகுக்கோர் உறுதி வேண்டி
ஒற்றியூர் மேய ஒளிவண்ணனார்
கண்டேன்நான் கனவகத்திற் கண்டேற்கென்தன்
கடும்பிணியுஞ் சுடுந்தொழிலுங் கைவிட்டவே.

1610. முந்தி மூவெயில் எய்த முதல்வனார்
சிந்திப் பார்வினை தீர்த்திடுஞ் செல்வனார்
அந்திக் கோன்தனக் கேயயருள் செய்தவர்
பந்திச் செஞ்சடைப் பாசூர் அடிகளே.

1612. ஒன்றா வுலகனைத்தும் ஆனார்தாமே
ஊழிதோ றூழி உயர்ந்தார் தாமே
நின்றாகி எங்கும் நிமிர்ந்தார் தாமே
நீர்வளிதீ ஆகாசம் ஆனார் தாமே
கொன்றாடுங் கூற்றை உதைத்தார் தாமே
கோலப் பழன உடையார் தாமே
சென்றாடு தீர்த்தங்கள் ஆனார் தாமே
திருவாலங் காடுறையுஞ் செல்வர்தாமே.

1615. விற்றூண் ஒன்றில்லாத நல்கூர்ந் தான்காண்
வியன்கச்சிக் கம்பன் காண் பிச்சை அல்லால்
மற்றூண்ஒன் றில்லாதமாச துரன்காண்
மயானத்து மைந்தன் காண் மாசொன்றில்லாப்
பொற்றூண்காண் மாமணிநற் குன்றொப் பான்காண்
பொய்யாத பொழில்ஏழுந் தாங்கிநின்ற
கற்றூண் காண் காளத்தி காணப்பட்ட
கணநாதன் காண் அவன்என் கண்ணு ளானே.

1654. மாதர்ப்பிறைக்கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புகுவார் அவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஐயா றடைகின்ற போது
காதல் மடப்பிடியோடுங் களிறு வருவன கண்டேன்.
கண்டேன் அவர்திருப் பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன்

1658. எனக்கென்றும் இனியானை எம்மான் தன்னை
எழிலாரும் ஏகம்பம் மேயான் தன்னை
மனக்கென்றும் வருவானை வஞ்சர் நெஞ்சில்
நில்லானை நின்றியூர் மேயான் தன்னைத்
தனக்கென்றும் அடியேனை ஆளாக் கொண்ட
சங்கரனைச் சங்கவார் குழையான் தன்னைப்
புனக்கொன்றைத் தாரணிந்த புனிதன் 'தன்னைப்
பொய்யிலியைப் பூந்துருத்திக் கண்டேன் நானே.

கொடிகொள் செல்வ விழாக்குண லையறாக்
கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சியே கம்பனார்
பொடிகள் பூசிய பூந்துருத் திந்நகர்
அடிகள் சேவடிக் கீழ்நாம் இருப்பதே.

1659. மாலினை மாலுற நின்றான் மலைமகள் தன்னுடைய
பாலனைப் பால்மதி சூடியைப் பண்புண ரார்மதில்மேல்
போலனைப் போர்விடை யேறியைப் பூந்துருத் திமகிழும்
மாலனை ஆதி புராணனை நாமடி போற்றுவதே.

1674. முளைத்தானை எல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேல் மேல் முகிழ்வெண் திங்கள்
வளைத்தானை வல்லசுரர் புரங்கள் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா நாணாக் கோத்துத்
துளைத்தானைச் சுடுசரத்தால் துவளநீறாத்
தூமுத்த வெண்முறுவல் உமையோ டாடித்
திளைத்தானைத் தென்கூடல் திருவாலவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப் பெற்றேன் நானே.

1677. வடிவேறு திரிசூலம் தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல் இளமதியந் தோன்றுந் தோன்றுங்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழுந் திருமுடியும் இலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே.

1693. பொய்ம்மாயப் பெருங்கடலிற் புலம்பா நின்ற
புண்ணியங்காள் தீவினை காள் திருவே நீங்கள்
இம்மாயப் பெருங்கடலை யரித்துத் தின்பீர்க்
கில்லையே கிடந்துதான் யானேல் வானோர்
தம்மானைத் தலைமகனைத் தண்ண லாரூர்த்
தடங்கடலைத் தொடர்ந்தோரை அடங்கச் செய்யும்
எம்மான்தன் அடித்தொடர்வான் உழிதர் கின்றேன்
இடையிலேன் கெடுவீர்காள் இடறேன் மின்னே.

1697. எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனோ
எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணின் அல்லால்
கண்ணிலேன் மற்றோர் களைகணில்லேன்
கழலடியே கைதொழுது காணின் அல்லால்

ஒண்ணுளே ஒன்பது வாசல் வைத்தாய்
ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
புண்ணியா உன்னடிக்கே போது கின்றேன்
பூம்புகலூர் மேவியபுண்ணியனே.

1979. தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
தூவெண்மதி சூடிக்
காடுடைய சுடலைப்பொடிப் பூசினை
துள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முன நாட்பணிந்
தேத்தஅருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய
பெம்மான்னி வனன்றே.

அருநெறிய மறைவல்ல முனியகன் பொய்கை யலர்மேய
பெருநெறிய பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் இவன்தன்னை
ஒருநெறிய மனம்வைத் துணர்ஞான சம்பந்தன் உரைசெய்த
திருநெறிய தமிழ்வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதாமே.

2005. மடையில் வாளை பாய மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக் காவுளான்
சடையும் பிறையுஞ் சாம்பற் பூச்சுங்கீள்
உடையுங் கொண்ட உருவம் என்கொலோ.

2010. பூவார் கொன்றைப் புரிபுன் சடையீச
காவாயெனநின் றேத்துங் காழியார்
மேவார் புரமூன் றட்டார் அவர்போலாம்
பாவார் இன்சொற் பயிலும் பரமரே.

2018. காரைகள் கூகை முல்லை களவாகை ஈகை
படர்தொடரி கள்ளி கவினிச்
சூரைகள் பம்மி விம்முசுடுகா டமர்ந்த
சிவன்மேய சோலை நகர்தான்
தேரைக ளாரை சாயமிதிகொள்ள வாளை
குதிகொள்ள வள்ளை துவள
நாரைக ளாரல் வாரி வயன்மேதி வைகு
நனிபள்ளி போலும் நமர்காள்.

கடல்வரை ஓதம் மல்கு கழிகானல் பானல்
கமழ்காழி என்று கருதப்
படுபொருளாறு நாலு முளதாக வைத்த
பதியான ஞான முனிவன்

இடுபறை ஒன்ற அத்தர் பியன்மேலிருந்து
இசையால் உரைத்தபனுவல்
நடுவிரு ளாடும்எந்தை நனிபள்ளி உள்க
வினைகெடுத லாணை நமதே.

2023. கொடியுடை மும்மதி லூடுரு
வக்குனி வெஞ்சிலை வாங்கி
இடிபட வெய்த அமரர் பிரானடி
யாரிசைந் தேத்தத்
துடியிடை யாளையோர் பாகமா
கத்துதைந் தாரிடம் போலும்
வடிவுடை மேதி வயல்படியும்
வலம்புர நன்னகரே.

2026. மண்புகார் வான்புகுவர் மனமிளையார் பசியாலும்
கண்புகார் பிணியறியார் கற்றாருங் கேட்டாரும்
விண்புகார் எனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெந் தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே.

2029. கண்காட்டும் நுதலானும் கனல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டும் உருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டும் இசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டில் உறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோடுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டுமுக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாந்தீ வினையே.

2065. கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலம்மேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.

2077. ஆடினாய் நறுநெய்யொடு பால்தயிர்
அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்பலம்
நாடினா யிட மாநறுங்
கொன்றை நயந்தவனே

பாடினாய்மறை யோடுபல் கீதமும்
பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்திங்கள்
சூடினாய்அரு ளாய்சுருங்க
எம்தொல் வினையே.

நீலத்தார் கரியமிடற்றார் நல்லநெற்றிமே
லுற்றகண்ணினார் பற்று
சூலத் தார்சுட லைப்பொடி
நீறணி வார்சடையார்
சீலத்தார்தொழு தேத்துசிற் றம்பலஞ்
சேர்த லாற்கழற் சேவடி கைதொழக்
கோலத் தாயருளாயுள
காரணங் கூறுதுமே.

2084. மத்தாவரை நிறுவிக்கடல் கடைந்தவ்விடம் உண்ட
தொத்தார்தரு மணிநீள் முடிச் சுடர்வண்ணன திடமாம்
கொத்தார்மலர் குளிர்சந்தகில் ஒளிர்குங்குமங் கொண்டு
முத்தாறுவந்தடிவீழ்தரு முதுகுன்றடை வோமே.

2087. ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடையத்தாய வாழ்க்கை யொழித்தவம்
அடங்கும் இடங்கருதி நின்றீரெல்லாம்
அடிக ளடிநிழற்கீ ழாளாம்வண்ணம்
கிடங்கும் மதிலுஞ் சுலாவியெங்குங்
கெழுமனைகள் தோறும் மறையின் ஒலி
தொடங்குங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்கானை மாடம் தொழுமின்களே.

நின்றுமலர் தூவி
இன்று முதுக் குன்றை
நன்று ஏத்துவீர்க்
கென்றும் இன்பமே.

முரசதிர்ந் தெழுதிரு முதுகுன்ற மேவிய
பரசம்மர் படையுடையீரே
பரசம்மர் படையுடையீர் உமைப் பரவுவார்
அரசர்கள் உலகிலா வாரே.

2116. எந்தைஈசன் எம்பெருமான்
ஏறமர் கடவுளென் றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லால்
சென்று கைகூடு வதன்றால்

கந்த மாமல ருந்திக்
    கடும்புனல் நிவாமல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலை நெல்வாயில்
    அரத்துறை அடிகள் தம்மருளே.

2151. பீரடைந்த பால தாட்டப் பேணா தவன்தாதை
வேரடைந்து பாய்ந்த தாளை வேர்தடிந் தான்தனக்குத்
தாரடைந்த மாலை சூட்டித் தலைமை வகுத்தலென்னே
சீரடைந்த கோயில் மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே.

2169. மந்திரம் நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்
கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ ழுத்துமே.

2189. கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தம் கதிர்மதியம்
உள்ளார்ந்த சடைமுடிஎம் பெருமானார் உறையுமிடம்
தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்
புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேளூரே.

2194. ஓங்கிமேல் உழிதரும் ஒலிபுனற்
    கங்கையை ஒருசடைமேல்
தாங்கினார் இடுபலி தலைகல
    னாக்கொண்ட தம்மடிகள்
பாங்கினால் உமையொடும் பகலிடம்
    புகலிடம் பைம்பொழில்சூழ்
வீங்குநீர்த் துருத்தியார் இரவிடத்
    துறைவர்வேள் விக்குடியே.

2193. மருந்துவேண் டில்இவை மந்திரங் கள்இவை
புரிந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்இவை
திருந்துதே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள் வேடங்களே.

2200. எண்டிசைக் கும்புகழ் இன்னம்பர் மேவிய
வண்டிசைக் குஞ்சடை யீரே
வண்டிசைக் குஞ்சடை யீருமை வாழ்த்துவார்
தொண்டிசைக் குந்தொழி லோரே.

2201. நீலமா மணிநிறத் தரக்கனை இருபது கரத்தொடொல்க
வாலினாற் கட்டிய வாலியார் வழிபட மன்னுகோயில்
ஏலமோ டிலைஇல வங்கமே இஞ்சியே மஞ்சளுந்தி
ஆலியா வருபுனல் வடகரை யடைகுரங் காடுதுறையே.

2204. புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி
அறிவழிந்திட்டைம்மேலுந்தி
அலமந்த போதாக அஞ்சேலென்
றருள் செய்வான் அமருங் கோயில்
வலம்வந்து மடவார்கள் நடமாட
முழவதிர மழையென் றஞ்சிச்
சிலமந்தி அலமந்து மரமேறி
முகில்பார்க்குந் திருவை யாறே.

2206. கோடல்கோங் கங்குளிர் கூவிளி மாலை குலாயசீர்
ஓடுகங் கையொளி வெண்பிறை சூடும் ஒருவனார்
பாடல்வீ ணைமுழ வங்குழல் மொந்தைபண் ணாகவே
ஆடுமாறு வல்லானும் ஐயாறுடை ஐயனே.

2209. அங்கையார் அழலன்னழ கார்சடைக்
கங்கை யான்கட வுள்ளிட மேவிய
மங்கை யான் உறையும்மழ பாடியைத்
தங்கை யால்தொழு வார்தக வாளரே.

2221. துணிவளர் திங்கள் துளங்கி விளங்கச்
சுடர்ச்சடை சுற்றிமுடித்துப்
பணிவளர் கொள்கையர் பாரிடஞ்சூழ
வாரிடமும் பலிதேர்வர்
அணிவளர் கோல மெலாஞ்செய்து பாச்சி
லாச்சிராமத் துறைகின்ற
மணிவளர் கண்டரோ மங்கையைவாட
மயல்செய்வதோ இவர்மாண்பே.

2238. அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான் கழல் போற்றுது நாமடியேம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப் பெறாதிரு நீலகண்டம்.

2248. நன்றுடை யானைத் தீயதில் லானை நரைவெள்ளே
றொன்றுடை யானை உமையொரு பாகம் உடையானைச்
சென்றடை யாததிருவுடை யானைச் சிராப்பள்ளிக்
குன்றுடை யானைக் கூறஎன் னுள்ளங் குளிரும்மே.

2248. சுறவக் கொடிகொண்டவன்நீறதுவாய்
உறநெற் றிவிழித் தஎம்உத் தமனே
அவிறல்மிக் ககரிக் கருள்செய் தவனே
அறமிக் கதுவென்னுமென் ஆயிழையே.

செங்கட் பெயர்கொண் டவன்செம் பியர்கோன்
அங்கட் கருணை பெரிதா யவனே
வெங்கண் விடையா யெம்வெண்நா வலுளாய்
அங்கத் தயர்வா யினள் ஆயிழையே.

2249. மண்ணது உண்டரி மலரோன் காணா
வெண்ணாவல் விரும்பும யேந்திரரும்
கண்ணது வோங்கிய கயிலையாரும்
அண்ணல் ஆரூராதி யானைக்காவே.

2252. கனைத்தெழுந்த வெண்திரைசூழ் கடலிடை நஞ்சுதன்னைத்
தினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த திருந்திய தேவநின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடல்ஆடல் பேணியிராப் பகலும்
நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே.

2253. வாருமன் னும்முலை மங்கையோர் பங்கினன்
ஊருமன் னும்பலி உண்பதும் வெண்தலை
காருமன் னும்பொழில் சூழ்ந்தகாட் டுப்பள்ளி
நீருமன் னுஞ்சடை நிமலர்தந் நீர்மையே.

2256. வினவினேன் அறியாமையில்லுரை
செய்ம்மினீரருள் வேண்டுவீர்
கனவிலார் புனற் காவிரிக்கரை
மேயகண்டியூர் வீரட்டன்
தனமுனேதனக் கின்மையோதம
ராயினாரண்ட மானத்தான்
வனனில் வாழ்க்கைகொண்டாடிப்பாடியிவ்
வையமாப்பலி தேர்ந்ததே.

கருத்தனைப்பொழில் சூழுங்கண்டியூர்
வீரட்டத்துறை கள்வனை
அருத்தனைத்திறம் அடியர்பால்மிகக்
கேட்டுகந்த வினாவுரை
திருத்தமாந்திகழ் காழிஞானசம்
பந்தன் செப்பிய செந்தமிழ்
ஒருத்தாராயினும் பலர்களாயினும்
உரைசெய்வார் உயர்ந்தார்களே.

2287. செப்ப நெஞ்சே நெறிகொள் சிற்றின்பம்
துப்ப னென்னா தருளே துணையாக
ஒப்ப ரொப்பர் பெருமான் ஒளிவெண்ணீற்
றப்பர் சோற்றுத் துறைசென் றடைவோமே.

2275. முத்தி லங்குமுறு வல்லுமை அஞ்சவே
மத்த யானைமறு கவ்வுரி வாங்கியக்
கத்தை போர்த்தகட வுள்கரு காவூரெம்
அத்தர் வண்ணம் அழலும்அழல் வண்ணமே.

2355. சீரார் கழலே தொழுவீ ரிதுசெப்பீர்
வாரார் முலைமங் கையொடும் முடனாகி
ஏராரிரும்பூ ளையிடங் கொண்டஈசன்
காரார் கடல்நஞ் சமுதுண்ட கருத்தே.

2316. ஓடேகலன் உண்பதும் ஊரிடு பிச்சை
காடேஇட மாவது கல்லால் நிழற்கீழ்
வாடாமுலை மங்கையுந் தானும்மகிழ்ந்த
தீடாஉறை கின்ற இடைமரு தீதோ.

2327. இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே.

இதுவோ எமைஆளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோஉனதின்னருள் ஆவடு துறையரனே.

வரைத்தலைப் பசும்பொனோ டருங்கலன்கள் உந்திவந்
திரைத்தலைச் சுமந்துகொண் டெறிந்திலங்கு காவிரிக்
கரைத்தலைத் துருத்திபுக் கிருப்பதே கருத்தினாய்
உரைத்தலைப் பொலிந்துனக் குணர்த்துமாறு வல்லமே

2350. மாதர் மடப்பிடியும் மடஅன்னமும் அன்னதோர்
நடையுடையம் மலைகள் துணைஎன மகிழ்வர்
பூதஇனப் படைநின் றிசை பாடவும் ஆடுவர்
அவர் படர்சடை நெடு முடியதோர் புனவர்
வேதமொ டேழிசைபாடுவர் ஆழ்கடல்
வெண்டிரை யிரைந்நுரை கரைபொருது விம்மிநின் றயலே
தாதவிழ் புன்னைதயங்கும லர்ச்சிறை
வண்டறை எழில் பொழில்குயில் பயில் தரும புரம்பதியே.

2359. போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னொடும் பொன்னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண் வெள்ளேற் றண்ணல்பரமேட்டி
யாகமார்த்த தோலுடையன் கோவணவா டையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாறே.

2367. மறையினார் மல்குகாழித் தமிழ்ஞானசம் பந்தன்மன்னும்
நிறையினார் நீலநக்கன் நெடுமாநக ரென்று தொண்டர்
அறையுமூர் சாத்தமங்கை அயவந்திமே லாய்ந்தபத்தும்
முறைமையா லேத்தவல்லார் இமையோரிலும் முந்துவரே.

2373. பைங்கோட்டு மலர்புன்னைப் பறவைகாள் பயப்பூரச்
சங்காட்டந் தவிர்த்தென்னைத் தவிராநோய் தந்தானே
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டன் பணிசெய்ய
வெங்காட்டு அனலேந்தி விளையாடும் பெருமானே.

2385. சடையா யெனுமால் சரணீ எனுமால்
விடையா யெனுமால் வெருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவளுண் மெலிவே.

2389. அங்கமும் வேதமும் ஓதுநாவர்
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மங்குல் மதிதவழ் மாடவீதி
மருகல்நிலாவி யமைந்த சொல்லாய்
செங்கய லார்புனற் செல்வமல்கு
சீர்கொள் செங் காட்டங் குடியதனுள்.
கங்குல் விளங்கெரி எல்லியாடுங்
கணப தீச்சரங் காமுறவே.

2394. ஈசன் ஏறமர் கடவுள் இன்னமு
தெந்தையெம் பெருமான்
பூசு மாசில்வெண் ணீற்றர் பொலிவுடைப்
பூம்புக லூரில்
மூசு வண்டறை கொன்றை முருகன்முப்
போதுஞ்செய் முடிமேல்
வாச மாமல ருடையார் வர்த்தமா
னீச்சரத் தாரே.

2400. பாடல் னான்மறையன் படிபட்ட கோலத்தன் திங்கள்
சூடலன் மூவிலைய சூலம் வலனேந்திக்
கூடலர் மூவெயினும் எரியுண்ணக் கூரெரி கொண்டெல்லி
ஆடலன் நிரையன் ஆரூர் அமர்ந்தானே.

2401. உள்ளமோ ரிச்சையினால் உகந்தேத்தித் தொழுமின் தொண்டீர்மெய்யே
கள்ளம் ஒழிந்திடுமின் கரவா திருபொழுதும்
வெள்ளமோர் வார்சடைமேற் கரந்திட்ட
வெள் ளேற்றான்மேய அள்ளல் அகன்கழனி ஆரூர் அடைவோமே.

2402. பருக்கை யானை மத்தகத் தரிக்குலத் துகிர்ப்புக
நெருக்கி வாய நித்திலந் நிரக்குநீள் பொருப்பனூர்
கருக்கொள் சோலை சூழநீடு மாடமாளிகைக் கொடி
அருக்கன் மண்ட லத்தணாவும் அந்தணாரூ ரென்பதே.

2403. சித்தந் தெளிவீர்காள்,
அத்தன் ஆரூரைப்
பத்தி மலர் தூவ,
முத்தி யாகுமே.

2410. அந்த மாயுல காதியு மாயினான்
வெந்த வெண்பொடி பூசிய வேதியன்
சிந்தை யேபுகுந் தான்திரு வாரூர்என்
எந்தை தான் எனை ஏன்று கொளுங்கொலோ.

2421. பவனமாய்ச் சோடையாய் காவெழாப் பஞ்சுதோய்ச் சட்டவுண்டு
சிவன்தாள் சிந்தியாப் பேதைமார் போலநீ வெள்கினாயே
கவனமாய்ப் பாய்வதோர் ஏறுகந் தேறிய காளகண்டன்
அவனதா ரூர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண் டஞ்சல்நெஞ்சே.

2427. குறிகலந்தஇசை பாடலினான் நசை யாலிவ்வுல கெல்லாம்
நெறிகலந்ததொரு நீர்மைய னாய்எரு தேறிப்பலி பேணி
முறிகலந்ததொரு தோலரை மேலுடை யானிடம் மொய்ம்மலரின்
பொறிகலந்தபொழில் சூழ்ந்தயலேபுய லாரும்புக லூரே.

2435. புல்கு பொன்னிறம் புரிசடை நெடுமுடிப் போழிள மதிசூழப்
பில்கு தேனுடை நறுமலர்க் கொன்றையும் பிணையல்செய் தவர்மேய
மல்கு தண்டுறை அரிசிலின் வருபுனல் வடகரை மாகாளம்
அல்லு நண்பக லுந்தொழும் அடியவர்க் கருவினை அடையாவே.

எரிதர அனல்கையில் ஏந்தி எல்லியில்
நரிதிரி கானிடை நட்டம் ஆடுவர்
அரிசிலம் பொருபுனல் அம்பர் மாநகர்க்
குரிசில்செங் கண்ணவன் கோயில் சேர்வரே.

2437. சடையுடை யானுநெய் யாடலா னுஞ்சரி கோவண
உடையுடை யானுமை யார்ந்தவொண் கண்ணுமை கேள்வனும்
கடையுடை நன்னெடு மாடமோங் குங்கட வூர்தனில்
விடையுடை யண்ணலும் வீரட்டா னத்தர னல்லனே.

2448. சடையார்புன லுடையானொரு சரிகோவண முடையான்
படையார்மழு உடையான்பல பூதப்படை உடையான்
மடமான்விழி உமைமாதிடம் உடையான் எனை உடையான்
விடையார் கொடி உடையானிடம் வீழிம்மிழ லையே.

2460. மைம்மரு பூங்குழற் கற்றை துற்ற
வாணுதல் மான்விழி மங்கை யோடும்
பொய்ம்மொழி யாமறை யோர்க ளேத்தப்
புகலி நிலாவியபுண் ணியனே
எம்பிறை யேஇமை யாத முக்கண்
ஈசஎன் நேசஇ தென்கொல் சொல்லாய்
மெய்ம்மொழி நான்மறை யோர்மிழலை
விண்ணிழி கோயில் விரும் பியதே.

2473. வாசிதீரவே,
காசுநல்குவீர்,
மாசின் மிழலையீர்,
ஏசவில்லையே.

2490. சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்
மதுரம்பொழில் சூழ்மறைக் காட்டுறை மைந்தா
இதுநன் கிறை வைத்தருள் செய்த எனக்குன்
கதவந்திருக் காப்புக்கொள் ளுங்கருத் தாலே.

2499. தளரிள வளரென வுமைபாடத்
தாளம் மிடவோர் தழல்வீசிக்
கிளரிள மணியர வரையார்த்
தாடும்வேடக் கிறிமையார்
விளரிள முலையவர்க் கருள்நல்கி
வெண்ணீ றணிந்தோர் சென்னிமேல்
வளரிள மதியமோ டிவராணீர்
வாய்மூரடிகள் வருவாரே.

2519. வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

2566. மங்கையர்க் கரசி வளர்கோன் பாவை
வரிவளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
பணிசெய்து நாள் தொறும் பரவப்

பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த
ஆலவா யாவதும் இதுவே.

வெற்றவே அடியார் அடிமிசை வீழும்
விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்
கொற்றவன் தனக்கு மந்திரியாய
குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடையன் உம்பரார் தலைவன்
உலகினில் இயற்கையை யொழிந்திட்டு
அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
ஆலவா யாவதும் இதுவே.

2570. நீல மாமிடற்
றால வாயிலான்
பால தாயினார்
ஞாலம் ஆள்வரே.

2606. செய்யனேதிரு வாலவாய் மேவிய
ஐயனே அஞ்சல் என்றருள் செய்எனைப்
பொய்யராம் அமணார் கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே.

2643. காட்டுமாவ துரித்துரி போர்த்துடல்
நாட்டமூன்றுடையாயுரை செய்வனான்
வேட்டுவேள்விசெய்யா அமண் கையரை
ஓட்டி வாதுசெயத்திருவுள்ளமே.

வேதவேள்வியை நிந்தனை செய்துழல்
ஆத மில்லி அமணொடு தேரரை
வாதில் வென்றழிக் கத்திருவுள்ளமே
பாதிமாதுட னாய பரமனே
ஞால நின்புக ழேமிக வேண்டும்தென்
ஆல வாயில் உறையும் எம்மாதியே.

கூடல் ஆலவாய்க் கோனை விடைகொண்டு
வாடல் மேனி அமணரை வாட்டிட
மாடக் காழிச்சம் பந்தன் மதிக்கஇப்
பாடல் வல்லவர் பாக்கிய வாளரே.

2657. பிரமனூர் வேணுபுரம் புகலிவெங்குருப் பெருநீர்த் தோணி
புரம்மன்னு பூந்தராய் பொன்னஞ் சிரபுரம் புறவமீ சண்பை

அரன்மன்னு தண்காழி கொச்சைவயம் உள்ளிட்டங் காதி யாய
பரமனூர் பன்னிரண்டாய் நின்றதிருக் கழுமலம்நாம் பரவும்ஊரே.

2663. மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலன்ஈங்கிவன் என்றுநீபரிவெய்திடேல்
ஆனைமாமலை ஆதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேன் அலேன் திருஆலவாய் அரன்நிற்கவே.

2667. மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளதுநீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான்திருநீறே.

2685. போகமார்த்த பூண்முலையாள் தன்னோ டும்பொன் னகலம்
பாகமார்த்த பைங்கண் வெள்ளேற் றண்ணல்பர மேட்டி
யாகமார்த்த தோலுடையன் கோவணவா டையின்மேல்
நாகமார்த்த நம்பெருமான் மேயதுநள் ளாறே.

2687. தளரிள வளரொளி தனதெழில் தருதிகழ் மலைமகள்
குளிரிள வளரொளி வனமுலை யிணையவை குலவலில்
நளிரிள வளரொளி மருவுநள் ளாறர்தம் நாமமே
மிளிரிள வளரெரி இடில்இவை பழுதிலை மெய்ம்மையே.

2723. வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

அரிய காட்சிய ராய்த்தம தங்கைசேர்
எரியர் ஏறுகந் தேறுவர் கண்டமும்
கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும்
பெரியர் ஆரறி வாரவர் பெற்றியே.

வெந்த சாம்பல் விரைஎனப் பூசியே
தந்தையாரொடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தியாஎழுவார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தையாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ.

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமும் ஆதி மாண்பும்
கேட்பான் புகில் அளவில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை எந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்றிவை கேட்கதக்கார்.

ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர் விட்டுளன் எங்கள் சோதி
மாதுக்கம் நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களே.

ஆடும் எனவும் அருங்கூற்றம் உதைத்து வேதம்
பாடும் எனவும் புகழல்லது பாவம் நீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும் எனக் கேட்டீராகில்
நாடுந்திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்டலாமே.

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலை அறவெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் அறிவார் சொலக் கேட்டுமன்றே.

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை உலகத்தவர் ஏத்தல் செய்யப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூதன் ஒலிமாலை என்றே கலிக்கோவை சொல்லே.

பாராழி வட்டம் பகையால் நலிந்தாட்ட ஆடிப்
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல்பேணி
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்டவர்க்குப்
பேராழி ஈந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே.

மாலா யவனும் மறைவல்ல நான்முகனும்
பாலாய தேவர் பகரில்லமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர்க் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலாலம் உண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே.

அற்றன்றி அந்தண் மதுரைத்தொகை யாக்கினானும்
தெற்றென்று தெய்வந் தெளியார் கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர்வி னூரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்றொன் றுயர்ந்த பெருமான் பெருமானு மன்றே.

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன் நல்ல
எல்லார்களும்பரவும் ஈசனை ஏத்து பாடல்
பல்லார்க ளும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வானோ ருலகாளவும் வல்லரன்றே.

2753. வன்னியும் மத்தமும் மதிபொதி சடையினன்
பொன்னியல் திருவடி புதுமல ரவைகொடு
மன்னிய மறையவர் வழிபட அடியவர்
இன்னிசை பாடகர் ஏடகத் தொருவனே.

கோடுசந் தனமகில் கொண்டிழி வைகைநீர்
ஏடுசென் றணைதரும் ஏடகத் தொருவனை
நாடுதென் புகலியுள் ஞானசம் பந்தன்
பாடல்பத் திவைவல்லார்க் கில்லையாம் பாவமே.

2768. வீடாலால வாயிலாய் விழுமியார்கள் நின்கழல்
பாடலால வாயிலாய் பரவநின்ற பண்பனே
காடலால வாயிலாய் கபாலிநீள் கடிம்மதில்
கூடலால வாயிலாய் குலாயதென்ன கொள்கையே.

குற்றம்நீ குணங்கள்நீ கூடல்ஆல வாயிலாய்
சுற்றம்நீ பிரானும்நீ தொடர்ந்திலங்கு சோதிநீ
கற்றநூற் கருத்தும்நீ யருத்தமின்ப மென்றிவை
முற்றும்நீ புகழ்ந்துமுன் உரைப்பதென்மு கம்மனே.

2773. நக்கமேகுவர் நாடுமோர் ஊருமே
நாதன்மேனியின் மாசுணம் ஊருமே
தக்கபூமனைச் சுற்றக் கருளொடே
தாரமுய்த்தது பாணர்க் கருளொடே
மிக்கதென்னவன் தேவிக் கணியையே
மெல்லநல்கிய தொண்டர்க் கணியையே
அக்கினாரமு துண்கல னோடுமே
ஆலவாயர னாருமை யோடுமே.

2784. மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணிநல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணில்நல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணிநல் லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

2802. கொட்டமேகம முங்கொள்ளம் பூதூர்
நட்டமாடிய நம்பனை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தை யார்தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே.

"ஓடம் வந்தணை யுங்கொள்ளம் பூதூர்
ஆடல் பேணிய அடிகளை உள்கச்
செல்ல உந்துக சிந்தை யார் தொழ
நல்கு மாறருள் நம்பனே."

2805. பாடக மெல்லடிப் பாவை யோடும்
படுபிணிக் காட்டிடம் பற்றி நின்று
நாடக மாடுநள் ளாறுடைய
நம்பெரு மான் இது வென்கொல் சொல்லாய்

சூடக முன்கை மடந்தை மார்கள்
துணைவரோ டுந்தொழு தேத்தி வாழ்த்த
ஆடகமாட நெருங்கு கூடல்
ஆலவா யின்கண் அமர்ந்த வாறே.

2813. புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்கு
அத்திர மாவன அஞ்செ ழுத்துமே.

2857. உற்றுமை சேர்வது மெய்யினையே
உணர்வது நின்னருள் மெய்யினையே
கற்றவர் காய்வது காமனையே
கனல்விழி காய்வது காமனையே
அற்ற மறைப்பதும் உன்பணியே
அமரர்கள் செய்வதும் உன்பணியே
பெற்றும் உகந்தது கந்தனையே
பிரமபுரத்தை உகந்தனையே.

பருமதில் மதுரைமன் அவையெதிரே
பதிகமதெழுதிலை அவையெதிரே
வருநதி யிடைமிசை வருகரனே
வசையொடு மலர்கெட வருகரனே
கருதலில் இசைமுரல் தருமருளே
கழுமலம் அமரிறை தருமரளே
மருவிய தமிழ்விர கனமொழியே
வல்லவர் தம்மிடர் திடமொழியே.

2866. முன்ன நின்றம் முடக்கால் மயற்கருள் செய்துநீள்
புன்னை நின்று கமழ்பா திரிப்புலி யூருளான்
தன்னை நின்று வணங்குந் தனைத்தவ மில்லிகள்
பின்னை நின்ற பிணியாக்கையைப் பெறு வார்களே.

2868. குண்டைக் குறட்பூதங் குழும அனலேந்திக்
கெண்டைப் பிறழ்தெண்ணீர்க் கெடில வடபக்கம்
வண்டு மருள் பாடவளர்பொன் விரிகொன்றை
விண்ட தொடையலான் ஆடும்வீரட் டானத்தே.

2870. குன்ற வார்சிலை நாணராவரி
வாளிகூரெரி காற்றில் மும்மதில்
வென்றவா றெங்ஙனே
விடையேறும் வேதியனே

தென்ற லார்மணி மாடமாளிகை
குளிகைக் கெதிர் நீண்ட பெண்ணைமேல்
அன்றில் வந்தணையும்
ஆமாத்தூர் அம்மானே.

2873. உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ
மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைம்முழ வதிரும்
அண்ணாமலை தொழுவார்வினை வழுவாவணம் அறுமே.

2875. பூவார் மலர்கொண்டடியார் தொழுவார்
புகழ்வார் வானோர்கள்
மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று
மூவர்க்கருள் செய்தார்
தூமா மழைநின் றதிர வெருவித்
தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம் பிணைவந் தணையுஞ் சாரல்
அண்ணா மலையாரே.

2883. குரும்பை யாண்பனை ஈன்குலை ஓத்தூர்
அரும்பு கொன்றை அடிகளைப்
பெரும் புகலியுள் ஞானசம் பந்தன் சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே.

2898. மறையானை மாசிலாப் புன்சடை மல்குவெண்
பிறையானைப் பெண்ணோடா ணாகிய பெம்மானை
இறையானை ஏர்கொள்கச் சித்திரு ஏகம்பத்
துறைவானை அல்லதுஏ காதென துள்ளமே.

2913. துஞ்ச வருவாருந் தொழுவிப் பாரும் வழுவிப்போய்
நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நிறைவிப் பாரும் முனைநட்பாய்
வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும்வகைகேட்
டஞ்சம் பழையனூர் ஆலங்காட்டெம் மடிகளே.

2915. சிந்தை யிடையார் தலையின் மிசையார் செஞ்சொலார்
வந்துமாலை வைகும் போழ்தென் மனத்துளார்
மைந்தர் மணாளர் என்ன மகிழ்வா ரூர்போலும்
பைந்தண் மாதவிச் சோலை சூழ்ந்த பாசூரே.

வானவர்கள் தானவர்கள் வாதைபட
வந்ததொரு மாகடல்விடந்
தானமுது செய்தருள் புரிந்தசிவன்
மேவுமலை தன்னைவினவில்

ஏனமின மானினொடு கிள்ளைதினை
        கொள்ள எழி லார்கவணினால்
கானவர்தம் மாமகளிர் கனகமணி
        இலகுகா ளத்திமலையே.

வேயனைய தோளுமையொர் பாகமது
        வாகவிடை யேறிசடைமேல்
தூயமதி சூடிகடு காடில்நட
        மாடிமலை தன்னைவினவில்
வாய்கலச மாகவழி பாடுசெயும்
        வேடன்மல ராகுநயனம்
காய்கணியி னாலிடந் தீசனடி
        கூடுகா ளத்திமலையே.

2931. சந்தமார் அகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம்
உந்துமா முகலியின் கரையினில் உமையொடும்
மந்தமார் பொழில்வளர் மல்குவண் காளத்தி
எந்தையார் இணையடி என்மனத் துள்ளவே.

2934. விடையவன் விண்ணுமண்ணுந்
        தொழநின்றவன் வெண்மழுவாட்
படையவன் பாய்புலித்தோல்
        உடைகோவணம் பல்கரந்தைச்
சடையவன் சாமவேதன்
        சசிதங்கிய சங்கவெண்தோ
டுடையவன் ஊனமில்லி
        யுறையும்மிடம் ஒன்றியூரே.

2994. மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச் சரம்அமர்ந்தான்
ஒட்டிட்ட பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை அமணுடையைப் போர்க்கும்
இருஞ்சாக்கியாக ளெடுத்துரைப்ப நாட்டில்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச் சரம் அமர்ந்தான்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.

3031. வரிவள ரவிரொளி யரவரை தாழ
        வார்சடை முடிமிசை வளர்மதி சூடிக்
கரிவளர் தருகழல் கால்வல னேந்திக்
        கனலெரி யாடுவார் காடரங்காக

விரிவளர் தருபொழில் இளமயில் ஆல
வெண்ணிறத் தருவிகள் திண்ணென வீழும்
எரிவள ரினமணி புனமணி சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர்வண மென்னே.

3034. தோடுடையானொரு காதில் தூய குழைதாழ
ஏடுடையான் தலை கலனாக இரந்துண்ணும்
நாடுடையான் நள்ளிரு ளேம நடமாடும்
காடுடையான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றே.

3036. பொன்திரண் டன்னபுரிசடை புரளப்
பொருகடற் பவளமோ டழல்நிறம் புரையக்
குன்றிரண் டன்ன தோளுடை யகலங்
குலாயவெண் ணூலொடு கொழுபொடி யணிவர்
மின்திரண் டன்ன நுண்ணிடை அரிவை
மெல்லிய லாளையோர் பாகமாப் பேணி
அன்றிரண் டுருவம் அய எம்மடிகள்
அச்சிறு பாக்கம தாட்சிகொண் டாரே.

3050. வண்டார்குழ லரிவையொடும் பிரியாவகைபாகம்
பெண்தான்மிக ஆனான் பிறைச் சென்னிப் பெருமானூர்
தண்தாமரை மலராளுறை தவளம்நெடு மாடம்
விண்தாங்குவ போலும்மிகு வேணுபுரம் அதுவே.

3051. நம்பொருள் நம்மக்களென்று நச்சி இச்சை செய்துநீர்
அம்பரம் அடைந்துசால அல்ல லுய்ப்ப தன்முனம்
உம்பர் நாதன் உத்தமன் ஒளிம்மிகுத்த செஞ்சடை
நம்பன் மேவு நன்னகர் நலங்கொள் காழி சேர்மினே.

3148. கல்லூர்ப் பெருமணம் வேண்டா கழுமலம்
பல்லூர்ப் பெருமணம் பாட்டுமெய் யாய்த்தில
சொல்லூர்ப் பெருமணஞ் சூடல ரேதொண்டர்
நல்லூர்ப் பெருமணம் மேயநம் பானே.

நறும்பொழிற் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்
பெறும்பதம் நல்லூர்ப் பெருமணத் தானை
உறும்பொரு ளாற்சொன்ன ஒண்தமிழ் வல்லார்க்
கறும்பழி பாவம் அவலம் இலரே.

3151. காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

3179. நீள நினைந்தடியேன் உமைநித்தலுங் கைதொழுவேன்
வாளன கண்மடவாள் அவள்வாடி வருந்ததாமே
கோளிலி எம்பெருமான் குண்டை யூர்ச்சில நெல்லுப்பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான் அவை அட்டித் தரப்பணியே.

3200. பூணா ணாவதோ ரரவங்கண்
டஞ்சேன் புறங்காட் டாடல்கண் டிகழேன்
பேணீ ராகிலும் பெருமையை யுணர்வேன்
பிறவே னாகிலு மறவேன்
காணீ ராகிலும் காண்பனென் மனத்தாற்
கருதீ ராகிலுங் கருதி
நானே லும்மடி பாடுத லொழியேன்
நாட்டியத் தான்குடி நம்பீ.

3201. கூடா மன்னரைக் கூட்டத்து வென்ற
கொடிறன் கோட்புலி சென்னி
நாடார் தொல்புகழ் நாட்டியத் தான்குடி
நம்பியை நாளும் மறவாச்
சேடார்பூங்குழற் சிங்கடி யப்பன்
திருவா ரூர னுரைத்த
பாடீ ராகிலும் பாடுமின் தொண்டீர்
பாடநும் பாவம் பற்றறுமே."

3203. நல்லிசை ஞானசம் பந்தனும் நாவினுக்
கர சரும்பாடிய நற்றமிழ் மாலை
சொல்லிய வேசொல்லி ஏத்துகப் பானைத்
தொண்ட னேன் அறியாமை அறிந்து
கல்லியன் மனத்தைக் கசிவித்துக்
கழலடி காட்டிஎன் களைகளை யறுக்கும்
வல்லியல் வானவர் வணங்க நின்றானை
வலிவலந் தனில் வந்துகண் டேனே.

3210. தம்மை யேபுகழ்ந் திச்சை
பேசினுஞ் சார்வினுந் தொண்டர் தருகிலாப்
பொய்ம்மை யாளரைப் பாடாதே எந்தை
புகலூர் பாடுமின் புலவீர்காள்
இம்மை யேதருஞ் சோறுங் கூறையும்
ஏத்த லாம்இடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற்
கியாதும் ஐயுற வில்லையே.

மாடமாளிகை கோபுரத்தொடு மண்டபம் வளரும் வளர்பொழிற்
பாடல் வண்டறையும் பழனத் திருப்பனையூர்த்
தோடு பெய்தொரு காதினிற் குழை தூங்கத் தொண்டர்கள் துள்ளிப் பாடநின்
றாடு மாறுவல் லாரவரே அழகியரே.

3215. தண்ணியல் வெம்மையினான் தலை யிற்கடை தோறும்பலி
பண்ணியன் மென்மொழியார் இடக் கொண்டுழல் பண்டரங்கன்
புண்ணியன் நான்மறையோர் முறையாலடி போற்றிசைப்ப
நண்ணிய நன்னிலத்துப் பெருங்கோயில் நயந்தவனே.

3218. விடங்கொள் மாமிடற்றீர் வெள்ளைச்சுருளொன்
றிட்டுவிட்ட காதினீரென்று
திடங்கொள் சிந்தையினார்
கலிகாக்குந் திருமிழலை
மடங்கல் பூண்ட விமானமும் மண்மிசை
வந்திழிச்சிய வானநாட்டையும்
அடங்கல் வீழி கொண்டீர்
அடியேற்கும் அருளுதிரே.

3219. பொருவ னார்புரி நூலார் புணர்முலை உமையவ ளோடு
மரவ னார்மரு வார்பால் வருவதும் இல்லைநம் மடிகள்
திருவ னார்பணிந் தேத்துந் திகழ்திரு வாஞ்சியத் துறையும்
ஒருவனார் அடியாரை ஊழ்வினை நலியவொட்டாரே.

3221. அகத்தடி மைசெய்யும் அந்தணன் தான்
அரிசிற் புனல்கொண் டுவந் தாட்டுகின்றான்
மிகத்தளர் வெய்திக் குடத்தையு நும்முடி
மேல்விழுத்தட்டு நடுங்குதலும்
வகுத்தவ னுக்குநித் தற்படியும் வருமென்
றொரு காசினைநின்ற நன்றிப்
புகழ்த்துணை கைபுகச் செய்துகந்தீர்
பொழிலார் திருப்புத் தூர்ப்புனி தனீரே.

3222. மறைய வனொரு மாணிவந் தடைய
வார மாய்அவன் ஆருயிர் நிறுத்தக்
கறைகொள் வேலுடைக் காலனைக் காலாற்
கடந்த காரணங் கண்டுகண் டடியேன்
இறைவ னெம்பெரு மானென்றெப் போதும்
ஏத்தி ஏத்திநின் றஞ்சலி செய்து
நறைகொள் சேவடிக் கன்பொடும் அடைந்தேன்
ஆவடு துறை ஆதிஎம் மானே.

தெருண்டவாயிடை நூல்கொண்டு சிலந்தி
சித்திரப் பந்தர் சிக்கென இயற்றச்
சுருண்ட செஞ்சடையாய் அது தன்னைச்
சோழ னாக்கிய தொடர்சிக்கண் டடியேன்
புரண்டு வீழ்ந்துநின் பொன்மலர்ப் பாதம்
போற்றி போற்றிஎன் றன்பொடு புலம்பி
அருண்டென் மேல்வினைக் கஞ்சிவந் தடைந்தேன்
ஆவடு துறை ஆதிஎம் மானே.

3225. பிறையணி வாணுதலாள் உமையாளவள் பேழ்கணிக்க
நிறையணி நெஞ்சனுங்க நீல மால்விடம் உண்டதென்னே
குறையணி கொல்லை முல்லையளைந் துகுளிர் மாதவிமேல்
சிறையணி வண்டுகள் சேர் திருநாகேச் சரத்தானே.

3226. குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்டதவங் கண்டு
குறிப்பினொடுஞ் சென்றவள்தன் குணத்தினைநன் கறிந்து
விரும்புவரங் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த
விண்ணவர்கோன் கண்ணுதலோன் மேவியவூர் வினவில்
அரும்பருகே சுரும்பருவ அறுபதம்பண் பாட
அணிமயில்கள் நடமாடும் அணிபொழில்சூழ் அயலின்
கரும்பருகே கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்
கமலங்கண் முகமலருங் கலையநல்லூர் காணே.

3229. அழல்நீர் ஒழுகி அனைய சடையும்
உழையீர் உரியும் உடையா னிடமாங்
கழைநீர் முத்துங் கனகக் குவையுஞ்
சுழல்நீர்ப் பொன்னிச் சோற்றுத் துறையே.

3238. பொன்னார் மேனியனே புலித் தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர் கொன்றை அணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழ பாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னை யல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

3235. மறைக ளாயின நான்கும்
மற்றுள பொருள்களும் எல்லாந்
துறையுந் தோத்திரத் திறையுந்
தொன்மையும் நன்மையு மாய
அறையும் பூம்புன லானைக்
காவுடை ஆதியை நாளும்
இறைவ னென்றடி சேர்வார்
எம்மையும் ஆளுடை யாரே.

3236. தாரமாகிய பொன்னித்
தண்டுறையாடி விழுத்தும்
நீரினின்றடி போற்றி
நின்மலர் கொள்ளென ஆங்கே
ஆரங் கொண்டஎம் மானைக்
காவுடை யாதியை நாளும்
ஈரமுள்ளவர் நாளும்
எம்மையு மாளுடை யாரே.

3240. வைத்தனன் தனக்கே தலையும்என் நாவும்
நெஞ்சமும் வஞ்சமொன் றின்றி
உய்த்தனன் தனக்கே திருவடிக் கடிமை
உரைத்தக்கால் உவமனே யொக்கும்
பைத்தபாம் பாத்தோர் கோவணத் தோடு
பாச்சிலாச் சிராமத்தெம் பரமர்
பித்தரே யொத்தோர் நச்சில ராகில்
இவரலா தில்லையோ பிரானார்.

3241. ஏசின வல்ல இகழ்ந்தன வல்ல
எம்பெருமானென்றெப் போதும்
பாயின புகழான் பாச்சிலாச் சிராமத்
தடிகளை அடிதொழப் பன்னாள்
வாயினாற் கூறி மனத்தினால் நினைவான்
வளவய னாவலா ரூரன்
பேசின பேச்சைப் பொறுத்தி லராகில்
இவரலா தில்லையோ பிரானார்.

3243. காரு லாவிய நஞ்சை உண்டிருள்
கண்டர் வெண்டலை யோடுகொண்
டூரெ லாந்திரிந் தென்செய் வீர்பலி
யோரிடத்திலே கொள்ளுநீர்
பாரெ லாம்பணிந் தும்மை யேபர
விப்பணி யும்பைஞ் ஞீலியீர்
ஆர மாவது நாக மோசொலும்
ஆர ணீய விடங்கரே.

3246. மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
பாத மேமனம் பாவித்தேன்
பெற்ற லும்பிறந்த தேன்இனிப்பிறவாத
தன்மைவந் தெய்தினேன்

கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கரை
யூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்ற வாஉனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சி வாயவே.

3255. அங்க மோதியோர் ஆறை மேற்றளி
நின்றும் போந்துவந் தின்னம்பர்த்
தங்கி னோமையும் இன்ன தென்றிலர்
ஈசனார்எழு நெஞ்சமே
கங்கு லேமங்கள் கொண்டு தேவர்கள்
ஓதி வானவர் தாந்தொழும்
பொங்கு மால்விடை ஏறிச் செல்வப்
புறம்பயந்தொழப் போதுமே.

3262. வடிவுடை மழுவேந்தி மதகரி யுரிபோர்த்துப்
பொடியணி திருமேனிப் புரிகுழ லுமையோடும்
கொடியணி நெடுமாடக் கூடலை யாற்றூரில்
அடிகள்இவ் வழிபோந்த அதிசயம் அறியேனே.

3264. நஞ்சியிடை இன்று நாளை என்றும்மை நச்சுவார்
துஞ்சியிட்டால் பின்னைச் செய்வதென்னடி கேள் சொலீர்
பஞ்சியிடப் புட்டில் கீறு மோபணியீர் அருள்
முஞ்சியிடைச் சங்க மார்க்குஞ் சீர்முது குன்றரே

3265. மெய்யை முற்றப்பொடி பூசியோர் நம்பி
வேதநான் கும்விரித் தோதியோர் நம்பி
கையிலோர் வெண்மழு வேந்தியோர் நம்பி
கண்ணுமூன் றும்உடை யாயொரு நம்பி
செய்ய நம்பிசிறு செஞ்சடை நம்பி
திரிபுரந் தீஎழுச் செற்றதோர் வில்லால்
எய்த நம்பிஎன்னை யாளுடை நம்பி
எழுபிறப் புமஎங்கள் நம்பிகண்டாயே.

3274. மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே
மனவேநீ வாழு நாளும்
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி
லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடுங் கரதலத்தில் தமருகமும்
எரியகலுங் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம்.
பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.

3276. சிம்மாந்து சிம்புளித்துச் சிந்தையினில்
வைத்துகந்து திறம்பா வண்ணம்
கைம்மாவின் உரிவைபோர்த் துமைவெருவக்
கண்டானைக் கருப்ப றியலூர்க்
கொய்ம்மாவின் மலர்ச்சோலைக்
குயில்பாட மயிலாடுங் கொகுடிக் கோயில்
எம்மானை மனத்தினால் நினைந்தபோ
தவர்நமக் கினிய வாறே.

3277. முன்னவன் எங்கள்பிரான்
முதல்காண்பரி தாயபிரான்
சென்னியில் எங்கள்பிரான்
திருநீலமிடற் றெம்பிரான்
மன்னிய எங்கள் பிரான்
மறைநான்குங்கல் லால்நிழற்கீழ்ப்
பன்னிய எங்கள் பிரான்
பழமண்ணிப் படிக்கரையே.

தலைக்க லன்தலை மேல்தரித் தானைத்
தன்னைஎன் னைநினைக் கத்தரு வானைக்
கொலைக்கை யானையுரி போர்த்துகந் தானைக்
கூற்றுதைத்த குரை சேர்கழ லானை
அலைத்தசெங் கண்விடை ஏறவல் லானை
ஆணையால் அடி யேன் அடி நாயேன்
மலைத்தசெந் நெல்வயல் வாழ்கொளி புத்தூர்
மாணிக்கத் தைமறந் தென்நினைக் கேனே.

3279. வள்வாய மதிமிளிரும் வளர்சடையி னானை
மறையவனை வாய் மொழியை வானவர் தங் கோனைப்
புள்வாயைக் கீண்டுலகம் விழுங்கி உமிழ்ந்தானைப்
பொன்னிறத்தின் முப்புரிநூல் நான்முகத்தி னானை
முள்வாய மடல்தழுவி முடத்தாழை யீன்று
மொட்டலர்ந்து விரைநாறும் முருகுவிரி பொழில்சூழ்
கள்வாய கருங்குவளை கண்வளருங் கழனிக்
கானாட்டு முள்ளூரில் கண்டுதொழுதேனே.

3280. மத்தயானை ஏறிமன்னர் சூழவரு வீர்காள்
செத்தபோதேல் யாருமில்லைச் சிந்தையுள்வைம் மின்கள்
வைத்தவுள்ளம் மாற்றவேண்டா வம்மின்மனத் தீரே
அத்தர்கோயில் எதிர்கொள்பாடி என்பதடை வோமே.

மூப்பது மில்லைப் பிறப்பது மில்லை இறப்பதில்லைச்
சேர்ப்பது காட்டகத் தூரினு மாகச் சிந்திக்கில் அல்லால்
காப்பது வேள்விக் குடிதண் துருத்திஎங் கோனரைமேல்
ஆர்ப்பதுநாகம் அறிந்தோமேல் நாம்இவர்க் காட்ப டோமே.

3291. பொன்செய்த மேனியினீர் புலித்தோலை அரைக்கசைத்தீர்
முன்செய்த மூவெயிலும் எரித்தீர்முது குன்றமர்ந்தீர்
மின்செய்த நுண்ணிடையாள் பரவைஇவள் தன்முகப்பே
என்செய்த வாறடிகேள் அடியேன் இட்டளங்கெடவே.

உம்பரும் வானவரும் முடனேநிற்க வேஎனக்குச்
செம்பொனைத் தந்தருளித் திகழும்முது குன்றமர்ந்தீர்
வம்பம ருங்குழலாள் பரவை இவள் வாடுகின்றாள்
எம்பெரு மானருளீர் அடியேன் இட்டளங்கெடவே.

3293. ஏத்தா திருந்தறியேன் இமையோர்தனி நாயகனே
மூத்தா யுலகுக் கெல்லாம் முதுகுன்றம் அமர்ந்தவனே
பூத்தா ருங்குழலாள் பரவைஇவள் தன்முகப்பே
கூத்தா தந்தருளாய் கொடியேன் இட்டளங்கெடவே.

3300. பாறுதாங்கிய காடரோபடு தலையரோ
மலைப் பாவையோர்
கூறுதாங்கிய குழகரோகுழைக் காதரோ
குறுங் கோட்டிள
ஏறுதாங்கிய கொடியரோசுடு பொடியரோ
இலங் கும்பிறை
ஆறுதாங்கிய சடையரோநமக்
கடிகளாகிய அடிகளே.

3302. மருவார் கொன்றை மதிசூடி
மாணிக் கத்தின் மலைபோல
வருவார் விடைமேல் மாதோடு
மகிழ்ந்து பூதப் படைசூழத்
திருமால் பிரமன் இந்திரற்குந்
தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடவூர் மயானத்துப்
பெரிய பெருமா னடிகளே.

3305. பொடியார் மேனியனே
புரிநூலொரு பாற்பொருந்த
வடியார்மூவிலைவேல்
வளர் அங்கையின் நங்கையொடும்

கடியார் கொன்றையனே
        கடலூர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அடிகேள் என்னமுதே
        எனக்கார் துணை நீயலதே.

3306. எனக்கினித் தினைத்தனைப் புகலிட மறிந்தேன்
பனைக்கனி பழம்படும் பரவையின் கரைமேல்
எனக்கினி யவன்றமர்க் கினியவ னெழுமையும்
மனக்கினி யவன்றன திடம்வலம் புரமே.

3309. அணிகொ ளாடையம் பூணணிமாலை
        அமுது செய்தமு தம்பெறு சண்டி
இணைகொள் ஏழெழு நூறிரு பனுவல்
        ஈன்ற வன்திரு நாவினுக் கரையன்
கணைகொள் கண்ணப்ப னென்றிவர் பெற்ற
        காத லின்னரு ளாதரித் தடைந்தேன்
திணைகொள் செந்தமிழ் பைங்கிளி தெரியுஞ்
        செல்வத் தென்திரு நின்றியூரானே.

3311. ஊர்வ தோர்விடைஒன்றுடை யானை
        ஒண்ணு தற்றனிக் கண்ணுத லானைக்
கார தார்கறை மாமிடற் றானைக்
        கருத லார்புரம் மூன்றெரித் தானை
நீரில் வாளை வரால்குதி கொள்ளும்
        நிறைபு னற்கழனிச் செல்வ நீடூர்ப்
பாருளார்பர வித்தொழ நின்ற
        பரமனைப்பணி யாவிட லாமே.

3313. நாளும் இன்னிசை யாற்றிமிழ் பரப்பு
        ஞான சம்பந்த னுக்குல கவர்முன்
தாள மீந்தவன் பாடலுக் கிரங்குந்
        தன்மை யாளனை என்மனக் கருத்தை
ஆளும் பூதங்கள் பாடநின் றாடும்
        அங்க ணன்தனை எண்கணம் இறைஞ்சும்
கோளி லிப்பெருங் கோயி லுள்ளானைக்
        கோலக் காவினிற் கண்டுகொண் டேனே.

3322. இத்தனை யாமாற்றம் அறிந்திலேன் எம்பெருமான்
பித்தரே என்றும்மைப் பேசுவார் பிறரெல்லாம்
முத்தினை மணிதன்னை மாணிக்கம் முளைத்தெழுந்த
வித்தனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

ஆவியைப் போகாமே தவிர்த்தென்னை ஆட்கொண்டாய்
வாவியிற் கயல்பாயக் குளத்திடை மடைதோறும்
காவியுங் குவளையுங் கமலஞ்செங் கழுநீரும்
மேவிய குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
ஓடுநன் கலனாக உண்பலிக் குழல்வானே
காடுநல் லிடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்
வேடனே குருகாவூர் வெள்ளடை நீயன்றே.

3329. கோவல னான்முகன் வானவர்
கோனுங்குற் றேவல்செய்ய
மேவலர் முப்புரந்தீயெழு
வித்தவன் ஓரம்பினால்
ஏவல னார்வெண்ணெய் நல்லூரில்
வைத்தென்னை யாளுங்கொண்ட
நாவல னார்க்கிடமாவது
நந்திரு நாவலூரே.

3341. முதுவா யோரி கதறமுதுகாட்
டெரிகொண் டாடல் முயல்வானே
மதுவார் கொன்றைப் புதுவீசூடும்
மலையான் மகள்தன் மணவாளா
கதுவாய்த் தலையில் பலிநீ கொள்ளக்
கண்டால் அடியார் கவலாரோ
அதுவே யாமா றிதுவோகச்சூர்
ஆலக்கோயில் அம்மானே.

கச்சேர் அரவொன் றரையிலசைத்துக்
கழலுஞ்சிலம்புங் கலிக்கப்பலிக்கென்
றுச்சம்போதா ஊரூர்திரியக்
கண்டால் அடியார் உருகாரோ
இச்சையறியோம் எங்கள் பெருமான்
ஏழேழ்பிறப்பும் எனையாள்வாய்
அச்சமில்லாக் கச்சூர்வடபால்
ஆலக்ககோயில் அம்மானே.

3349. நுந்தா ஒண்சுடரே நுனையே நினைந்திருந்தேன்
வந்தாய் போயறியாய் மனமே புகுந்துநின்ற
சிந்தாய் எந்தைபிரான் திருமேற் றளியுறையும்
எந்தாய் உன்னை அல்லால் இனிஏத்த மாட்டேனே.

3350. நெய்யும் பாலுந் தயிருங் கொண்டு
நித்தம் பூசனை செய்யலுற்றாற்
கையி லொன்றுங் காணமில்லைக்
கழல டிதொழு துய்யின் அல்லால்
ஐவர் கொண்டிங் காட்ட வாடி
யாழ்குழிப்பட்டழுந்து வேனுக்
குய்யு மாறோன் றருளிச் செய்யீர்
ஓண காந்தன் றளியுளீரே.

3353. விடையின் மேல்வரு வானை
வேதத்தின் பொருளானை
அடையில் அன்புடையானை
யாவர்க்கும் அறி யொண்ணா
மடையில் வாளைகள் பாயும்
வன்பார்த் தான்பனங் காட்டூர்ச்
சடையிற் கங்கை தரித்தானைச்
சாரா தார்சார் வென்னே.

3356. செண்டாடும்விடையாய் சிவனேஎன் செழுஞ்சுடரே
வண்டா ருங்குழலாள் உமைபாகம் மகிழ்ந்தவனே
கண்டார் காதலிக்குங் கணநாதன்எங் காளத்தியாய்
அண்டா உன்னை அல்லால் அறிந்தேத்த மாட்டேனே.

3363. பாட்டும் பாடிப் பரவித் திரிவார்
ஈட்டும் வினைகள் தீர்ப்பார் கோயில்
காட்டுங் கலமுந் திமிலுங் கரைக்கே
ஓட்டுந் திரைவாய் ஒற்றி யூரே.

3432. பத்திமையும் அடிமையையும் கைவிடுவான் பாவியேன்
பொத்தினநோய் அதுஇதனைப் பொருளறிந்தேன் போய்த்தொழுவேன்
முத்தினைமா மணிதன்னை வயிரத்தை மூர்க்கனேன்
எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கேன் என்னாரூர் இறைவனையே.

3435. அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி அடைந்தேன்
அதுவும் நான்படப் பாலதொன் றானாற்
பிழுக்கை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெயர் அல்லால்
மற்று நான் அறி யேன்மறு மாற்றம்
ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
ஒற்றியூ ரெனும் ஊருறை வானே.

கட்ட னேன்பிறந் தேன் உனக் காளாய்க்
        காதற் சங்கிலி காரணமாக
ஏட்டினாற்றிக ழுந்திரு மூர்த்தி என்செய்
        வான் அடியேன்எடுத் துறைக்கேன்
பெட்ட னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
        பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிக்கடிமை
ஒட்டி னேன்எனை நீ செய்வ தெல்லாம்
        ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

ஈன்று கொண்டதோர் சுற்றமொன் றன்றால்
        யாவ ராகில்என் அன்புடையார்கள்
தோன்ற நின்றருள் செய்தளித் திட்டாற்
        சொல் லுமாசையல் லாதன சொல்வாய்
மூன்று கண்ணுடை யாயடி யேன்கண்
        கொள்வ தேகணக் குவழக் காகில்
ஊன்று கோல்எனக் காவதொன் றருளாய்
        ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

வழித்த லைப்படு வான்முயல் கின்றேன்
        உன்னைப்போல் என்னைப் பாவிக்க மாட்டேன்
சுழித்த லைப்பட்ட நீரது போலச்
        சுழல்கின் றேன் சுழல் கின்றதென் னுள்ளம்
கழித்த லைப்பட நாயது போல
        ஒருவன் கோல்பற்றிக் கறகற இழுக்கை
ஒழித்து நீயரு ளாயின செய்யாய்
        ஓற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

மற்றுத் தேவரை நினைந்துனை மறவேன்
        நெஞ்சினாரொடு வாழவு மாட்டேன்
பெற்றி ருந்துபெ றாதொழி கின்ற
        பேதை யேன்பிழைத் திட்டதை அறியேன்
முற்று நீஎனை முனிந்திட அடியயேன் கடவ
        தென்னுனை நான்மறவேனேல்
உற்ற நோயுறு பிணிதவிர்த் தருளாய்
        ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

மகத்திற் புக்கதோர் சனிஎனக் கானாய்
        மைந்த னேமணி யேமண வாளா
அகத்திற் பெண்டுகள் நான்ஒன்று சொன்னால்
        அழையேற் போகுருடா எனத் தரியேன்
முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம் வாழ்கேன்
        முக்க ணாமுறை யோமறை ஓதீ

உகைக்குந் தண்கடல் ஓதம்வந் துலவும்
ஒன்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

3436. விண்பணிந் தேத்தும் வேதியர் மாதர்
வெருவிட வேழமொன் றுரித்தாய்
செண்பகச் சோலை சூழ்திரு முல்லை
வாயிலாய் தேவர்தம் அரசே
தண்பொழில் ஒற்றி மாநக ருடையாய்
சங்கிலிக் காக என்கண் கொண்ட
பண்பநின் அடியேன் படுதுயர் களையாய்
பாசு பதாபரஞ் சுடரே.

3439. பிழையுளன பொறுத்திடுவர் என்றடியேன் பிழைத்தக்கால்
பழியதனைப் பாராதே படலம்என்கண் மறைப்பித்தாய்
குழைவிரவு வடிகாதா கோயில்உளா யோஎன்ன
உழையுடையான் உள்ளிருந்து உளோம்போகீர் என்றானே.

மான்திகழுஞ் சங்கிலியைத் தந்துவரு பயன்களெலாம்
தோன்றஅருள் செய்தளித்தாய் என்றுரைக்க உலகமெல்லாம்
ஈன்றவனே வெண்கோயில் இங்கிருந்தா யோவென்ன
ஊன்றுவதோர் கோல் அருளி உளோம்போகீர் என்றானே.

3442. முத்தா முத்தி தரவல்ல முகிழ்வென் முலையாள் உமைபங்கா
சித்தா சித்தித் திறங்காட்டுஞ் சிவனே தேவர் சிங்கமே
பத்தா பத்தர் பலர்போற்றும் பரமா பழைய னூர்மேய
அத்தா ஆலங் காடா உன் னடியார்க் கடியே னாவேனே.

3447. ஆலந் தான்உகந் தமுதுசெய் தானை
ஆதியை அமரர் தொழு தேத்தும்
சீலந் தான்பெரி தும்உடையானைச்
சிந்திப் பார் அவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வார்குழ லாள் உமைநங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்ணடி யேன் பெற்ற வாறே.

3450. அந்தியும் நண்பகலும் அஞ்சுப தஞ்சொல்லி
முந்திஎ ழும்பழைய வல்வினை மூடாமுன்
சிந்தைப ராமரியாத்தென்திரு வாரூர்புக்
கெந்தைபி ரானாரை என்றுகொல் எய்துவதே.

3452. ஓர்ந்தனன் ஓர்ந்தனன் உள்ளத்துள் ளேநின்ற ஒண்பொருள்
சேர்ந்தனன் சேர்ந்தனன் சென்று திருஒற்றி யூர்புக்குச்

சார்ந்தனன் சாந்தனன் சங்கிலி மென்தோள் தடமுலை
ஆர்ந்தனன் ஆர்ந்தனன் ஆமாத்தூர் ஐயன் அருளதே.

3453. கல்வாய்அகி லுங்கதிர் மாமணியுங்
கலந்துந்தி வருந்நிவ வின்கரை மேல்
நெல்வாயில் அரத்துறை நீடுறையும்
நிலவெண்மதி சூடிய நின் மலனே
நல்வாய்செய் தார்நடந்தார் உடுத்தார்
நரைத்தார் இறந்தார் என்றுநா நிலத்திற்
சொல்லாய்க் கழிகின்ற தறிந்தடியேன்
தொடர்ந் தேன்உய்யப் போவதோர் சூழல் சொல்லே.

புற்றாடர வம்அரை யார்த்துகந்தாய்
புனிதாபொரு வெள்ளிவிடை யூர்தியினாய்
எற்றேயொரு கண்ணிலன் நின்னையல்லால்
நெல்வாயில் அரத்துறை நின்மலனே
மற்றேல்ஒரு பற்றிலன் எம்பெருமான்
வண்டார் குழலாள் மங்கை பங்கினனே
அற்றார்பிற விக்கடல் நீந்தியேறி
அடியேன் உய்யப் போவதோர் சூழல்சொல்லே.

3455. கங்கை வார்சடை யாய்கண நாதா
கால காலனே காமனுக் கனலே
பொங்கு மாகடல் விடமிடற் றானே
பூத நாதனே புண்ணியா புனிதா
செங்கண் மால்விடை யாய்தெளிதேனே
தீர்த்த னேதிரு வாவடு துறையுள்
அங்க ணாஎனை அஞ்சலென் றருளாய்
ஆரெனக்குற வமரர்க ளேறே.

3459. மண்ணின் மேல்மயங் கிக்கிடப் பேனை
வலியவந்தெனை ஆண்டு கொண்டானே
கண்ணி லேன்உடம்பில் அடு நோயாற்
கருத்த ழிந்துனக் கேபொறை யானேன்
தெண்ணிலாவெறிக் குஞ்சடை யானே
தேவ னேதிரு வாவடு துறையுள்
அண்ண லேஎனை அஞ்சலென் றருளாய்
ஆரெ னக்குற வமரர்களேறே.

மின்னுமா மேகங்கள் பொழிந்திழிந் தருவி
வெடில்படக் கரையொடுந் திரைகொணர்ந் தெற்றும்

அன்னமாங் காவிரி அகன்கரை உறைவார்
அடியிணை தொழுதெழும் அன்பராம் அடியார்
சொன்னவா றறிவார் துருத்தி யார் வேள்விக்
குடியுளார் அடிகளைச் செடியனேன் நாயேன்
என்னை நான் மறக்குமா றெம்பெரு மானை
என்னுடம் படும்பிணி இடர் கெடுத்தானை.

3462. தூவாயா தொண்டுசெய் வார்படு துக்கங்கள்
காவாயே கண்டுகொண் டாரைவர் காக்கிலும்
நாவாயால் உன்னையே நல்லலன சொல்லுவேற்
காவாஎன் பரவையுள் மண்டளி யம்மானே.

3464. குருகு பாயக்கொழுங் கரும்புகள் நெரிந்தசா
நருகு பாயும்வயல் அந்தண் ஆரூரரைப்
பருகு மாறும்பணிந் தேத்துமா றுந்நினைந்
துருகு மாறும்இவை யுணர்த்தவல் லீர்களே.

3468. மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தான் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னக்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ரூரீர் வாழ்ந்து போதீரே.

விற்றுக் கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன் விரும்பி ஆட்பட்டேன்
குற்ற மொன்றுஞ் செய்த தில்லை கொத்தை யாக்கினீர்
எற்றுக் கடிகேள் என்கண் கொண்டீர் நீரே பழிபட்டீர்
மற்றைக் கவைதான் தாரா தொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

3565. அந்தணாளன்உன் னடைக்கலம் புகுத
அவனைக்காப்பது காரண மாக
வந்தகாலன்தன் ஆருயிர் அதனை
வவ்வினாய்க் குன்றன் வன்மைகண் டடியேன்
எந்தைநீ எனை நமன்தமர் நலியில்
இவன்மற்றென் னடியான்என விலக்குஞ்
சிந்தையால்வந் துன் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொழில் திருப்புன் கூருளானே.

3839. யாழைப்பழித் தன்னமொழி மங்கையொரு பங்கன்
பேழைச்சடை முடிமேல்பிறை வைத்தானிடம் பேணில்
தாழைப்பொழி லூடேசென்று பூழைத்தலை நுழைந்து
வாழைக்கனி கூழைக்குரங் குண்ணும்மறைக் காடே.

3841. கடிதாய்க் கடற்காற்று வந்தெற்றக் கரைமேல்
குடிதான் அயலேஇருந் தால்குற்ற மாமோ

கொடியேன் கண்கள்கண் டனகோடிக் குழகீர்
அடிகேள் உமக்கார் துணையா இருந்தீரே.

மையார் தடங்கண்ணி பங்காகங் கையாளும்
மெய்யா கத்திருந்தனள் வேறிட மில்லை
கையார் வளைக்காடுக ளோடு முடனாய்க்
கொய்யார் பொழிற்றோடி யேகோயில் கொண்டாயே.

3850. திருவுடையார் திருமால் அயனாலும்
உருவுடையார் உமையாளை யோர்பாகம்
பரிவுடையார் அடைவார் வினைதீர்க்கும்
புரிவுடையார் உறைபூவணம் ஈதோ.

3855. கோத்திட் டையுங்கோ வலுங்கோ யில்கொண்டீருமைக்
கொண்டுழல்கின் றதோர் கொல் லைச்சில்லைச்
சேத்திட்டுக்குத்தித்தெருவே திரியுஞ்
சிலபூதமுநீ ருந்திசை திசையன
சோத்திட்டுவிண்ணோர் பலருந் தொழநும்மரைக்
கோ வணத்தோ டொருதொல் புடைசூழ்ந்
தார்த்திட் டதும்பாம் புகைக்கொண்ட தும்பாம் படி
கேள் உமக்காட் செயஅஞ்சுதுமே.

3863. ஊனாய்உயிர் புகலாய் அக விடமாய்முகில் பொழியும்
வானாய்வரு மதியாய்விதி வருவானிடம் பொழிலின்
தேனாதரித் திசைவண்டினம் மிழற்றுந்திருச் சுழியல்
நானாவித நினைவார் தமை நலியார் நமண் தமரே.

3847. தொண்ட ரடித்தொழலுஞ் சோதி இளம்பிறையுஞ்
சூதன மென்முலையாள் பாகமு மாகிவரும்
புண்டரிகப்பரிசாம் மேனியும் வானவர்கள்
பூசலிடக்கடல்நஞ் சுண்ட கருத்தமருங்
கொண்ட லெனத்திகழுங் கண்டமும் எண்தோளுங்
கோல நறுஞ்சடைமேல் வண்ணமுங் கண்குளிரக்
கண்டு தொழப்பெறுவ தென்றகொலோ அடியேன்
கார்வயல் சூழ்கானப் பேருறை காளையையே.

3870. சித்த நீநினை என்னொடு சூளறும் வைகலும்
மத்த யானையின் ஈருரி போர்த்த மணாளனூர்
பத்தர் தாம்பலர் பாடிநின் றாடும் பழம்பதி
பொத்தி லாந்தைகள் பாட்ட றாப்புன வாயிலே.

3886. பரவும் பரிசொன் றறியேன்நான் பண்டே யும்மைப் பயிலாதேன்
இரவும் பகலும் நினைந்தாலும் எய்த நினைய மாட்டேன்நான்

கரவில் அருவி கமுகுண்ணத் தெங்கங் குலைக்கீழ்க் கருப்பாலை
அரவந் திரைக்கா விரிக்கோட்டத் தையா றுடைய அடிகளோ.

கதிர்க்கொள் பசியை யொத்தேநான்
கண்டேன் உம்மைக் காணாதேன்
எதிர்த்து நீந்த மாட்டேன்நான்
எம்மான் தம்மான் தம்மானே
விதிர்த்து மேகம் மழைபொழிய
வெள்ளம் பரந்து நுரைசிதறி
அதிர்க்கும் திரைக்கா விரிக்கோட்டத்
தையா றுடைய அடிகளோ.

3898. முடிப்பது கங்கையுந் திங்களுஞ் செற்றது மூவெயில்
நொடிப்பது மாத்திரை நீறெ ழக்கணை நூறினார்
கடிப்பது மேறுமென் றஞ்சு வன்திருக் கைகளால்
பிடிப்பது பாம்பன்றி இல்லை யோஎம் பிரானுக்கே.

3908. பொன்னும் மெய்ப் பொருளுந்தரு வானைப்
போக முந்திரு வும்ணர்ப் பானைப்
பின்னை என்பிழையைப்பொறுப் பானைப்
பிழைஎ லாந் தவிரப்பணிப் பானை
இன்ன தன்மையன் என்றறி யொண்ணா
எம்மானைஎளி வந்தபிரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
அரூரானை மறக்கலு மாமே.

4244. உரைப்பார் உரையுகந் துள்கவல்லார் தங்கள் உச்சியாய்
அரைக்கா டரவா ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாய்ப்
புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளியூர் அவி நாசியே
கரைக்கான் முதலையைப் பிள்ளை தரச்சொல்லு காலனையே.

4264. தலைக்குத் தலைமாலை அணிந்ததென்னே
சடைமேற் கங்கைவெள்ளந் தரித்த தென்னே
அலைக்கும் புலித்தோல் கொண்டசைத்த தென்னே
அதன்மேற் கதநாகக்கச் சார்ந்த தென்னே
மலைக்குநிகர்ஒப் பனவன் திரைகள்
வலித்தெற்றி முழங்கிவலம் புரிகொண்
டலைக்குங் கடலங் கரைமேல் மகோதை
அணியார் பொழில்அஞ்சைக்களத் தப்பனே.

வெறுத்தேன் மனைவாழ்க் கையைவிட் டொழிந்தேன்
விளங்குங் குழைக்கா துடைவேதியனே

இறுத்தா யிலங்கைக் கிறையா யவனைத்
தலைபத் தொடுதோள் பலஇற் றுவிழக்
கறுத்தாய் கடனஞ் சமுதுண்டு கண்டங்
கடுகப் பிரமன் தலைஐந்திலும்ஒன்
றறுத்தாய் கடலங் கரை மேல் மகோதை
அணியார் பொழில் அஞ்சைக்களத் தப்பனே.

4272. தானெனை முன்படைத்தான தறிந்துதன் பொன்னடிக்கே
நானென பாடலந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வானெனை வந்தெதிர் கொள்ள மத்தயானை அருள்புரிந்து
ஊனுயிர் வேறுசெய்தான் நொடித்தான் மலை யுத்தமனே.

ஆனை யுரித்தபகை அடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனையுயிர்வெருட்டி யொள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் வலஞ்செய்தெனை யேறவைக்க
ஆனை அருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

நிலைகெட விண்ணதிர நிலமெங்கும் அதிர்ந்தசைய
மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வேனெதிரே
அலைகட லாலரையன் அலர்கொண்டுமுன் வந்திறைஞ்ச
உலையணை யாதவண்ண நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

இந்திரன் மால்பிரமன் எழிலார்மிகு தேவரெல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ளஎன்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து
மந்திர மாமுனிவரிவனாரென எம்பெருமான்
நந்தம ரூரனென்றான் நொடித்தான்மலை யுத்தமனே.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

(எண்கள் - பாட்டெண்கள்)

அ

அக்குடி யின் 1286
அக்குலத்தின் 4032
அக்குலப்பதிக் 405
அக்குலப்பதித 911
அக்கோயில் 4216
அகத்தின் 3741
அகநிறைந்த 3650
அகமலர்ந்த 4092
அகல்பாறை 1021
அகில இடத்து 359
அகில்நறு 3134
அகில்விரை 162
அகில காரண 139
அகிலி லோக 4014
அங்கு அகன்று 1796
அங்கங்கள் 1342
அங்கண் 2874
அங்கண் அமர்கி 2182
அங்கண் அமர் 2451
அங்கண் 3351
அங்கண் அமரர் 2887
அங்கண் அமருந் 1034
அங்கண் அருள் 3822
அங்கண் அவ்வூ 3628
அங்கண் இனித 3312
அங்கண் ஓர் 26
அங்கண் மலை 693
அங்கண் மாநகர் 1038
அங்கண்மாமலை 1618
அங்கண் மாமறை 245
அங்கண் மிக்க 3165
அங்கண் முன் 1242
அங்கண் மேவிய 2582
அங்கண் வடதி 2929
அங்கண் வான் 1094
அங்கண் விழவி 1936
அங்கணகன்ற 2213
அங்கண் அமர் 3028
அங்கணர் அடி 593
அங்கணர் ஆரூர் 2397
அங்கணர்தங் 3921
அங்கணர்தம் 3441
அங்கணரனார் 3891
அங்கணரை அடி 236
அங்கணரை ஆம 3452
அங்கண ரைப்ப 2780
அங்கண 3304
அங்கண 3864
அங்கணரைப் 2849
அங்கணன் 1780
அங்கணனை 4154
அங்கணாளர் 2986
அங்கணாளன் 39
அங்கணிருந்த 1576
அங்கணினிதம 2307
அங்கணினிது 3957
அங்கணெய்தி 4274

அங்கணைந்தம	2817
அங்கணைந்தரு	2861
அங்கணைந்திள	2139
அங்கணைந்து	2373
அங்கணைந்துத	1481
அங்கணைந்தும	2416
அங்கணைவார்	3455
அங்கதுகேட்	2701
அங்கப்பதி	2254
அங்கப்பொழுது	712
அங்கம்எட்	2569
அங்கம்ஓதி	3255
அங்கம்மாநில	2856
அங்கயற்கண்	2764
அங்கவர்ஏக	2498
அங்கவர்தம்	3416
அங்கவர்தாம்	4070
அங்கவரும் அடி	2831
அங்கவரும் அம	1309
அங்கவள் உரு	2997
அங்கவளும்	3586
அங்கிவன்	765
அங்கினிதமர்	3567
அங்குச்சில	3358
அங்குநன்மை	2420
அங்குநாதர்	3436
அங்குநிகழ்	1544
அங்குநின்றரி	2423
அங்குநின் றுதிரு	3227
அங்குநின் றும்	3202
அங்குநின்றெழு	2083
அங்குநின்றேகி	2191
அங்கு நீடருள்	3259
அங்குமண்	1138
அங்குமவன்	233
அங்குமுற்றி	1622
அங்குமுன்	33
அங்குரை	90
அங்குவைகி	3842
அங்குள்ள	2907
அங்குறைந்து	1680
அங்குறையுந்த	1659
அங்குறையுநா	1608
அங்கை	2881
அங்கொரு	3655
அச்சமய	1321
அச்சமெய்தி	3725
அச்சொல்	1250
அஞ்சலிகுவி	2558
அஞ்சலிசென்	3409
அஞ்சனமஞ்ச	3691
அஞ்சி அகன்	2814
அஞ்சிறை	3093
அஞ்சும் உள்ள	2691
அஞ்சும் உள்ள	1849
அஞ்சுவன்	1163
அஞ்செழு	3663
அஞ்சைக்கள	1718
அஞ்சொல்	1431
அடல்முனை	630
அடல்வளவ	3964
அடல்விடை	644
அடவிபடு	4171
அடிகண்மார்	1356
அடிகள்மார்	2708
அடிபணிந்த	133
அடிமுதலு	4182
அடியவர்	336
அடியவர்	2317
அடியவர்	2346
அடியவரும்	2482
அடியனேன்	927
அடியனேன்	1699
அடியனேன்	4276
அடியார்இடு	3483
அடியாராம்	2379

அடியேன் அங்	3486	அண்ணாமலை	2873
அடியேன் பெற்	3198	அணங்கனைய	1294
அடியேன் பொ	3783	அணங்கினும்	3014
அடியேன் மனை	3710	அணங்கே	3376
அடியேனுய்ந்	3707	அணிகிளர்	2221
அடுத்ததிரு	4130	அணிசிலம்	284
அடுத்துமேன்	312	அணிமுத்	3154
அடுப்பது	4179	அணியாரூர்	3188
அடைத்திட	2491	அணியாரூர்	3299
அடைமேல்	1027	அணைந்ததொ	3438
அடைவிலமண்	1320	அணைந்தருளு	334
அண்டத்திறை	2073	அணைந்ததுதிரு	3232
அண்டர்நாயக	1150	அணையவந்து	1841
அண்டர்பிரான்	2227	அணையுந்திரு	2176
அண்டர்பிரா	1266	அணைவுற	1986
அண்டர் பூ	547	அணைவுறு	2356
அண்டர்பெரு	3384	அத்தகை	2170
அண்டர்வாழ்	3490	அத்தர் தந்த	25
அண்ணலணை	1987	அத்தர்முன்	524
அண்ணல் திரு	3732	அத்தர்வேண்	140
அண்ணல்தொ	3359	அத்தராகிய	4046
அண்ணல்வீற்	12	அத்தரு	740
அண்ணலரு	1385	அத்தன்மை	1458
அண்ணலவன்	291	அத்தன்மை	2815
அண்ண. . .அடி	3246	அத்தனாய்	4150
அண். . .அருளி	3512	அத்திருத்தொ	2579
அண். . .அருளி	3554	அத்திருப்பதி	2343
அண்ணலார்	2063	அத். . .பதிக	2686
அண். . .திரு	818	அத்திருப்பதி	42
அண். . .திரு	2134	அத்திருப்பதி	2145
அண். . .திரு	2334	அத்திருப்பதி	1402
அண்ணலார் நிக	558	அத்திருப்பதி	3248
அண்ணலார்மு	3392	அத்திரு மூதூர்	1508
அண்ணலாரரு	1145	அத்திரு மூதூரி	2185
அண்ணலாரன்	1190	அத்திருவாயில்	2492
அண்ணலே	1638	அத்திறத்து	2979
அண்ணலை	666	அத்திறம்	484
அண்ணாமலை	1583	அத்துறை	1310

அதன்மரு 2211
அதிகன் 3976
அதிசயம் 1372
அதிர்கழல் 3780
அதுகண்டுடை 1543
அதுகண்டுவீர 231
அதுபொழுதே 2297
அதுவும்முனை 3716
அந்தண்மறை 1252
அந்தண்வெள் 1648
அந்தணர்அவை 198
அந்தணர்கள் 1081
அந்தணர்கள்கூற 207
அந்தணர்கள்சூளா 2834
அந்தணர்கள்தஞ் 3579
அந்தணர்கள்தேவ 2724
அந்தணர்கள்விசய 2142
அந்தணரின் 1471
அந்ணனாம் 391
அந்தணாளர் 1254
அந்தணாளர் 4239
அந்தணாளரும் 40
அந்தணாளருரை 2101
அந்தம்இல 988
அந்தமாற்ற 3373
அந்தமில்சீர் 34
அந்தமில்பெரு 2984
அந்தமில்லா 3604
அந்தமின்றி 1156
அந்தமெய் 49
அந்தரத்தமரர் 330
அந்தரத்தெழு 4225
அந்தவிமான 1565
அந்தனான 3613
அந்திஇளம் 3569
அந்திப்பிறை 982
அந்தியும் 3450
அந்திவண் 3383
அந்திவான் 27
அந்நகர் தன் 2539
அந்நகரத் 4116
அந்நகரத 4198
அந்நகரில் அடி 2830
அந்நகரில்அமர் 2793
அந்நகரில்அவ் 1597
அந்நகரில்இனி 2796
அந்நகரில்கொ 2214
அந்நகரில்பார 3954
அந்நகரில்வாழ் 2228
அந்நாட்டின் 3453
அந்நாட்டு 3857
அந்நாட்டெல் 3802
அந்நாள்சில 2177
அந்நாள்போ 4137
அந்நாளிரவின் 996
அந்நாளில் ஆளு 1501
அந்நாளில் எயி 3643
அந்நாளில் ஒரு 2376
அந்நாளில் தம் 3325
அந்நாளில் தம 1515
அந்நாளில் தில 1292
அந்நாளில் மது 3849
அந்நாளிலாளு 4075
அந்நாளிற்கொ 2236
அந்நாளிற்சண் 3687
அந்நிலை அணைந் 2499
அந்நிலை அணைய 4109
அந்நிலை அவரை 399
அந்நிலை ஆரூ 232
அந்நிலை எழு 603
அந்நிலை நிகழ் 3250
அந்நிலைமை அ 3044
அந்நிலைமை ஆ 2237
அந்நிலைமைக் 3530
அந்நிலைமைச்சா 3644
அந்நிலைமைத் 3578

அந்நிலைமையி	1686
அந்நிலையில் அ	804
அந்நிலையில் ஆ	2012
அந்நிலையில்திரு	1967
அந்நிலையில் மிக	1303
அந்நிலையே	132
அந்நிலையே	4149
அந்நின்ற	647
அந்நெடுந்திரு	4001
அந்நெறி	1311
அப்படிக்	2682
அப்படிச்	1511
அப்பணியால்	4038
அப்பதிக்கன்	3256
அப்பதிக்கு	1701
அப்பதிதன்	1756
அப்பதிதான்	1906
அப்பதி நீங்கி	3242
அப்பதி பணி	2157
அப்பதி போற்	2193
அப்பதியணை	4187
அப்பதியில் அன்	3310
அப்பதியில் குடி	4061
அப்பதியில் குல	877
அப்பதியில் விரு	2905
அப்பதியிலமர்	2302
அப்பதியிலமர்	3852
அப்பதியின்	1918
அப்பதியின்	2240
அப்பதியை	1470
அப்பதியை	2794
அப்பர்சோற்று	2257
அப்பர்தாம்	2838
அப்பர்நீர்	2864
அப்பரிசங்	2832
அப்பரிசருள	1783
அப்பரிசவ்	1395
அப்பரே	2484
அப்பாலை	2230
அப்புறத்	2079
அப்புறம்	1630
அப்பூங்கா	4203
அப்பூதி	1830
அப்பெருங்	1398
அப்பெற்றி	716
அப்பொழுதங்	1990
அப்பொழுதணை	565
அப்பொழுதத்	845
அப்பொழுதி	2442
அப்பொழுதுதி	2352
அப்பொழுது	1930
அப்பொழுதே	1449
அப்பொற்பதி	494
அப்பொற்பதி	980
அப்போதரை	2445
அம்பர்மா	2433
அம்பலத்தே	4169
அம்பலவர்	3703
அம்பிகைஅளி	2020
அம்பிகைசெம்	1453
அம்பிகை திரு	1778
அம்புயமலராள்	2550
அம்புனிற்	108
அம்பொன்நீடி	440
அம்பொன்நீடு	3941
அம்பொன் மலை	2921
அம்பொன் வார்	1096
அம்மரு	1620
அம்மருங்கு	1746
அம்மலர்க்கு	2645
அம்மலர்ச்சீர்	1611
அம்மலர்த்தட	2320
அம்மாற்றங்	3984
அம்மொழிகே	1762
அம்மொழிமா	1506
அம்மொழிவிள	2547

அம்மொழிவிள 3511
அமுதுசெய்த 1860
அயல்நறு 1127
அயல்வரை 685
அயலறியா 403
அயலோர் 223
அயவந்தி 2364
அயன்கபால 3698
அயில்கொள் 1045
அரசர் அஞ் 4279
அரசர்க்கமை 3825
அரசர் குல 1182
அரசரவர் 4120
அரசருளிச்செ 2399
அரசருளிச்செ 2519
அரசறிய 1804
அரசனது 1361
அரசனாங் 586
அரசனுக்கு 2613
அரசனும் 4191
அரசியல் ஆய 488
அரசியல் நெறி 468
அரசியலாய 4104
அரசிலியை 3038
அரசுகொள் 76
அரண் முற்றி 3977
அரந்தை செய் 307
அரந்தைசீர் 138
அரம்பை 19
அரவநெடு 1179
அரவம் அணி 1035
அரிஅயற் 3523
அரி அயனு 1414
அரி அயனே 1907
அரிசனமும் 2235
அரிதரு 73
அரிதில் 1545
அரியஅத் 4112
அரிய கற்பின் 3719
அரிய காட்சி 2728
அரியணையத 4259
அரியதில்லை 3712
அரியநீர்மை 2943
அரியானை 1445
அரியவை 3546
அரிவையர் 4257
அருக்கன் 1925
அருகணைந் 1366
அருகணையுந் 2371
அருகர் அது 3606
அருகர் தம்மை 3614
அருகர் தாம் 2694
அருகர் மதியா 1881
அருகுசூழ் 3481
அருகு திரு 3692
அருகு நின் 3388
அருகு பெரிய 3492
அருங் கடி 168
அருட்பெருகு 1455
அருட் பெருமகி 1441
அருந்தமிழா 3159
அருந்தவத் 395
அருந்தவத் 3074
அருந்தவர் 1818
அருந்தனயன் 1479
அருநிதித்திற 2937
அருப்புமென் 3144
அரும்பெறல் 658
அருமறைகள் 2483
அருமறைநாவ 205
அருமறைப்பய 1042
அருமறைமரபு 4178
அரு....முறை 192
அரு...முனி 3504
அருமறையந் 1181
அருமறையா 2493

அருமறையோ 3061
அருமறைவாழ் 2634
அருமையாற் 2030
அருமையினில் 3682
அருவரை 664
அருவாகி 4163
அருவிதந்த 1113
அருவிலையில் 2474
அருள்கொண் 1360
அருள்செய்த 900
அருள் நயந்த 1400
அருள் பொழியு 3699
அருள் வெள்ள 2301
அருளின் நீர் 9
அருளின் வலி 3936
அருளுமிக்கன 3267
அரையில் 710
அல்லல்நல் 916
அல்லற்பவ 1432
அல்லார் 1529
அல்லி மலர் 935
அல்லிருள் 1392
அலகில் திருப் 2349
அலகில்நீள் 1154
அலர் பகல் 676
அலரும் விரை 2748
அலறுபே 110
அவ்வகை அவர் 2545
அவ்வகை மரு 2033
அவ்வகைய 1193
அவ்வகையா 4056
அவ்வண்ண 124
அவ்வழிஅந்தி 776
அவ்வழி அவர் 485
அவ்வளவில் 317
அவ்வளவில் 2216
அவ்வார்த்தை 1329
அவ்வார்த்தை 2839
அவ்வாறு பணி 297
அவ்வாறு மொ 1012
அவ்விட 1376
அவ்விர 3174
அவ்விர 3185
அவ்வினைக்கு 2238
அவ்வினை 1394
அவ்வுரை அவை 201
அவ்வுரை கேட் 117
அவ்வுரை கேட் 1748
அவ்வுரை கேட் 1820
அவ்வுரை கேட் 2824
அவ்வுரையில் 125
அவ்வுரையும் 2296
அவ்வூர் 1876
அவ்வென்பின் 893
அவ்வேலை 999
அவம்பெரு 1929
அவர்தம் 363
அவர்நிலை 1322
அவர்முன் 1430
அவனிமிசை 2475
அவனுடைய 806
அழகின் முன் 2950
அழகினுக் 3120
அழல்நீர் 3229
அழுக்குமெய் 3435
அழுகின்ற 1969
அழுந்திய 463
அழைத்த 433
அழைத்து 1550
அள்ளல் நீர் 2109
அளக்கர் 3096
அளவில் இன்ப 3807
அளவில் சனஞ் 1792
அளவில் தொல் 104
அளவில் பெரும் 3948
அளவில் பெரு 3792

அளவிலாதபெ	5	அன்பு பெருக	272
அளவிலாத மகிழ்	2036	அன்பு மிக்க	3717
அளவிலாத மகிழ்	2546	அன்பு வேண்டு	3488
அளவிலாமர	362	அன்பூறி	952
அளிக்குலங்கள்	2232	அன்றரசருளி	2490
அளிமிடைகரை	749	அன்றவர்க்கு	2829
அளிமிடைதார்	1732	அன்றவர்கள்	1478
அற்றைநாள்	2096	அன்றிரவு கண்	1066
அற்றைநாளிலி	3940	அன்றிரவு கன	805
அறத்தினில்	3664	அன்றிரவே	3423
அறம்பொரு	102	அன்றினார்	4176
அறல் மலியும்	2289	அன்றுதிரு	3461
அறிவில் அம	1567	அன்றுபோய்	3651
அறிவிற்பெரி	1429	அன்றுவெண்	3343
அறிவின் எல்லை	3813	அன்றுவெண்	3395
அறிவுற்ற	2459	அன்ன ஆதலில்	2736
அறுசமய	3641	அன்னஇம்	775
அறுத்ததலை	3729	அன்னதன்திரு	23
அறுவகை	3106	அன்னதன்மை	1631
அன்பர் இன்பு	2959	அன்னதன்மை	1854
அன்பர் ஈட்ட	1540	அன்னதன்மை	2273
அன்பர்கள்	4223	அன்னதன்மை	4282
அன்பர் குழாத்	2842	அன்னதாகிய	4048
அன்பர் மேற்	3517	அன்னதொல்	98
அன்பரங்	849	அன்னதொன்	1712
அன்பராய்	2566	அன்னநாடு	1623
அன்பரும்என்	3529	அன்னம் ஆடு	69
அன்பருமைத்	4192	அன்னவகை	3920
அன்பனே	465	அன்னவடிவு	1033
அன்பனை	219	அன்னவண்	1549
அன்பின்துணி	994	அன்னவண்	3620
அன்பின் வந்	244	அன்னவர்	3528
அன்பின்வென்	3750	அன்னவன்	32
அன்பினுக்	2488	அன்னே	3233
அன்புநாரா	3385	அன்னை	2378
அன்புநீங்கா	3239	அனைத்துத்	1240
அன்பு நீடிய	2324	அனைத்துநூல்	200
அன்பு புரியு	1256	அனையசெய்	2138

அனையதா 4005
அனையவா 1105
அனையன 674

ஆ

ஆங்கணி 2153
ஆங்கணை 1513
ஆங்கதன் 748
ஆங்கது 114
ஆங்கது 1373
ஆங்கது 1393
ஆங்கப்பணி 1031
ஆங்கப் பரிசை 1537
ஆங்கவர்தஞ் 2072
ஆங்கவர்தந் 1423
ஆங்கவர்தம 3946
ஆங்கவர்தாங் 2507
ஆங்கவர் போற் 2394
ஆங்கவர் மன 4199
ஆங்கவர்வாட் 1825
ஆங்கவர்விட 2511
ஆங்கவரும் 3288
ஆங்கவரும் 3914
ஆங்கவரை 3046
ஆங்கவன்தன் 1735
ஆங்கவன் தான் 2820
ஆங்கவன்பர் 4006
ஆங்கவன் போ 1326
ஆங்கவன் யா 3963
ஆங்கவனும் 1475
ஆங்கனம் 2995
ஆங்குடைய 2231
ஆங்குநாதரை 2087
ஆங்குமருங் 1251
ஆங்குமற்ற 2102
ஆங்குமற்றவர் 1637
ஆங்குமுன் 3131
ஆங்குவளர் 1170
ஆங்குவன 1283
ஆங்குவேதி 1863
ஆங்ஙனம் 2564
ஆசனத்தில் 1808
ஆட்கொளும் 924
ஆட்சியில் 202
ஆடல்நீடுவ 2406
ஆடற்சிலம் 3795
ஆடற்சிலம் 3810
ஆடியதிரு 3272
ஆடினாய் 2077
ஆடுகின்ற 255
ஆடுதோகை 247
ஆடும்என 2741
ஆடும்பெரு 3812
ஆடுமயில் 961
ஆடுவார் 1691
ஆண்டஅரசங் 1672
ஆண்டஅரசத 1367
ஆண்டஅரசரு 1364
ஆண்டஅரசும் 1553
ஆண்டஅரசெ 1459
ஆண்டஅரசெ 1488
ஆண்டஅரசெ 1502
ஆண்ட அரசை 1388
ஆண்டகை அரு 172
ஆண்டகைமை 1293
ஆண்டகையா 2184
ஆண்டநம்பி 3345
ஆண்டநம்பி 3827
ஆண்டுகொண் 3396
ஆண்டெதிர் 669
ஆணையாமென 1086
ஆத்திமலரும் 1243
ஆதலாலே 1895
ஆதலினால் 2827
ஆதாரமா 4168
ஆதிஆட்பால 2735

ஆதிதிரு	3464	ஆயநானில	1129
ஆதிதேவர்அங்	2868	ஆயநிரை	1238
ஆதிதேவர்எழு	1898	ஆயநுண்	407
ஆதிதேவர்தந்	1641	ஆயபல	1943
ஆதிதேவர்முன்	3399	ஆயபொழுது	1557
ஆதிதேவர் நான்மறை	1819	ஆயபொழுது	1896
ஆதிதேவர் மந்திரம்	2601	ஆயபோழ்தின்	2113
ஆதிதேவர் மாதவ	52	ஆயர்குல	939
ஆதிதேவர்மாமறை	2332	ஆயவாரி	1625
ஆதிதேவர்முதல்	1554	ஆயவாறு	1652
ஆதிதேவர்முதல்	2888	ஆயவேலை	2976
ஆதிதேவர்முதல்	3036	ஆயிடை	3251
ஆதிமூதெயில்	1186	ஆயினும்	2729
ஆதிமூர்த்தி	37	ஆயுள்வேதக்	3667
ஆதிமூர்த்தி	2875	ஆர்கொல்	618
ஆதியாய்நடு	350	ஆர்த்தி	311
ஆதியார்கோயி	2019	ஆர்தமரா	762
ஆதியார்த	2090	ஆர்வநிறை	3684
ஆதியார்த	3658	ஆர்வம்மிக்	3090
ஆதியார் நீல	366	ஆரங்கண்டி	144
ஆதியும் மேலும்	3527	ஆரணக்கமல	3541
ஆதியோடந்த	1787	ஆரணங்கள்	2161
ஆய்ந்தசீர்	1774	ஆரணங்களே	95
ஆய்ந்தமெய்	1835	ஆரணமும்	1970
ஆயஅந்தண	1039	ஆரணமொழி	4256
ஆயஅரசளி	4076	ஆரணியத்	4170
ஆயஅன்பர்	3929	ஆரநறுஞ்	319
ஆய இசை	956	ஆரம்என்பு	442
ஆயகுறிப்	2239	ஆரமுரக	4236
ஆயசிறப்பிற்	3830	ஆராஆசை	3808
ஆயசிறப்பினா	1230	ஆராதகாத	3869
ஆயசெய்கைய	1708	ஆருயிரின்	1685
ஆயசெய்கையி	1839	ஆரூரர் அவர்	3916
ஆயசெய்கையி	4261	ஆரூரர்தம்	3920
ஆயசெயல்	4064	ஆரூரர்மொழி	3911
ஆயசெயலி	3892	ஆரூரன்தனக்	3173
ஆயநாள்	2953	ஆலங்காடத	1784
ஆயநாளிடை	1297	ஆலநிழற்	3318

ஆலமேஅமுத	2643	ஆறணியுஞ்	1799
ஆலவாய்அண்	2766	ஆறணியுஞ்	3463
ஆலவாயமர்	4221	ஆறலைத்	655
ஆலின்கீழ்	2786	ஆறுகொண்ட	2718
ஆலும்மறை	174	ஆறுசடை	1531
ஆலைசூழ்	3661	ஆறுசூடிய	406
ஆலைபாய்	68	ஆறுசூடிய	2945
ஆவடுதண்	1461	ஆறுசெஞ்	846
ஆவடுதண்	3593	ஆறுதிங்கள்	3743
ஆவணம்பற்றி	190	ஆறுபெருகி	3885
ஆவதிது	183	ஆறும்மதி	567
ஆவதும் அழி	2639	ஆறுமுடிமே	3752
ஆவதென்இத	746	ஆறுலவு	1946
ஆவதென்உன்	385	ஆறுவகை	3155
ஆவதென் பாவி	2544	ஆனஅத்திரு	2411
ஆவதேசெய்	3514	ஆனஅப்	1771
ஆவதேல்நுமக்	2586	ஆனஅருள்	3767
ஆவதொன்றி	2592	ஆனஅற்	2746
ஆவிதங்கு	2965	ஆனஅன்பர்	3919
ஆவின்நிரை	942	ஆனஅன்பர்	4127
ஆவின்நிரை	3583	ஆனகவலை	3475
ஆழ்கதிய	2726	ஆனசீர்	602
ஆழிசூழுந்	4229	ஆனசெய	3171
ஆழிநெடுமால்	3346	ஆனசெய	3992
ஆழிமாநில	3928	ஆனசெயலால்	4204
ஆழிவிடம்	1448	ஆனதங்	364
ஆளிடவேண்டி	3179	ஆனதன்	537
ஆளுடைத்	606	ஆனதன்	2992
ஆளுடைய	1469	ஆனதொண்	3933
ஆளுடையாளு	1924	ஆனதொல்	1131
ஆளும்நாயக	444	ஆனந்த	1371
ஆளுமங்கணர்	2568	ஆனநாள்செல	2940
ஆளுமங்கணரு	3662	ஆனநாளொன்	4011
ஆற்றில்நீர்	2716	ஆனநிலைமை	3818
ஆற்றின்மேற்	2752	ஆனபுகழ்	2777
ஆற்றுநாள்	2958	ஆனபெரு	1026
ஆறணிந்த	3991	ஆனவன்பிணி	2617
ஆறணிந்தார்	2788	ஆனவாகனம்	3101

ஆனாதசீர் 1426
ஆனாயர் 968
ஆனாவிருப்பின் 3197
ஆனிரைகள் 960
ஆனிரைகூட 940
ஆனைஇனத் 1569
ஆனைக்கா 4214

இ

இக்கந்தை 1201
இங்கது 572
இங்கிதன் 10
இங்கெழுந்த 2563
இங்ஙனம் 1627
இசைவிளங் 2131
இசைவினால் 199
இஞ்சிசூழ் 3161
இட்டஏட்டி 2689
இட்டநன் 3799
இடங்கழி 4117
இடமருங் 241
இடியுற்றெழு 1382
இத்தலைஇவர் 2108
இத்தன்மைஅர 1692
இத்தன்மைஈச 1065
இத்தன்மைசி 2381
இத்தன்மைநிக 3689
இத்தன்மைநிக 1345
இத்தன்மையர் 1438
இத்தன்மையரா 1714
இத்தன்மையி 4240
இத்தனைகால 695
இத்தனைபொ 817
இத்திரு 651
இதற்கினி 827
இதற்குமுன் 277
இதுஎனக்கு 411
இந்தநன் 914
இந்தநிலை 3365
இந்தநிலை 3590
இந்தமாதவர் 146
இந்தமாநி 2093
இந்தமாநி 2989
இந்தவகை 4172
இந்தனத்தை 794
இந்நாளில் 1417
இந்நியதி 3653
இந்நிலைஇவர் 2534
இந்நிலை இவனி 1760
இந்நிலைக்கண் 2097
இந்நிலை 1695
இந்நிலை 3926
இந்நிலைய 635
இந்நிலையிற் 3428
இந்நெறி 369
இந்நெறி 843
இந்நெறியா 4057
இந்நெறியோ 2508
இப்படிஅமண 2538
இப்படிஇழ 472
இப்படித்தா 1056
இப்படியால் 2823
இப்பந்தர் 1794
இப்பரிசணை 2557
இப்பரிசா 1070
இப்பரிசிவர் 466
இப்பரிசுதிரு 800
இப்பிறவி 1073
இப்பெருஞ் 3932
இப்பொழுதே 3704
இப்பமலை 809
இம்மாயப்பவ 1693
இம்முனையர் 3989
இம்முனையவெ 632
இம்மையிலே 2911
இமம்மலிய 1178

இயம்பல	166	இவ்வண்ணம்இ	1071
இயற்பகை	432	இவ்வண்ணம்ள	995
இரந்து	3338	இவ்வண்ணம்பெ	790
இரவுகனவில்	3779	இவ்வண்ணம்	1412
இரவு சென்று	1886	இவ்வளந்தரு	1130
இரவுபாதகர்	2611	இவ்வாறருளி	4243
இருக்கோல	260	இவ்வாறுகேட்	639
இருதிறத்தவ	2622	இவ்வாறுநிற்	966
இருந்தஇடை	3031	இவ்வாறுலகத்	997
இருந்தடங்களூ	2081	இவ்வாறொழு	3833
இருந்தவத்	2783	இவர்தமை	760
இருபெருவேந்	3858	இவர்நிலை	2600
இரும்புவனம்	1937	இவனுயிர்	3581
இருவர்திருவு	3835	இழைத்த அன்	544
இருவரால்	429	இழைத்தடங்	2053
இருவருந்தம்	3540	இழையணி	382
இருவரும்	600	இளமயில்	3003
இருவரும்	3565	இளமையில்	368
இருவினைப்	1399	இளைத்த	772
இருள்மறை	204	இறவாத	1781
இருளாரும்	3630	இறைஞ்சிஏத்	2259
இல்லத்	854	இறைஞ்சிப்	3204
இல்லாள	1741	இறைஞ்சு	3673
இல்லாள	3587	இறையுந்	3733
இவ்வகைஅர	1831	இறையோன்	1248
இவ்வகை	1060	இறைவர்	3789
இவ்வகை	1282	இறைவர்கோ	3898
இவ்வகை	2502	இறைவர் திருக்	2918
இவ்வகை	3119	இறைவர் திருத்	3856
இவ்வகை	3537	இறைவர்விரை	3494
இவ்வகைதிரு	2496	இன்பம்பெருகு	3765
இவ்வகைப்பல	1352	இன்புற்ற	3035
இவ்வகைபரவி	3241	இன்புற்ற	3301
இவ்வகைபலவு	1002	இன்புறு	439
இவ்வகையால்	4065	இன்றிவர்	358
இவ்வகையேதி	3995	இன்றுநீ	412
இவ்வகைவரு	736	இன்னசெயலி	3627
இவ்வண்ணந்	692	இன்னடிசில்	1744

இன்னணம்	3013
இன்னதன்மை	314
இன்னத	1349
இன்னத	2078
இன்னத	2936
இன்னத	4260
இன்னநல்	1707
இன்ன பரிசு	1891
இன்ன பரிசெ	3387
இன்னம்பர்	2200
இன்னல்தரு	1072
இன்னவகை	1902
இன்னவகை	4097
இன்னவண்ண	2895
இன்னவண்ண	3778
இன்னவாழ்ப	3167
இன்னவாறணி	2975
இன்னவாறரு	2577
இன்னவாறு	2436
இன்னவாறுல	446
இன்னவாறே	2955
இன்னவாறே	1717
இன்னவாறேத்	341
இன்னவாறொ	471
இன்னன	2712
இன்னிசைஎழு	1992
இன்னிசைபா	2181
இன்னிசைவ	2152
இன்னுயிர்	490
இனியமழலை	3727
இனையகடுஞ்	4080
இனையபஃ	3931
இனையபல	3084
இனையவகை	135

ஈ

ஈங்கிவன்	1770
ஈசர்மிழலை	1530
ஈசனடியார்க்	3669
ஈசனருள்	1750
ஈசனுக்கே	4152
ஈசனையே	4157
ஈண்டுசாது	2740
ஈண்டுதீவினை	1160
ஈரமேனி	449
ஈரவே	599
ஈரில்பெரு	1988
ஈறிலாப்புக	3547
ஈன்றாளு	1404

உ

உடுத்த	532
உடைஒழிந்	1355
உடைய அரசு	229
உடைய நாதர்	3731
உடையபிள்ளை	2137
உடையபிள்ளை	2969
உடையொடுந	4200
உண்ணீர்மை	1538
உண்ணீரின்	3315
உணங்கல்மீன்	4003
உணர்வின்	2064
உணர்வு	2825
உணர்வும்ஆவி	2615
உதியர்பெரு	4255
உதியர்மன்	4270
உம்பர்உய்ய	3394
உம்பர்தங்	1413
உம்பர்நாயக	299
உம்பர்நாயக	349
உம்பர் நாயக	1141
உம்பருய்ய	2802
உம்பருலக	2008
உம்முடைய	3470
உம்முடைய	3674
உம்மைப்போல	3742

உய்யவந்த	2095
உரிமைஒழுக்க	4017
உரிமைநாளில்	3768
உருகிய அன்பு	2359
உருகிய அன்பொ	808
உருகிய அன்பொ	3922
உருநாட்டுஞ்	3665
உரைகுழிறி	2633
உரைசெய்து	747
உரைப்பாருரை	4244
உலகுமுய்யநஞ்	3934
உலகமுய்யவும்	50
உலகர்கொள்	1704
உலகியல்பு	2467
உலகியல்வேத	2723
உலகில்இல்ல	535
உலகினியல்பு	3760
உலகினிலொழு	4177
உலகுநிகழ்	4128
உலகுபுரக்	3774
உலகெலாமுணர்	1
உலகெலாம்உய்	3247
உழுதசால்	62
உள்நிறை	759
உள்ளத்தில்	2926
உள்ளநிறை	3668
உள்ளம்அன்பு	456
உள்ளம்இன்புற	2342
உள்ளமாருரு	93
உள்ளவண்ண	31
உள்ளுந்தகை	1232
உள்ளும்	4125
உளங்கொள்	1909
உளத்தில்	4059
உளமகிழக்	3848
உற்பவித்	1773
உறியுடைக்	2669
உறுகவின்	885
உறையுளாகிய	1840
உனக்கவன்	812

ஊ

ஊர்தொறும்	857
ஊரில்விடும்	1058
ஊழிமுடிவில்	2454
ஊழிமுதல்வர்	2065
ஊறுகாதலில்	2419
ஊனடைந்த	2
ஊனமுது	799
ஊனுடம்பிற்	3594

எ

எங்கணுமெய்	3079
எச்சில்மயங்	1976
எஞ்சாத	3282
எடுக்கும்	3
எடுத்தஅத்திரு	4263
.எடுத்தஏட்	2693
எடுத்தகுழ	944
எடுத்ததிருப்	2011
எடுத்தபாட்	2994
எடுத்தமன	1330
எடுத்தவண்	2328
எடுத்துடன்ற	4077
எடுத்துரைத்த	2826
எண்டிசைத்திற	3098
எண்டிசையினு	3081
எண்ணரிய	1971
எண்ணருஞ்சீர்	2040
எண்ணரும்பெ	1153
எண்ணரும்பெ	2765
எண்ணாத	3712
எண்ணியஓசை	215
எண்ணியநூற்	958
எண்ணில்ஆக	1133
எண்ணில்திரு	4034

எண்ணில்பெரு	4123	எரிஅவிழ்	3005
எண்ணில்பேரு	248	எரியிடை	2706
எண்ணிலாண்	3012	எரிவிடம்	1814
எண்ணிறந்த	796	எருக்கத்தம்	4220
எண்ணிறந்த	3320	எல்லாஉல	1267
எண்ணும்	455	எல்லாம்உடை	3647
எண்திசையும்	2904	எல்லாரும்	4146
எத்தன்மை	3637	எல்லைஇல்லா	3489
எத்திசையுந்	3280	எல்லையில்ஞாந	3039
எதிர்கொண்ட	4145	எல்லையில்பல்	4033
எதிர்கொண்டி	1591	எல்லையில்பெரு	2957
எதிர்கொண்டு	3068	எல்லையிலா	1978
எதிர்சென்று	2835	எவ்வுலகும்	3575
எதிர்வர	3132	எழுதாத	1605
எந்தைஈசன்	2116	எழுதுமா	2261
எந்தையாரவர்	2734	எபந்த	1879
எந்தையுமெம்	1302	எழுந்தன	3121
எந்நிலையில்	3646	எழுந்திரை	4114
எப்பொருளு	1974	எழுந்துபணி	3840
எப்போதும்	4165	எழும்பணி	1482
எம்பிராட்டி	44	எள்ளுஞ்	989
எம்பிரான்எந்	3551	எறிந்த	1262
எம்பிரான்கோ	212	எறிபுனல்	1462
எம்பிரான்சிவ	2750	என்செய்தாய்	766
எம்பிரான்யான்	374	என்செய்தால்	824
எம்பிரான்தன்	4206	என்செய்தால்	3405
எம்பிரானே	3400	என்நினைந்	3501
எம்பெருமான்	3417	என்பொருட்	2606
எம்பெருமான்	3531	என்மகன்	122
எம்மருங்கு	950	என்றடி	3533
எய்திஅவர்	3764	என்றபொழுத	1336
எய்தியசீர்	784	என்றபொழுதி	3796
எய்தியபே	1674	என்றபோது	2681
எய்துமவர்	1200	என்றமண்	2700
எய்துமென்	304	என்றரச	123
எய்ப்புநீங்கி	1578	என்றருளி	3983
எயில்குலவு	1280	என்றலுஞ்	1769
எயிலணை	4031	என்றலும்	193

என்றவர்அரு	414
என்றவர்உரை	2637
என்றவர்கள்	2517
என்றவர்கூற	743
என்றவர்போற்	928
என்றவர்விண்	2456
என்றவர்விரை	380
என்றவருரை	570
என்றவன்உ	2653
என்றவன்கூற	476
என்றவன்முன்	1328
என்றவுரை	318
என்றான்	184
என்றிவ்வுரை	1014
என்றின்ன	324
என்றின்ன	1233
என்றினைய	295
என்றினைய	1997
என்றுகணவர்	3721
என்றுகவுணிய	2463
என்றுகூறஇ	30
என்றுகூறஎல்	1558
என்றுகூறலும்	2587
என்றுகூறிய	409
என்றுகூறிய	2333
என்றுகூறுவா	2589
என்றுசால	301
என்றுதங்களுக்	2115
என்றுதம்பிரா	513
என்றுதம்பிரா	3268
என்றுதம்மை	3372
என்றுபகை	621
என்றுபல	275
என்றுபிள்ளை	2431
என்றும்	1167
என்றுமற்று	4013
என்றுமனை	3708
என்றுமா	47
என்றுமின்	4286
என்றுமுன்	2626
என்றுமெய்த்	866
என்றுரைக்க	1795
என்றுரை	180
என்றுரைத்த	2819
என்றுவாது	2679
என்றெழும்	214
என்னஅதிசய	3287
என்னஅவ்	410
என்னவாது	2680
என்னும்	493
என்னேஅடி	3797
எனமொழி	127

ஏ

ஏகம்பன்	1598
ஏகமாஞ்சிவ	3140
ஏட்டுவரி	3363
ஏடகம்	2753
ஏடாநீ	421
ஏடுகள்	2710
ஏடுநீர்	2751
ஏத்தாதே	3293
ஏதமில்சீர்	3064
ஏதமில்பல	1136
ஏதமில்பெரு	3549
ஏதமேவிளை	2707
ஏய்ந்தஅடிமை	3615
ஏய்ந்தகடல்	4072
ஏயமாந்தரு	2683
ஏயுமாறு	1083
ஏர்கெழு	3006
ஏரின்மருவும்	3254
ஏரின்மல்கு	441
ஏலஇந்நலம்	3099
ஏலங்கமழ்	1019
ஏழுவிரலிடை	953

ஏற்றதொண்ட 4267
ஏற்றினார் 1640
ஏறணிந்த 3037
ஏறுகாற் 782
ஏறுதற்கு 2098
ஏறுயர்த்தார் 2251
ஏறுயர்த்தார் 2812
ஏனமோடு 727

ஐ

ஐந்துபேரறிவு 252
ஐந்துவருடம் 1223
ஐயமின்றி 4049
ஐயர்கைதவ 521
ஐயர்கோல 1653
ஐயர்நீர்அரு 387
ஐயர்நீர்யாழித 2354
ஐயர்நீரவதரி 2082
ஐயரங்கணை 3522
ஐயரே 1075
ஐயவி 1942
ஐயாறு 3884
ஐவனஅடிசில் 683

ஒ

ஒக்கஅமுது 3828
ஒக்கநெடு 500
ஒடியெறிந் 724
ஒண்துறை 60
ஒப்பரிய 3067
ஒப்பில் 938
ஒருகுடைக் 3955
ஒருகுன்ற 1798
ஒருதனித் 4111
ஒருபிறப்பும் 2167
ஒருமகள் 907
ஒருமுன்கை 894
ஒருமைஉய் 2983
ஒருமைஉரி 3939
ஒருமைந்தன் 129
ஒருவர்ஒருவரி 3819
ஒருவரொருவ 4254
ஒருவாறு 1300
ஒழியா 4233
ஒளிகதிர் 3115
ஒற்றியூர்வள 1603
ஒற்றியூரின் 3361
ஒன்றிய 2076
ஒன்றுமன 3726
ஒன்றுவே 2769

ஓ

ஓங்கிய 1185
ஓங்குகோவண 515
ஓங்குசெந் 1109
ஓங்குதிருப் 2316
ஓங்குபுனற் 2452
ஓடிஅருகர் 1389
ஓணகாந்தன் 3350
ஓதமலிநீர் 4026
ஓதுகிடை 1227
ஓரெழு 1370
ஓலைகாட் 189
ஓவாதே 1205
ஓவியம் 287

க

கங்குலிற் 1864
கங்கைநதி 388
கங்கைநீர்கர 3500
கங்கைநீர்கலி 842
கங்கைநீர்த்து 3572
கங்கையும் 147
கங்கையே 1647
கங்கைவார் 2980
கஞ்சனூர் 2196

கஞ்சாறர்	890	கண்டவர்கண்	3243
கட்டிய	4110	கண்டவர்கள்	3459
கடகரி	554	கண்டவர்கை	3262
கடல்மிசை	1755	கண்டவர்வியப்	1775
கடல்விரி	733	கண்டவரிது	573
கடிதணைந்து	1797	கண்டவியப்பு	1568
கடிதுமுற்றி	4129	கண்டனர்	400
கடிதுவந்	1817	கண்டார்கள்	1411
கடுமுயற்	675	கண்டியூர்	2255
கடுவிசை	584	கண்டுசென்ற	477
கடைகாவ	1357	கண்டுதொழு	1492
கடைஞர்	1275	கண்டுதொழு	1655
கடையுகத்	1447	கண்டெதிர்	2390
கடையுகத்	1961	கண்ணகன்	2429
கடையுடைக்	475	கண்ணார்ந்த	2526
கண்கட்டி	1004	கண்ணார்ந்த	3324
கண்கள்	171	கண்ணாரும்	2313
கண்கொள்ளா	289	கண்ணிடை	175
கண்டஅப்பெரு	1851	கண்ணின்	3622
கண்டஅப்பொ	2655	கண்ணினுக்	2647
கண்டஅப்போ	2497	கண்ணீலக்	872
கண்டஆனந்த	1650	கண்ணுதல்	335
கண்டகவுணிய	2174	கண்ணுதல்	831
கண்டசடை	3985	கண்ணுதலார்	3158
கண்டத்திடை	708	கண்ணுதலார்	3277
கண்டதோர்	188	கண்ணுதலார்	3680
கண்டபின்அவ	2105	கண்துயில்	3519
கண்டபின்கெ	830	கண்நுதலிற்	3705
கண்டபொழுத	2162	கண்மலர்கள்	1965
கண்டபொழுத	2632	கண்மலர்காவி	936
கண்டபொழு	645	கணவர்தஞ்	3558
கண்டபொழு	3030	கணவர்தாம்	1767
கண்டபொழு	3980	கணவன்	1738
கண்டபோதி	1140	கணவனார்	462
கண்டபோதே	1259	கதிர்மணி	278
கண்டமாந்தர்	3091	கதிர்முடி	3671
கண்டருளும்	3866	கதிரவன்	750
கண்டவர்க்குறு	510	கதிரிளம்	519

கதிரோன்	615
கந்தம்கமழ்	321
கந்தமாம்	2821
கந்தியர்	2537
கந்துசீறு	2676
கந்தைபுடை	1207
கம்பர்	1147
கம்பவாணர்	2896
கயமொடு	3966
கயல்பாய்	66
கயிலைமால்	1635
கரண்டமலி	1503
கரந்தரும்	1143
கரவாடும்	1594
கரிப்பரு	663
கரியகண்ட	4262
கருகாவூர்	1468
கருகியமாசு	2619
கருங்கதலி	1276
கருங்கதிர்	665
கருங்கழி	2528
கருதரும்	3557
கருதுங்கடி	2742
கருநடங்	1621
கருநீலமிடற்	4219
கருப்புவில்	868
கரும்படு	77
கரும்பல்ல	65
கரும்புசெந்	2056
கருமுகில்	815
கருவரைஒரு	731
கருவரைப்பிற்	2088
கரையில்	1040
கரையேறிப்	3297
கல்லாலே	3654
கல்லின்	993
கலஞ்சமை	1754
கலஞ்சொரி	4086
கலந்தஅன்பர்	2283
கலவமென்	2052
கலையனார்	853
கவரும்மீன்	1126
கழறிற்றறி	3902
கழிக்காணல்	2370
கழுமலக்கோன்	1668
கழுமலப்பதி	2605
கழைசொரி	778
கழையார்	4210
களங்கொள்	3694
களமர்கட்ட	4044
களவுபொய்	1789
களித்தனர்	2149
களியானை	566
கற்குடி	2246
கற்பகத்தின்	286
கற்பகப்பூந்	1690
கற்பகம்	3011
கற்பங்கள்	2818
கற்பனை	351
கற்புறு	367
கற்றைவார்	2939
கற்றைவேணி	4201
கறியமுதங்	1740
கறையணி	2023
கறைவிளங்	1087
கன்றொடு	941
கன்னிஇளங்	2220
கன்னிதங்	2998
கன்னிதிரு	1295
கன்னிநன்	1157
கன்னிநாம	2516
கன்னிமாடத்	2970
கன்னிமாவன	2866
கனங்கொண்	315
கனவுநிலை	813

கா

காட்டுநல் 3281
காடவர்குரி 4102
காடவர்கோ 4184
காடனும் 764
காடெல்லாம் 67
காண்டகை 1473
காண்டலுந் 3249
காண்டலே 1493
காணவும் 2719
காணதஅரு 3648
காணுங்கண் 3598
காணும்அப் 1645
காதணிவெண் 1615
க்காதல்அன் 1043
காதல்செய் 1585
காதல்புரிசிந் 1938
காதல்புரிந் 3381
காதல்மனை 3722
காதல்மெய் 3148
காதலால் 861
காதலால் 2510
காதலியை 3156
காதலுடன் 2003
காதலொடுந் 2469
காதற்பெரு 3942
காதலிவெண் 18
காதிலணி 176
காப்பபணி 883
காமத்துய 326
காமர் 1912
காமவேள் 3007
காய்வுற்ற 991
காயமும் 2623
காயல் 1119
கார்கெழு 2715
கார்வளரு 1419
காரணங்கண் 1702
காரணபங்கய 4162
காரமண் 2479
காரிகைதன் 3544
காரேறுங் 3953
காரைகள் 2018
கால்கழல் 623
காலந்தவறு 1532
காலநிலைமை 1527
காலம்நிரம்ப 3471
காலனை 852
காலினால் 457
காலெல்லாந் 1274
காலைஎழுங் 2659
காலைஎழும் 3754
காலைசெய் 160
காவணம் 2021
காவளர் 1306
காவிநேர் 302
காவிரிநீர் 3577
காவின்மேல் 2268
காவினிற் 70
காவும் 1575
காழிநாடரும் 2978
காழிநாடு 3056
காழிமாநகர் 3100
காழியர்கோன் 1664
காழியர்தவ 1994
காழியர்தவ 2042
காழியார் 2422
காழியினில் 2845
காழிவரும் 2007
காளையார் 3867
கானக்கடி 983
கானப்பேர் 3865
கானவர்குல 662
கானவர்தங் 2920
கானவர்பெரு 833

கானவர்போன	770
கானாட்டு	3379
கானிடைஆடு	2642
கானிடைநட்	2542
கானில்வரி	697

கி

கிளரொளி	1173
கிளைஞருமற்	2348

கீ

கீளொடு	370

கு

குங்குமத்	3083
குஞ்சி	3724
குடங்கை	838
குடதிசை	2208
குண்டர்	1325
குண்டிகை	2541
குண்டையூர்	3176
குண்டையூர்	3184
கும்பிடுங்	2427
குருகாவூர்	3317
குருகாவூர்	3323
குருதியின்	626
குலகிரியின்	3947
குலச்சிறை	2654
குலமுதல்	154
குலவுந்துறை	1017
குலவுபுகழ்	3190
குலவுமறை	1225
குவலயத்	4103
குழல்செய்	1092
குழியில்விழு	3618
குழிவாயத	3601
குழைக்கலை	881
குழைமறை	194
குழையணி	587
குற்றாலத்தினி	3859
குறவர்	1089
குறித்த	1203
குன்றநெடுஞ்	2910
குன்றவர்	688
குன்றவரத	652
குன்றியை	739

கூ

கூடத்தை	1380
கூடலை	3263
கூடவந்து	1579
கூடுமாறருள்	1782
கூர்முனை	628
கூருகிர்	1052
கூற்றுதைத்	2930
கூற்றுதைத்	3276

கெ

கெழுமலர்	4030

கே

கேட்கவிரு	274
கேட்ட	1857
கேட்ட	2509
கேட்டபொழு	3782
கேடிலாப்	384
கேடும்ஆக்	143

கை

கைக்கிடா	333
கைக்கொண்டு	3924
கைகள்குவி	1523
கைகள்கூப்பி	28
கைகள்கூப்பி	3347
கைகளஞ்சலி	38
கைகளும்தலை	2768
கைகளும்மணி	1628
கைச்சிலை	757

கைத்தலத் 481
கைதொழுது 1077
கைதொழுதேத் 2250
கைம்மான் 2070
கையதனால் 2006
கையார்ந்த 1595
கையாலவர் 3923
கையில்மான் 22
கையில்விளங்கு 1880
கையினில் 331
கையினிற் 1812
கையினை 575
கையுந்தலை 1437
கைவாளுடன் 646

கொ

கொங்கினிற் 3245
கொங்குநாடு 3893
கொடிநிரை 2890
கொடிமாடம் 1677
கொடுங்குன்ற 2533
கொடுங்கோ 3896
கொடுத்த 516
கொடுவினை 1117
கொண்ட 3656
கொண்டல் 1090
கொண்டுமடு 1245
கொண்டுவந்து 443
கொண்டுவந்து 1030
கொத்தார் 220
கொந்தலர் 1169
கொந்தவிழ் 3294
கொம்பனார் 851
கொய்தபன் 1142
கொல்லாது 1327
கொழுவிய 774
கொற்றஆழி 100
கொற்றவன் 2598
கொற்றவன் 2621
கொற்றவன்தன் 2649
கொற்றவன்தேவி 2674
கொன்றைவார் 2335
கொன்றைவே 3751

கோ

கோட்டமிலே 699
கோட்டு 1029
கோடல் 2206
கோடாத 3988
கோடி 3841
கோடுகொண் 1123
கோடுமுன் 721
கோத்திட்டை 3855
கோதில்மர 3625
கோதில்மான் 1213
கோதிலாஅமு 1149
கோதிலாஆர 2367
கோதைசூழ்ந்த 3199
கோதைமாதர் 2891
கோதையர்குழ 3103
கோதைவேலார் 4213
கோயில் 4227
கோலினிற் 2037
கோயிலுட்பட 3150
கோயிலுட்புகு 2487
கோயிலை 4105
கோலப்பூங் 560
கோலமுல்லை 1097
கோலினிற் 767
கோலும் 1235
கோவல் 2871
கோவா 3386
கோவாய் 1464
கோவை 3183
கோளுறு 3563

ச

சக்கரப்பள்ளி 2265
சங்கங்கள்மு 1008
சங்கங்கள்வ 2529
சங்கநாத 2187
சங்கப்புலவர் 3781
சங்கரர்தாள் 3407
சங்கரன்ற 4119
சங்கரன்ற 4135
சங்கரனாற் 3321
சங்கரனுக் 4159
சங்கரனைச் 4156
சங்கிலியார் 3410
சங்குதுந்துபி 2106
சங்கொடு 581
சங்கொடு 3102
சடைமருங் 131
சடையானை 2385
சண்பைஆளு 1542
சண்பைதிரு 2455
சண்பை நாடு 2501
சண்பை மன்ன 2432
சண்பை மன்ன 2972
சண்பையர் 3688
சண்பையாளி 1868
சண்பையாளி 2110
சண்பையாளும் 2892
சண்பைவருந் 1663
சண்பைவரும் 2292
சண்பைவேந்த 2878
சத்திதற் 1164
சந்தமென் 3097
சம்புவின் 29

சா

சாத்தி 3223
சாதனத்தோடு 4181
சாதியினில் 4173
சாயலார் 1189
சாயுந்தளிர் 974
சாயை 1162
சார்ந்தார் 1519
சார்வருந் 777
சாருந்தவ 3398
சால்பாய 977
சாலநன்று 3713
சாலநாள் 1483
சாலநாள்கழி 378
சாலநாள்களிப் 4010
சாலமிக்க 2103
சாலமிகத் 2798
சாலிதேடி 917
சாவநீள் 71
சாலியின் 74
சாற்றிஅங்கு 3237
சாற்றுமெய் 2685

சி

சிகையொடு 3105
சித்தநிலை 3322
சித்தம்நிலா 1505
சிந்தும்பொழு 1261
சிந்தைஇடை 2173
சிந்தைகலங்கி 3739
சிந்தைசெய் 504
சிந்தைமகிழ 4253
சிந்தையாள்அ 2355
சிந்தையால்வாக் 3550
சிந்தையிற்களி 2597
சிந்தைவெந் 2966
சிரபுரச்செல்வ 2560
சிரபுரத்தந்தண 2464
சிரபுரத்தில் 2045
சிரபுரத்துப் 2520
சிரபுரத்துமறை 2382

சிலந்தி 1572
சிலபகல்கட 1764
சிலபகல்க 867
சிலபகல்க 3566
சிலைமறவர் 696
சிலையினை 682
சிவபாத 2782
சிவலோக 1063
சிவனடியே 1973
சிவனமர்ந் 3147
சிவனருள் 1931
சிவனுறையு 225
சிவிகைமுத் 3135
சிறப்பித்தரு 3201
சிறப்புடைத் 2439
சிறிதுபொழு 3207
சிறியமறை 2043
சிறுத்தொண் 2372
சிறுமணி 1955
சின்னம் 2186
சினவிடையார் 3990
சினவிடையே 1443

சீ

சீதமதி 3679
சீதமலி 1198
சீர்கெழு 3015
சீர்கொள் 3368
சீர்தரு 1510
சீர்திகழும் 1675
சீர்நிலவு 1210
சீர்நிலவு 2807
சீர்பெரு 3153
சீர்பெரு 3465
சீர்மலி 2540
சீர்மன்னுசெ 973
சீர்மறை 1975
சீர்மன்னுந்திரு 1518
சீர்வளர்கோயி 2155
சீர்வளர்சிறப் 4197
சீர்வளருந் 3326
சீர்வளருமதிற் 1596
சீரணிதெரு 3123
சீரார்காஞ்சி 3349
சீரார்பதி 1548
சீரில்நீடி 502
சீரின்மல்கிய 2858
சீரின்மலி 2391
சீரின்மன் 2872
சீரின்மன் 2968
சீரின்மன்னு 2884
சீரின்வி 1525
சீரின்வி 4126
சீரினில்திகழ் 2026
சீருடைப் 2771
சீரும் 3638
சீரேறும் 1062
சீலமிலரே 3994
சீலமுடைய 1231
சீலமுய்த்த 1836
சீலமெய்த் 1861
சீறடி 316

சு

சுண்ணமொடு 1940
சுரமகளிர் 963
சுருதிஆயிர 2168
சுருளுமயிர் 3685
சுலவிவயிற் 1332
சுழிப்புனற் 1118
சுற்றத்தார் 640
சுற்றம் 2956
சுற்றும்இரு 3209
சுற்றிய 3592
சுற்றுமா 2125

சூ

சூடினார் 2130
சூதநல் 2946
சூதபாடல 79
சூதம்நெருங்கு 1711
சூதம்பயிலும் 3635
சூதினில் 3632
சூழ்ந்து 2840
சூழவரும் 1951
சூழுந்திரு 1491
சூழுமிதழ் 976
சூறைமாருத 3968

செ

செக்கர் 987
செக்கர் 1586
செக்குநிறை 4037
செங்கட்குற 2226
செங்கண் 858
செங்கண் 2051
செங்கண் 2684
செங்கண்மாத 92
செங்கண்மால் 2791
செங்கண்வய 705
செங்கண்விடை 1265
செங்கண்விடை 1582
செங்கண்விடை 2853
செங்கண்விடை 3600
செங்கண்விடை 4131
செங்கண்வெள் 832
செங்கமல 2009
செங்குமுத 1517
செங்குவளை 64
செங்கைமான் 2209
செங்கோல் 3196
செஞ்சடைக் 1446
செஞ்சடையார் 3853
செஞ்சொல்ம 2461
செஞ்சொல்வ 2415
செஞ்சொற்ற 3890
செண்டாடு 3907
செந்தமிழ் 2179
செந்தழல் 780
செந்தினை 684
செந்தீமேல் 1078
செந்நெல் 3170
செந்நெலார் 909
செப்பரும் 3260
செப்பலுற் 7
செப்புதலும் 2781
செம்பரிதி 3695
செம்பியர் 2561
செம்பியனா 3847
செம்பொற்கரக 3903
செம்பொற்புரி 3624
செம்பொற்புற் 1877
செம்பொன் 1941
செம்பொன் 3126
செம்பொன்ம 2897
செம்பொன்மே 3253
செம்பொன்னு 1687
செம்பொனின் 3088
செம்மணி 2247
செம்மாண் 1003
செம்மாந் 234
செம்மைசேர் 3559
செம்மைநெறி 3473
செம்மைபெற 1979
செம்மைமறை 3226
செம்மையால் 357
செம்மைவெண் 1212
செய்தபடி 1749
செய்தவத் 2776
செய்தவர் 1809
செய்யஐயர் 1587
செய்யசடை 1564

செய்யசடை	2069
செய்யசடை	3212
செய்யசடை	3234
செய்யதாமரை	2688
செய்யபுன்	508
செய்யபொன்	2121
செய்யமாமணி	1494
செய்யமேனிக்	3748
செய்யமேனிய	2610
செய்யுள்நிகழ்	3944
செய்வதற்	431
செய்வதனை	3434
செய்வதொன்	2695
செய்வதொன்	4250
செய்வினையுஞ்	3645
செயத்தகு	529
செயலிப்படி	1249
செருவிலிபுத்	4132
செல்கின்ற	1068
செல்லல்	452
செல்லுமா	196
செல்வக்கரு	2242
செல்வத்திருமு	2068
செல்வத்திருவ	3832
செல்வநெடு	2166
செல்வம்பிறி	2074
செல்வம்மல்கி	2059
செல்வம்மல்கி	2865
செல்வம்மல்கி	2941
செல்வமல்கிய	2578
செல்வம்மல்கு	3353
செல்வமலி	3073
செல்வமலி	3283
செல்வமேவி	445
செழியனும்	2656
செழுந்தரள	2015
செழுந்திரு	2194
செழுநீர்நறை	3220
செற்றார்தம்	4175
செறிந்த	589
செறிபுன்	3205
செறிவலி	1054
செறிவுண்	4100
சென்றகாலத்	2562
சென்றசென்ற	4248
சென்றடி	487
சென்றணைந்த	951
சென்றணைந்த	1362
சென்றணைந்து	1673
சென்றணைந்து	2300
சென்றணைந்து	2870
சென்றணையும்	3033
சென்றதிசை	3803
சென்றமறை	1255
சென்றவர்கள்	2816
சென்றவர்தடு	424
சென்றவர்மு	434
சென்றவருங்	888
சென்றுகண்	4275
சென்றுசிவ	3691
சென்றுசேர்	1463
சென்றுதம்பிரா	3510
சென்றுதிகழ்	2553
சென்றுதிருக்	3238
சென்றுதிருப்	3851
சென்றுதிருமா	2212
சென்றுதிருவீ	1313
சென்றுதேவர்	3820
சென்றுபிள்ளை	1858
சென்றுமணி	3497
சென்றுவிரும்	3206
சென்றுள்புகு	1522
சென்னிஅபய	1218
சென்னிஇள	3029
சென்னி மிசை	1883
சென்னியால்	383

சென்னிவளர் 1905
சென்னிவளர் 3379
சென்னிவெண் 404

சே

சேட்டாருங் 638
சேணார் 498
சேணிலவு 1671
சேணுயர்ந்த 2893
சேணுயர்ந்த 3052
சேணுயர்மாட 2453
சேணுயரும் 3076
சேதிநன் 467
சேதுவின் 2792
சேயிழை 3414
சேர்த்து 2571
சேர்ந்து 1657
சேரமான் 3843
சேரர் 4281
சேரர் 4285
சேரர்தம் 4268
சேரர்பிரா 3834
சேரர்பெரு 3771
சேரர்பெரு 3786
சேரர்பெரு 3826
சேருருடனே 3905
சேவடியில் 948
சேவித்தணை 3836
சேறனி 874
சேனையும் 862

சை

சையமால் 53
சைவநெறி 1556
சைவநெறி 4118
சைவமைந்த 2677

சொ

சொரிந்தன 426
சொல்லரச 2481
சொல்லார் 222
சொல்லின் 2848
சொல்லும் 1098
சொல்லுவ 435
சொல்விளங்கு 4084
சொற்பெரு 2400
சொற்றுணை 1396
சொன்ன 2822
சொன்நநாட் 86
சொன்னமுறை 3738
சொன்னவண் 1354
சொன்னவர்க் 2973
சொன்னவுரை 694
சொன்னவைய 2727
சோதிமணிமா 3823
சோதிமணிவே 267
சோதிமுத்தின் 2119
சோதிவிளக் 1884
சோலைமறைக் 1561

ஞா

ஞாலந்தான் 3447
ஞாலம்அறிய 1268
ஞாலம்உய்யஎ 3496
ஞாலம்உய்யத் 1588
ஞாலம்உய்யநட 338
ஞாலம்உய்யநாம் 499
ஞாலம்வியப் 3295
ஞாலமுய்ந்திட 2054
ஞானஆரமுத 2663
ஞானச்செய் 898
ஞானசம்பந்த 2147
ஞானசம்பந்த 2100
ஞானத்தின் 2631

ஞானபோனக 2185
ஞானபோனக 2575
ஞானபோனக 3069
ஞானமுண்டா 4230
ஞானமெய்ந்நெ 3151
ஞானமே 356

த

தக்கஅந்த 2440
தங்கள் 4067
தங்கும் 1229
தங்கோனை 4133
தஞ்சரண 899
சஞ்சேகரண 568
தடநிலைக் 3264
தடநிலைமா 3576
தடமெங்கும் 2530
தடுக்கலாகா 3355
தடுத்துமுன் 254
தடுமாறும் 4074
தண்காஞ்சி 1168
தண்சுடர் 3114
தண்டகத்திரு 2863
தண்டகமா 3331
தண்டமிழ் 1387
தண்டாத 3700
தண்டிநமக் 3610
தண்டியடிகள் 3597
தண்டியடிகள் 3617
தண்டிருதலை 397
தண்ணளி 130
தண்ணிலவார் 3591
தண்தரள 288
தண்புனல் 2288
தண்மலர் 671
தந்தகோ 517
தந்ததுமுன் 389
தந்தமர் 4142
தந்தருளும் 1202
தந்திரத் 579
தந்திருக் 310
தந்திருமா 2001
தந்தைதாய் 1291
தந்தைநிலை 703
தந்தையார் 153
தந்தையார் 2326
தந்தையார் 4147
தந்தையாரும் 2952
தந்தையும் 677
தம்பியார் 1304
தம்பிரான் 3515
தம்பிரான்அரு 265
தம்பிரான்அரு 3181
தம்பிரான் அரு 2468
தம்பிரான்அரு 150
தம்பிரான்தோ 3408
தம்பிரான்பணி 604
தம்பிரானார் 3769
தம்பிரானார் 3484
தம்பிரானார்பி 3534
தம்பிரானார்க் 3809
தம்பிரானைத் 4232
தம்பிரானைத் 3881
தம்புதல்வன் 1477
தம்பெருமான் 348
தம்பெருமான் 1074
தம்பெருமான் 649
தம்பெருமான் 2229
தம்பெருமான் 3672
தம்மறம்புரி 4016
தம்மைஅணை 1241
தம்மைஉள்ள 2938
தம்மையே 2733
தமக்குத் 2732
தமனியப் 4226
தருதொழில் 1870

தருமசேனர் 1350
தருமபுரம் 2347
தரையில்வீழ் 2962
தலத்தின் 1285
தலத்துவந்து 4283
தலைநெறி 1359
தலைப்பட்டார் 634
தலைமிசை 773
தலைமிசைவைத் 2754
தலையின் 1570
தலையினால் 1777
தலைவர் 2266
தவ்வைசைவ 1353
தவஅரசாள 3109
தவநிறை 540
தவமுயன்ற 103
தவமுனி 430
தவமென்று 1317
தவள 4087
தழைமலர்த் 2408
தள்ளும் 1032
தளர்ந்துமற் 2602
தளர்ந்துவீழ் 1815
தளரும்மின் 2949
தனைத்தடம் 1108
தறையில் 4207
தன்னுயிர் 112
தன்னை 375
தன்னையாளு 328
தன்னையாளு 344
தனிப்பெரு 107
தனிவெள்விடை 3749
தனுஒரு 771

தா

தாண்டவம் 1788
தாண்டும் 3824
தானுவினை 1989
தாதவிழ் 2016
தாதியர் 1954
தாதுசூழும் 1022
தாதையாரும் 1299
தாதையாரும் 2859
தாதையாரும் 3374
தாமநித்தில 3998
தாயர்திரு 1947
தாயரோடு 3370
தாயனார் 912
தார்தாங்கி 3982
தாவரிய 4153
தாவாதபுகழ் 1324
தாவாதபெரு 4062
தாவாதபெருந் 3419
தாவில்செம் 1088
தாவில்யாழ் 2047
தாழ்ந்தவேணி 96
தாழ்ந்துநா 2434
தாழ்ந்துபல 3026
தாழ்ந்தெழு 2086
தாழ்ந்தெழு 2925
தாழுஞ்சமண் 986
தாழுஞ்செய 1000
தாளதொன் 1161
தாளறுவன 728
தாளாண்மை 3196
தாளாளர் 3642
தாளிணை 1334
தாளில் 717
தாளுடைய 1928
தானநிலை 2038
தானாள் 614
தானுமம் 1766

தி

திங்கள் சூடிய 55
திங்கள் சேர் 753

திங்கள்தோறும் 2948
திங்கள் நீர்மை 2104
திங்கள் முடி 1894
திங்கள்வெண் 105
திங்களணி 2163
திங்ஞூர் 1480
திசைஅனைத்து 2922
திசைகள்தோ 3895
திசைமயங்க 1204
திசைமுழுது 969
திசையனைத்தி 1927
திண்படை 631
திரண்ட 208
திரிபுரம் 4224
திருஆலங்காடு 1612
திருஆலவா 3845
திருக்கச்சி 1599
திருக்கயிலை 4164
திருக்கழுக்குன் 3034
திருக்கழுத்தா 3117
திருக்காரோ 3837
திருக்கிளர் 4060
திருக்குறுக்கை 2192
திருக்கை 926
திருக்கோடி 2195
திருச்சத்தி 2294
திருச்சின்னம் 2836
திருச்சுழிய 3863
திருஞானசம் 2310
திருஞானசம் 2472
திருஞானசம் 2841
திருஞானசம் 3063
திருஞானசம் 3065
திருஞானசம் 3313
திருஞானமா 1666
திருத்தினை 3327
திருத்துறை 227
திருத்தொண் 3023
திருத்தொண் 3168
திருத்தொண் 2908
திருந்திசைப் 2609
திருந்தியஇன் 2924
திருந்தியசீர் 3045
திருந்தியவாச 1827
திருந்துதேவன் 2198
திருந்துமனை 4021
திருநகை 1952
திருநாகேச்சர 2314
திருநாவலூர்ம 3328
திருநாவலூர்ம 3467
திருநாவலூர் 3873
திருநாவலுரா 3340
திருநாவலுரா 3421
திருநாவுக்கரச 1474
திருநாவுக்கரச 1604
திருநாவுக்கரச 2522
திருநாவுக்கரச 1504
திருநாவுக்கரச 1271
திருநிலவு 2551
திருநீலகண்ட 2034
திருநீலநக்க 1516
திருப்பதிகங் 3456
திருப்பதிகச் 1514
திருப்பதிகந்தி 2785
திருப்பதிகம்நி 1983
திருப்பதிகம்பா 3278
திருப்பாசூர்அ 2915
திருப்பாசூர்நக 1609
திருப்புகலூர் 1500
திருப்புகலூர்த் 2392
திருப்புன்கூர் 1061
திருப்புனவா 3871
திருப்பூந்துரு 1658
திருப்பெருகு 2010
திருமகட்கு 886
திருமகட்கொடு 3135

திருமகள் 480
திருமஞ்சன 3761
திருமடம் 2629
திருமடப்புற 2604
திருமணம் 3072
திருமருகல் 2375
திருமலிசெல் 4035
திருமலிபுகலி 2146
திருமலியும் 4052
திருமலையின் 791
திருமறைக்கா 2512
திருமறைச்சண் 2188
திருமறைநம் 2495
திருமறைநூல் 1968
திருமறையோ 1803
திருமறையோ 2022
திருமறையோ 2471
திருமாநகர 3758
திருமால் 2906
திருமிகு 210
திருமுகம் 2673
திருமுருகன் 3917
திருமேனி 1199
திருவடி 3113
திருவதிகை 1418
திருவளர்சிற 437
திருவளர்நீறு 2668
திருவாயிலினை 1592
திருவார்ந்த 4217
திருவார்பெரு 497
திருவாரூர் 3909
திருவாலவாய் 1676
திருவாளன் 1337
திருவாறை 2293
திருவான்மியூர் 1601
திருவான்மியூர் 3024
திருவியமக 2773
திருவிராமேச் 3862
திருவிளக்கு 4041
திருவீரட் 3305
திருவுசாத் 2527
திருவுடைஅந் 394
திருவுடைப் 2749
திருவுடைமனை 428
திருவுடையதி 1079
திருவெல்லை 3040
திருவேகம்ப 2902
திருவேற்காட 2933
திரைக்கெடில 1339
திரைசெய்கட 4082
திரைத்தடம் 2339
தில்லைநகர் 4063
தில்லைவாழ் 1080
திலகவதி 1288
திறைகொணர் 3960

தீ

தீங்குகுறி 641
தீங்குசொற்ற 4047
தீங்குதீர் 1155
தீந்தமிழ் 1662
தீதுகொள் 972
தீதுநீங்கிட 1112
தீம்பால் 1215
தீயவிடந் 1476
தீயுமிழும் 4079
தீவிடம் 1823

து

துங்கநீள் 839
துங்கமா 1103
துஞ்சவரு 2913
துடிக்குறடு 673
துடியடி 735
துடியிடை 2778
துணரிணர் 2401

துந்துபிகள் 2552
துயிலவந் 3208
துலையிற்புற 4202
துளிவளர் 3525
துளைக்கை 3952
துன்பமகல 4241
துன்றும் 3639
துன்னார் 3935
துன்னபல் 1137
துன்னுமுழு 2554

தூ

தூங்கானை 1424
தூண்டுசோதி 1166
தூண்டுதவ 1316
தூதரை 3506
தூநறும் 163
தூநறுமலர் 4258
தூபியும் 4183
தூமணி 2002
தூமலர்ச் 3660
தூமலர்ப் 164
தூயஅடிசில் 3626
தூயதிரு 3678
தூயநற்கறி 1810
தூயநீரால் 3735
தூமணிப் 3193
தூயவெண்டு 1116
தூயவெண்ணீ 1410
தூரத்தே 347
தூரியத்து 582

தெ

தெண்ணிலா 253
தெண்திரைசூ 2525
தெய்வநிகழ்து 701
தெய்வப்பெரு 1899
தெரிந்துண 4166
தெரிவுரும் 6
தெருளுமெய் 2127
தெள்ளுதண் 1041
தெள்ளுநீதி 3019
தென்தமிழ் 2713
தென்தமிழும் 4161
தென்திசைப் 723
தென்திசையிற் 2931
தென்புகலி 3047
தென்னவர் 2806
தென்னவர் 3844
தென்னவன்த 2661
தென்னவன்த 2760
தென்னவன்தானும் 2503
தென்னவன்தானும் 2767
தென்னவன்தேவி 2648
தென்னவன்நணி 2697
தென்னவன்நோக்கம் 2667
தென்னவன்பணி 2770
தென்னவன்பெருந் 2574
தென்னவன்மாறன் 2722
தென்னவன்வெப்ப 2704
தென்னற்குயி 2847
தென்னாட்ட 2854
தென்னாட்ட 2885
தென்னாவ 327
தென்னிலங்கை 1678

தே

தேசம்எல் 46
தேசுடைய 1196
தேடியஅய 217
தேடியமாடு 470
தேம்பொழி 1682
தேமருவு 2309
தேமலங் 238
தேராரும் 264
தேரும் 323

தேரொலி 1195
தேவதேவ 1135
தேவர்கள் 3149
தேவர்தங் 4266
தேவர்தந் 2425
தேவர்தம்பி 2132
தேவர்தான 1646
தேவர்தேவ 2981
தேவர்தொழு 1679
தேவர்பிரான் 3021
தேவர்பிரான் 1406
தேவர்பிரான் 2303
தேவர்பிரான் 2801
தேவர்பிரான் 4043
தேவர்பிரான் 4218
தேவர்பிரானை 1509
தேவர்பெருமா 1892
தேவர்பெருமா 3230
தேவர்பெருமா 3307
தேவர் முனி 2996
தேவர் முனிவர் 2877
தேவர் முனிவர் 3821
தேவர் ஒதுங்க 3191
தேவாசிரியன் 3491
தேவிபுதல் 4212
தேவியார் 2594
தேவுமால் 769
தேற்ற 2993
தேன்நில 2787
தேன்நில 3443
தேனக்க 870
தேனலரு 2017
தேனார்க்கும் 261
தேனார்ந்த 3332
தேனாருந் 607
தேனிறைந்த 1091
தேனுங் 3942

தை

தையலார் 3375
தையலார்தம 3412

தொ

தொடங்கிய 3652
தொடுத்த 1264
தொண்டகன 687
தொண்டர்அ 520
தொண்டர்ஆர் 2120
தொண்டர்ஈண்டி 1590
தொண்டர் உண 3210
தொண்டர் குழாம் 1450
தொண்டர் குழாம் 2298
தொண்டர் தம் 2988
தொண்டர் தாம் 2566
தொண்டர் பல 1713
தொண்டர் மன 1926
தொண்டர் மன 3043
தொண்டரைச் 4189
தொண்டரைவி 4186
தொண்டனார்க் 489
தொண்டனார் 904
தொண்டுரிமை 4054
தொண்டை 3437
தொல்லைநான் 1111
தொல்லைநீள் 2258
தொல்லைமால் 345
தொல்லைவேட் 376
தொல்லைவேத 1536
தொலைவில் 1843
தொழுதணை 1452
தொழுதுதிளை 3899
தொழுதுபல 2909
தொழுது பலவ 1681
தொழுதுபுறம் 2245
தொழுதுபுறம் 3022

தொழுதுபுனல் 3616
தொழுதுபோற் 548
தொழுது விழுந் 2880
தொழுவிழுந் 3444
தொழுதெழுந் 1639
தொழுந்தகைஅ 598
தொழுந்தகைந 1403
தொழுவார்க் 1981
தொன்மைத்தி 610
தொன்மைதரு 4208
தொன்மைமு 1272

தோ

தோணியில் 2458
தோணிவீற் 2031
தோள்கொண் 616
தோற்கவும் 2698
தோற்றவ 2711
தோற்றவ 2759
தோற்றும்பொ 3397
தோற்றும்மன் 308
தோன்றுகாட் 2738

ந

நக்கார் 185
நகர்வலஞ் 3087
நகரமாந்த 3897
நங்கள்குல 3785
நங்கள்சமய 1391
நங்கள் நாத 45
நங்கள் வாழ் 3095
நங்கைஉள் 1134
நங்கைநின் 3526
நங்கைபரவை 3472
நங்கைபரவை 3880
நச்சிஇன் 2329
நஞ்சு 1377
நஞ்சும் 1374
நட்டம் 992
நடமே 1226
நண்ணிஇறை 1878
நண்ணிநாளும் 3602
நண்ணிமா 720
நண்ணியஒரு 863
நண்ணியதவ 372
நண்ணியவயல் 918
நண்ணுந்திரு 1577
நண்ணும் இசை 1024
நதியும் 495
நந்திஎம்பிரான் 2062
நந்திபிரானார் 3532
நம்பர்தாம்அடி 3545
நம்பர்தாம்அத 3505
நம்பர்தாளின் 3777
நம்பர்மகிழ் 2477
நம்பர்அடியா 1736
நம்பரை 2156
நம்பி அருளா 3478
நம்பி தாமும் 3815
நம்பி பாத 3889
நம்பியாரூரர் 3189
நம்பியாரூரர் 3542
நம்பியாரூரனு 3424
நம்முடைய 704
நம்மையுடைய 1801
நமக்குமுன் 450
நரசிங்க 151
நல்லகோவண 527
நல்லசெங் 923
நல்லதாய் 1811
நல்ல தோழர் 3900
நல்ல நந்தன் 3930
நல்ல நவ 1244
நல்லநாள் 2944
நல்ல பத 797
நல்ல பொன் 539

நல்லவென 1727
நல்லூர் 3228
நல்லூரில் 1485
நல்லொழுக்க 390
நலம்சிறந்த 3596
நலம்பெருகுஞ் 4139
நலம் பெருகும் 3330
நலம் மலி 3041
நலிவாரும் 964
நவமின்சுடர் 1433
நள்ளார்க 612
நள்ளாற்றில் 2358
நள்ளிருட் 2048
நள்ளிருள் 3568
நற்பதி 3574
நற்றமிழ் 85
நற்றவக் 3139
நற்றவர் 3048
நற்றவராம் 897
நற்றிறம் 1085
நறவம் 2860
நறைஇதழி 3677
நறைகமழ் 392
நறையாற்று 1277
நன்மைஉய்க் 2687
நன்மைசாலு 1834
நன்மைநீடி 1084
நன்மைபெரு 1465
நன்றிபுரியும் 1222
நன்றுசால 533
நன்று மகிழ 3203
நன்றுமிழைத் 4205
நன்னீர்ப் 4237
நனிபள்ளி 3308
நனைந்தனைய 1466
நனைமருவு 1048

நா

நாகசூத 239
நாகதலத்து 3949
நாட்டார் 1903
நாட்டுநல் 303
நாட்டுமறை 3059
நாடிய 738
நாடும்அன் 534
நாடும்இன் 281
நாடொறும் 3548
நாடொறுஞ்சி 3649
நாணனும் 752
நாணனே 745
நாணனொடு 802
நாதமங்கல 3089
நாதமறை 1889
நாதர்தந் 549
நாதர்தம் 2644
நாதர்தம் 3555
நாதர்பால் 3265
நாதர்மருவு 1581
நாதரும் 3504
நாதரும்பெரு 1144
நாதரை 3111
நாதன் 3633
நாதனார் 343
நாமகரண 1944
நாமமூதூர் 1023
நாமறியோம் 1949
நாமார்க்கும் 1363
நாமிங்குண்ப 3744
நாயகன் 17
நாயன்நீரே 3487
நாயனார்தொ 4050
நாயனார்முது 3286
நாயனாருமக் 2430
நாயனைஅடி 3543

நாரணற்கும் 4167
நாரணன் 2249
நாலடிமேல் 2180
நாலாங்குல 3366
நாலுகரண 1720
நாலுதந்த 2961
நாலூர்தென் 1486
நாவலர்கோன் 224
நாவலர்தம்பெரு 3808
நாவலர்மன்ன 3925
நாவலர்மன்ன 3167
நாவலர்மன்ன 3175
நாவலூர்வந்த 332
நாவாண்ட 1957
நாவின் 2446
நாவினுக்கரசர் 1822
நாவினுக்கரசரு 2424
நாவினுக்கு 2470
நாவுக்கரசர் 2396
நாவுக்கரசரும் 1427
நாவுக்குமன்ன 1467
நாளிகேர 78
நாளும்நம்பி 1716
நாளும்பெரு 981
நாளுமிகும் 1315
நாளைப்போ 1067
நான்மறைநூ 1497
நான்மறைமு 209
நானமான் 2405

நி

நிகரிலா 2305
நிகழும்ஆங் 2942
நிகழும்முறை 1224
நித்தமும் 3240
நித்திலச்சிவி 2270
நிரந்தகங்குலி 3092
நில்லாத 1307
நிலத்தின் 1036
நிலமகட் 97
நிலமிசைப் 2559
நிலவிய 3666
நிலவும்பெரு 3806
நிலவுமாளிகை 2337
நிலவுமெண் 13
நிலைச்செண்டு 3878
நிலைமைமற் 541
நிறைகுடந்தூப 2443
நிறைகுடம் 170
நிறைசெல்வ 2363
நிறைந்தநீ 947
நிறைந்தமறை 3839
நிறைந்தாரா 3032
நிறையழிந்த 4122
நிறையும்பரிசு 1885
நின்அறநெறி 2651
நின்ற அன்பரை 1862
நின்றஊர் 4185
நின்றசெங் 828
நின்ற திருத் 1684
நின்ற நிலைமை 3476
நின்ற மறை 1800
நின்ற முது 698
நின்றவர்தம் 2515
நின்றவர்தம் 3261
நின்றவரங்கெ 3415
நின்றவரங்கெய் 1069
நின்றவன் 4277
நின்றவிதி 1257
நின்றவேதி 526
நின்றாலுமிரு 4158
நின்றியூர் 3309
நின்றுகோபுர 256
நின்றெங்கு 715
நினைத்தனர் 825

நீ

நீக்கரிய	3186
நீங்குதுயில்	3413
நீங்கும்இர	1005
நீடியஅப்பதி	1656
நீடியஅப்பதி	2234
நீடிய சீர்	1728
நீடிய பேரன்பு	2449
நீடிய மணி	1440
நீடுகாஞ்சி	2889
நீடுகோபுரம்	2323
நீடுகோபுரமுன்	3257
நீடுசீர்த்திருநீல	1856
நீடுசீர்த்திருவா	2500
நீடுசீர்த்தென்	2772
நீடுதண்பனை	1110
நீடுதிருக்கழுக்	1600
நீடுதிருக்கழும	1999
நீடுதிருக்காள	3573
நீடுதிருத்தூங்	1422
நீடு திருத்தொ	2805
நீடு திருநின்றி	2190
நீடு திருநீல	2366
நீடு திருப்பூ	3850
நீடு திருப்பொ	2903
நீடு திருவாச்சி	2224
நீடு திருவாஞ்சி	2476
நீடு தேவர்	16
நீடு தொண்டர்	2123
நீடு தொல்புகழ்	4000
நீடுந்திரு	1436
நீடுநிலைத்	3077
நீடும் நீள்நிலை	2061
நீடும் புகழ்	1496
நீடு பூசனை	1842
நீடும்அன்	1044
நீடும்இசை	2914
நீடு உரிமை	3775
நீடு பராய்	2244
நீடுமப்பதி	2274
நீடுமெய்ப்	2699
நீடுவெண்புகழ்	3160
நீடுவாழ்பதி	2099
நீடுவேலைதன்	4085
நீண்டசெஞ்	4193
நீண்டவரை	1451
நீணிலைக்கோ	2803
நீணிலைமாளி	2290
நீதிமாதவ	339
நீர்நாடு	2531
நீராடித்	1963
நீரார்சடை	3706
நீராருஞ்சடை	1498
நீராருஞ்சடை	3681
நீராருஞ்சடை	4093
நீரின்மலிந்த	3762
நீரினிற்பொலி	3163
நீலநக்கடிக	2426
நீலமாமஞ்ஞை	949
நீலமாமிடற்	2570
நீற்றலர்	1047
நீற்றழகர்	3290
நீற்றால்	1340
நீற்றொளி	3118
நீறணிந்தார்	1338
நீறுசேர்	1101
நீறுபுனைவார்	1901

நு

நுதலின்	1081

நெ

நெஞ்சம்	1139
நெஞ்சில்மரு	3609
நெடிதுபோது	755

நெடியோன் 569
நெடுங்களத் 2252
நெடுஞ்சடை 371
நெருங்குதூ 169
நெருங்குபை 722
நெருப்பில் 2954
நெருப்பினில் 2709
நெல்வேலி 3860
நெற்றியிற் 21
நெற்றிவிழி 182
நெறிகொண்ட 706

நே

நேசம்நிறை 1270
நேர்ந்த 423

நோ

நோக்கிட 2641

ப

பகர்ந்து 1046
பகற்பொழுது 3180
பங்கயக்கண் 2927
பங்கயச்செங் 3446
பங்கயப்பாச 2357
பங்குனி 3502
பஞ்சநாத 4015
பஞ்சின் 305
பட்டவன 793
படங்கொள் 3218
படர்ந்த 91
படர்பெரு 3122
படிமிசை 4101
படியில்ஞான 2404
படியில்நீடு 4235
படியேறு 3846
படிவம் 1900
படுபொரு 2717
படுமணியும் 3951
பண்டிசரி 177
பண்டுகயிலை 3382
பண்டு திரு 1958
பண்டு நிகழ் 3426
பண்டு புரி 1319
பண்டு போலப் 1888
பண்ணார்பதிக 2066
பண்ணார் மொழி 3377
பண்ணியவஞ்ச 2553
பண்ணிறையும் 3300
பண்ணிறைந்த 3460
பண்ணின் 1219
பண்ணுறு 583
பண்தரு 82
பண்பயில் 1456
பண்பயில் 2225
பண்புடை 2758
பண்புடைய 1670
பண்புபெருகு 3790
பண்புமிக்க 3714
பண்புமிக்கார் 1705
பண்புமேம் 1855
பணிகொள்ளு 4040
பணிந்துவீழ் 2414
பணிந்தெ 789
பணிந்தெ 2331
பணிபுவன 962
பணியார் 1584
பணியும்அன் 530
பணியுமப் 2280
பணிவளர் 3002
பணிவுடை 878
பணையில் 1873
பணையும் 3640
பத்தனாய் 1439
பத்தியிற் 3142
பத்தியின் 72
பதவுகால 1236

பதிகஇின்	2276	பரவு திரு	3054
பதிகநாண்	1865	பரவுந்தில்லை	3811
பதிகம்	3211	பரவும்பரி	3886
பதிளெங்கு	3894	பரவும்பெரு	4247
பதிநிலவு	2795	பரவுவாய்	3273
பதுமநற்	856	பரவுறுசெந்	2318
பதைத்த	1845	பரவைஓத	1535
பந்தணைமெல்	2171	பரவையார்தம்	3509
பந்தனையு	4138	பரவையார்மா	3875
பந்தம்வீடு	300	பரவையார்வல	296
பயன்தருவ	1935	பரிசனமும்	3302
பயில்வடு	661	பரிசுவிளங்க	3737
பயில்விளி	792	பரிவிற்போற்	3784
பயிலைச்செறி	1721	பரிவுறு	929
பரசுங்	1346	பருவமறாப்	2241
பரசுவந்	106	பல்குதொண்	2050
பரந்தநிதி	3787	பல்குவெண்	2122
பரந்தவிளை	1910	பல்பதிகள்	3049
பரம்புதம்	3094	பல்பதியும்	1613
பரம்பொரு	237	பல்பெரு	1725
பரமர்அரு	3746	பல்லவனும்	1365
பரமர்தந்திருக்	2158	பல்லியங்	88
பரமர்தந்திருப்ப	2345	பல்லியநாத	2646
பரமர்திருஅர	3454	பல்வகைத்	1660
பரமர் திருப்	3854	பல்வேறு	713
பரமனார்தந்	2882	பலதுறை	734
பரவமேன்	1258	பலநாள்	3215
பரவிஅப்	3244	பலமுறையும்	2207
பரவிஏத்திஅங்	2438	பலமுறையும்	2898
பரவி ஏத்திய	2869	பலர்தொழும்	2670
பரவியகாதலிற்	2368	பவந்தவிர்	2055
பரவியேபணி	3457	பழனத்து	2202
பரவியேபர	3876	பழிப்பறை	113
பரவிவரு	3027	பழுதில்சீர்	2278
பரவினர்	279	பழுதுதீர்ப்	3608
பரவுகாதலிற்	2580	பழுதுபுகு	788
பரவுசொற்	2272	பள்ளிகள்	2535
பரவு திரு	2164	பள்ளிகொள்	1850

பள்ளியினிற்	3723
பற்றறுத்த	3589
பற்றார்தம்	2789
பற்றொன்றிலா	1490
பறிமயிர்த்	2505
பன்மணி	2714
பன்முறை	1001
பன்னகப்	2024
பன்னுதமிழ்	2222
பன்னுதிருப்	4029
பன்னுதொல்	1700
பன்னெடுங்	2243
பனிநீர்விரவி	3829
பனிநீர் மதிச்சடை	3266
பனிநீர்விசும்	15
பனிநீர் வெண்	3736

பா

பாகமருங்	1172
பாங்ககன்று	1751
பாங்கணி	2999
பாங்கியர்	283
பாங்குடைய	1737
பாங்குகின்ற	3371
பாங்குமணி	875
பாங்கோடி	292
பாசத்தொடை	1381
பாசமற்றில	2092
பாசமாம்	298
பாசிலைப்	686
பாசொளி	670
பாட்டியல்	51
பாடலாடல்	3906
பாடலிசை	3352
பாடலி	1308
பாடிஅங்கு	3216
பாடிஅறிவு	3364
பாடிநின்று	2263
பாடிமிகப்	3448
பாடியஅப்	2485
பாடியஅப்	3333
பாடியபதிக	2567
பாடியவர்	3923
பாடினார்	2899
பாடும்தமிழ்	1552
பாடும் அரதை	2306
பாடும் பதிக	2071
பாடும் அப்பதி	2344
பாண்டிமாதே	2608
பாண்டிமாதே	2620
பாண்டிமாதே	2630
பாணனார்	3788
பாதம்பர	1020
பாதாளீச்சர	3872
பாதிமதி	3498
பாம்புரத்	2441
பாய்த்திய	3582
பாய்தலு	574
பாயுடை	2627
பார்நனை	3950
பார்மிசை	864
பார்விளங்	243
பாரிடத்	3521
பாரின்	2299
பாலனாம்	841
பாவக்கொடு	1384
பாவியேன்	823
பாவின	2141
பாவும்	1228
பாவுற்ற	2744
பாளைவிரி	1049
பான்மைஅர்ச்	3560
பான்மையால்	3020
பான்மையில்	681
பானல்	2555

பி

பிஞ்ஞக 181
பிணியவிழ் 3008
பித்தனு 187
பித்துற்ற 3588
பிரமபுரத்திரு 1671
பிரமபுரத்தில் 2462
பிரமபுரம் 1917
பிரிவுறும் 1824
பிழையுளன 3439
பிள்ளைதைவர 1104
பிள்ளைமைப் 282
பிள்ளையார் 2660
பிள்ளையார்அ 1667
பிள்ளையார்அ 2041
பிள்ளையார்அ 2046
பிள்ளையார்எழு 1512
பிள்ளையார்எழு 2218
பிள்ளையார்எழு 2572
பிள்ளையார்எழு 3157
பிள்ளையார்கழ 1454
பிள்ளையார்செ 2658
பிள்ளையார்தந் 2886
பிள்ளையார்த 1962
பிள்ளையார்தா 2846
பிள்ளையார்திரு 258
பிள்ளையார்திரு 2361
பிள்ளையார்மு 2703
பிள்ளையாரும் 2678
பிள்ளையாரெ 1859
பிள்ளையாரெ 1866
பிள்ளையாரெ 2160
பிளவுகொண்ட 1099
பிறந்ததெங் 313
பிறந்தபெரு 882
பிறந்துணர் 1057
பிறவாதொரு 4211
பிறைத்தளிர் 507
பிறைவளர் 373
பிறைவளரு 3956
பின்சென்ற 1960
பின்பும்ஆரறி 2730
பின்புமுன்னை 1853
பின்மறவ 730
பின்னங்கு 4148
பின்னும்பின் 3401
பின்னொரு 3433

பீ

பீடுகெழும் 4028
பீலிதடவி 3619
பீலியும் தடுக் 2536

பு

புக்கபொழு 3986
புக்கபோதவர் 2585
புக்கிறைஞ்சி 2388
புக்கெதிர் 2393
புகலிகாவலர் 2514
புகலியில் 2757
புகழ்ந்த 1826
புகழனார் 1287
புடைமாலை 1481
புண்டரிக 608
புண்ணியமுத 1996
புண்ணியனார் 2790
புண்தலைவன் 1323
புணர்ந்தஆனி 1125
புணர்ந்தமெய் 2126
புத்தரினம் 2810
புதியநாண் 3166
புதுமலர் 4106
புந்தியினால் 2828
புயல்காட்டு 873
புயலளப்பன 4002

புரங்கடந் 1192
புரசைவயக் 2556
புரமூன்றுஞ் 4160
புரவித்திரள் 3801
புரிந்த 596
புருவமென் 3000
புல்லறிவிற்ச 1415
புல்லறிவிற்சா 2808
புல்லோடும் 1688
புலர்வதன் 1314
புலரும்படி 322
புலரும்பொழு 1028
புலன்கொளின் 2286
புலனொன்று 226
புவனவாரூ 2421
புள்ளலம்பு 2428
புள்ளூந் 1055
புற்றிடங்கொ 271
புற்றிடங்கொ 2417
புற்றிடம்விரு 285
புறத்தணைந்த 2901
புறந்தரு 257
புறப்பட் 619
புறம்பயத்தி 2144
புறம்புநின்று 1541
புறம்வந் 2489
புன்மைச் 990
புன்னயத்தரு 1709
புன்னெறி 1420
புனப்பண்ணை 1273
புனவாயிற் 3870
புனிதமெய் 3141
புனிதனார் 3221
புனைமலர் 884
புனைவார் 1913

பூ

பூங்கோயில்அ 3431
பூங்கோயில்மகி 3182
பூசுரர்சூளா 4195
பூசுரரெல்லாம் 4188
பூசைகடிது 3794
பூணுந்தொழில் 1239
பூத்தபங்கய 1833
பூதகணங் 1263
பூதகணநாத 1934
பூதநாயக 136
பூதம்ஐந் 142
பூதம்யாவை 43
பூதமுதல் 3469
பூதிஅணி 3709
பூதிகோவண 1706
பூதிமெய்க் 2761
பூதியாகிய 1148
பூந்தண்பனி 3194
பூந்தண்பொன் 1211
பூந்துருத்தி 2851
பூமகளுக் 1177
பூமரும் 1115
பூமருவும் 2312
பூமலிநறு 3538
பூமுகை 1932
பூவலர்நறு 3010
பூவார்சடில 3599
பூவார்திசை 137
பூவிரியுந் 2833
பூவிற்பொலி 1563
பூவும்பொரி 3901
பூழியர்தமிழ் 2504
பூழியன் 2774

பெ

பெரியபெரு 1457
பெரியவர் 1821
பெருக்கோ 2004
பெருகியஅருள் 3016

பெருகியஅன் 1397
பெருகியநல 148
பெருகுகாத 1869
பெருகும்அச் 2612
பெருகும்பதிக 3225
பெருகுமதி 4251
பெருகுவான 454
பெருகுவிருப்பு 2183
பெருகுவேத 4280
பெருகொலி 3138
பெருத்தெழுகா 4055
பெருத்தெழும 1923
பெருந்தடங் 3524
பெரும்பாணர் 2035
பெருமகிழ்ச்சி 3058
பெருமணக் 3110
பெருமதில் 250
பெருமலை 1945
பெருமாள் 3904
பெருமைசால் 152
பெருமைபிறங் 1220
பெருமைபிறங் 1247
பெருமையால் 342
பெருமையிற் 3999
பெருமைவிளங் 1874
பெருவாச 1487
பெருவாய்முத 4245
பெருவிறல் 420
பெருவீரை 3495
பெற்றதாதை 3378
பெற்றமுகந் 4136
பெற்றமேறி 3629
பெற்றியால்அ 2664
பெற்றயால்தவ 657
பெறலருந் 1757
பெறலரும் 1816

பே

பேணியஅற் 1993
பேணும்அன் 512
பேதநிலைமை 3479
பேர்பரவை 294
பேராத 1312
பேரிசைநாவு 2175
பேருலகிலோ 4027
பேருவகை 3071
பேறினி 834
பேறுவேறு 1095
பேறெனக் 479

பை

பைஞ்ஞீலி 1580
பையரவமணி 4058

பொ

பொங்கரில் 937
பொங்கிளமுங் 2075
பொங்கிளமுந் 2523
பொங்கியசிந் 2403
பொங்கியசின 744
பொங்கியதிரு 353
பொங்கியமா 934
பொங்குகடற் 1802
பொங்குகாதலி 2279
பொங்குகொங் 1991
பொங்குகொங் 2057
பொங்குதமிழ் 3429
பொங்குதிரு 3462
பொங்குதெண் 2080
பொங்குபுனலா 1571
பொங்குபுனற் 2797
பொங்குபெரு 3285
பொங்குமா 101
பொங்குவிடந் 2386
பொங்குவெண் 522

பொங்கொளி 1991
பொச்சமில் 542
பொடிமூடு 895
பொடியணி 2117
பொடியார் 1375
பொய்கடிந் 361
பொய்கைசூழ் 1683
பொய்தரு 1331
பொய்தவ 2652
பொய்யிலி 2843
பொய்வாய்மை 1343
பொருட்டிரு 556
பொருந்திய 1813
பொருப்பரை 1791
பொருப்பிலெ 787
பொருப்பினி 807
பொருபுலி 672
பொருவருஞ் 659
பொருவருந் 41
பொரு வரும் 211
பொருவில்திரு 3697
பொருவில்பெரு 3728
பொருவில்பொ 3804
பொருவிலாத 2435
பொலங்கல 334
பொழுது 1893
பொற்களப 1176
பொற்குடம் 3112
பொற்சிலை 629
பொற்பமைந்த 3945
பொற்றட 690
பொற்றிரள் 2935
பொற்றிரு 3271
பொற்றொடி 2951
பொன்தயங் 134
பொன்தர 847
பொன்தவழ் 585
பொன்தாழ் 496
பொன்திரளு 235
பொன்பரப்பி 3882
பொன்மதில் 4083
பொன்மலைக் 1644
பொன்மலைப் 552
பொன்முகலி 1614
பொன்னணி 3129
பொன்னார்ந்த 1421
பொன்னார் 3798
பொன்னிதழ் 2027
பொன்னிநீர் 3659
பொன்னிமய 1197
பொன்னிவலங் 1661
பொன்னிவள 2657
பொன்னிவள 2799
பொன்னின் 11

போ

போகநீடு 246
போதஞானப் 2112
போதநீடு 2855
போதம்நிகழ 1547
போதரா 922
போதுபோய் 1852
போதுவர் 761
போந்துபுகு 3480
போந்துமா 2374
போமது 737
போமாதுணி 1559
போய்அவள் 3507
போர்வலை 719
போர்வை 1059
போற்றிச்சடை 2448
போற்றிசைக் 2365
போற்றிசைத் 126
போற்றிசைத் 2308
போற்றிசைத் 2804
போற்றிநீள் 352

போற்றிமெய் 2982
போற்றிய 2189
போனஅதி 637
போனவர் 3585
போனவேதி 518

ம

மக்கள் 4209
மகட்கொடை 1734
மகரதோரண 2974
மகிழ்ச்சி 157
மகிழ்ந்தனன் 2287
மங்கலகீதநாத 167
மங்கலகீதம் 268
மங்கலதூரியந் 2000
மங்கல தூரியநா 3080
மங்கல தூரியம் 2219
மங்கல நல் 3683
மங்கலம்பெரு 478
மங்கலம்பொலி 156
மங்கலம்பொலி 3133
மங்கலமாஞ் 889
மங்கலமாம் 3877
மங்கலமாமண 1733
மங்கலமாமெய் 2013
மங்கலவிழவு 562
மங்கலவினை 80
மங்குல்வாழ் 835
மங்கை பாகர்தந் 4278
மங்கைபாகர்தி 2876
மங்கை பாகராம் 538
மங்கையர்க்கரசி 2548
மங்கையர்க்குத் 4194
மங்கையர்க்கு 1100
மங்கையைப்பாக 469
மங்கையொரு 3391
மங்கையோடு 1956
மட்டவிழ்அல 601
மட்டவிழ்கொ 1785
மட்டுவிரிபூங் 3730
மடமகள் 1759
மடல்கொண் 3690
மடலாரும் 3311
மடவரலை 3702
மடித்தாடும் 3274
மடுத்தபுனல் 1786
மடைஎங்கும் 1916
மடையில் 1217
மண்டிய 259
மண்டுகாத 545
மண்டுபுனல் 63
மண்டு போரின் 3969
மண்ணிக்கரை 1237
மண்ணிய 3001
மண்ணில்திகழ் 1719
மண்ணில்வாழ் 99
மண்ணின்மி 1194
மண்ணின்மி 2465
மண்ணினல்ல 2784
மண்ணினில் 2990
மண்ணினிற் 2140
மண்ணினுக் 3124
மண்ணினுள் 4246
மண்ணிமறைந்த 3425
மண்ணுக்கு 3979
மண்ணுலகில் 1980
மண்ணுலகு 2159
மண்முதலாம் 1697
மண்மேற்சைவ 3759
மணமிசைந்த 1731
மணவினை 158
மணிநெடு 1408
மணிவீதி 2205
மதிநுதற் 3518
மதிபுனைந்த 2282
மதிவளர் 4

மதிவாண்	3393
மதிவிளங்	546
மந்தரத்	957
மந்தாநில	978
மந்திரங்கள்	2169
மந்திரச்	2603
மந்திரமுறை	3145
மந்திரிகள்அது	119
மந்திரிகள்தமை	4215
மந்திரியாரை	2650
மயங்கிய	3516
மயிலொடுங்க	2291
மரபிரண்டுஞ்	1920
மருகல்அமர்	2389
மருங்கின்	2573
மருங்குநின்	768
மருங்குபெரு	903
மருங்குளநற்	2319
மருட்கொடு	1121
மருணீக்கி	1290
மருந்து	2616
மருந்தும்	2964
மருமேவு	1278
மருவலார்	2284
மருவியஏழி	2900
மருவியகால்	965
மருவியதிரு	840
மருவும்	506
மல்கிய	680
மல்குதண்	2341
மல்குமகிழ்	3344
மல்குமப்	1093
மல்லல்ஞா	3938
மல்லல்நீடிய	2418
மல்லல்நீர்	551
மலர்ந்தசிந்	531
மலர்ந்தபேரொ	2060
மலர்நீலம்	1284
மலர்பெருங்	3146
மலர்மழை	1772
மலர்மாரி	2524
மலர்மிசை	550
மலர்மேல்	3390
மலரமளி	320
மலைக்குல	1146
மலைச்சிகர	1616
மலைநாட்டரசு	3831
மலைநாட்டெல்	4252
மலைபடு	679
மலைமலிந்த	3927
மலையான்	3367
மலையும்பல்	1351
மலையொடு	3967
மலைவளர்	228
மலைவளர்	2800
மலைவிழிப்பன	1124
மழபாடியினி	3231
மழபாடிவயிர	2210
மழவிடைஇள	2543
மழவிடைமே	3657
மழுவுடை	860
மழையிற்கரை	3770
மழைவளர்	557
மற்றத்திரு	2385
மற்றதற்குப்	2044
மற்றதனில்	3289
மற்றதனை	1747
மற்றதுகண்ட	2486
மற்றதுகண்டு	109
மற்றநல்	2154
மற்றப்பதிகள்	1573
மற்றப்பதியி	4018
மற்றம்மாற்	453
மற்றம்மாமறை	2590
மற்றம்மாற்றங்	3477
மற்றவ்வூர்	1051

மற்றவ்வூர்	2478
மற்றவண்பதி	2437
மற்றவர்	605
மற்றவர்க்கு	2387
மற்றவர்கட்	2518
மற்றவர்கருவி	4222
மற்றவர்கள்	2813
மற்றவர்கள்வெ	2809
மற்றவர்சென்	2513
மற்றவர்சொன்	422
மற்றவர்கள்தொன்	2702
மற்றவர்தஞ்	636
மற்றவர்தந்	1919
மற்றவர்தம்உ	3402
மற்றவர்தம்பெ	2369
மற்றவர்தம்மு	4042
மற்றவர்தம்மை	1768
மற்வர்தம்	1378
மற்றவர்தம்	3060
மற்றவர்தம்வ	3993
மற்றவர்தமக்	3017
மற்றவர்தாம்அ	3570
மற்றவர்தாம்உ	1298
மற்றவர்தாம்	1743
மற்றவர்தாம்	4143
மற்றவர்திண்	742
மற்றவர்பிசை	826
மற்றவர்பிள்ளை	2755
மற்றவர்மனைவி	850
மற்றவர்மொழி	577
மற்றவர்வணங்	3564
மற்றவரணை	561
மற்றவருங்கை	3411
மற்றவரும்	3913
மற்றவரும்மன	1472
மற்றவரை	1805
மற்றவற்றின்	3915
மற்றவன்இங்கு	3556
மற்றவன்இசை	155
மற்றவன்கொற்ற	486
மற்றவன்செய	447
மற்றவன்தன்உ	3580
மற்றவன்தன்	700
மற்றவன்தீர்க்	3552
மற்றவனுங்	613
மற்றவனும்	1730
மற்றவுரை	1335
மற்றவேலை	1848
மற்றிதற்கு	48
மற்றிந்நிலை	4098
மற்றிவ்வான்	2583
மற்றிவர்	3108
மற்றிவனும்	2384
மற்றினி	648
மற்றுநீ	216
மற்றும்	1405
மற்றுவே	2215
மற்றைநாள்	2473
மற்றைமறை	1221
மறந்தரு	1281
மறவாமை	4091
மறிகரந்து	528
மறுவில்	306
மறுவிலா	355
மறைக்குல	3130
மறைகள்கிளர்	1985
மறைகளாய	3235
மறைகாளயின	191
மறைகளால்	1158
மறைத்தவ	482
மறைத்தவ முழங்கின	2136
மறைத்தவமுனிஅஞ்	419
மறைமுனிவர்	1964
மறையவர்கள்	1076
மறையவர்கள்	2165
மறையவர்வே	2763

மறைவனாகி	381	மன்னவனுரை	2593
மறையனைத்தும்	2091	மன்னவனுரை	4190
மறையாளர்	4069	மன்னவனை	3675
மறையொலி	3143	மன்னன்வண	3621
மறையோர்	1253	மன்னிநீடிய	3997
மறையோர்வா	4238	மன்னிப்பெரு	3623
மறைவளர்	1995	மன்னியஅந்	1696
மறைவாழ	3062	மன்னிஅன்	1409
மறைவிளங்கு	2281	மன்னிசிற	555
மன்பெருந்	337	மன்னுகின்ற	1159
மன்பெருமா	811	மன்னுகோ	2129
மன்றல்மலர்	2532	மன்னுங்கரு	3978
மன்றல்விரவு	1534	மன்னுசீர்மயி	4089
மன்றல்வினை	3078	மன்னுசீர்வயல்	346
மன்றலங்க	2269	மன்னுஞ்செல்	1546
மன்றலங்குழ	2549	மன்னுத	1318
மன்றலந்தரு	4264	மன்னுதிருக்கா	3868
மன்றில்நிரை	3887	மன்னுதிருக்கே	3571
மன்றுளாடு	242	மன்னுதிருநள்	2362
மன்றுளே	401	மன்னுதிருப்ப	2916
மன்னகேள்	3612	மன்னுதிருப்ப	3451
மன்னர்பெரு	3772	மன்னுதிருமாற்	3354
மன்னர்க்கு	3670	மன்னுதோர	2412
மன்னவர்திரு	165	மன்னுந்திசை	1010
மன்னவரும்	4053	மன்னுபுகழ்	2932
மன்னவன்தன்அத	115	மன்னுபெருஞ்	3075
மன்னவன்அவ	2625	மன்னும்அக்	2267
மன்னவன்இடு	2628	மன்னும்உரிமை	3499
மன்னவன்உ	2596	மன்னும்ஏதுக்	2737
மன்னவன்தன்	128	மன்னும்பதிகம்	1341
மன்னவன்தன்	590	மன்னும்புகழ்	325
மன்னவன்பா	4140	மன்னுமப்	508
மன்னவன்மாற்	2665	மன்னுமப்	2277
மன்னவன்மாற	2756	மன்னுமருதின்	3224
மன்னவன்மொ	2671	மன்னுமாமடம்	2338
மன்னவன்வரு	859	மன்னுமிசை	3050
மன்னவன்றன்	4144	மன்னுமிராமே	3861
மன்னவனார்	3912	மன்னயிர்புர	118

மன்னுவார்ச 2991
மனத்தினாற் 4180
மனந்தளரு 906
மனமகிழ்ந்த 543
மனமகிழ்ந்து 4039
மனிதரால் 3177
மனைசாலும் 876
மனைப்படப் 1444
மனைமருங் 920
மனையறத்தி 1922
மனைவியார்கொ 461
மனைவியார்கற் 416
மனைவியர்செ 1846
மனைவியார்தம் 396
மனைவியர்தம் 3720
மனைவியார்தா 1745
மனைவியாருட 1807
மனைவியாரெரா 523

மா

மாகமார் 754
மாகமீது 1624
மாசறு 925
மாசில்மதி 1369
மாசில்வற் 1633
மாசில்வாய் 2107
மாசில்வெண் 4273
மாசிலாதமணி 141
மாசிலாமரபில் 186
மாசின்மன 1305
மாசுசேர் 2721
மாசுசேர்நத 3603
மாசுடம்பு 1082
மாடநிரை 2203
மாடம்ஓங் 2987
மாடம்நீடு 1551
மாடமாளிகை 89
மாடலை 427
மாடவீதிஅல 1521
மாடவீதிமருங் 1589
மாடுசூழ் 2413
மாடுபுனற் 2852
மாடுபோதக 83
மாடுவிரை 931
மாடுளபதிகள் 3270
மாடுற்றணை 1383
மாடெங்கு 1015
மாதங்கம்எரு 1007
மாதங்கம்தீங் 591
மாதர்தம் 3561
மாதர்நாறு 61
மாதர்பிறை 1654
மாதரவர்மகி 3418
மாதரவர்மருங் 1694
மாதவம்செய் 35
மாதவமறை 1829
மாதவர்கள் 2919
மாதவவேட 474
மாதினியார் 1289
மாதுக்க 2739
மாதுகூறு 451
மாதுடன் 329
மாதுதன்னை 413
மாதொருபாக 149
மாநாகம் 2217
மாநகரம் 2315
மாநிலங் 121
மாபாவிக் 1379
மாமணிச் 1763
மாமதில்ஆரூர் 1507
மாமதில்மஞ் 553
மாமலையாள் 3449
மாமறைநூல் 3082
மாமறைமைந்த 3127
மாமறையாளர் 2148
மாமறையோர் 1998

மாமறையோர் 2779
மாமறையோர்விதி 159
மாமறையோர்விழுக் 1939
மாமுனிவர் 801
மார்பமுந் 1629
மார்பாரப் 1495
மார்பிற் 709
மாரிக்கால 448
மால்பெரு 2618
மாலயற்கு 464
மாலயன் 249
மாலயனுக் 4134
மாலாயவன் 2745
மாலின் 54
மாலும் அயனும் 3192
மாலும் அயனும் 3493
மாலைசாந் 2971
மாலைசூழ்புறங் 2407
மாலைதண்கல 3536
மாலைபயிலும் 1872
மாலையாமம் 2111
மாலையிடை 2912
மாலைவெண் 2588
மாவிரைத் 59
மாவீற்றிரு 3753
மாளிகைகள் 266
மாளிகைமுன் 3959
மாளிகையி 3055
மாற்றார்க் 4096
மாறன்பாடி 2094
மாறனும் 2662
மாறில்ஊன் 816
மாறில்பெரு 879
மாறில் வண்பக 1106
மாறில் வண்பெ 2977
மாறிலாதஇப் 1151
மாறிலா நிறை 3085
மாயிலா மகிழ் 868
மாறுகடிந்து 4094
மாறு பெறல் 1171
மாறு முதற் 955
மாறுற்ற 3975
மான்இளம் 280
மான்மறிக் 1832
மானச்சிலை 714
மானச் மன்ன 2692
மானச்மிகு 1722
மானச் விஞ்ஞை 1619
மானியார்தா 2599

மி

மிக்கசெல்வம் 3755
மிக்கதிருத் 2934
மிக்கதிருத் 3066
மிக்கபுனல் 3458
மிக்கபெருங் 2917
மிக்குயர்ந்த 3025
மிக்கெழுமன்ப 3696
மிடையும் 1643
மின்நெடுஞ் 1847
மின்பொலி 1174
மின்னார்சடை 3389
மின்னார் செஞ் 263
மின்னிடை 855
மின்னுசெஞ் 913
மின்னும் 1016
மின்னொளி 3432

மீ

மீட்டுமவர் 3296
மீளமீள 1246
மீளாஅடி 3468
மீளா அருள் 3275
மீளும்அத் 1636
மீன்விலை 4009
மீனவற்கு 2762

மீனவன்கொ	2705
மீனவன்செவி	2624
மீனவன்தன்	2675

மு

முக்கண்	505
முகிலுரிஞ்சும்	1175
முஞ்சிநாணு	509
முட்டஇமை	3292
முட்டில்அன்	536
முட்டில்மீன்	4007
முண்டநிறை	892
முத்தமிழ்	2028
முத்திரையே	954
முதுவாயோரி	3341
முந்திமூவெயி	1610
முந்தைநாள்க	2089
முந்தைமறை	943
முந்நீர்வல	3838
மும்மைப்	979
முரசுங்கொள்	3987
முரசியம்பிய	2967
முரசுடைத்	3981
முருகலர்	1758
முருகிற்செறி	1428
முருகு	3757
முருகுறு	4115
முழுதும்	998
முற்சூது	3631
முற்றும்	3974
முற்றுமெய்	2857
முற்றுமெய்	3125
முறித்தவை	459
முறையால்	221
முன்செய்த	3291
முன்துயில்	3535
முன்நின்ற	970
முன்நின்று	3442
முன்புகண்டு	1651
முன்புசெய்	751
முன்புதமக்கு	3922
முன்புதிருக்	803
முன்புதிருவி	4066
முன்புநின்	763
முன்புபணி	3817
முன்புபோல்	921
முன்மால்	2067
முன்னணை	2480
முன்னம்	36
முன்னவரை	1209
முன்னாள்அய	1524
முன்னாள்முத	4249
முன்னியஅப்	3595
முன்னிருந்த	702
முன்னிலை	930
முன்னிறைஞ்	3053
முன்னின்றுமு	3440
முன்னேவந்	290
முன்னைநாள்	814
முன்னைவினை	3482

மூ

மூடுபன்மணி	2985
மூண்டஅப்	365
மூண்டபெரு	1806
மூண்டுமுன்	425
மூப்புறுமத்	1742
மூரியார்	4068
மூலத்தான	4228
மூலமான	4234
மூவருக்கு	2321
மூவலூரர்	2340
மூவாதமுத	3284
மூவாதமுழு	3314
மூவேந்தர்	4174

மெ

மெய்த்தஆகம 1838
மெய்த்தவரை 4121
மெய்த்திரு 2398
மெய்தரும் 1122
மெய்ந்நின்ற 2005
மெய்ப்பசி 3336
மெய்ப்பொரு 2029
மெய்ம்மேற் 1966
மெய்ம்மைப் 1348
மெய்ம்மைப் போற்றி 2118
மெய்யன்பர் 967
மெய்யெலாம் 473
மென்பூஞ் 3474

மே

மேகஒழுங் 622
மேகமும் 81
மேதகைய 1959
மேதினி 1921
மேயஇவ் 8
மேல்கொண் 564
மேலம்பர 1434
மேலாம் 1260
மேலாறு 871
மேலைஇமை 1933
மேவநோவா 786
மேவரிய 4151
மேவலர் 650
மேவிஅங் 2325
மேவியஅத் 3329
மேவியகாதல் 3269
மேவியசீர் 3420
மேவியபணி 1442
மேவுசெல்வ 915
மேவுதிரு 1499
மேவுநாளிலவ் 1867
மேவுபுனற் 1460
மேவும்உரிமை 3766
மேவுற்ற 1344
மேற்பட்ட 2457
மேன்மை 14
மேன்மைவிள 1897

மை

மைச்செறி 656
மைத்தட 588
மைதழையும் 4124
மைந்தரும் 1828
மைந்தன் 4242
மைம்மரு 2460
மையல் 2690
மையற் 1347
மையார்தட 1715
மைவளர் 276

மொ

மொய்காட்டு 783
மொய்கொள் 2084
மொய்த்து 178
மொய்தருஞ் 2264
மொய்பனிகூர் 2199
மொய்திகழ் 2233
மொய்யளி 1279
மொய் வைத்த 975
மொழித்தருள் 2638

மௌ

மௌவல் 2960

யா

யாகம் நிலவு 1214
யாங்கள் உமக் 3380
யாதவன் 24
யாதானுமிவ் 4155
யாதுமரிய 3715

யாதுமொன்ற 2666
யாதொன்று 844
யாவர்க்கும் 4071
யாவர்களும் 2928
யாவருக்குந் 1972
யாவரும்பெரு 2947
யாவரெனினு 4099
யாழ்நரம்பில் 2360
யாழிலெழும் 2039
யாழின்மென் 2576
யாழின்மொழி 3427
யாழின்மொழி 3636
யானேஇனி 1234
யானைஅணி 3800
யானைமிசை 3773
யானைமேல் 4272
யானையின் 1390

வ

வக்கரைப் 2867
வங்கமலி 1723
வஞ்சகர் 1386
வடகரையில் 3883
வடகுரங்காடு 2201
வடங்கொண் 1064
வடதிசை 1776
வடமாதிரத் 3357
வடிவுகாண் 511
வடிவுதாங் 1790
வடிவும்குணமு 3369
வடிவேல் 3873
வண்டல் 1726
வண்டிரைத் 2049
வண்டுபாட 1025
வண்டுலாங் 1634
வண்டுலாங் 3539
வண்டோங்கு 1606
வண்ணங் 1566
வண்ணநீள் 56
வண்ணவெஞ் 691
வண்தமிழ் 1425
வண்தமிழின் 2304
வண்புகலி 2351
வணங்கிஉள் 3356
வணங்கிமிக 3042
வணங்கும் 514
வணிகர் 1724
வணிகரு 3018
வணிகனு 1782
வந்தஅந் 2591
வந்தஇப் 111
வந்தகவ 1882
வந்தடைந்த 2380
வந்தடைந்தவர் 1165
வந்தணைந்த 905
வந்தணைந்ததி 2204
வந்தணைந்தமா 896
வந்தணைந்தமா 2923
வந்தணைந்தவர் 2322
வந்தணைந்தவா 1793
வந்தணைந்தவா 2837
வந்தணைந்துதி 1333
வந்தணைந்துதி 2311
வந்தணைந்துவா 2450
வந்தணைந்துவி 3701
வந்தணைவு 4108
வந்ததிருத் 2014
வந்தபின்தொ 379
வந்தபின்மனை 458
வந்தமகனை 3747
வந்தமரபின் 3763
வந்த மூதறி 887
வந்தமூதறிவோ 1729
வந்தவர்அணை 1765
வந்தவர்அழை 571
வந்தவர் குருதி 819

வந்தவரை 3057
வந்தழைத்த 620
வந்தித்திறை 3342
வந்திறைஞ்சு 2410
வந்துகோபுர 2128
வந்துசிவனார் 1555
வந்துசேரர் 3816
வந்து தண் 408
வந்துதிருக் 798
வந்துதிருமலை 785
வந்துதிருமாம 179
வந்துதிருமாளி 3298
வந்துதிருவீழி 2444
வந்துதில்லை 3805
வந்து தோன்றி 2114
வந்துநம்பி 3217
வந்து பந்தர் 2275
வந்துபரவை 3214
வந்துபுகுந்து 3734
வந்துமணி 3958
வந்துமற்ற 1632
வந்துமிகை 1269
வந்துமுன் 3136
வந்து வணங்கி 1887
வந்துவளர் 3686
வந்துற்ற 984
வந்துற்றெழு 1011
வந்தெதிர் 269
வந்தெழு 1984
வந்தொரு 1665
வம்பணிமென் 3406
வம்புநீடலங் 3259
வம்புலா 57
வம்புலா 262
வம்புலா 1642
வயப்பரி 4078
வயல்வள 1050
வயலெலாம் 837
வரமங்கல 3360
வரிசிலை 2506
வரிஞ்சை 4045
வரிமயில் 3009
வரிவளர் 230
வரிவிற் 3972
வருங்கறை 781
வருநாள் 4196
வருபான்மை 4231
வருபுனல் 1107
வருபுனற்பொ 908
வருமணத் 173
வருமிடத் 2811
வருமிவள் 1779
வருமுறைஎரி 354
வருமுறைப்பரு 668
வருமுறைப்பிற 3152
வருமுறைமை 1948
வரைதவிழ் 1602
வரையுறை 667
வரையோடு 3306
வல்லமண் 1489
வல்லமணர் 1669
வல்லாண்மை 985
வல்லார்கள் 3634
வல்லை 203
வலங்கொண் 2447
வலத்திரு 829
வலைநெடு 4004
வழக்கென்று 120
வழிஎதிர் 3508
வழிபோம் 1574
வழியில் 3814
வழிவரும் 460
வழிவிடுந் 418
வழுதி 2581
வள்ளார்மண 891
வள்ளலார்வா 959

வள்ளலாரும் 3718
வளத்தில் 910
வளத்தினால் 386
வளம்பயிலும் 1908
வளம்பொழில் 2383
வளமல்கிய 3213
வளமுடையார் 4036
வளர்பருவ 1953
வளர்பொற் 1435
வளவநின் 116
வளவர்பிரான் 4081
வளவர்பெரு 3236
வளவனார் 3965
வளவிடா 597
வளவனும் 578
வளையும் 2121
வன்சிறு 1053
வன்திறல் 758
வன்தொடர் 718
வன்தொண்டர் 3172
வன்தொண்டர் 3319
வன்தொண்டர் 3335
வன்தொண்டர் 3404
வன்தொண்டர் 3553
வன்தொண்டர் 3562
வன்தொண்டர் 3910
வன்தொண்டர் 3187
வன்தொண்டர 293
வன்பிணி 2223
வன்புலி 653
வன்பெரு 595
வன்னி 240
வன்னிலை 933

வா

வாக்கின் 2178
வாக்கின் 2844
வாக்கின்பெரு 2172
வாகீசமா 2850
வாகுசேர் 4008
வாங்கிமகிழ் 3740
வாக்கியஅத் 3339
வாக்கியதொண் 594
வாங்குநீள் 4012
வாங்குவார் 901
வாசகங் 206
வாசத்திரு 3776
வாசநீர் 58
வாசநெய் 161
வாசமலர்க் 3874
வாசமலர்ப் 945
வாசமென் 1102
வாசியறிந்து 3219
வாதில் 1710
வாம்பெரு 1120
வாய்ந்தசீர் 1401
வாய்ந்தநீர் 836
வாய்ந்தமிழ் 1533
வாய்மை 1875
வாயம்பால் 785
வாயில்எங் 1187
வாயில்கா 2584
வாயிலார் 4090
வார்ந்திழி 4107
வார்ந்து 1593
வார்புனையும் 3422
வாரணச் 660
வாரணத்தின் 2879
வாரிசொரி 492
வாவிபுள் 309
வாவியின் 398
வாழ்பொன் 1216
வாழிமாதவ 4284
வாழியமா 273
வாழிவளர் 3051
வாள்விடு 3116

வாளரவு 2377
வாளியுந் 821
வாளின்படை 611
வாளொடுநீள் 625
வாளொடுபல 415
வானக்கங்கை 3793
வானகமின்னு 1689
வானநாடார் 4265
வானநாயகர் 2085
வானவர் 3513
வானவர்கள் 1698
வானவர்பூ 438
வானவரம்பர் 3791
வானளவுயர் 2025
வானளிப்பன 1037
வானாகி 2466
வானிலவு 3971
வானிறைந்த 1208
வானுயர் 2402
வானுறநீள் 270
வானை 3362

வி

விசயமங்கை 2143
விஞ்சையர் 3107
விட்டவெம் 4269
விடந்தொலைத் 2963
விடநாகமணி 3996
விடுசுடர் 1915
விடுவதே 1753
விடையவர் 848
விடையின் 1152
விண்ணவர் 971
விண்போல் 2248
விண்மலர் 3128
விண்ணாள் 3445
விண்ணிடை 436
விண்ணின் 3887
விண்ணின்றிழி 1528
விண்ணினை 3178
விண்விழுங் 3104
விண்தடவு 3303
விண்நிறைந்த 1977
விண்பயில் 865
விதிதவறு 1950
வியன்நெடு 2894
விரவுகாதல் 3879
விரவுபன்மணி 779
விரவுபேரணி 2409
விரிகடல் 880
விருப்பினால் 3137
விரும்புமேன் 1114
விரும்புமேன் 2883
விரைசெய் 491
விரையலங்க 1358
வில்லால் 3605
வில்லொடு 580
வில்வாங்கி 3919
விழவறாதன 3162
விழவுமலி 1184
விழுந்தபோ 1844
விழுந்தமழை 1206
விழுந்தவர் 820
விழுந்து 3485
விழுந்தும் 3470
விழுந்தெழு 902
விளக்கம் 94
விளக்கி 4025
விளங்குதிரு 3962
விளங்குந்திரு 3222
விளங்குபெரு 1607
விளங்குவண் 4095
விளங்குவேணு 2133
விளைவளம் 1761
விற்பொலி 3004

விறலுடை 402
வினவிளடுத்த 2256

வீ

வீக்குநரம்பு 2353
வீடறியாச் 1416
வீடினாருடலிற் 3970
வீடுதருமிக்கற் 3252
வீதிஎங்கும் 4088
வீதிகள் 84
வீரக்கழல் 711
வீரயாக்கை 4271
வீழ்ந்து 3348
வீழ்ந்தெழு 902
வீழ்ந்தெழு 3466
வீழிமிழலை 1562
வீழிமிழலைவந் 1520

வெ

வெங்கட்களி 1009
வெங்கண்புலி 617
வெங்கண்விடை 2197
வெங்கண்விறற் 624
வெங்கணைபடு 729
வெங்கதிர்ப்ப 1626
வெங்கவிசு 689
வெங்குருவேந் 2150
வெஞ்சமண் 1407
வெஞ்சமணர் 2635
வெஞ்சிலை 725
வெஞ்சின 633
வெட்டுண்டு 576
வெண்கோடல் 946
வெண்ணி 2262
வெண்ணீறு 642
வெண்திரு 3337
வெண்பொடி 2595
வெண்மதி 3430
வெந்தசாம் 2731
வெந்தழல் 593
வெந்தொழில் 2672
வெப்பெனுந் 2696
வெம்புசின 1180
வெம்மறக் 756
வெம்முனை 1301
வெம்மைதரு 2295
வெய்யகனற் 810
வெய்யசுடர் 3584
வெய்யதீங் 2607
வெய்தொழி 2636
வெய்தொழில் 3607
வெய்யநீற்றறை 1368
வெய்யமா 726
வெயிலுமிழு 1183
வெல்படை 654
வெவ்வருக்கன் 3693
வெள்ளிமால் 1132
வெள்ளிமால் 2271
வெள்ளிவெற் 1649
வெறித்தகொன் 3924
வெறியாற் 2747
வெறியுறு 3520
வென்றிமட 643
வென்மால் 563
வென்மிகு 3918
வென்வானவ 1191
வென்விடை 1890
வென்வினை 3937
வென்வெள் 3200

வே

வேடர்தங்க 741
வேடர்தங்கோ 678
வேடரைக் 822
வேண்டுமாறு 145
வேணுபுரக் 1560

வேதஆரண 340
வேதஉள்ளு 1837
வேதஓசை 87
வேதகாரணர் 3676
வேதகாரணரா 1982
வேதங்கள்எண் 2494
வேதமொழி 1739
வேதநாதமும் 2058
வேதநான் 20
வேதநெறித் 1904
வேதநெறியின் 3756
வேதநெறிவள 2350
வேதபாரக 197
வேதம்வளர்க் 2521
வேதமுதல் 2743
வேதவனத்தி 1539
வேதவாய்மை 3086
வேதவேதியர் 1188
வேதவேதியர் 2260
வேதனைஎய்தி 483
வேதியர்செய் 2151
வேதியர்தில் 360
வேதியன்அத 195
வேதியன்ஆகி 218
வேந்தற்கு 1296
வேந்தன் 3611
வேந்தனுக்கு 2614
வேந்தனே 4141
வேயனைய 3403
வேரியார் 4073
வேலை 1911
வேலொடுவில் 417
வேழக்கரு 609
வேழத்தரச 1006
வேள்வி 2725
வேள்விபுரி 1914
வேறுநல்ல 525
வேறுபிறி 501
வேறுவேறு 3195
வேறொருசெய 2720
வேனிலுறு 3316

வை

வைகல்நீடு 2336
வைகலும் 919
வைகறை 559
வைகுமந்நா 2032
வைத்தபின் 377
வைத்தபூத 2330
வைதெரிந்த 75
வையகநிகழ 4113
வையகம்பொலி 251
வையகமுய்ய 2640
வையநிகழ 4051
வையம்எங்கும் 1526
வையநிகழுஞ் 3745
வையபுரக் 1871
வையமுறை 1013

❖❖❖❖

காலவரிசைப்படி பொருள்வழிப் பிரிக்கப்பட்ட திரு.வி.க.வின் தமிழ்க்கொடை

I. வாழ்க்கை வரலாறுகள்

1. நா. கதிரைவேற் பிள்ளை சரித்திரம் 1908
2. மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும் 1921
3. பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை 1927
4. நாயன்மார் வரலாறு 1937
5. முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா? 1938
6. உள்ளொளி 1942
7. திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் 1 1944
8. திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள் 2

II. உரை நூல்கள்

9. பெரிய புராணம் – குறிப்புரையும் வசனமும் 1907–10
10. பட்டினத்துப்பிள்ளையார் திருப்பாடற்றிரட்டும் பத்திரகிரியார் புலம்பலும் விருத்தியுரையும் 1923
11. காரைக்கால் அம்மையார் திருமுறை – குறிப்புரை 1932
12. திருக்குறள் – விரிவுரை (பாயிரம்) 1939
13. திருக்குறள் – விரிவுரை (இல்லறவியல்) 1941

III. அரசியல் நூல்கள்

14. தேசபக்தாமிர்தம் 1919
15. என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே 1921
16. தமிழ்நாட்டுச் செல்வம் 1924
17. இன்பவாழ்வு 1925
18. தமிழ்த்தென்றல் அல்லது தலைமைப்பொழிவு 1928

19.	சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து	1930
20.	தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத்திரட்டு 1	1935
21.	தமிழ்ச்சோலை அல்லது கட்டுரைத் திரட்டு 2	1935
22.	இந்தியாவும் விடுதலையும்	1940
23.	தமிழ்க்கலை	1953

IV. சமய நூல்கள்

24.	சைவ சமய சாரம்	1921
25.	நாயன்மார் திறம்	1922
26.	தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும்	1923
27.	சைவத்தின் சமரசம்	1925
28.	முருகன் அல்லது அழகு	1925
29.	கடவுட் காட்சியும் தாயுமானாரும்	1928
30.	இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளம்	1929
31.	தமிழ்நூல்களில் பௌத்தம்	1929
32.	சைவத் திறவு	1929
33.	நினைப்பவர் மனம்	1930
34.	இமயமலை அல்லது தியானம்	1931
35.	சன்மார்க்க போதமும் திறவும்	1933
36.	சமரச தீபம்	1934
37.	சித்த மார்க்கம்	1935
38.	ஆலமும் அமுதமும்	1944
39.	பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி	1949

V. பாடல்கள்

40.	உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்	1931
41.	முருகன் அருள் வேட்டல்	1932
42.	திருமால் அருள் வேட்டல்	1938
43.	பொதுமை வேட்டல்	1942
44.	கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல்	1945
45.	புதுமை வேட்டல்	1945
46.	சிவனருள் வேட்டல்	1947
47.	கிறிஸ்து மொழிக்குறள்	1948

48. இருளில் ஒளி	1950
49. இருமையும் ஒருமையும்	1950
50. அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி	1951
51. பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்ஸியமும் காந்தியமும்	1951
52. சித்தந் திருந்தல் அல்லது செத்துப் பிறத்தல்	1951
53. முதுமை உளறல்	1951
54. வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல்	1953